สมาคมประกันวินาศภัยไทย
Thai General Insurance Association

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 66/2563
ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2563

จัดพิมพ์โดย
คณะกรรมการประกันภัยยานยนต์ ประจำปี 2562-64
สมาคมประกันวินาศภัยไทย

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 66/2563
ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2563

สมาคมประกันวินาศภัยไทย
คณะกรรมการประกันภัยยานยนต์
ประจำปี 2562-64

สารบัญ

หน้า

1. สารบัญ
2. คำสั่งนายทะเบียนที่ 66/2563 สั่ง ณ วันที่ 15 ตุลาคม 2563
3. คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ **1**
4. คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ **39**
4.1 คำขอเอาประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ 47
4.2 ตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ 50
4.3 กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ 53
- หมวดเงื่อนไขทั่วไป 55
- หมวดความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก 71
- หมวดความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ 102
- หมวดความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ 108
4.4 กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ 119
- หมวดเงื่อนไขทั่วไป 121
- หมวดการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ 128
- หมวดความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก 133
- หมวดความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ 137
- หมวดความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ 139
4.5 เอกสารแนบท้ายความคุ้มครองเพิ่มเติม 143
- การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (ร.ย.01) 145
- การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย.02) 148
- การประกันตัวผู้ขับขี่ (ร.ย.03) 150
5. คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย **151**
5.1 คำขอเอาประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย 154
5.2 ตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย 155
5.3 เอกสารแนบท้ายความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์เนื่องจากการชนกับยานพาหนะทางบก (รยภ.) 156
6. เบี้ยประกันภัย และการคำนวณเบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประกันภัยจากรถ **167**

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

7. วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถและกรมธรรม์ประกันภัยรภยนต์ **173**

7.1 เอกสารแบบท้าย 1 วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ 175

7.2 เอกสารแบบท้าย 2 วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ 177

8. ภาคผนวก **191**

8.1 คำสั่งสำนักงาน คปภ. ที่ 346/2562 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ 193

8.2 คำสั่งสำนักงาน คปภ. ที่ 496/2562 เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ 196

คปภ.

คำสั่งนายทะเบียน
ที่ ๖๖ /๒๕๖๓

เรื่อง ให้ใช้คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนจึงมีคำสั่ง ดังนี้

ข้อ ๑ คำสั่งนี้เรียกว่า "คำสั่งนายทะเบียน ที่ ๖๖ /๒๕๖๓ เรื่อง ให้ใช้คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

ข้อ ๒ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันออกคำสั่งเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๔/๒๕๕๑ เรื่อง ให้ใช้คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) คำสั่งนายทะเบียนที่ ๑๑/๒๕๕๒ เรื่อง ให้ใช้คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และให้แก้ไขข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ให้กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย มีความหมายและเจตนารมณ์ตามที่ปรากฏในคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย ที่แนบท้ายคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)
เลขาธิการ
คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
นายทะเบียน

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ออกคำสั่งฉบับนี้ คือ เพื่อให้คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ สอดคล้องกับเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยที่เปลี่ยนแปลงไปตามคำสั่งนายทะเบียนที่ ๑๐/๒๕๖๓ เรื่อง ให้ใช้แบบข้อความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เอกสารประกอบ เอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย และพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และคำสั่งนายทะเบียนที่ ๖๕/๒๕๖๓ เรื่อง ให้แก้ไข เพิ่มเติมแบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัย และพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ภายใต้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 (พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ) ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากปรากฏว่าอุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนมากขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือได้รับชดใช้ค่าเสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้องค่าเสียหายก็ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินคดียาวนาน ดังนั้นเพื่อให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการชดใช้ค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที จึงสมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถขึ้น โดยสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ มีการกำหนดให้เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถทุกคันมีหน้าที่ต้องจัดให้มีการประกันภัยตามมาตรา 7 และให้บริษัทเป็นผู้รับประกันภัยตามมาตรา 10 ดังนั้นการรับประกันภัยของบริษัทจึงเป็นไปตามหลักประกันภัยค้ำจุน กล่าวคือ บริษัทจะรับผิดและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิตร่างกาย ให้กับผู้ประสบภัยจากรถ ในนามของผู้เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ประสบภัย หากแต่ต้องชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นไปก่อนโดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรับผิดของผู้ขับขี่รถมาเป็นข้อกำหนดในเรื่องการชดใช้อันมีคุณลักษณะพิเศษ กล่าวคือ เมื่อมีผู้ประสบภัยจากรถที่มีประกันภัยแล้ว ให้บริษัทต้องชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นโดยเร็วภายใน 7 วัน ดังที่กำหนดไว้ในมาตรา 20 และเนื่องจากอุบัติเหตุจากการใช้รถนั้นจะต้องมีฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใดกระทำผิดหรือกระทำละเมิด ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 (พ.ร.บ. จราจรทางบก) และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ป.พ.พ.) มาตรา 420 ดังนั้นการได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ มาตรา 20 นั้น ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตาม ป.พ.พ. ดังที่กำหนดใน พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ มาตรา 22 โดยให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตาม ป.พ.พ. ตามวรรคท้ายของมาตรา 25 เป็นสำคัญ และเพื่อให้การชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้น และค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ประสบภัยจากรถเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงเห็นควรให้มีการจัดทำคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

ข้อ 1. <u>กรมธรรม์ประกันภัยนี้มีผลใช้บังคับทันที เมื่อผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว</u>

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย พนักงานบริษัท หรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัย ตลอดจนบุคคลหรือนิติบุคคลที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ นำหลักเกณฑ์เรื่อง Cash before cover มาบังคับใช้เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนตามกฎหมาย โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยก่อน หรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง โดยแบ่งผู้เอาประกันภัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคคลธรรมดา หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคลที่มิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย**ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง**เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย และเป็นกรอบปฏิบัติสำหรับทุกบริษัท ในกรณีที่บริษัทได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว หรือผู้รับประกันภัยได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งแก่ผู้เอาประกันภัย

ว่าจะให้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย แม้ผู้เอาประกันภัยยังไม่ได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย ก็ให้ถือว่าบริษัทสละสิทธิโต้แย้งตามเงื่อนไขข้อนี้ และกรมธรรม์ประกันภัยมีผลคุ้มครองโดยสมบูรณ์

2. นิติบุคคล หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม สหกรณ์ หรือองค์กรอื่นใด ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวสามารถชำระเบี้ยประกันภัยได้ภายใน 15 วันนับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลบังคับ โดยบริษัทจะแนบเอกสารแนบท้าย “การชำระเบี้ยประกันภัยกรณีผู้เอาประกันภัยเป็นนิติบุคคล” แนบท้ายกับกรมธรรม์ประกันภัย กรณีผู้เอาประกันภัยที่เป็นนิติบุคคลยังไม่ชำระเบี้ยประกันภัย แยกพิจารณาเป็น 2 ประเด็น คือ

(1) ภายในกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยให้การคุ้มครองตามเงื่อนไขที่ตกลงไว้

(2) เกินกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับทันทีเมื่อครบกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นคุ้มครอง โดยถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะเอาประกันภัยอีกต่อไป บริษัทไม่จำเป็นต้องมีหนังสือบอกกล่าวการยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวไปยังผู้เอาประกันภัย

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย พนักงานบริษัท หรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ผู้ได้รับมอบอำนาจ ให้รับชำระเบี้ยประกันภัย ตลอดจนบุคคลหรือนิติบุคคลที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

การที่ผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัย พนักงานบริษัท หรือนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยของบริษัท ตลอดจนบุคคลใด ๆ ที่ทางปฏิบัติบริษัทยอมรับ หรือเคยยอมรับเสมอมาว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเสมือนตัวแทนซึ่งมีอำนาจในการรับชำระเบี้ยประกันภัยของบริษัท (โดยมอบกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารใด ๆ ที่แสดงการรับประกันภัยของบริษัท) ให้ถือว่าบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัยโดยถูกต้องแล้ว (ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บเบี้ยประกันภัย) ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะนำเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาส่งมอบให้แก่บริษัทแล้วหรือไม่ก็ตาม เช่น

ตัวอย่างที่ 1 ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยให้ไว้กับพนักงานขายรถยนต์ ซึ่งโดยปกติจะเป็นผู้เคยหาประกันภัยส่งให้บริษัทประกันภัย ก. เป็นประจำ แม้พนักงานนั้นจะมิได้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือบริษัทประกันภัย ก. ไม่เคยมอบอำนาจให้พนักงานนั้นเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยแทนบริษัทประกันภัย ก. ก็ตาม แต่บริษัทก็ได้มอบหลักฐานการรับเงิน หรือกรมธรรม์ประกันภัยให้กับพนักงานขายรถยนต์ก็ต้องถือว่า ผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทโดยถูกต้องแล้ว

นอกจากนี้แม้ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัยและการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร กำหนดให้การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านทางโทรศัพท์ ทางธนาคาร ทางไปรษณีย์ หรือทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งในบางช่องทางกำหนดให้ผู้ขอเอาประกันภัยต้องชำระเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ตาม แต่เมื่อหากทางปฏิบัติบริษัทยอมรับ หรือเคยยอมรับการชำระเบี้ยด้วยวิธีการอื่นเสมอมาที่มิใช่การชำระเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีที่กำหนด (โดยมอบกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารใด ๆ ที่แสดงการรับประกันภัยของบริษัท) ให้ถือว่าบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัยโดยถูกต้องแล้วเช่นกัน

ข้อ 2. <u>นิยามศัพท์</u> **กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้**

"บริษัท" หมายถึง บริษัทที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้

บริษัท หมายความว่า บริษัทประกันวินาศภัยซึ่งเป็นผู้รับประกันภัย และเป็นผู้ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้

"ผู้เอาประกันภัย" หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง

ผู้เอาประกันภัย หมายความว่า บุคคลที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในกรมธรรม์ประกันภัย

"ผู้ประสบภัย" หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

ผู้ประสบภัย หมายความว่า บุคคลที่ได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น ซึ่งผู้ประสบภัยอาจเป็นผู้เอาประกันภัยเอง บุคคลในครอบครัวของผู้เอาประกันภัย บุคคลที่อยู่นอกรถ ผู้โดยสาร หรือผู้ขับขี่ก็ได้ และยังหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

การจะเป็นผู้ประสบภัยนั้น จะต้องเป็นผู้ได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย อันเนื่องจากภัยที่รถก่อให้เกิดขึ้น แต่เนื่องจากรถก่อให้เกิดภัยเองไม่ได้ รถจะก่อให้เกิดภัยได้ต้องมีบุคคลนำรถมาใช้ โดยรถที่ใช้นั้นให้หมายถึงรถที่ถูกนำมาใช้เป็นพาหนะ และระหว่างการนำรถมาใช้นั้นมีการก่อให้เกิดภัยจากรถขึ้น และภัยนั้นทำให้บุคคลได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย โดยการพิจารณาว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ประสบภัยจากรถหรือไม่ให้ยึดหลักองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1) มีบุคคลคนหนึ่งเจตนานำรถมาใช้ และได้เข้าใช้รถนั้น เช่น ผู้ขับขี่ได้ขับรถออกมาใช้เป็นพาหนะแล้ว และ

2) ระหว่างการนำรถมาใช้ และมีกิจกรรมอันเกี่ยวเนื่องกันกับการใช้รถ แล้วมีการก่อให้เกิดภัยจากรถขึ้น ซึ่งภัยนั้นอาจจะเกิดขึ้นจากผู้นำรถมาใช้ หรือผู้โดยสาร หรือจากบุคคลภายนอกรถก็ได้ คำว่าระหว่างการใช้รถนั้นมิได้มีความหมายเพียงว่า ขณะนั้นรถต้องติดเครื่องอยู่ หรือรถต้องกำลังวิ่งอยู่เท่านั้น แม้รถจะไม่ได้ติดเครื่องหรือกำลังวิ่งอยู่ก็ตาม หากช่วงเวลานั้นมีการกระทำ หรือกิจกรรมใดที่เป็นการใช้รถ หรือที่เกี่ยวเนื่องกับการใช้รถก็ถือว่าเป็นเวลาระหว่างการใช้รถ และ

3) ภัยจากรถที่ใช้นั้นทำให้มีผู้ได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ผู้ได้รับความเสียหายจะเป็นผู้นำรถมาใช้เองหรือผู้โดยสาร หรือบุคคลภายนอกรถก็ได้

ตัวอย่างที่ 2 นายสมศักดิ์ ขับรถมาแล้วมีความร้อนขึ้นสูง จึงจอดรถแล้วลงไปเปิดหม้อน้ำ ทำให้น้ำร้อนจากหม้อน้ำพุ่งลวกหน้านายสมศักดิ์ กรณีนี้นายสมศักดิ์เป็นผู้ประสบภัยจากรถ หรือนายสมศักดิ์ขับรถบรรทุกมาและได้จอดเพื่อนำของขึ้นใส่ในรถบรรทุก เด็กท้ายรถปีนขึ้นรถเพื่อผูกผ้าใบพลัดตกลงมาบาดเจ็บ กรณีนี้เด็กท้ายรถจึงเป็นผู้ประสบภัยจากรถ หรือนายสมศักดิ์ขับรถมาแล้วเบรกกะทันหันทำให้ผู้โดยสาร พลัดตกจากที่นั่งได้รับบาดเจ็บ กรณีนี้ผู้โดยสารเป็นผู้ประสบภัยจากรถ ฯลฯ

ตัวอย่างที่ 3 รถจักรยานยนต์ของนายสมชายจอดอยู่ในบ้าน ลูกชายอายุ 4 ขวบ ขึ้นไปปีนรถที่จอดอยู่ทำให้รถล้มทับลูกชายได้รับบาดเจ็บ กรณีนี้รถจักรยานยนต์ของนายสมชายยังไม่มีการนำรถออกมาใช้เป็นพาหนะแต่อย่างใด การขึ้นไปปีนรถเล่นของเด็กก็มิได้เป็นการใช้รถ ดังนั้นเมื่อไม่เข้าองค์ประกอบข้อแรกและข้อสอง เด็กที่ได้รับบาดเจ็บจึงไม่ได้เป็นผู้ประสบภัยจากรถ เนื่องจากไม่ครบองค์ประกอบทั้งสามประการ

หรือรถจักรยานยนต์ของนายสมชายจอดอยู่ที่บ้าน และได้ทำการล้างทำความสะอาดรถ ในระหว่างการล้างทำความสะอาดรถนั้น ได้ถูกโซ่รถหนีบนิ้วมือทำให้นายสมชายได้รับบาดเจ็บ กรณีนี้รถจักรยานยนต์ของนายสมชายยังไม่มีการนำรถออกมาใช้เป็นพาหนะแต่อย่างใด หากแต่เป็นการล้างทำความสะอาดเท่านั้น จึงมิได้เป็นการใช้รถเป็นพาหนะ ดังนั้นเมื่อไม่เข้าองค์ประกอบข้อแรกและข้อสอง นายสมชายจึงไม่ได้เป็นผู้ประสบภัยจากรถ

ดังนั้นการพิจารณาว่าผู้ประสบภัยนั้นเป็นผู้ประสบภัยจากรถหรือไม่ จึงต้องยึดหลักการที่ต้องมีองค์ประกอบครบทั้งสามข้อดังที่กล่าว

“นายทะเบียน” หมายถึง เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นายทะเบียน หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ตาราง” หมายถึง ตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ตาราง หมายความว่า ตารางกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งเป็นแบบที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้ว

“รถ” หมายถึง รถคันที่เอาประกันภัยซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้

รถ หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์คันที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ซึ่งอาจเป็นรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ทุกชนิด ทุกประเภท ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 (พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522) หรือรถยนต์อื่นที่มีไว้ใช้ไม่ว่าจะเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้าก็ตาม

“อุบัติเหตุแต่ละครั้ง” หมายถึง เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกันซึ่งเกิดจากสาเหตุอันเดียวกัน

อุบัติเหตุแต่ละครั้ง หมายความว่า เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน เป็นการให้ความหมายเพื่อประโยชน์ในการตีความต่อจำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่มีต่อบุคคลหลายบุคคล โดยจำนวนเงินที่จ่ายให้แต่ละบุคคลนั้นรวมกันแล้วไม่เกินจำนวนเงินที่จำกัดความรับผิดสูงสุดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยต่ออุบัติเหตุในแต่ละครั้ง

ข้อ 3. <u>การคุ้มครองผู้ประสบภัย</u> ภายใต้บังคับข้อ 6 บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของผู้ประสบภัยในนามผู้เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ประสบภัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย ดังนี้

การคุ้มครองผู้ประสบภัยตามข้อ 3. นี้ เป็นการคุ้มครองความรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสารที่มีต่อผู้ประสบภัย เนื่องมาจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ถูกนำมาใช้เป็นพาหนะ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถที่เอาประกันภัย กล่าวคือ บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยก็ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยหรือ

ผู้โดยสารเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่ออุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ถูกนำมาใช้เป็นพาหนะ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถที่เอาประกันภัยเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย

แต่อย่างไรก็ตาม หากมีกรณีตามกรมธรรม์ประกันภัยข้อ 6. บริษัทก็มีหน้าที่สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าปลงศพ หรือค่าทดแทนการสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลอย่างภาพถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงไปก่อนภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ 6.

3.1 ผู้ประสบภัย

หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ถูกนำมาใช้เป็นพาหนะ หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วยตามคำนิยามที่กำหนดไว้แล้ว ภายใต้ความรับผิดชอบตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัย และ/หรือ ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย ซึ่งผู้ประสบภัยในที่นี้อาจจะเป็นบุคคลที่โดยสารอยู่ในรถ หรือบุคคลภายนอกรถคันเอาประกันภัยก็ได้ แต่ไม่รวมถึงผู้เอาประกันภัย บุคคลในครอบครัวของผู้เอาประกันภัยและผู้ขับขี่ซึ่งมีการกำหนดความคุ้มครองแยกส่วนเอาไว้ต่างหากแล้ว โดยบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในนามผู้เอาประกันภัยเป็นจำนวนเงินความคุ้มครองในแต่ละอาการของความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ตามที่มีการระบุลักษณะของความเสียหายเอาไว้ เพื่อให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วยความรวดเร็วตาม 3.1.1-3.1.7 ซึ่งอาศัยหลักเกณฑ์ตามประเภทของความสูญเสียทั้งต่อชีวิตและร่างกาย โดยเฉพาะในเรื่องของอวัยวะที่ต้องสูญเสียไป โดยแต่ละอวัยวะนั้น ซึ่งจะมีการจ่ายที่ไม่เท่ากันตามหลักการที่ว่า ผู้ที่สูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพการใช้งานของอวัยวะมาก ควรได้รับการชดใช้ที่สูงกว่าผู้ที่สูญเสียที่น้อยกว่า และเพื่อไม่ให้ยุ่งยากต่อการพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นประการสำคัญ

3.1.1 ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย แต่ไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ตามข้อ 3.1.2 บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าเสียหายอย่างอื่นที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ตามมูลละเมิด ตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกิน 80,000 บาทต่อหนึ่งคน

สำหรับความในข้อนี้ หมายถึง การได้รับบาดเจ็บต่อร่างกาย หรือสูญเสียอนามัย แต่ไม่ถึงกับต้องสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงของผู้ประสบภัย บริษัทจะต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามที่ผู้ประสบภัยต้องจ่ายไป เช่น ค่ารักษาพยาบาลตามใบเสร็จ และค่าเสียหายอย่างอื่นที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ตามมูลละเมิดของ ป.พ.พ. เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการรักษาพยาบาล ค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ค่าอวัยวะเทียม ค่าพาหนะนำส่งหรือกลับจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการงานทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องค่าเสียหาย หรือค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเอาจากบริษัทฝ่ายผิดได้ ขึ้นอยู่กับความเสียหายแท้จริงที่จะมีการเจรจาตกลงกันได้ เนื่องจากในเงื่อนไขไม่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนจึงต้องอาศัยข้อมูลข้อเท็จจริงมาประกอบการพิจารณา เช่น ความรุนแรงของบาดแผล ตำแหน่งของบาดแผล เพศ อายุ ของผู้ประสบภัย รายได้จากการทำมาหาได้ต่อวัน อัตราแรงงานขั้นต่ำ และความต้องการ หรือจำนวนเงินที่ผู้ประสบภัยเรียกร้อง โดยบริษัทจะต้องพิจารณาและเจรจาชดใช้ในกรอบวงเงินที่ให้ความคุ้มครอง ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน จำนวน 80,000 บาทต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน

1. กรณีประมาททั้งสองฝ่าย ตาม ป.พ.พ. มาตรา 420 ผู้ใดจงใจหรือประมาทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่ายกระทำโดยประมาททำให้มีผู้ประสบภัยต้องได้รับความเสียหาย กรณีเช่นนี้ก็ต้องถือว่าผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่ายต้องร่วมรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหายในฐานะลูกหนี้ร่วม ส่วนจำนวนที่ต้องชดใช้

ค่าสินไหมทดแทนเป็นเท่าไรอย่างไรนั้นจะต้องให้ศาลพิจารณาว่าใครประมาทมากน้อยกว่ากันเพียงใดตาม ป.พ.พ. มาตรา 223 หากไม่มีคำพิพากษาของศาล และเพื่อให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยเร็ว จึงให้ถือว่าทั้งสองฝ่ายต่างประมาทไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน คือ ประมาทเท่า ๆ กัน ดังนั้นบริษัททั้งสองบริษัทจึงต้องรับผิดชอบสำหรับค่าเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย ให้กับผู้ประสบภัย โดยการร่วมกันเฉลี่ยจ่ายส่วนละเท่า ๆ กันตามจำนวนค่าเสียหายที่ตกลงกันได้ สูงสุดไม่เกินจำนวน 80,000 บาทต่อกรมธรรม์ เช่น ผู้ประสบภัยเจรจาตกลงค่าเสียหายทั้งหมดจำนวน 50,000 บาท บริษัททั้งสองบริษัทจะต้องร่วมกันจ่ายส่วนละเท่า ๆ กัน คือ บริษัทละ 25,000 บาท หรือผู้ประสบภัยเจรจาตกลงค่าเสียหายทั้งหมด จำนวน 160,000 บาท กรณีนี้บริษัทของรถทั้งสองคันต้องร่วมเฉลี่ยจ่ายส่วนละเท่า ๆ กัน คือ บริษัทละ 80,000 บาท (ตามวงเงินที่จำกัดความรับผิดของกรมธรรม์ประกันภัย) เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 4 กรณีที่รถยนต์สองคันก่อให้เกิดเหตุ โดยคันหนึ่งมิได้จัดทำประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และอีกคันหนึ่งมีการจัดทำประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถไว้ และต่างฝ่ายต่างประมาท เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บแก่ร่างกายหรืออนามัย

กรณีนี้ให้ถือว่าผู้ขับขี่รถยนต์คันที่มิได้จัดทำประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนั้น “เป็นผู้รับความเสี่ยงภัยด้วยตนเอง” ความเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นนั้นผู้ขับขี่จึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยร่วมกับรถยนต์คันที่มีการจัดทำประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายเป็นจำนวนเท่าใดนั้น ยังคงเป็นไปตามหลักการเดิม กล่าวคือ จะต้องให้ศาลพิจารณาว่าใครประมาทมากน้อยกว่ากันเพียงใด ตาม ป.พ.พ. มาตรา 223 หากยังไม่มีคำพิพากษาของศาลว่าฝ่ายใดต้องรับผิดชอบมากน้อยเพียงใดและเพื่อให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว จึงให้ถือว่าทั้งสองฝ่ายประมาทไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ดังนั้นรถยนต์ทั้งสองคันต้องรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม

2. กรณีมีการประกันภัยซ้อน คือ มีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองตั้งแต่ 2 ฉบับเป็นต้นไป เรียงลำดับการคุ้มครองก่อนหลังสืบเนื่องกันซึ่ง ตาม ป.พ.พ. มาตรา 870 วรรคสอง กำหนดให้ผู้รับประกันภัยรายแรกต้องรับผิดชดใช้ก่อน หากไม่พอต่อความเสียหายจึงให้ผู้รับประกันภัยรายที่สองต้องชดใช้ต่อ กรณีนี้จะแตกต่างกันกับการประมาททั้งสองฝ่ายการชดใช้จึงต้องเป็นไปตามลำดับไป กล่าวคือ กรมธรรม์ประกันภัยใดคุ้มครองก่อนก็จ่ายตามความคุ้มครองไป หากการจ่ายนั้นเพียงพอต่อความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครองแล้ว ฉบับที่สองก็ไม่ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนั้น แต่หากการจ่ายของฉบับแรกนั้นยังไม่เพียงพอต่อความเสียหายจริงของผู้เสียหายแล้ว กรมธรรม์ประกันภัยฉบับที่สองต้องเข้ามาชดใช้ต่อจนครบตามจำนวนความเสียหาย หรือความรับผิดของกรมธรรม์ประกันภัย ดังนั้นค่าเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย กรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้กำหนดความคุ้มครองไว้จำนวนไม่เกิน จำนวน 80,000 บาท เช่น

ตัวอย่างที่ 5 ผู้ประสบภัยเจรจาตกลงค่าเสียหายทั้งหมด จำนวน 50,000 บาท กรมธรรม์ประกันภัยที่ให้การคุ้มครองก่อนต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่เจรจาตกลง จำนวน 50,000 บาท ส่วนกรมธรรม์ประกันภัยที่ให้การคุ้มครองฉบับหลังก็ไม่ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากความเสียหายนั้นยังไม่เกินจำนวนความรับผิดของกรมธรรม์ประกันภัยฉบับแรก แต่หากผู้ประสบภัยเจรจรตกลงค่าเสียหายทั้งหมด จำนวน 120,000 บาท กรณีนี้บริษัทที่ให้การคุ้มครองฉบับแรกต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนกรณีนี้เป็นเงิน จำนวน 80,000 บาท (เต็มตามจำนวนเงินที่จำกัดความรับผิดไว้) และเนื่องจากจำนวนความเสียหายที่เจรจาตกลงนั้นมีสูงกว่าจำนวนความรับผิดของกรมธรรม์ประกันภัยฉบับแรก ดังนั้นบริษัทที่รับประกันภัยเป็นลำดับที่สองจึงต้องจ่าย จำนวน 40,000 บาท (เมื่อรวมสองฉบับเท่ากับ 120,000 บาท ตามที่มีการเจรจาตกลง) หรือกรณีผู้ประสบภัยเจรจาตกลงกันที่จำนวน 180,000 บาท กรณีนี้บริษัทที่ให้การคุ้มครองฉบับแรกต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน กรณีนี้เป็นเงิน

จำนวน 80,000 บาท (เต็มตามจำนวนเงินที่จำกัดความรับผิดไว้) เนื่องจากจำนวนความเสียหายที่เจรจาตกลงนั้นมีสูงกว่าจำนวนความรับผิดของกรมธรรม์ประกันภัยฉบับแรก ดังนั้นบริษัทที่รับประกันภัยเป็นลำดับที่สองจึงต้องจ่าย จำนวน 80,000 บาท (เมื่อรวมสองฉบับเท่ากับ 160,000 บาท เต็มวงเงินความรับผิดของแต่ละกรมธรรม์ประกันภัย) ส่วนที่เกินจากการได้รับชดใช้จากบริษัทประกันภัยแล้ว แต่ยังไม่พอนั้นผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่รถจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายส่วนต่างนั้น เป็นต้น

3. กรณีรถหัวลากและหางพ่วง มีการเอาประกันภัยทั้งสองส่วนทำให้มีผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บนั้น ให้ถือว่ามีผู้กระทำผิดเพียงคนเดียว คือ ผู้ขับขี่ที่ควบคุมรถส่วนหัวลาก แต่เนื่องจากมีกรมธรรม์ประกันภัยให้การคุ้มครองทั้งตัวหัวลากและหางพ่วง ซึ่งเป็นการประกันภัยเพื่อเหตุวินาศภัยเดียวกัน ดังนั้นทั้งกรมธรรม์ประกันภัยของส่วนหัวลากและหางพ่วงต้องร่วมกันรับผิดชอบ โดยขึ้นอยู่กับความเสียหายของผู้ประสบภัยที่ได้รับ บริษัทผู้รับประกันภัยของส่วนหัวลากและหางพ่วงต้องร่วมกันรับผิดชอบ โดยการร่วมกันเฉลี่ยจ่ายส่วนละเท่า ๆ กัน ตามจำนวนค่าเสียหายทั้งหมด ที่ตกลงกันได้ สูงสุดไม่เกินจำนวน 80,000 บาทต่อกรมธรรม์ เช่นผู้ประสบภัยเจรจาตกลงค่าเสียหายทั้งหมด จำนวน 50,000 บาท บริษัททั้งสองบริษัทจะต้องร่วมกันจ่ายส่วนละเท่า ๆ กัน คือ บริษัทละ 25,000 บาท หรือหากผู้ประสบภัยเจรจาตกลงค่าเสียหายทั้งหมดเป็นเงิน จำนวน 120,000 บาท บริษัททั้งสองบริษัทจะต้องร่วมกันจ่ายส่วนละเท่า ๆ กัน คือ บริษัทละ 60,000 บาท หรือหากผู้ประสบภัยเจรจาตกลงค่าเสียหายทั้งหมดเป็น จำนวน 160,000 บาท บริษัททั้งสองบริษัทจะต้องร่วมกันจ่ายส่วนละเท่า ๆ กัน คือ บริษัทละ 80,000 บาท ซึ่งเป็นการจ่ายตามความเสียหายจริงแต่ไม่เกินวงเงินที่จำกัดความรับผิดของแต่ละกรมธรรม์ประกันภัย เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 6 รถหัวลาก ก. ได้ลากหางพ่วง ข. เมื่อนำมาพ่วงแล้วมีลักษณะเป็นรถคันเดียวกัน การขับเคลื่อน การห้ามล้อ เป็นไปโดยระบบต่อเนื่องกัน การขับขี่หรือควบคุมรถทำโดยบุคคลคนเดียว คือ ผู้ขับขี่หัวลาก เมื่อรถทั้ง 2 คันลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย ไม่ว่ารถหัวลากหรือหางพ่วง หรือทั้งสองเฉี่ยวชน บริษัทผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกัน) จึงต้องร่วมรับผิดในลักษณะลูกหนี้ร่วมตามเงื่อนไขความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยตามลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ประสบภัย แต่กรณีที่รถหัวลาก ก. ได้ลากหางพ่วง ข. มาจอดแล้วปลดหางพ่วงจากหัวลากโดยทิ้งหางพ่วงที่จอดอยู่เป็นต้นเหตุหรือเป็นส่วนหนึ่งของความเสียหายแล้ว สามารถพิจารณาได้ ดังนี้

1. กรณีรถหัวลาก ก. ได้ลากหางพ่วง ข. มาจอดในที่จอด เช่น ในโรงงานหรือลานจอดเฉพาะ และทำการปลดหางพ่วงออกจากหัวลาก แล้วปรากฏว่าหางพ่วงได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ประสบภัย ย่อมต้องถือว่าความเสียหายนั้นขาดตอนจากการใช้รถที่มีลักษณะเป็นรถคันเดียวกันแล้ว บริษัทที่รับประกันภัยคัน หัวลากจึงไม่ต้องรับผิดในความเสียหายนั้น เว้นแต่กรณีเห็นได้ชัดว่าความเสียหายนั้นเกิดจากการจัดการที่จอดและปลดหางพ่วงโดยประมาท

2. กรณีรถหัวลาก ก. ได้ลากหางพ่วง ข. มาจอดในที่ไม่ใช่สถานที่จอดเฉพาะ และทำการปลดหางพ่วงออกจากหัวลาก ปล่อยหางพ่วงไว้ในพื้นที่ที่มีการสัญจร เช่น บนไหล่ทางหรือข้างถนน แล้วปรากฏว่าหางพ่วงได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ประสบภัย ย่อมต้องถือว่าความเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของรถหัวลาก ก. ในการจัดการที่จอดหางพ่วงด้วย รถหัวลาก ก. จึงต้องร่วมรับผิดกับหางพ่วง ข. ต่อผู้ประสบภัย เนื่องจากหางพ่วงไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตัวเอง แต่ถูกบังคับควบคุมโดยหัวลาก บริษัทที่รับประกันภัยทั้งคันหัวลาก และหางพ่วงจึงต้องร่วมรับผิดในความเสียหายนั้นต่อผู้ประสบภัย

3.1.2 ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย ในกรณีใดกรณีหนึ่ง บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินคุ้มครอง ดังนี้

เพื่อให้การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ประสบภัยจากรถเป็นไปด้วยความรวดเร็วตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ หรือกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงได้มีการกำหนดลักษณะอาการความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย ของผู้ประสบภัยให้มีความชัดเจน โดยบริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินที่มีการกำหนดไว้ในแต่ละอาการความเสียหายต่อร่างกายของผู้ประสบภัย โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามประเภทของความสูญเสียทั้งต่อชีวิตและร่างกาย โดยเฉพาะในเรื่องของอวัยวะที่ต้องสูญเสียไป โดยแต่ละอวัยวะนั้นจะมีจำนวนเงินที่กำหนดไม่เท่ากันตามหลักการที่ว่า ผู้ที่สูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพการใช้งานของอวัยวะที่สูญเสียมากกว่าควรได้รับการชดใช้ที่สูงกว่าผู้ที่สูญเสียที่น้อยกว่า และเพื่อไม่ให้ยุ่งยากต่อการพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นประการสำคัญ จึงได้มีการกำหนดความคุ้มครองการสูญเสียอวัยวะของร่างกายไว้ ดังนี้

(1) กรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

สำหรับความเสียหายกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หมายถึง การสูญเสียสมรรถภาพการใช้งานของร่างกายของผู้ประสบภัยที่ถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใด ๆ ทั้งในอาชีพประจำหรืออาชีพอื่นใด โดยไม่สามารถฟื้นคืนกลับมาใช้งานได้ตลอดไปแล้ว เช่น ผู้ประสบภัยนั้นยังมีอวัยวะอยู่ครบแต่นอนติดเตียง ไม่สามารถควบคุมการใช้งานของอวัยวะในร่างกายเพื่อทำการงานใด ๆ ได้ตลอดไปแล้ว (นอนเสมือนเป็นผัก) จึงให้ถือว่าผู้ประสบภัยนั้นทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง บริษัทต้องจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทน จำนวน 500,000 บาท ตามที่ระบุไว้ในข้อนี้

(2) กรณีสูญเสียมือสองข้างตั้งแต่ข้อมือ หรือแขนสองข้าง หรือเท้าสองข้างตั้งแต่ข้อเท้า หรือขาสองข้าง หรือสายตาสองข้าง (ตาบอด) บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาท ต่อหนึ่งคน

ตาบอด หมายความว่า ดวงตาถูกทำให้เสียหายอย่างรุนแรง ถึงขนาดสูญเสียความสามารถในการมองเห็นภาพไปโดยสิ้นเชิง แม้ดวงตาไม่ได้หลุดออกไปจากเบ้าตา แต่มองไม่เห็นภาพ หรือเห็นแสงเพียงอย่างเดียวก็ถือว่าตาบอด ถ้าเห็นภาพมัวหรือลาง ๆ ไม่ชัดเจนเหมือนเดิมไม่ถือว่าตาบอด การที่ถือว่าตาบอดนั้นจะต้องตาบอดตลอดไปไม่ใช่ตาบอดชั่วคราว ตาบอดในข้อนี้หมายถึงดวงตาต้องบอดทั้งคู่

เสียแขน หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของแขนทั้งสองข้าง โดยแขนนั้นถูกตัดออกตั้งแต่ข้อศอกให้ถือว่าเป็นการสูญเสียแขน และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของแขนโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น แขนขวาอ่อนแรงถึงขนาดที่ไม่สามารถใช้งานได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียแขนแล้ว เสียแขนในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียแขนทั้งคู่

เสียขา หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของขาทั้งสองข้าง โดยขานั้นถูกตัดออกตั้งแต่หัวเข่าให้ถือว่าเป็นการสูญเสียขา และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของขาโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น ขาขวาอ่อนแรงถึงขนาดที่ไม่สามารถใช้งานได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียขาแล้ว เสียขาในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียขาทั้งคู่

เสียมือ หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของมือทั้งสองข้าง โดยมือนั้นถูกตัดออกตั้งแต่ข้อมือให้ถือว่าเป็นการสูญเสียมือ และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของมือ โดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น ข้อมือหักห้อยไม่สามารถควบคุมการใช้งานของมือนั้นได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียมือแล้ว เสียมือในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียมือทั้งคู่

เสียเท้า หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของเท้าทั้งสองข้าง โดยถูกตัดออกตั้งแต่ข้อเท้าให้ถือว่าเป็นการสูญเสียเท้า และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของเท้าโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น ข้อเท้าหักห้อยไม่สามารถควบคุมการใช้งานของเท้านั้นได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียเท้าแล้ว เสียเท้าในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียเท้าทั้งคู่

(3) กรณีสูญเสียมือหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อมือ แขนหนึ่งข้าง เท้าหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อเท้า ขาหนึ่งข้าง สายตาหนึ่งข้าง (ตาบอด) ตั้งแต่ 2 กรณีขึ้นไป บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

สำหรับความสูญเสียตา แขน ขา มือ เท้า ในข้อนี้ให้มีความหมายเช่นคำอธิบายถึงขอบเขตความหมายของการสูญเสียดวงตา แขน ขา มือ เท้า เช่นเดียวกันกับ (2) หากแต่เพียงการสูญเสียดวงตา หรือแขน หรือขา หรือมือ หรือเท้า ข้างหนึ่งข้างใดของดวงตา แขน ขา มือ เท้า และเมื่อรวมกันแล้วเท่ากับเป็นการสูญเสียอวัยวะทั้งสองข้างแล้ว เช่น ตาบอดหนึ่งข้าง และมือขาดหนึ่งข้าง หรือมือขาดหนึ่งข้าง และขาขาดหนึ่งข้าง หรือเท้าขาดหนึ่งข้าง และตาบอดหนึ่งข้าง เป็นต้น

ดังนั้น หากอวัยวะตามที่ระบุไว้นี้สูญเสียอย่างหนึ่งอย่างใดแต่รวมแล้วเป็นสองข้างแล้วบริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน จำนวน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

(4) กรณีทุพพลภาพอย่างถาวร บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 300,000 บาทต่อหนึ่งคน

การทุพพลภาพอย่างถาวรในที่นี้ หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะ และ/หรือ การสูญเสียสมรรถภาพการใช้งานของอวัยวะนั้นถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใด ๆ ในอาชีพประจำได้โดยสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว เช่น ผู้ประสบภัยมีอาชีพเป็นนักฟุตบอลอาชีพซึ่งเป็นอาชีพประจำ ได้รับความเสียหายต้องสูญเสียขาขวาหนึ่งข้าง ทำให้ผู้ประสบภัยไม่สามารถใช้ขา หรือเท้าขวาเพื่อเล่นฟุตบอลได้อย่างถาวรตลอดไปแล้ว แต่ยังคงสามารถประกอบหน้าที่การงานอื่นใดได้ กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ประสบภัยนั้นต้องทุพพลภาพอย่างถาวรในความหมายนี้แล้ว บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน จำนวน 300,000 บาทต่อหนึ่งคน จะจ่ายเป็นการสูญเสียขาแต่เพียงอย่างเดียวนั้นไม่ได้ บริษัทต้องพิจารณาว่าผู้ประสบภัยมีอาชีพประจำคืออะไร (อาชีพประจำ หมายถึง การทำงาน การประกอบการ ที่ไม่เป็นโทษแก่สังคมและมีรายได้ตอบแทนโดยอาศัยแรงงาน ความรู้ ทักษะ อุปกรณ์ เครื่องมือ ฯลฯ โดยมีรายได้สม่ำเสมอเพื่อเลี้ยงชีพหรือดำรงชีวิต ตามลักษณะการประกอบอาชีพ ได้แก่ อาชีพรับราชการ หรือรับจ้าง และอาชีพอิสระ) และการสูญเสียอวัยวะนั้นทำให้ผู้ประสบภัยยังสามารถทำงานใด ๆ ในอาชีพประจำของเขาได้อยู่หรือไม่ หากยังคงสามารถประกอบหน้าที่การงานใด ๆ ในอาชีพประจำได้อยู่ก็ถือว่ายังไม่ถึงกับทุพพลภาพอย่างถาวรตามความหมายของข้อนี้

กรณีผู้ประสบภัยมีหนังสือรับรองความพิการ หนังสือรับรองความพิการเป็นเพียงหลักฐานที่นำมาแสดงถึงความสูญเสียของอวัยวะในร่างกายของผู้ประสบภัยว่าสูญเสียอวัยวะส่วนใดอย่างไรเป็นสำคัญ บริษัทต้องพิจารณาว่าผู้ประสบภัยสูญเสียอวัยะส่วนใดตามความหมายที่กำหนดในเงื่อนไขหรือไม่ หากพิจารณาแล้วเป็นการสูญเสียสมรรถภาพการใช้งานของอวัยวะอย่างถาวรตลอดไปแล้ว บริษัทก็พิจารณาชดใช้ตามเงื่อนไขของความสูญเสียอวัยวะนั้นแล้วแต่กรณี

(5) กรณีสูญเสียมือหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อมือ หรือแขนหนึ่งข้าง หรือเท้าหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อเท้า หรือขาหนึ่งข้าง หรือสายตาหนึ่งข้าง (ตาบอด) กรณีใดกรณีหนึ่ง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาทต่อหนึ่งคน

ตาบอด หมายความว่า ดวงตาถูกทำให้เสียหายอย่างรุนแรง ถึงขนาดสูญเสียความสามารถในการมองเห็นภาพไปโดยสิ้นเชิง แม้ดวงตาไม่ได้หลุดออกไปจากเบ้าตา แต่มองไม่เห็นภาพหรือเห็นแสงเพียงอย่างเดียว

ก็ถือว่าตาบอด ถ้าเห็นภาพมัวหรือลาง ๆ ไม่ชัดเจนเหมือนเดิมไม่ถือว่าตาบอด การที่ถือว่าตาบอดนั้นจะต้องตาบอดตลอดไปไม่ใช่ตาบอดชั่วคราว ตาบอดในข้อนี้หมายถึงดวงตาบอดหนึ่งข้าง

เสียแขน หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของแขนหนึ่งข้าง โดยแขนนั้นถูกตัดออกตั้งแต่ข้อศอกให้ถือว่าเป็นการสูญเสียแขน และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของแขนโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น แขนขวาอ่อนแรงถึงขนาดที่ไม่สามารถใช้งานได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียแขนแล้ว เสียแขนในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียแขนหนึ่งข้าง

เสียขา หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของขาหนึ่งข้าง โดยขานั้นถูกตัดออกตั้งแต่หัวเข่าให้ถือว่าเป็นการสูญเสียขา และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของขาโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น ขาขวาอ่อนแรงถึงขนาดที่ไม่สามารถใช้งานได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียขาแล้ว เสียขาในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียขาหนึ่งข้าง

เสียมือ หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของมือหนึ่งข้าง โดยมือนั้นถูกตัดออกตั้งแต่ข้อมือให้ถือว่าเป็นการสูญเสียมือ และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของมือ โดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น ข้อมือหักห้อยไม่สามารถควบคุมการใช้งานของมือนั้นได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียมือแล้ว เสียมือในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียมือหนึ่งข้าง

เสียเท้า หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของเท้าหนึ่งข้าง โดยถูกตัดออกตั้งแต่ข้อเท้า ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียเท้า และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของเท้า โดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น ข้อเท้าหักห้อยไม่สามารถควบคุมการใช้งานของเท้านั้นได้อย่างสิ้นเชิงตลอดไปแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียเท้าแล้ว เสียเท้าในข้อนี้หมายถึงต้องสูญเสียเท้าหนึ่งข้าง

(6) กรณีหูหนวก เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์หรือความสามารถสืบพันธุ์ จิตพิการอย่างติดตัว บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาทต่อหนึ่งคน

หูหนวก หมายความว่า หูได้รับความกระทบกระเทือนถึงขนาดเสียความสามารถในการได้ยินเสียงตลอดไป ไม่มีทางรักษาให้หายขาดได้ จะหูหนวกข้างหนึ่งหรือสองข้างให้ถือว่าหูหนวกแล้ว การได้ยินเสียงแผ่วเบาผิดปกติก็ยังไม่ใช่หูหนวก ถ้าได้ยินเสียงอยู่บ้างแต่ไม่รู้ความหมาย ฟังแล้วไม่รู้ภาษา กรณีนี้ให้ถือว่า หูหนวก

เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด หมายความว่า พูดไม่ได้ พูดเสียงอ้อแอ้ ไม่อาจสื่อสารให้ผู้ฟังทราบความหมายได้ หรือลิ้นขาดไม่ว่าจะขาดเท่าใด

สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์ หมายความว่า การสูญเสียหรือการทำลายของอวัยวะที่ใช้ในการสืบพันธุ์ของทั้งชายและหญิง ไม่ว่าจะเป็นอวัยวะภายนอก เช่น อวัยวะเพศที่มีไว้ใช้ในการร่วมประเวณีทั้งของผู้ชาย และของผู้หญิง หรืออวัยวะภายใน เช่น มดลูก รังไข่ข้างใดข้างหนึ่ง ลูกอัณฑะข้างใดข้างหนึ่ง เป็นต้น

จิตพิการอย่างติดตัว หมายความว่า จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ แต่ไม่ต้องถึงกับหมดความรู้สึกหรือหมดความสามารถในการจัดการของตนเองได้โดยสิ้นเชิง เพียงแต่จิตผิดไปจากเดิมก็ถือว่าจิตพิการแล้ว แต่ทั้งนี้ต้องเป็นจิตพิการที่ติดตัวตลอดไปไม่มีทางรักษาให้หายได้

(7) กรณีสูญเสียอวัยวะอื่นใด นอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน (2) (3) (5) (6) และ (8) ซึ่งการสูญเสียหรือการถูกทำลายลงแล้วนั้นจะกระทบต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขของผู้ประสบภัย เช่น การสูญเสีย ม้าม ปอด ตับไต หรือ ฟันแท้ทั้งซี่ตั้งแต่ 5 ซี่ ขึ้นไป หรือกรณีกะโหลกศีรษะถูกทำให้เสียหายเป็นเหตุให้ต้องใช้กะโหลกเทียม เป็นต้น บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาทต่อหนึ่งคน

อวัยวะอื่นใด หมายความว่า อวัยวะหรือชิ้นส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่อยู่ร่วมกัน และทำหน้าที่เฉพาะของมนุษย์หรือบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีการกำหนดเอาไว้ให้ชัดเจนในกรมธรรม์ประกันภัย แต่เป็นอวัยวะที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าแขน ขา มือ เท้า ตา หูหนวก การพูดหรือลิ้น อวัยวะสืบพันธุ์ จิตพิการอย่างติดตัว หรือนิ้วดังที่ระบุถึงไว้แล้วใน (2) (3) (5) (6) (8) ซึ่งหากผู้ประสบภัยต้องสูญเสียอวัยวะอื่นใดนั้น หรืออวัยวะอื่นใดนั้นถูกทำลายลงแล้วจะมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขของผู้ประสบภัย บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนจำนวน 250,000 บาทต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน

การสูญเสีย หมายความว่า การสิ้นไป การหมดไป ในที่นี้ หมายถึงการสิ้นไปหรือการหมดไปของอวัยวะนั้น ๆ ในร่างกาย ซึ่งให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพ หรือการสูญเสียหน้าที่ของอวัยวะนั้นด้วย

การดำรงชีวิตอย่างปกติสุข หมายความว่า ความสามารถในการดำเนินชีวิตของบุคคลขั้นพื้นฐานที่ควรมี เช่น การประกอบกิจวัตรประจำวันของคนทั่วไป การกิน การเดิน การนั่ง การนอน การขับถ่าย การสื่อสาร การได้ยิน การเคลื่อนไหวของร่างกาย การรับความรู้สึกในรูป รส กลิ่น เสียง การประกอบกามกิจ และการได้รับการยอมรับการทำงานในอาชีพ ความเป็นอยู่ที่สมควรแก่บุคคล

การสูญเสียของอวัยวะอื่นใดนั้นจึงต้องมีผลต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขของผู้ประสบภัย ซึ่งในข้อนี้ได้มีการกำหนดเอาไว้บางส่วนบ้างแล้ว คือ การสูญเสีย ม้าม ปอด ตับ ไต การสูญเสียฟันแท้ทั้งซี่ตั้งแต่ 5 ซี่ขึ้นไป กะโหลกศีรษะถูกทำให้เสียหายเป็นเหตุให้ต้องใช้กะโหลกเทียม ใบหูขาด จมูกไม่ได้กลิ่น ซึ่งอวัยวะเหล่านี้ล้วนแต่สูญเสียแล้วจะมีผลต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข โดยเหตุผลประกอบการสูญเสียของแต่ละอวัยวะดังกล่าว ดังนี้

ม้าม หมายความว่า อวัยวะที่อยู่ภายในของร่างกายซึ่งทำหน้าที่ในการดึงธาตุเหล็กจากฮีโมโกลบินเพื่อสร้างระบบแอนติบอดี้ในการต่อต้านโรค และเอาของเสียออกจากระแสเลือดผ่านทางปัสสาวะ อีกทั้งผลิตเซลล์เม็ดเลือดแดงที่เป็นสิ่งสำคัญในร่างกาย ดังนั้นหากม้ามมีการถูกตัดออก หรือถูกทำลายลงแม้แต่บางส่วน ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียอวัยวะ

ปอด หมายความว่า อวัยวะที่อยู่ภายในของร่างกายซึ่งทำหน้าที่ในการแลกเปลี่ยนออกซิเจนจากสิ่งแวดล้อมนำเข้าสู่ร่างกาย และเอาก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกจากระบบเลือด และกำจัดของเสียออกจากร่างกายออกมาในรูปแบบของน้ำ และที่สำคัญ คือ ปอดเป็นอวัยวะที่สำคัญของระบบการหายใจของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นหากผู้ประสบภัยนั้นต้องสูญเสียปอดโดยการถูกตัดออก หรือถูกทำลายลงไปแม้แต่บางส่วน ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียอวัยวะ

ตับ หมายความว่า อวัยวะที่อยู่ภายในของร่างกายซึ่งทำหน้าที่ในการย่อยอาหาร และสะสมอาหารโดยเฉพาะวิตามินและแร่ธาตุที่ร่างกายต้องการ อีกทั้งยังเป็นหน่วยรักษาความสะอาดและกำจัดของเสียในร่างกาย เป็นตัวกรองของดีและของเสีย ดังนั้นหากผู้ประสบภัยนั้นต้องสูญเสียตับโดยการถูกตัดออกหรือถูกทำลายลงไปแม้แต่บางส่วน ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียอวัยวะ

ไต หมายความว่า อวัยวะที่อยู่ภายในของร่างกายซึ่งทำหน้าที่ในการกระตุ้นสารการสร้างเม็ดเลือด และวิตามินที่ต้องหล่อเลี้ยงบำรุงร่างกาย สร้างระบบการควบคุมความดันโลหิต และขับของเสียสร้างปัสสาวะ ดังนั้นหากผู้ประสบภัยนั้นต้องสูญเสียไตโดยการถูกตัดออก หรือถูกทำลายลงไปแม้แต่บางส่วน ให้ถือว่าเป็นการสูญเสียอวัยวะ

ฟันแท้ทั้งซี่หัก 5 ซี่ขึ้นไป หมายความว่า ฟันแท้ของคนเรานั้นมีอยู่เพียงชุดเดียว เป็นอวัยวะที่ใช้ในการบดเคี้ยวย่อยอาหารขั้นต้นเพื่อนำเข้าสู่ร่างกาย อีกทั้งเป็นอวัยวะที่เสริมสร้างบุคลิกและภาพลักษณ์ของบุคคล ทำให้เกิดความสวยงามของใบหน้าและรักษารูปร่างและโครงสร้างของใบหน้า ตลอดจนช่วยในการออกเสียงที่มีความชัดเจนได้ดีซึ่งเป็นหน้าที่ของฟันแท้ การสูญเสียฟันแท้นั้นต้องเป็นการสูญเสียไปทั้งซี่ และไม่สามารถซ่อมแซมใช้งานได้ดังเดิมแล้ว จึงถือว่าเป็นการสูญเสียฟันแท้แล้ว แต่เนื่องจากฟันแท้นั้น มีจำนวนถึง 32 ซี่ หากมีความสูญเสียฟัน

ไปเพียงบางซี่ก็ยังไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตโดยปกติสุข แต่หากต้องสูญเสียเป็นจำนวนที่มากแล้วย่อมส่งผลกระทบ ประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าต้องมีจำนวนกี่ซี่ถึงจะกระทบ และข้อเท็จจริงในบางซี่อาจเสียหายไปแล้วก็อาจส่งผลกระทบได้เช่นกัน ดังนั้นเพื่อให้เป็นเกณฑ์ที่ง่ายต่อการพิจารณา ในเงื่อนไขนี้จึงกำหนดว่าฟันแท้ทั้งซี่นั้นต้องหักตั้งแต่ 5 ซี่ขึ้นไปเป็นสำคัญ โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะเป็นฟันซี่ใด ๆ ในจำนวนฟันที่ผู้ประสบภัยมีอยู่และได้รับความเสียหายและสูญเสีย ฟันแท้ดังกล่าว ดังนั้นหากผู้ประสบภัยนั้นต้องสูญเสียฟันแท้ทั้งซี่ตั้งแต่ 5 ซี่ขึ้นไป การสูญเสียฟันแท้ที่กำหนดไว้นี้จะต้องเป็นการสูญเสียฟันแท้อันเนื่องจากอุบัติเหตุจากรถเป็นสำคัญ โดยความเสียหายของฟันนั้นไม่สามารถทำการรักษาได้เพราะรากฟันได้รับความเสียหายรุนแรงอย่างมากจนแพทย์ต้องทำการถอนออกทั้งซี่จึงจะถือได้ว่าเป็นการสูญเสียฟันแท้ทั้งซี่ แต่หากการถอนฟันแท้เกิดขึ้นโดยความต้องการของผู้ประสบภัยไม่ว่าจะเกิดจากเหตุผลใดก็ตามที่ไม่ได้เป็นผลโดยตรงจากอุบัติเหตุจากรถแล้วนั้น ย่อมไม่เข้าเงื่อนไขของการสูญเสียฟันแท้แต่อย่างใด บริษัทจึงต้องมีการตรวจสอบและหาหลักฐานเพื่อพิสูจน์ถึงความเสียหายที่แท้จริงก่อนการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

กะโหลกศีรษะถูกทำให้เสียหายเป็นเหตุให้ต้องใช้กะโหลกเทียม หมายความว่า กะโหลกศีรษะของคนนั้นเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งโดยทำหน้าที่ในการปกป้องสมองซึ่งเป็นศูนย์กลางของระบบประสาท รวมทั้งเป็นโครงร่างที่สมส่วนและสมบูรณ์แบบต่าง ๆ ทั้ง ตา หู จมูก ปาก กราม และเส้นผม เป็นทางเข้าของทางเดินอาหารและทางเดินหายใจ กะโหลกศีรษะเป็นโครงสร้างที่มีความแข็งแรง ดังนั้นหากกะโหลกศีรษะนั้นถูกทำลายลง หรือต้องถูกตัดกะโหลกศีรษะออกบางส่วนแล้วต้องใช้กะโหลกเทียมมาทดแทนก็มิได้ถือว่าเป็นกะโหลกที่สมบูรณ์ ถึงแม้กะโหลกเทียมที่มาทดแทนนั้นจะมีการพิสูจน์ว่ามีความแข็งแกร่งเทียบเท่าก็ตาม แต่ยังมีความเสี่ยงสูงต่อการถูกกระทบกระเทือนที่ง่ายซึ่งอาจทำให้เนื้อสมองได้รับบาดเจ็บและมีการติดเชื้อที่ง่าย หรือการตกเลือดในสมองที่อาจทำให้เสียชีวิตได้ง่ายกว่ากะโหลกศีรษะจริง อีกทั้งการใช้กะโหลกเทียมอาจทำให้ภาพลักษณ์ต่อการพบเห็นของผู้ประสบภัยต้องสูญเสียไปด้วย เช่น บริเวณกะโหลกเทียมนั้นเส้นผมจะไม่สามารถขึ้นได้ ดังนั้นหากผู้ประสบภัยนั้นต้องสูญเสียกะโหลกศีรษะและต้องใช้กะโหลกศีรษะเทียมมาใส่แทน ด้วยเจตนารมณ์ของการประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนั้นเพื่อให้การคุ้มครองต่อการเสียชีวิต และความเสียหายหรือความสูญเสียของร่างกาย และอนามัยของผู้ประสบภัยจากรถเป็นสำคัญ นอกจากอวัยวะอื่นใดที่นำมาแสดงทั้งหมดนี้แล้วยังอาจมีอวัยวะอื่นใดอีกหลายรายการที่ยังไม่ได้มีการระบุเอาไว้ในข้อหนึ่งข้อใดหรือในข้อนี้ หากผู้ประสบภัยนั้นต้องสูญเสียอวัยวะอื่นใดแล้วมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขก็ให้พิจารณาว่าสูญเสียอวัยวะอื่นใดในความหมายนี้แล้ว บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาทต่อหนึ่งคน

(8) กรณีสูญเสียนิ้วตั้งแต่ข้อนิ้วขึ้นไป ไม่ว่านิ้วเดียวหรือหลายนิ้ว บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 200,000 บาทต่อหนึ่งคน

เสียนิ้ว หมายความว่า การสูญเสียหรือถูกทำลายของนิ้วไม่ว่าจะเป็นนิ้วมือหรือนิ้วเท้า หรือทั้งนิ้วมือ และนิ้วเท้า นิ้วใดนิ้วหนึ่งหรือหลายนิ้วก็ตาม โดยนิ้วนั้นถูกตัดออกตั้งแต่หนึ่งข้อขึ้นไปจึงจะได้รับความคุ้มครองตามที่กำหนดไว้นี้ ดังนั้นผู้ประสบภัยจะได้รับความคุ้มครอง จำนวน 200,000 บาท นี้ก็ต่อเมื่อนิ้วมือหรือนิ้วเท้าได้รับความเสียหายที่ถึงขนาดต้องถูกตัดขาดตั้งแต่ข้อขึ้นไปเป็นสำคัญจะกี่ข้อนิ้วก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการสูญเสียสมรรถภาพในการใช้งานของนิ้วโดยถาวรสิ้นเชิงด้วย เช่น นิ้วขาดสามารถต่อติดได้แต่นิ้วนั้นไม่สามารถใช้งานได้ตลอดไป หรือนิ้วไม่สามารถงอได้ทั้งนิ้วตลอดไปแล้ว ทั้งนี้ ต้องมีระยะเวลาในการรักษาไม่น้อยกว่า 180 วันนับแต่วันที่เกิดเหตุจึงให้ถือว่าสูญเสียนิ้ว

ทั้งนี้ กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัยหลายกรณี บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินคุ้มครองเฉพาะกรณีที่มีจำนวนเงินคุ้มครองที่สูงกว่า

เนื่องจากอุบัติเหตุจากรถนั้นอาจทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายหรือความสูญเสียได้มากกว่าหนึ่งรายการ การได้รับการคุ้มครองบริษัทจะพิจารณาชดใช้ให้ตามความสูญเสียที่ผู้ประสบภัยจะได้รับ และมีจำนวนเงินความคุ้มครองที่สูงกว่าเป็นสำคัญ เช่น เบื้องต้นผู้ประสบภัยสูญเสียนิ้วโดยถูกตัดขาดหนึ่งข้อนิ้วบริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทน จำนวน 200,000 บาท และต่อมาดวงตาข้างขวาบอดสนิทหนึ่งข้างจากอุบัติเหตุในคราวเดียวกัน ซึ่งหากสูญเสียดวงตาหนึ่งข้างจะได้รับความคุ้มครอง จำนวน 250,000 บาท กรณีเช่นนี้หากบริษัทได้จ่ายกรณีสูญเสียนิ้วไปแล้ว จำนวน 200,000 บาท บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มให้กับผู้ประสบภัยอีกจำนวน 50,000 บาท เมื่อรวมกับที่จ่ายไปก่อน จำนวน 200,000 บาท ซึ่งเท่ากับบริษัทจ่ายตามจำนวนเงินความคุ้มครองสูงสุด 250,000 บาท เป็นต้น

และด้วยเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ นั้นต้องการให้มีหลักประกันเพื่อความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิตร่างกายหรืออนามัยของบุคคลเพื่อให้ได้รับการชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนจำนวนหนึ่งซึ่งเกิดจากการใช้รถ ฉะนั้น หากขณะเกิดความเสียหายมีกรมธรรม์ประกันภัยที่จะต้องรับผิดต่อการสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงตาม 3.1.2 ของผู้ประสบภัย 2 กรมธรรม์ บริษัทผู้รับประกันภัยทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกันก็ได้) จะต้องรับผิดชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยไม่เกินจำนวนวงเงินที่กำหนดในแต่ละกรมธรรม์ประกันภัย

ก) กรณีรถมีประกันภัยสองคันชนกัน เป็นเหตุให้ผู้ประสบภัย ซึ่งเป็นผู้โดยสาร หรือบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ตาม 3.1.2 (1) ซึ่งกำหนดจำนวนเงินความคุ้มครองไว้เป็นจำนวน 500,000 บาท โดยความเสียหายดังกล่าวเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถทั้งสองคัน บริษัทผู้รับประกันภัยรถทั้งสองคันจะต้องร่วมกันรับผิดต่อผู้ประสบภัยโดยชดใช้เงินให้แก่ผู้ประสบภัยกรมธรรม์ละ 500,000 บาท ดังเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ส่วนผู้ขับขี่ที่เป็นผู้ประสบภัยและเป็นผู้ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผู้กระทำให้ตนเองเสียหายด้วยจะเรียกค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้หรือไม่ จำต้องพิจารณาตาม ป.พ.พ. 2 มาตราประกอบกันคือ มาตรา 442 ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้เสียหายด้วยแล้วให้นำความในมาตรา 223 มาบังคับใช้ ความโดยสรุปว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้เกิดขึ้นเพราะผู้ขับขี่ฝ่ายใดเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงใด ซึ่งการจะพิจารณาว่าใครมีส่วนก่อ (ประมาท) ยิ่งหย่อนกว่ากัน ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป และหากยังไม่สามารถตกลงกันได้ผู้ที่จะทำการชี้ขาดในประเด็นดังกล่าวก็คือศาล ดังนั้นผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายประมาท หากจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันภัยรถยนต์คู่กรณีหรือผู้ขับขี่คู่กรณีที่เป็นฝ่ายประมาทด้วยก็จำที่จะต้องใช้สิทธิทางศาล เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อไปว่าผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่ที่ประมาทนั้นจะได้รับการชดใช้อย่างไรต่อกันเพียงใด ในกรณีที่ศาลได้พิพากษาโดยพิจารณาประเด็นผู้ขับขี่มีส่วนประมาท และกำหนดจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนด้วยแล้วให้บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษาของศาลแต่ไม่เกินวงเงินคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย หรือหากมีการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการให้บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ แต่ไม่เกินวงเงินคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีประมาทฝ่ายเดียว ศาลหรืออนุญาโตตุลาการพิพากษาน้อยกว่า กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถก็ให้บริษัทจ่ายตามความคุ้มครองที่กรมธรรม์ประกันภัยกำหนด

ข) รถลากจูงโดยสภาพ หรือรถบรรทุกลากรถพ่วงที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน ต่างประกันภัยไว้ เมื่อลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ตาม 3.1.2 (1) ซึ่งกำหนดจำนวนเงินความคุ้มครองไว้เป็น 500,000 บาท โดยความเสียหายดังกล่าวเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถลากจูง ในเมื่อ

รถลากจูงทั้งสองอยู่ในความควบคุมของบุคคลเดียวกันคือผู้ขับขี่ ไม่ว่าส่วนหัวลากหรือหางพ่วง หรือทั้งสองส่วนจะเป็นตัวก่อให้เกิดความเสียหายก็ตาม บุคคลที่จะต้องรับผิดคือผู้ขับขี่ เมื่อมีกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดของผู้ขับขี่ถึง 2 กรมธรรม์ (อาจต่างบริษัทกันก็ได้) เมื่อมี 2 กรมธรรม์ บริษัทจึงต้องจ่ายกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงให้แก่ผู้ประสบภัยกรมธรรม์ละ 500,000 บาท รวม 2 กรมธรรม์ เป็นจำนวน 1,000,000 บาท เป็นต้น

กรณีรถคันเอาประกันภัยไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย เป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายตาม 3.1.2 ผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท บริษัทไปทำสัญญาประนีประนอมกับผู้ประสบภัยหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนผู้ประสบภัย ตกลงชดใช้เงินจำนวนที่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการที่กำหนดไว้ให้แก่ผู้ประสบภัย โดยผู้ประสบภัยไม่ติดใจเรียกร้องใด ๆ จากบริษัทอีก สัญญาประนีประนอมดังกล่าวตกเป็นโมฆะ เพราะเป็นข้อตกลงที่ขัดกับ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น ผู้ประสบภัยแขนขาดหนึ่งข้าง ตาบอดหนึ่งข้างตาม 3.1.2 (3) ซึ่งกำหนดความคุ้มครองไว้เป็น จำนวน 500,000 บาท บริษัทไปทำสัญญาตกลงชดใช้ จำนวน 300,000 บาท พร้อมทำสัญญาประนีประนอม จึงถือว่าสัญญาดังกล่าวนั้นตกเป็นโมฆะ หรือสัญญานั้นไม่มีสภาพบังคับ ดังนั้นบริษัทจึงยังมีหน้าที่ที่จะต้องชดใช้เงินส่วนที่ขาดอีกจำนวน 200,000 บาท ให้แก่ผู้ประสบภัย และบริษัทอาจมีความผิดตามที่กฎหมายกำหนด

3.1.3 ในกรณีเสียชีวิต บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ นั้นต้องการให้มีหลักประกันเพื่อความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคล เพื่อให้ได้รับการชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนจำนวนหนึ่งซึ่งเกิดจากการใช้รถ โดยกำหนดความคุ้มครองกรณีเสียชีวิตเอาไว้ จำนวน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน โดยจำนวนเงินดังกล่าวนี้เป็นจำนวนเงินที่กำหนดไว้แน่นอน ฉะนั้น หากขณะเกิดความเสียหายต่อชีวิต และมีกรมธรรม์ประกันภัยที่จะต้องรับผิดต่อการเสียชีวิตของผู้ประสบภัย 2 กรมธรรม์ บริษัททั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกันก็ได้) จะต้องชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตให้แก่ผู้ประสบภัยกรมธรรม์ละ 500,000 บาท รวม 2 กรมธรรม์ เป็นเงินจำนวน 1,000,000 บาท

การจ่ายค่าสินไหมทดแทนกรณีผู้ประสบภัยที่เสียชีวิตซึ่งตามบทนิยามความหมายที่กำหนดว่า “ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย ซึ่งทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิรับค่าสินไหมทดแทนประกอบด้วย ผู้สืบสันดาน (บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย บุตรนอกกฎหมายที่บิดาได้รับรองแล้ว แต่ไม่รวมบุตรบุญธรรม) บิดา มารดา คู่สมรส พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ฯลฯ แต่เนื่องจากว่ากฎหมายมีการกำหนดสิทธิของทายาทโดยธรรมที่จะได้รับเป็นลำดับชั้น ดังนั้นการจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทายาทโดยธรรมจึงต้องพิจารณาลำดับชั้นประกอบการจ่ายด้วย เช่น กรณีมีผู้สืบสันดาน บิดา มารดา คู่สมรส ซึ่งมีสิทธิได้รับในลำดับแรกและถือเป็นลำดับเดียวกัน หากไม่มีบุคคลดังกล่าวก็จ่ายให้ทายาทลำดับถัดไป โดยอ้างอิงตาม ป.พ.พ. บรรพ 6 เรื่อง มรดก ตามมาตรา 1629 มาตรา 1630 และมาตรา 1635 ดังนั้นบริษัทจะต้องทำการตรวจสอบถึงผู้มีสิทธิในค่าสินไหมทดแทนอย่างรอบคอบในประเด็นข้างต้นด้วย

3.1.4 ในกรณีได้รับความเสียหายตามข้อ 3.1.1 และต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ 3.1.2 บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน ตามข้อ 3.1.2 แต่หากเป็นกรณีได้รับความเสียหายตามข้อ 3.1.1 และต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ 3.1.3 หรือทั้งข้อ 3.1.2 และข้อ 3.1.3 บริษัทจะจ่าย ไม่เกิน 500,000 บาท ต่อคน

เพื่อให้การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ประสบภัยด้วยความรวดเร็วภายใต้ความคุ้มครองของข้อ 3. จึงได้มีการแยกรายการความเสียหายออกเป็นแต่ละรายการ โดยในเบื้องต้นผู้ประสบภัยอาจได้รับบาดเจ็บเข้า

รักษาพยาบาล 3.1.1 และได้รับการชดใช้ไปแล้ว จำนวน 80,000 บาท ต่อมาต้องถูกตัดปอดออกซึ่งเป็นอวัยวะอื่นใด 3.1.2 (7) บริษัทต้องจ่ายตามข้อนี้ จำนวน 250,000 บาท บริษัทจึงต้องจ่ายเพิ่มจากเดิมที่จ่ายเป็นค่ารักษา จำนวน 80,000 บาท จ่ายเพิ่ม จำนวน 170,000 บาท รวมเป็น จำนวน 250,000 บาท ต่อมาอีกระยะหนึ่งผู้ประสบภัยเสียชีวิตลง ซึ่งไปเข้าเงื่อนไข 3.1.3 บริษัทต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิต จำนวน 500,000 บาท ดังนั้น เมื่อบริษัทได้จ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าสูญเสียอวัยวะไปแล้วเป็น จำนวน 250,000 บาท (80,000 บาท + 170,000 บาท) บริษัทจึงต้องจ่ายเป็นค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตอีก จำนวน 250,000 บาท ซึ่งเมื่อรวมกับที่จ่ายไปตาม 3.1.1 และ 3.1.2 (7) แล้วก็เท่ากับบริษัทได้จ่ายไม่เกินจำนวนเงินสูงสุดตามความเสียหายของผู้ประสบภัยที่ได้รับไป จำนวน 500,000 บาทแล้ว

3.1.5 ในกรณีที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลในฐานะคนไข้ในบริษัทจะจ่ายค่าชดเชยรายวัน วันละ 200 บาท จำนวนรวมกันไม่เกิน 20 วัน เป็นค่าเสียหายที่เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากความคุ้มครองที่ระบุใน 3.1.1 ข้อ 3.1.2 ข้อ 3.1.3 และข้อ 3.1.4

ค่าชดเชยรายวัน หมายความว่า ค่าชดเชยสำหรับผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ถูกกระทำให้ได้รับความเสียหายจากรถคันที่เอาประกันภัยที่เป็นฝ่ายผิด ซึ่งเป็นค่าสินไหมทดแทนอีกส่วนหนึ่งที่นอกเหนือจากค่ารักษาพยาบาล 3.1.1 หรือการสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร และทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง 3.1.2 การเสียชีวิต 3.1.3 และการชดใช้ตาม 3.1.4 ที่ผู้ประสบภัยที่ไม่ใช่ผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยจะได้รับจากการประกันภัยของตนเอง เช่น ผู้โดยสารในรถประกันภัย ผู้ขับขี่คู่กรณีที่เป็นฝ่ายถูก ผู้โดยสารที่อยู่ในรถคู่กรณี หรือบุคคลที่ไม่อยู่ในรถคันหนึ่งคันใดที่เข้านอนรักษาตัวในโรงพยาบาลในฐานะคนไข้ในตามจำนวนวันนอนที่ระบุในใบแจ้งหนี้ค่ารักษาพยาบาล หรือหนังสือรับรองการพักรักษาตัวของสถานพยาบาล โดยบริษัทจะจ่ายค่าชดเชยให้กับผู้ประสบภัยตามจำนวนวันที่โรงพยาบาลคิดจำนวนการนอนในโรงพยาบาลในอัตราวันละ 200 บาท เช่น

ตัวอย่างที่ 7 ผู้ประสบภัยนอนรักษาตัวในโรงพยาบาล 5 วัน บริษัทก็จะจ่ายค่าชดเชยให้กับผู้ประสบภัย จำนวน 1,000 บาท (5 วัน x 200 บาท) หรือหากนอน 30 วัน บริษัทก็จะจ่ายให้ จำนวน 4,000 บาท (20 วัน x 200 บาท) ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลต่อเนื่องตลอดการรักษา หากทางโรงพยาบาลให้กลับบ้านได้แล้ว แต่ต่อมาอาการไม่ดีขึ้นหรือไม่หาย และต้องเข้าไปรักษาอีกแล้วต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล หากมีการเบิกค่าชดเชยไปยังไม่ครบ 20 วัน ผู้ประสบภัยยังคงสามารถใช้สิทธิในการเบิกเงินชดเชยรายวันนั้นได้อยู่ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นการรักษาพยาบาลที่เป็นเหตุจากคราวเดียวกันเท่านั้น

ด้วยจำนวนค่าชดเชยรายวันนั้นเป็นค่าสินไหมทดแทน การชดใช้จึงต้องชดใช้ตามความเสียหายจริง ซึ่งค่าชดเชยรายวันนี้ใช้หลักเกณฑ์การนับจำนวนวันเข้านอนรักษาตัวในโรงพยาบาลเป็นตัวกำหนดการชดใช้ โดยกำหนดให้ชดเชยวันละ 200 บาท ดังนั้นความเสียหายแท้จริงของเงินชดเชยจึงประกอบด้วยจำนวนวันที่นอนรักษาตัวในโรงพยาบาลกับจำนวนเงินที่จะชดเชย ดังนั้นหากกรณีมีกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งต้องรับผิดชอบมากกว่าหนึ่งกรมธรรม์ เช่น ประมาททั้งสองฝ่าย หรือกรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อน จึงต้องอาศัยหลักเกณฑ์ของความเสียหายจริงสำหรับค่าชดเชยตามที่กำหนดนั้นเป็นหลักในการพิจารณา ดังนี้

1. กรณีประมาททั้งสองฝ่าย ตาม ป.พ.พ. มาตรา 420 ผู้ใดจงใจหรือประมาทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่ายต่างกระทำการโดยประมาททำให้มีผู้ประสบภัยต้องได้รับความเสียหาย กรณีเช่นนี้ก็ต้องถือว่าผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่ายต้องร่วมรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหายในฐานะลูกหนี้ร่วม เพื่อให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยเร็วจึงให้ทั้งสองบริษัทรับผิดชอบสำหรับค่าชดเชยรายวันให้กับผู้ประสบภัยทั้ง 2 กรมธรรม์ โดยการร่วมกันเฉลี่ยจ่ายส่วนละเท่า ๆ กันตามจำนวนวันที่นอนจริงวันละ 200 บาท สูงสุดไม่เกิน 20 วัน เช่น

ตัวอย่างที่ 8 ผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาในโรงพยาบาลจริง 10 วัน เป็นเงิน 2,000 บาท บริษัทที่สองจ่ายค่าชดเชยบริษัทละ 1,000 บาท หรือผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาโรงพยาบาลจริง 20 วัน เป็นเงิน 4,000 บาท บริษัทที่สองจ่ายบริษัทละ 2,000 บาท ผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาในโรงพยาบาลจริง 30 วัน เป็นเงิน 6,000 บาท บริษัทที่สองจ่ายบริษัทละ 3,000 บาท หรือผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาในโรงพยาบาลจริง 50 วัน เป็นเงิน 10,000 บาท บริษัทที่สองจ่ายบริษัทละ 4,000 บาท เป็นต้น

2. กรณีมีการประกันภัยซ้อน ซึ่งมีความคุ้มครองตั้งแต่ 2 กรมธรรม์ขึ้นไป เรียงลำดับการคุ้มครองก่อนหลัง สืบเนื่องกันเป็นลำดับ ซึ่งตาม ป.พ.พ. มาตรา 870 วรรคสอง กำหนดให้รายแรกต้องรับผิดชดใช้ก่อน หากไม่พอต่อความเสียหายจึงให้ผู้รับประกันภัยรายที่สองต้องชดใช้ต่อ กรณีนี้จะแตกต่างกันกับประมาททั้งสองฝ่าย การชดใช้จึงต้องเป็นไปตามลำดับไป กล่าวคือ กรมธรรม์ประกันภัยใดคุ้มครองก่อนก็จ่ายตามความคุ้มครองไป หากการจ่ายนั้นคุ้มครองต่อความคุ้มครองแล้วกรมธรรม์ฉบับที่สองก็ไม่ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนั้น แต่หากการจ่ายของกรมธรรม์ฉบับแรกนั้นยังไม่คุ้มครองถึงจำนวนความเสียหายจริงของผู้เสียหายแล้ว กรมธรรม์ฉบับที่สองต้องเข้ามาชดใช้ต่อจนครบตามจำนวนความเสียหาย หรือความรับผิดของกรมธรรม์ประกันภัย ดังนั้นค่าชดเชยรายวันกรมธรรม์ประกันภัยกำหนดความคุ้มครองว่า ให้จ่ายตามจำนวนวันที่นอนจริงวันละ 200 บาท สูงสุดไม่เกิน 20 วัน ดังนั้นบริษัทผู้รับประกันภัยก่อนจึงต้องเป็นผู้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นก่อน

ตัวอย่างที่ 9 ผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาในโรงพยาบาลจริง 10 วัน เป็นเงิน 2,000 บาท บริษัทที่คุ้มครองก่อนต้องจ่ายทั้งจำนวน เนื่องจากไม่เกิน 20 วัน หรือผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาในโรงพยาบาลจริง 20 วัน เป็นเงิน 4,000 บาท เนื่องจากไม่เกิน 20 วัน แต่หากผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาในโรงพยาบาลจริง 30 วัน เป็นเงิน 6,000 บาท บริษัทที่คุ้มครองก่อนต้องจ่าย 20 วันแรก เป็นเงิน 4,000 บาท และบริษัทที่คุ้มครองลำดับสองต้องจ่าย 10 วันหลัง เป็นเงิน 2,000 บาท หรือหากผู้ประสบภัยมีจำนวนวันนอนพักรักษาในโรงพยาบาลจริง 50 วัน เป็นเงิน 10,000 บาท บริษัทที่คุ้มครองก่อนต้องจ่าย 20 วันแรก เป็นเงิน 4,000 บาท และบริษัทที่คุ้มครองลำดับที่สองต้องจ่าย 20 วันหลัง เป็นเงิน 4,000 บาท เป็นต้น

ทั้งนี้ เนื่องจากความรับผิดของบริษัทที่มีต่อจำนวนเงินความคุ้มครองค่าชดเชยรายวันต่อกรมธรรม์ประกันภัยนั้นสูงสุด คือ 20 วัน วันละ 200 บาท จึงขึ้นอยู่กับจำนวนวันที่นอนพักรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลจริงนั้นมีจำนวนกี่วันเป็นสำคัญ

3.1.6 กรณีผู้ประสบภัยเป็นผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลในครอบครัวของผู้เอาประกันภัย ซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ ทั้งนี้ในกรณีผู้ขับขี่เป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุ ให้นำความในข้อ 3.1.1 ข้อ 3.1.2 ข้อ 3.1.3 ข้อ 3.1.4 และข้อ 3.1.5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สำหรับเงื่อนไข 3.1.6 มีหลักเกณฑ์และความหมายเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วใน 3.1 จะต่างกันก็เพียงว่าผู้ประสบภัยตาม 3.1.6 นี้ หมายถึง ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลในครอบครัวของผู้เอาประกันภัย แต่ไม่รวมผู้ขับขี่รถประกันภัย กรมธรรม์ประกันภัยก็จะให้การคุ้มครองทุกคนที่เป็นผู้ถูกกระทำให้ได้รับความเสียหาย หากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เป็นเหตุที่ผู้ขับขี่รถประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิด ผู้ประสบภัยดังกล่าวก็ต้องดำเนินการเรียกร้องเอาจากคู่กรณีที่เป็นฝ่ายผิด เว้นแต่คู่กรณีมีการเอาประกันภัยภาคบังคับนี้ไว้ ผู้ประสบภัยสามารถใช้สิทธิตามหลักสำรองจ่ายข้อ 6. เอาจากบริษัทที่ผู้ประสบภัยโดยสารมาได้ หรือจะเรียกร้องเอาจากบริษัทฝ่ายผิดก็ได้ แต่หากคู่กรณีฝ่ายผิดไม่มีการเอาประกันภัยตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ไว้ ก็ต้องใช้สิทธิทางศาลเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายต่อไป

3.1.7 กรณีผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัย บริษัทจะรับผิดจ่ายค่าสินไหมทดแทนไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

ด้วยการประกันภัยนี้เป็นการประกันภัยค้ำจุนที่บริษัทตกลงรับผิดชอบความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยในนามของผู้เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอม หรือเสมือนผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ประสบภัย ดังนั้นหากผู้ขับขี่รถประกันภัยมิได้เป็นฝ่ายผิดจึงต้องไปเรียกร้องเอาจากฝ่ายคู่กรณีที่กระทำผิดตามมูลละเมิด จะมาเรียกเอาจากบริษัทของตนเองไม่ได้ หรือหากผู้ขับขี่รถประกันภัยเป็นฝ่ายผิดจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนตามมูลละเมิดจากบริษัทผู้รับประกันภัยของตนเองก็ไม่สามารถกระทำได้ เพราะตาม ป.พ.พ. นั้นผู้เสียหายเป็นผู้กระทำให้ตนเองเสียหายจะเรียกร้องเอาจากใครหาได้ไม่ แต่เนื่องจาก พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ นั้นมีเจตนารมณ์ในการให้การคุ้มครองทุกคนตามคำนิยามของผู้ประสบภัย ดังนั้นผู้ขับขี่ รถประกันภัยที่เป็นฝ่ายผิดจึงได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ นี้ และเพื่อความเป็นธรรมระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำผิด จึงกำหนดสิทธิให้ผู้กระทำผิดได้รับสิทธิเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นสำคัญอีก ทั้งเพื่อเป็นมาตรการหนึ่งในการควบคุมการใช้รถของผู้ขับขี่ที่ต้องใช้รถด้วยความระมัดระวัง ดังนั้นกรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัยไม่ว่าจะเป็นฝ่ายผิดหรือฝ่ายถูกก็จะได้รับการคุ้มครองจากบริษัทผู้รับประกันภัยของตนเองเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นตามที่ระบุไว้ในข้อ 4. เท่านั้น ทั้งนี้กรณีผู้ขับขี่ ที่เป็นฝ่ายถูกเมื่อใช้สิทธิขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถของตนเองไปจำนวนเท่าใดเงินจำนวนที่บริษัทผู้รับประกันภัยจ่ายไปก่อนนั้นเป็นการจ่ายตามมาตรา 20 ผู้ขับขี่เป็นฝ่ายถูกก็สามารถไปเรียกร้องค่าเสียหายเพิ่มเติมเอาจากฝ่ายผิดได้ หากบริษัทฝ่ายผิดนั้นมีการเอาประกันภัยตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ไว้ บริษัทฝ่ายผิดก็จะต้องจ่ายให้ตามความคุ้มครองต่อความเสียหายที่ผู้ขับขี่ซึ่งเป็นผู้ประสบภัยที่ถูกกระทำจะได้รับ

ตัวอย่างที่ 10 นายแดงเป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ซึ่งทำประกันภัยตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ไว้กับบริษัทประกันภัย ก. ถูกรถยนต์พิกอัปที่มีประกันภัยตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ไว้กับบริษัทประกันภัย ข. ซึ่งมีนายเขียวเป็นผู้ขับขี่ชน ทำให้นายแดงได้รับบาดเจ็บ มีค่ารักษาพยาบาล จำนวน 40,000 บาท และต้องถูกตัดมือด้านซ้ายออก เบื้องต้นยังไม่ทราบว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิด กรณีนี้นายแดงสามารถยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นเอาจากบริษัทประกันภัย ก. ได้ (มาตรา 20) บริษัทประกันภัย ก. จึงได้จ่ายค่ารักษาพยาบาล จำนวน 30,000 บาท และค่าสูญเสียอวัยวะ (มือ) จำนวน 35,000 บาท รวมเป็นเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่บริษัทประกันภัย ก. จ่าย จำนวน 65,000 บาท ต่อมาทางพนักงานสอบสวนสรุปผลทางคดีว่า นายเขียวเป็นฝ่ายกระทำโดยประมาท กรณีนี้ นายแดงเป็นผู้ประสบภัยที่ถูกกระทำให้เสียหาย ดังนั้น นายแดงก็สามารถไปเรียกร้องค่าเสียหายเอาจากนายเขียว หรือบริษัทประกันภัย ข. ซึ่งนายเขียวทำประกันภัยไว้ โดยบริษัทประกันภัย ข. จะต้องจ่ายค่าเสียหายกรณีนายแดงสูญเสียอวัยวะ (มือขาด) ซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยระบุความคุ้มครองไว้เป็นจำนวน 250,000 บาท เมื่อนายแดงได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นมาแล้วจากบริษัทประกันภัย ก. จำนวน 65,000 บาท แล้วบริษัทประกันภัย ข. จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะให้กับนายแดงเป็นเงินอีก จำนวน 185,000 บาท (250,000 บาท - 65,000 บาท) ส่วนเงิน จำนวน 65,000 บาท ที่บริษัทประกันภัย ก. ได้จ่ายไปก่อนตามมาตรา 20 นั้นทางบริษัทประกันภัย ก. ก็จะมาทำการเรียกร้องคืนเอากับบริษัทประกันภัย ข. เพราะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นครั้งนี้นายเขียวเป็นผู้ทำละเมิดซึ่งจะต้องเป็นผู้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับนายแดง โดยบริษัทประกันภัย ข. ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยค้ำจุนจึงเป็นผู้ต้องชดใช้ในส่วนนี้แทนนายเขียวนั่นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การประกันภัยตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ นี้ เป็นการประกันภัยค้ำจุนที่มีลักษณะต่างจากการประกันภัยค้ำจุนทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ การประกันภัยนี้เป็นการประกันภัยค้ำจุนที่มีการนำหลักการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นโดยไม่รอการพิสูจน์ความรับผิดมาใช้ และนอกจากจะคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกแล้วยังคุ้มครองรวมไปถึงผู้ประสบภัยที่เป็นผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายผิด หรือไม่มีผู้ต้องรับผิดต่อผู้ขับขี่นั้นให้ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้นตามเงื่อนไข 3.1.7 นี้ด้วย

ทั้งนี้ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น รวมกันแล้วไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งที่ระบุไว้ในรายการที่ 4 ของตาราง

สำหรับกำหนดเวลาที่บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 3 นี้ แม้ในกรมธรรม์ประกันภัยจะมิได้ระบุไว้ก็ตาม แต่กรมธรรม์ประกันภัยนี้ที่อยู่ภายใต้ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีจ่ายและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเช่นกัน นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ซึ่งออกตามความในมาตรา 5 และมาตรา 14 วรรคสอง ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ กำหนดให้บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยให้แล้วเสร็จภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับหลักฐานเอกสารครบถ้วน และตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันได้แล้ว

ข้อ 4. <u>ค่าเสียหายเบื้องต้น</u> ภายใต้บังคับข้อ 6 บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยที่ได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดให้เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับการร้องขอ โดยจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

ค่าเสียหายเบื้องต้น หมายความว่า ค่าเสียหายต่อชีวิต ร่างกายของผู้ประสบภัย อันเนื่องจากรถที่ใช้โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรับผิด ซึ่งเป็นการกำหนดขึ้นภายใต้เจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ที่มุ่งหมายให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการช่วยเหลือเยียวยาอย่างทันท่วงที จึงได้มีการกำหนดเอาไว้ตามมาตรา 20 ซึ่งกำหนดว่า “เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย” โดยจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นให้เป็นไปตามกฎกระทรวง และประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้บังคับใช้ ซึ่งกฎกระทรวงได้มีการกำหนดให้บริษัทต้องจ่ายภายใน 7 วันนับแต่วันที่บริษัทได้รับการรับคำร้องขอ โดยรายละเอียดของรายการและจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นโดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด ให้หมายความรวมถึงการที่มีผลการพิสูจน์ความรับผิดชัดเจนแน่นอนแล้วด้วย กล่าวคือ แม้ปรากฏหลักฐานจากพนักงานสอบสวนแล้วว่ารถคู่กรณีเป็นฝ่ายประมาท บริษัทฝ่ายถูกก็ยังไม่พ้นความรับผิดในค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัย ที่จำต้องพิจารณาเช่นนี้ก็เพื่อประโยชน์ต่อตัวผู้ประสบภัยเอง และเพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นอย่างรวดเร็วและทันท่วงที ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ นี้ จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัยจะขอรับจากบริษัทให้เป็นไป ดังนี้

4.1 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาทต่อหนึ่งคน

สำหรับค่าเสียหายเบื้องต้นส่วนนี้ หมายความว่า กรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บต่อร่างกายที่ไม่ถึงขนาดต้องสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาทต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน โดยค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยนั้นให้เป็นไปตาม

อัตรามาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นอัตราที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตามมาตรา 6 ทวิ (2) ประกาศกำหนดให้ถือปฏิบัติในการพิจารณาจ่ายแต่ละรายการในอัตราไม่เกินราคาสูงสุดที่กำหนดตามมาตรฐานกลางของรายการ และจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ที่บริษัทหรือกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งจะประกอบไปด้วยรายการต่าง ๆ ได้แก่

ก) ค่ายา ค่าอาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษา

ข) ค่าอวัยวะเทียม และอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา รวมทั้งค่าซ่อมแซม

ค) ค่าบริการทางแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค ทั้งนี้ ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ และค่าบริการอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน เช่น จ้างพยาบาล เว้นแต่แพทย์เป็นผู้สั่ง (วินิจฉัย)

ง) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

จ) ค่าพาหนะนำผู้ประสบภัยไปโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

โดยจำนวนเงินที่จ่ายไปจริงในความหมายนี้ หมายถึง จำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลตามรายการที่กำหนดไว้ใน ก)-จ) ซึ่งจะจ่ายให้กับผู้ประสบภัยโดยตรงหากผู้ประสบภัยนำใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลมาแสดง หรือจ่ายให้กับโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลผู้ทำการรักษาผู้ประสบภัย กรณีผู้ประสบภัยมอบอำนาจให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามแบบคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นที่กำหนด ทั้งนี้ บริษัทสามารถใช้เกณฑ์อัตรามาตรฐานกลางของรายการ และจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถในการพิจารณาจ่ายได้ตามความเป็นจริงได้ไม่เกิน จำนวน 30,000 บาท แต่เนื่องจากค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทน (ตามมาตรา 22) และเป็นการจ่ายโดยไม่ต้องรอพิสูจน์ว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิด ดังนั้นจำนวนเงินที่บริษัทต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นสำหรับค่ารักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยจากรถนั้นจึงต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ เนื่องจากสิทธิของผู้ประสบภัยจากรถมีความแตกต่างกันระหว่างผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัย ซึ่งจะได้รับการคุ้มครองเฉพาะค่าเสียหายเบื้องต้น ในขณะที่ผู้โดยสารหรือบุคคลภายนอกหากเป็นผู้ถูกกระทำจะได้รับความคุ้มครองเป็นค่าสินไหมทดแทน ซึ่งจะมีจำนวนเงินความคุ้มครองที่สูงกว่าผู้ขับขี่ ดังนั้นการใช้อัตราราคามาตรฐานกลางฯ จึงควรนำมาใช้สำหรับการพิจารณาจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นสำหรับผู้ขับขี่รถประกันภัยเท่านั้น เนื่องจากผู้ขับขี่จะได้รับการคุ้มครองเพียงค่าเสียหายเบื้องต้น และค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงและประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ส่วนผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้โดยสาร หรือบุคคลภายนอกซึ่งอาจเป็นผู้ถูกกระทำให้ได้รับความเสียหายนั้นมีสิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนได้ เมื่อผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้โดยสารหรือบุคคลภายนอกมีใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลจำนวนเท่าใด บริษัทควรจ่ายตามจำนวนนั้น หากไม่เกินจำนวน 30,000 บาท ถึงแม้จะมีบางรายการที่มีอัตราและจำนวนเงินที่สูงกว่าประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถก็ตาม

4.2 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจำนวน 35,000 บาทต่อหนึ่งคน

(ก) ตาบอด

(ข) หูหนวก

(ค) เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด

(ง) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์

(จ) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว

(ฉ) เสียอวัยวะอื่นใด

(ช) จิตพิการอย่างติดตัว

(ซ) ทุพพลภาพอย่างถาวร

สำหรับข้อนี้เป็นกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายถึงกับสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร แต่ยังคงอยู่ในเรื่องของความเสียหายต่อร่างกายที่บริษัทจะต้องจ่ายเพิ่มเติมและต้องจ่ายเต็มตาม จำนวน 35,000 บาทต่อผู้ประสบภัยหนึ่งคน สำหรับข้อนี้กำหนดให้บริษัทต้องจ่ายแยกเป็นคนละส่วนกับค่ารักษาพยาบาลตาม 4.1 ซึ่งหมายถึงค่าเสียหายต่อร่างกายในกรณีสูญเสียอวัยวะที่กำหนดไว้ อันได้แก่ ตาบอด หูหนวก เป็นใบ้ หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์ เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว อวัยวะอื่นใด จิตพิการอย่างติดตัว ทุพพลภาพอย่างถาวร รวมถึงทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงด้วย

4.3 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพของผู้ประสบภัยตามจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น 35,000 บาทต่อหนึ่งคน

สำหรับข้อนี้กำหนดให้บริษัทต้องจ่ายแยกเป็นคนละส่วนกับค่ารักษาพยาบาลตาม 4.1 แต่จะเป็นส่วนเพิ่มเช่นเดียวกับ 4.2 หากแต่เป็นกรณีที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตที่บริษัทจะต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเต็มจำนวน 35,000 บาท หากบริษัทจ่ายไม่ครบก็จะมีความผิดเช่นกัน

4.4 จำนวนตาม 4.1 และ 4.2 รวมกันหรือจำนวน 4.1 และ 4.3 รวมกัน แต่หากผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายตามข้อ 4.1 4.2 และ 4.3 หรือได้รับความเสียหายตามข้อ 4.2 และ 4.3 ให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นรวมกันไม่เกินจำนวน 65,000 บาท

กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย (บาดเจ็บ) ตาม 4.1 และต่อมาต้องสูญเสียอวัยวะตาม 4.2 รวมกัน สำหรับผู้ประสบภัยที่สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หลังจากมีการรักษาพยาบาลบริษัทต้องจ่ายทั้งสองส่วนนี้รวมกันไม่เกิน จำนวน 65,000 บาท หรือมีการรักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิตตาม 4.1 และต่อมาเสียชีวิตตาม 4.3 รวมกัน สำหรับผู้ประสบภัยที่ได้รับความเสียหายต่อชีวิตหลังจากการรักษาพยาบาล บริษัทต้องจ่ายทั้งสองส่วนนี้รวมกันไม่เกิน จำนวน 65,000 บาท เช่นกัน หรือหากผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายตาม 4.1. 4.2 และ 4.3 รวมกัน สำหรับผู้ประสบภัยที่สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง และได้รับความเสียหายต่อชีวิตหลังจากการรักษาพยาบาล บริษัทก็ยังต้องจ่ายทั้งสามส่วนนี้รวมกันไม่เกิน จำนวน 65,000 บาท หรือผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายตาม 4.2 และ 4.3 รวมกัน (ผู้ประสบภัยที่สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง และเสียชีวิตในเวลาต่อมา) ให้บริษัทยังคงจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นทั้งสองส่วนนี้รวมกันไม่เกินจำนวน 65,000 บาท ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงจึงมีการกำหนดเงื่อนไขข้อนี้ เช่น

ตัวอย่างที่ 11 นาย ก. ขับขี่รถเกิดอุบัติเหตุเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล มีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจำนวน 40,000 บาท ต้องถูกตัดขาข้างหนึ่งออกกรณีนี้บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นสำหรับค่ารักษา จำนวน 30,000 บาท และค่าเสียหายเบื้องต้น กรณีสูญเสียขาอีก จำนวน 35,000 บาท รวมเป็นเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่บริษัทต้องจ่ายให้นาย ก. จำนวน 65,000 บาท ต่อมาอีก 3 เดือน นาย ก. มีแผลติดเชื้อทำให้เสียชีวิต กรณีเช่นนี้บริษัทไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นกรณีเสียชีวิตอีก เนื่องจากบริษัทได้จ่ายไปครบ จำนวนรวม 65,000 บาทแล้ว

4.5 กรณีรถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตาม 4.1 4.2 4.3 หรือ 4.4 แล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท แต่ถ้าผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถคันหนึ่งคันใดที่ร่วมก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าวข้างต้น บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ข้อกำหนดในข้อนี้เป็นกรณีรถตั้งแต่ 2 คันขึ้นไป ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย หากผู้ประสบภัยอยู่ในรถคันใดให้บริษัทผู้รับประกันภัยรถคันนั้นเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยคนนั้น แต่หากผู้ประสบภัยมิได้เป็นผู้อยู่ในรถคันหนึ่งคันใด ซึ่งหมายถึงผู้ประสบภัยที่อยู่นอกรถทั้ง 2 คันที่ชนกัน บริษัทผู้รับประกันภัยรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายทุกคันที่ร่วมกันก่อให้เกิดความเสียหายจะต้องร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยที่อยู่นอกรถนั้นในจำนวนเงินเท่า ๆ กัน

ตัวอย่างที่ 12 กรณีที่รถตั้งแต่ 2 คัน ชนกัน เป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่นอกรถได้รับความเสียหาย และปรากฏว่ารถคันใดคันหนึ่งไม่จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ให้บริษัทผู้รับประกันภัยของรถที่ได้จัดทำประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถโดยเฉลี่ยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามสัดส่วน สำหรับรถที่ไม่ได้จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เจ้าของรถมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามสัดส่วนให้แก่ผู้ประสบภัย หากเจ้าของรถไม่จ่ายให้ผู้ประสบภัยขอใช้สิทธิรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

สำหรับจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่บริษัทจะต้องชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยตาม 4.5 ก็เป็นไปเช่นเดียวกับ 4.1 4.2 4.3 และ 4.4 กล่าวคือ กรณีบาดเจ็บค่าเสียหายเบื้องต้นจะเท่ากับจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินจำนวน 30,000 บาท ตาม 4.1 กรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เสียชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวน 35,000 บาทต่อหนึ่งคน ตาม 4.2 และ 4.3 หากเป็นกรณีเสียชีวิตหลังจากมีการรักษาพยาบาล ค่าเสียหายเบื้องต้นจะเท่ากับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม 4.1 รวมกับ 4.2 และ 4.3 (รวมกันสูงสุดไม่เกิน จำนวน 65,000 บาทต่อหนึ่งคน)

ความเสียหายเบื้องต้นทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 3

ค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ 4. นี้ เป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนที่กำหนดไว้ในข้อ 3. กล่าวคือ หากบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ 4. นี้ให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ความเสียหายนั้นผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือเป็นฝ่ายประมาทแล้ว บริษัทจึงมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 3. ให้แก่ผู้ประสบภัย โดยนำเอาค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้ชดใช้ให้แก่ผู้ประสบภัยไปก่อนหน้านั้นแล้วหักออกจากจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดที่ผู้ประสบภัยจะได้รับความเสียหายนั้น เช่น นาย ก. ผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัยได้รับบาดเจ็บต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล ในชั้นแรกบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่นาย ก. ไปแล้วเป็นจำนวน 30,000 บาท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่ารถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท และเมื่อพิจารณาค่าสินไหมทดแทนที่นาย ก. จะเรียกร้องได้ตามมูลละเมิดเป็นจำนวน 80,000 บาท บริษัทจึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นาย ก. อีกจำนวน 50,000 บาท (80,000 บาท - 30,000 บาท) เพราะเมื่อนำเงินจำนวน 50,000 บาท นี้รวมกับเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่นาย ก. ได้รับก่อนหน้านี้อีกจำนวน 30,000 บาท เป็น 80,000 บาท เต็มตามจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่นาย ก. ได้รับแล้ว

เนื่องจากจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น ถูกกำหนดโดยกฎกระทรวงที่ออกตามความใน พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ฉะนั้น ไม่ว่าจะมีกรมธรรม์ประกันภัยให้ความคุ้มครองค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยกี่กรมธรรม์ก็ตาม จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัยจะได้รับเป็นไปตามกฎกระทรวงฯ ข้างต้น

ข้อ 5. <u>การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น</u> ผู้ประสบภัยต้องร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้นต่อบริษัทภายใน 180 วัน นับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น และต้องมีหลักฐานดังนี้

ภายใต้กฎกระทรวงว่าด้วย กำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นที่ออกบังคับใช้ จึงได้มีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติในข้อนี้

5.1 ความเสียหายต่อร่างกาย กำหนดหลักฐานที่ต้องใช้ ได้แก่

5.1.1 ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

ใบเสร็จรับเงินในที่นี้ หมายถึง ต้นฉบับใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลออกให้กับผู้ประสบภัยจากรถที่จะมาขอรับด้วยตนเอง

กรณีโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลได้รับมอบอำนาจจากผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอให้ใช้ใบแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเป็นหลักฐานแสดงถึงความเสียหายประกอบการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัท

5.1.2 สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นต้องจ่ายให้กับผู้มีสิทธิจึงจำเป็นต้องแสดงเอกสารแสดงตัวตน อันได้แก่ สำเนาบัตรประชาชนหากเป็นคนไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว (ไม่ใช่คนไทย) หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้มีชื่อในเอกสารหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตาม 4.2 นอกจากต้องยื่นหลักฐานตาม 5.1.1 และ 5.1.2 แล้ว ให้ยื่นใบรับรองแพทย์ หรือความเห็นแพทย์ หรือหลักฐานอื่นใด ที่ระบุว่าเป็นผู้ประสบภัยซึ่งได้รับความเสียหายต่อร่างกายดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นได้รับความเสียหายจากการประสบภัยจากรถเพิ่มเติมด้วย

ตาม 4.2 นั้นเป็นกรณีสูญเสียอวัยวะ จิตพิการอย่างติดตัว ทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง นอกจากใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล และเอกสารหลักฐานแสดงตนตามที่กำหนดไว้ใน 5.1.1 และ 5.1.2 แล้ว ผู้ประสบภัยต้องนำใบรับรองแพทย์ หรือใบแสดงความเห็นของแพทย์ หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงถึงความสูญเสียของอวัยวะ หรือจิตพิการอย่างติดตัว ทุพพลภาพอย่างถาวร หรือการทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง มาแสดงประกอบเพื่อพิสูจน์ถึงความสูญเสียนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น แผ่นฟิล์มเอกซเรย์ หนังสือรับรองการตัดอวัยะภายใน วิดีโอ ภาพถ่าย ฯลฯ นอกจากนี้ต้องมีสำเนาบันทึกประจำวันของตำรวจเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าเป็นผู้ประสบภัยจากรถ หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าเป็นผู้ประสบภัยจากรถ เช่น บันทึกตกลงชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากรถชนกัน สำเนาคำพิพากษา ฯลฯ

5.2 ความเสียหายต่อชีวิต

5.2.1 สำเนามรณบัตร หรือหลักฐานอื่นใดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย

5.2.2 สำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายเพราะการประสบภัยจากรถ

5.2.3 การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม 5.1 และ 5.2 รวมกันให้มีหลักฐานตาม 5.1 และ 5.2

เนื่องจากตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ได้ให้คำนิยามของคำว่า “ความเสียหาย” หมายถึง ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยอันเกิดจากรถ ฉะนั้น การนับระยะเวลา 180 วันนับแต่วันที่มีความเสียหาย

เกิดขึ้น จึงต้องนับจากวันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตหรือวันที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัยแล้วแต่กรณี เช่น

ตัวอย่างที่ 13 วันที่ 1 มกราคม 2563 นาย ก. ถูกรถยนต์ที่มี นาย ข. เป็นผู้ขับขี่ชนได้รับบาดเจ็บ ต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล ต่อมาในวันที่ 30 มิถุนายนปีเดียวกัน นาย ก. เสียชีวิตลง (จากอุบัติเหตุครั้งนั้น) การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล นาย ก. จะต้องร้องขอภายใน 180 วันนับแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ต่อมาในวันที่ 30 มิถุนายนปีเดียวกันนาย ก. เสียชีวิตลง (จากอุบัติเหตุครั้งนั้น) ทายาทของนาย ก. ต้องร้องขอค่าปลงศพ หรือค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพนาย ก. ภายใน 180 วัน นับแต่วันที่นาย ก. เสียชีวิต หรือหากเป็นกรณีที่ผู้ประสบภัยสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ให้นับแต่วันที่มีการตัดออกซึ่งอวัยวะนั้น ๆ หรือวันที่แพทย์ลงความเห็นว่า ผู้ประสบภัยสูญเสียสมรรถภาพการใช้งานของอวัยวะนั้น หรือวันที่แพทย์ลงความเห็นว่าผู้ประสบภัยทุพพลภาพอย่างถาวร แล้วแต่กรณี

เมื่อผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อันเป็นผลมาจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุกหรือติดตั้งในรถคันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อ 4. ให้แก่ผู้ประสบภัย โดยผู้ประสบภัยจะต้องร้องขอภายใน 180 วัน นับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้นหากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว สิทธิในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นก็เป็นอันระงับไป แต่ผู้ประสบภัยยังคงสามารถเรียกร้องเป็นค่าสินไหมทดแทนเอาจากบริษัทได้หากผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิด

บริษัทจะเรียกหลักฐานในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 5 มิได้ มิฉะนั้นจะมีความผิดตามมาตรา 25 แห่ง พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ต้องระวางโทษตามมาตรา 44 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

ข้อ 6. <u>การสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต</u> ในกรณีรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทประสบอุบัติเหตุชนกับรถอื่น ซึ่งมีการประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถด้วยเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย บริษัทตกลงจะสำรองจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งโดยสารมาในรถ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท ดังนี้

6.1 ค่ารักษาพยาบาลตามใบเสร็จรับเงิน ไม่เกิน 80,000 บาทต่อหนึ่งคน สำหรับกรณีได้รับบาดเจ็บ

6.2 ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ กรณีทุพพลภาพอย่างถาวร หรือกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ตามข้อ 3.1.2 เป็นเงินจำนวน 200,000 บาท หรือ 250,000 บาท หรือ 300,000 หรือ 500,000 บาทต่อหนึ่งคน หรือกรณีเสียชีวิต ตามข้อ 3.1.3 เป็นจำนวนเงิน 500,000 บาทต่อหนึ่งคนแล้วแต่กรณี

6.3 ค่าชดเชยรายวันกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลในฐานะคนไข้ใน วันละ 200 บาท รวมไม่เกิน 20 วัน

6.4 ข้อ 6.1 และข้อ 6.2 รวมกันจำนวนเงินตามข้อ 3.1.4

จากเงื่อนไขดังกล่าวเมื่อมีรถที่ทำกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตั้งแต่ 2 คันขึ้นไป ไม่ว่าจะทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกันก็ตาม ประสบอุบัติเหตุชนกันทำให้ผู้ประสบภัยที่โดยสารมาหรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถนั้นได้รับอันตรายต่อร่างกาย บริษัทซึ่งรับประกันภัยรถคันใดไว้ ก็มีหน้าที่สำรองจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยที่เป็นผู้โดยสารอยู่ในรถ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถนั้น ตามความเสียหายและจำนวนเงินดังนี้

6.1 ค่ารักษาพยาบาลตามใบเสร็จรับเงินไม่เกิน จำนวน 80,000 บาทต่อหนึ่งคน สำหรับกรณีได้รับบาดเจ็บ

6.2 ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ กรณีทุพพลภาพอย่างถาวร หรือกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ตาม 3.1.2 เป็นจำนวน 200,000 บาท หรือ จำนวน 250,000 บาท หรือ จำนวน 300,000 หรือ จำนวน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน หรือกรณีเสียชีวิต ตาม 3.1.3 เป็น จำนวน 500,000 บาทต่อหนึ่งคนแล้วแต่กรณี

6.3 ค่าชดเชยรายวันกรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลในฐานะคนไข้ใน วันละ 200 บาท รวมไม่เกิน 20 วัน

6.4 6.1 และ 6.2 รวมกันจำนวนเงินตาม 3.1.4

สำหรับผู้ประสบภัยที่เป็นบุคคลภายนอกรถ บริษัทและผู้รับประกันภัยรถอื่นจะร่วมกันสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต ตามวรรคต้น โดยเฉลี่ยฝ่ายละเท่าๆ กัน เมื่อมีการสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต ตามเงื่อนไขนี้แล้ว หากปรากฏว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากความประมาทของผู้อื่น มิใช่ผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทแล้ว บริษัทมีสิทธิที่จะไล่เบี้ยเอาค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต ที่บริษัทได้สำรองจ่ายไปคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมายนั้น ในทางกลับกันหากบริษัทผู้รับประกันภัยรถอื่น ได้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทผู้ประสบภัยที่โดยสารมา หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถที่ตนรับประกันภัยไว้ หรือผู้ประสบภัยที่อยู่นอกรถแล้ว และปรากฏว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทแล้ว บริษัทตกลงจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต คืนแก่บริษัทผู้รับประกันภัยรถอื่นซึ่งได้สำรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นบุคคลภายนอกรถ บริษัทผู้รับประกันภัยรถที่ประสบอุบัติเหตุชนกันตามวรรคหนึ่งจะร่วมกันสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือทายาทของผู้ประสบภัย โดยเฉลี่ยจ่ายฝ่ายละเท่า ๆ กัน

เมื่อบริษัทได้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิตตามเงื่อนไขนี้ไปแล้ว หากความเสียหายนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของฝ่ายรถที่บริษัทรับประกันภัยไว้ แต่เกิดจากความประมาทของฝ่ายรถคู่กรณีแล้ว บริษัทซึ่งเป็นผู้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิตไปก่อนแล้วก็จะไปไล่เบี้ย หรือเรียกเงินจำนวนที่ตนได้สำรองจ่ายไปคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย

ขณะเดียวกันเมื่อบริษัทผู้รับประกันภัยรถคู่กรณี ได้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต ให้แก่ผู้ประสบภัยที่โดยสารอยู่ในรถ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถที่บริษัทตนรับประกันภัยไว้ หรือผู้ประสบภัยที่เป็นบุคคลที่อยู่นอกรถแล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความรับผิดของฝ่ายรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทผู้รับประกันภัยที่เป็นผู้ออกกรมธรรมประกันภัยนี้ตกลงจะชดใช้ค่ารักษาพยาบาล

ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ค่าปลงศพที่บริษัทผู้รับประกันภัยรถคู่กรณีได้สำรองจ่ายไปคืนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ

การใช้หลักสำรองจ่ายในข้อนี้ใช้บังคับเฉพาะกรณีที่รถยนต์ที่เฉี่ยวชนกันทุกคันนั้นมีการเอาประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้มีการชดใช้และเยียวยาต่อผู้ประสบภัยเป็นไปด้วย ความรวดเร็วตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ เป็นสำคัญ ดังนั้นหากรถยนต์ที่เฉี่ยวชนกันนั้นมีรถยนต์คันหนึ่งคันใดไม่มีการเอาประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถก็ไม่เข้าเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัยในข้อนี้ โดยบริษัทจะจ่ายเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัยตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อ 4. เท่านั้น อย่างไรก็ตามหากรถคันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายผิดบริษัทผู้รับประกันภัยนั้นจะต้องชดใช้ตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อ 3.

ข้อ 7. <u>การคุ้มครองผู้ขับขี่</u> บริษัทจะถือว่าบุคคลใด ซึ่งขับขี่รถโดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และบุคคลนั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ในการประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ จำเป็นต้องขยายความคุ้มครองรวมถึงผู้ขับขี่รถคันเอาประกันภัยที่มิใช่ผู้เอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยด้วย เพราะในทางปฏิบัติรถที่เอาประกันภัยมิใช่มีผู้ใช้รถเพียงคนเดียว หรือในกรณีที่เป็นรถของนิติบุคคลก็จะมีพนักงานขับรถ ถ้าไม่มีการขยายความคุ้มครองรวมไปถึงก็จะเกิดปัญหาคนใช้รถไม่ได้รับความคุ้มครอง คนที่ได้รับความคุ้มครองกลับเป็นคนที่มิได้ใช้รถขึ้น ดังนั้นกรมธรรม์ประกันภัยจึงขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมไปถึงบุคคลใดก็ตามซึ่งขับขี่รถคันที่เอาประกันภัยโดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย เช่น นายแดงยืมรถนายขาวซึ่งทำประกันภัยไว้ไปใช้และประสบอุบัติเหตุชนนายดำ เป็นเหตุให้นายดำผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย ซึ่งหากไม่มีข้อกำหนดนี้แล้วบริษัทก็อาจรับผิดต่อนายดำผู้ประสบภัยเฉพาะเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น ทั้งนี้ เนื่องจากการคุ้มครองผู้ประสบภัยตามเงื่อนไข ข้อ 3. จะคุ้มครองผู้ประสบภัยในส่วนค่าสินไหมทดแทนก็เฉพาะความเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของนายขาว ผู้เอาประกันภัยเท่านั้น เมื่อนายแดงมิใช่ผู้เอาประกันภัย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดในค่าสินไหมทดแทนของนายดำ แต่เนื่องจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นรถคันหนึ่ง ๆ มิใช่จะมีผู้ใช้รถเพียงคนเดียว ดังนั้นเพื่อให้กรมธรรม์ประกันภัยนี้คุ้มครองครอบคลุมไปถึงผู้ขับขี่คนอื่น ๆ ที่มิใช่ผู้เอาประกันภัย จึงต้องกำหนดเงื่อนไขข้อนี้ไว้ในการขยายความคุ้มครองนี้ มีเงื่อนไขว่า ผู้ขับขี่นั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เช่น ในกรณีผู้ขับขี่นำรถไปใช้นอกประเทศและก่อให้เกิดความเสียหายก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข เช่น ไม่เสนอหรือสัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใดโดยมิได้รับความยินยอมจากบริษัท เว้นแต่กรณีนั้น ผู้ขับขี่เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย เป็นต้น

ข้อ 8. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร</u> กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครอง เมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น

กรมธรรม์ประกันภัยนี้นอกจากจะขยายความคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยตามข้อ 7. แล้ว ยังขยายความคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้โดยสารด้วย กล่าวคือ หากมีอุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้นทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต

ร่างกาย หรืออนามัย และความเสียหายนั้น ผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทก็จะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยในนามหรือแทนผู้โดยสารนั้น เช่น นายแดงเจ้าของรถขับรถที่ทำประกันภัยไว้ โดยมีนายขาวและนายเขียวนั่งโดยสารไปด้วย ขณะนายแดงจอดรถริมบาทวิถี นายเขียวซึ่งนั่งอยู่ตอนหลังขวา เปิดประตูโดยมิได้ระมัดระวัง ทำให้นายดำที่ขี่จักรยานยนต์ตามหลังมาพุ่งชนเสียหลักล้มลง นายดำได้รับบาดเจ็บเมื่อความบาดเจ็บที่นายดำได้รับนั้น นายเขียวเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยก็จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายดำในนามของนายเขียว เป็นต้น

ข้อ 9. <u>การแจ้งอุบัติเหตุ</u> เมื่อมีความเสียหายต่อผู้ประสบภัยจากรถ ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ต้อง

9.1 แจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยอาจแจ้งให้บริษัททราบผ่านแอพพลิเคชันสำหรับการแจ้งอุบัติเหตุรถยนต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือแอพพลิเคชันที่บริษัทเป็นผู้พัฒนาขึ้น ซึ่งได้เชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับแอพพลิเคชั่นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนด

9.2 ส่งต่อให้บริษัททันทีเมื่อได้รับหมายศาล หรือคำสั่ง หรือคำบังคับของศาล

9.3 มีหนังสือบอกกล่าวให้บริษัททราบทันทีเมื่อมีการดำเนินคดีแพ่ง หรือคดีอาญาทางศาล อันอาจทำให้เกิดสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้ปฏิบัติตามข้อนี้ บริษัทอาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้เอาประกันภัยเพื่อความเสียหายใด ๆ อันเกิดจากการนั้น เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยจะพิสูจน์ได้ว่าจะไม่สามารถปฏิบัติได้

เป็นการกำหนดหน้าที่ให้ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องปฏิบัติเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น โดยจะต้องแจ้งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้ารวมถึงการนัดหมายของพนักงานสอบสวน การนัดหมายเจรจาค่าสินไหมทดแทนกับคู่กรณี การส่งหนังสือทวงถาม หรือหมายเรียก สำเนาคำฟ้องให้แก่บริษัท เมื่อผู้เอาประกันภัยถูกทวงถามให้ชดใช้ค่าเสียหาย หรือถูกฟ้องต่อศาลต้องแจ้งให้บริษัททราบด้วยเพื่อให้บริษัทได้ทำการตรวจสอบความเสียหายที่แท้จริง และ/หรือ ปกป้องความเสียหายที่เกิดขึ้นมิให้ความเสียหายขยายหรือเพิ่มขึ้นได้ และเพื่อให้บริษัทเข้ามาดูแลรักษาสิทธิอันพึงมีพึงได้ของทั้งสองฝ่าย และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมายต่อไป การแจ้งให้บริษัททราบ โดยไม่ชักช้า หมายถึง ผู้ขับขี่หรือผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งให้บริษัทผู้รับประกันภัยทราบถึงเหตุแห่งความเสียหายหรือความรับผิดตามกฎหมายที่เกิดขึ้นในทันทีที่สามารถแจ้งได้ เช่น

กรณีที่รถคันเอาประกันภัยไปเกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชนกับรถคู่กรณีเกิดความเสียหายทั้งสองฝ่าย เมื่อพนักงานสอบสวนหรือคู่กรณีมีการนัดหมาย ผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัททราบก่อนวันเวลานัดหมาย เพื่อให้บริษัทเข้ามาดูแลรักษาสิทธิอันพึงมีพึงได้ของทั้งสองฝ่าย และดำเนินการอันจำเป็น เพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมายต่อไป

แต่อย่างไรก็ตามการแจ้งเหตุล่าช้าไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ แต่หากบริษัทได้รับความเสียหายเนื่องจากการแจ้งเหตุล่าช้านั้น บริษัทสามารถเรียกร้องจากผู้เอาประกันภัย และ/หรือ ผู้ขับขี่นั้นได้ ซึ่งการตีความนี้เป็นไปในลักษณะเดียวกับบทบัญญัติใน ป.พ.พ. มาตรา 881 ซึ่งบัญญัติความว่า

“มาตรา 881 ถ้าความวินาศภัยเกิดขึ้น เพราะภัยมีขึ้นดังผู้รับประกันภัยตกลงประกันภัยไว้ไซร้ เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ทราบความวินาศนั้นแล้ว ต้องบอกกล่าวแก่ผู้รับประกันภัยโดยไม่ชักช้า

ถ้ามิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อน ผู้รับประกันภัยอาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การนั้นได้ เว้นแต่อีกฝ่ายหนึ่งจะพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้”

การดำเนินการโดยสุจริต หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ ดำเนินการโดยไม่มีความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น และทำให้บริษัทต้องรับภาระหนักขึ้นกว่าความเป็นจริง ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป

ตัวอย่างที่ 14 การดำเนินการโดยไม่สุจริต เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยมิได้มีส่วนประมาทก่อให้เกิดอุบัติเหตุ แต่ผู้ขับขี่หรือผู้เอาประกันภัยไปยอมรับว่าตนเองเป็นฝ่ายประมาท หรือประมาททั้งสองฝ่าย หรือไปทำบันทึกยอมรับผิด หรือยอมชดใช้กับคู่กรณีเองโดยไม่แจ้งให้บริษัททราบก่อน

การแจ้งให้บริษัททราบสามารถแจ้งได้หลายช่องทาง รวมถึงการแจ้งผ่านแอพพลิเคชันสำหรับการแจ้งอุบัติเหตุรถยนต์ของสำนักงาน คปภ. หรือแอพพลิเคชันที่บริษัทเป็นผู้พัฒนาขึ้น ซึ่งได้เชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับแอพพลิเคชันของสำนักงาน คปภ. และมีรายละเอียดตามที่สำนักงาน คปภ. กำหนด

ข้อ 10. <u>การจัดการเรียกร้อง</u>

10.1 ผู้เอาประกันภัยจะต้องไม่ตกลงยินยอม เสนอ หรือให้สัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัทและทำให้บริษัทเสียหาย บริษัทอาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้เอาประกันภัยอันเกิดจากการนั้น เว้นแต่ความเสียหายนั้น ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และบริษัทไม่จัดการต่อการเรียกร้องนั้น

เงื่อนไข 10.1 กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันมิให้ผู้เอาประกันภัยไปตกลงยินยอมรับผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งอาจมีผลเสียหายสำหรับผู้เอาประกันภัยเองได้ ถ้าหากในกรณีที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เป็นความรับผิดของผู้เอาประกันภัย แต่ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายผิด และไปตกลงยินยอมเสนอให้สัญญาว่าจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใดแม้จะไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท บริษัทก็ไม่สามารถยกเป็นข้อปฏิเสธความรับผิดได้ บริษัทเพียงแต่ไม่ผูกพันรับผิดตามจำนวนที่ผู้เอาประกันภัยไปตกลงชดใช้ แต่ยังคงผูกพันรับผิดตามจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริง เช่น

ตัวอย่างที่ 15 นายแดงขับรถคันที่เอาประกันภัยไว้ไปประสบอุบัติเหตุ ทำให้นายขาวผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย และความเสียหายนั้นนายแดงเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย แล้วนายแดงไปตกลงชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นายขาว จำนวน 30,000 บาท ทั้ง ๆ ที่ความเสียหายที่แท้จริงที่นายขาวได้รับเป็น จำนวน 10,000 บาท แม้การตกลงดังกล่าวจะไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัทก็ตามก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ บริษัทเพียงแต่ไม่ผูกพันรับผิดค่าเสียหาย จำนวน 30,000 บาท ที่ผู้เอาประกันภัยไปตกลงชดใช้ แต่ยังคงผูกพันรับผิดค่าเสียหาย จำนวน 10,000 บาท ซึ่งเป็นค่าเสียหายที่แท้จริง สำหรับค่าเสียหายส่วนเกินอีก จำนวน 20,000 บาท เป็นเรื่องที่นายขาวจะต้องไปว่ากล่าวเอากับนายแดงเอง

10.2 บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการต่อสู้คดี

เงื่อนไข 10.2 เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้โดยอาจมาจากสาเหตุโต้แย้งระหว่างผู้เอาประกันภัยกับคู่กรณีว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากความประมาทของผู้ใด หรืออาจเกิดจากความประมาทของผู้เอาประกันภัย แต่ไม่สามารถตกลงเรื่องจำนวนค่าเสียหายได้ คู่กรณีจึงอาศัยสิทธิทางศาลฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้เอาประกันภัย บริษัทจึงมีสิทธิเข้าดำเนินการต่อสู้คดี เนื่องจากบริษัทมีส่วนได้เสียโดยตรงในผลคดี ซึ่งบริษัทอาจเข้าต่อสู้คดีในนามผู้เอาประกันภัย หรืออาจทั้งต่อสู้คดีในนามผู้เอาประกันภัยและร้องขอต่อศาลในคดีให้เรียกบริษัทเข้าเป็นจำเลยร่วม หรือบริษัทอาจร้องสอดเข้ามาในคดีเองก็ได้ แต่ไม่ว่าจะโดยวิธีใด ๆ (รวมทั้งบริษัทไม่ดำเนินการใด ๆ เลย แม้ผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบ

แล้วก็ตาม) หากผลคดีถึงที่สุดแล้วผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดตามคำพิพากษาต่อคู่กรณี (โจทก์) บริษัทจะต้องผูกพันชดใช้เงินตามคำพิพากษาแทนผู้เอาประกันภัย บริษัทจะอ้างว่าการเรียกร้องระหว่างผู้เอาประกันภัยกับบริษัทขาดอายุความแล้วไม่ได้

10.3 บริษัทมีสิทธิฟ้องบุคคลใดให้ใช้ความเสียหายเพื่อประโยชน์ของบริษัทในนามของผู้เอาประกันภัย ในการนี้ผู้เอาประกันภัยต้องให้ข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือแก่บริษัทตามสมควรจนคดีถึงที่สุด

เงื่อนไข 10.3 ว่าด้วยสิทธิของบริษัทในการฟ้องบุคคลใดให้ใช้ความเสียหายเพื่อประโยชน์ของบริษัทในนามของผู้เอาประกันภัยนี้ มีขึ้นเพื่อกรณีที่บุคคลใดทำละเมิดต่อผู้เอาประกันภัย และเป็นเหตุให้บริษัทต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยไป โดยหลักของการประกันภัยบริษัทย่อมเข้ารับช่วงสิทธิในการฟ้องบุคคลผู้ทำละเมิดในนาม ผู้เอาประกันภัยได้ เงื่อนไขนี้จึงได้กำหนดขึ้นเพื่อยืนยันสิทธิของบริษัท และขณะเดียวกันเพื่อประโยชน์ในการนี้ ผู้เอาประกันภัยจึงมีหน้าที่ที่จะต้องให้ข้อเท็จจริงและช่วยเหลือตามจำเป็น

10.4 เมื่อบริษัทได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนที่บริษัทต้องรับผิดตามข้อ 3 หรือข้อ 4 ตามแต่กรณีแล้วก่อนดำเนินคดีทางศาล บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัย

เงื่อนไข 10.4 เป็นการกำหนดให้ชัดเจนขึ้น เนื่องจากตามหลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีวินาศภัยนั้น บริษัทจะชดใช้ไม่เกินวงเงินจำกัดความรับผิดของบริษัท ดังนั้นเมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนที่บริษัทต้องรับผิดตามสัญญาแล้ว หากต่อมามีการฟ้องคดีเกี่ยวกับการเรียกร้องตามสัญญานี้อีก บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยแต่ประการใด

10.5 กรณีบริษัทปฏิเสธการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยมิชอบ ผู้เสียหายได้นำคดีขึ้นสู่ศาลหรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ เมื่อศาลพิพากษาหรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดี บริษัทจะต้องชดใช้ค่าเสียหายตามคำพิพากษาหรือตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พร้อมดอกเบี้ยในฐานะลูกหนี้ผิดนัดในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันผิดนัด

เงื่อนไข 10.5 ผู้เอาประกันภัยบุคคลภายนอก หรือบุคคลอื่นใดที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้เรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทตามสัญญาประกันภัยนี้ แต่บริษัทกลับปฏิเสธความรับผิดโดยมิชอบจนเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล หรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดแล้วในการฟ้องคดีต่อศาล หรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ บุคคลดังกล่าวสามารถเรียกร้องให้บริษัทชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ผิดนัด

ตัวอย่างที่ 16 กรณีที่บริษัทปฏิเสธโดยมิชอบ เช่น

1. บริษัทปฏิเสธการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยอ้างกรมธรรม์ประกันภัยไม่คุ้มครอง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายดังกล่าว

2. บริษัทไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยตามความเสียหายที่แท้จริงในขณะเกิดเหตุ ซึ่งมีการตกลงเป็นข้อยุติแล้ว

ตัวอย่างที่ 17 กรณีที่ไม่ถือว่าบริษัทได้กระทำโดยมิชอบตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้ เช่น

1. กรณีที่ผู้เอาประกันภัย บุคคลภายนอก หรือผู้เสียหายอื่นใดที่มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนได้นำเรื่องมายื่นคำเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หรือยื่นฟ้องคดีต่อศาล โดยไม่เคยยื่นเรื่องเรียกร้องต่อบริษัทมาก่อน

2. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนบุคคลภายนอกที่ยังไม่สามารถตกลงในจำนวนเงินค่าเสียหายได้ทั้งจำนวน

การที่บริษัทยังไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามตัวอย่างที่ 17 ไม่ถือว่าบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยมิชอบไม่ต้องรับผิดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ 15

ข้อ 11. <u>การแจ้งความ</u> เมื่อมีการกระทำความผิดในทางอาญาโดยบุคคลใด ซึ่งทำให้เกิดสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่ชักช้า

เงื่อนไขนี้มิใช่เงื่อนไขที่กำหนดหน้าที่โดยเคร่งครัด การที่ผู้เอาประกันภัยมิได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ หากปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่ามีความเสียหายที่อาจเรียกร้องจากบริษัทได้ตามสัญญานี้จริง

ข้อ 12. <u>ค่าใช้จ่ายต่อสู้คดี</u> ถ้าผู้เอาประกันภัยถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าเสียหาย ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครองบริษัทจะต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัยโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสารถูกคู่กรณีฟ้องศาลเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครองบริษัทจะเข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสาร โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

การที่บริษัทจะต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้นั้นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่ฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัย หากบุคคลนั้นไม่ประสงค์จะให้บริษัทเข้าต่อสู้คดีแทนแล้ว บริษัทก็ไม่มีสิทธิเข้าต่อสู้คดีแทน แต่เพื่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท บริษัทอาจร้องสอดเข้าเป็นคู่ความร่วมในคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 57 ก็ได้

ข้อ 13. <u>การโอนรถ</u> ในกรณีที่รถที่เจ้าของได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัท ได้โอนไปยังบุคคลอื่น ให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

เพื่อให้สิทธิตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ติดตามไปกับตัวรถยนต์ ฉะนั้นการโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครองไม่ทำให้สัญญาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้สิ้นผลบังคับ โดยให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เช่น

ตัวอย่างที่ 18 บริษัทจำกัดนำรถส่วนตัวของกรรมการไปทำประกันภัยในนามของบริษัทจำกัด ต่อมากรรมการได้โอนรถยนต์ให้แก่นาย ก. ต้องถือว่านาย ก. เป็นผู้เอาประกันภัยและมีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ข้อ 14. <u>การใช้รถ</u> กรณีใช้รถในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในตาราง ซึ่งทำให้การเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น ผู้เอาประกันภัยต้องชดใช้ค่าเสียหายคืนให้บริษัทตามจำนวนที่บริษัทได้จ่ายไป แต่ไม่เกิน 2,000 บาท

หากรายการ 7 ของตาราง ระบุว่า “ใช้เป็นรถส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือใช้เช่า” แม้ขณะเกิดเหตุเป็นการนำรถไปใช้รับจ้างหรือให้เช่า ซึ่งทำให้เสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น และไปเกิดอุบัติเหตุทำให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อผู้ประสบภัย เพียงแต่เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว ก็สามารถเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยได้ แต่ไม่เกินจำนวน 2,000 บาทต่ออุบัติเหตุหนึ่งครั้ง

แต่หากความเสียหายที่เกิดขึ้น มิได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารรถคันเอาประกันภัยแล้ว แม้ขณะเกิดเหตุจะเป็นการใช้รถเพื่อรับจ้างหรือให้เช่าก็ตาม เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปแล้ว ก็ไม่อาจเรียกเงินจำนวน 2,000 บาท คืนจากผู้เอาประกันภัยได้

ข้อ 15. <u>การเลิกกรมธรรม์ประกันภัย</u>

15.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก: บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันพ้นกำหนดดังกล่าว

ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือวิธีอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันที่มีหลักฐานสามารถตรวจสอบการรับ-ส่งหนังสือได้ ถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ในกรณีนี้บริษัทจะต้องบอกเลิกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ในการนี้บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ ผู้เอาประกันภัยตามจำนวนวันที่เหลืออยู่โดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

ในกรณีกรมธรรม์ประกันภัยจะสิ้นผลบังคับ ณ วันพ้นกำหนด 30 วัน ไปแล้ว เช่น บริษัทมีหนังสือบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยลงวันที่ 10 มกราคม 2563 แต่ผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือบอกเลิกดังกล่าวในวันที่ 15 มกราคม 2563 กรมธรรม์ประกันภัยจึงสิ้นผล ณ วันพ้นกำหนด 30 วัน คือวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2563 เวลา 24.00 น. เป็นต้น ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยที่บริษัทจะต้องคืนสำหรับระยะเวลาที่เหลือจึงต้องนับจากวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2563 เป็นต้นไปจนถึงวันสิ้นระยะเวลาประกันภัยที่กำหนดไว้เดิม

(2) บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน และบริษัทต้องทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยส่งข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยไปยังระบบข้อมูลที่ผู้เอาประกันภัยระบุไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยต้องยินยอมให้บริษัทจัดส่งข้อมูลการบอกเลิกด้วยวิธีการดังกล่าว และบริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการแจ้งเตือนแก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อได้ดำเนินการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์

บอกเลิกด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน เพื่อให้มั่นใจว่าการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทมีความน่าเชื่อถือบริษัทต้องกระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ การลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทก็ต้องมีลักษณะที่เชื่อถือได้ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนับระยะเวลาว่าเมื่อใดจะถือว่าผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือบอกเลิกทางอิเล็กทรอนิกส์ การส่งข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยจึงต้องส่งไปยังระบบข้อมูลที่ผู้เอาประกันภัยระบุไว้เท่านั้น เช่น อีเมลของผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ การส่งลิงก์เข้าโทรศัพท์ผู้เอาประกันภัยไม่ถือว่าเป็นการส่งเข้าระบบของผู้เอาประกันภัย

เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เอาประกันภัยทราบถึงการบอกเลิก เนื่องจากบางกรณีผู้เอาประกันภัยไม่ได้ตรวจสอบข้อมูลในระบบเป็นประจำ เช่น ไม่ได้ตรวจสอบอีเมล บริษัทจึงต้องจัดให้มีกระบวนการแจ้งเตือนแก่ ผู้เอาประกันภัย เมื่อได้ดำเนินการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรแจ้งผู้เอาประกันภัย ส่งข้อความ (SMS) ไปยังผู้เอาประกันภัย

ในทางปฏิบัติบริษัทที่จะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ต้องเป็นบริษัทที่ขึ้นทะเบียนการออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไว้กับสำนักงาน คปภ. ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการออกกรมธรรม์ประกันภัย การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการชดใช้เงิน หรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น (หลักการเกี่ยวกับตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทที่ต้องมีลักษณะที่เชื่อถือได้ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เข้าระบบของผู้เอาประกันภัย สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการออกกรมธรรม์ประกันภัย การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการชดใช้เงิน หรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์)

ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

15.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก: ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับทันที ณ วันเวลาที่บริษัทได้รับหนังสือบอกเลิก หรือวันเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

เมื่อผู้เอาประกันภัยประสงค์จะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีนี้จะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับเมื่อใดขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เอาประกันภัยเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากมีการแจ้งบอกเลิกโดยไม่มีการระบุวันที่มีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับไว้แล้ว ให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัย แต่หากผู้เอาประกันภัยระบุวันที่ให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับไว้อย่างชัดเจน ก็ให้เป็นไปตามที่ผู้เอาประกันภัยกำหนด แต่อย่างไรก็ตาม วันที่สิ้นผลบังคับของกรมธรรม์ประกันภัยจะเป็นก่อนวันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัยไม่ได้ (บอกเลิกย้อนหลังไม่ได้)

(2) ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบริษัทต้องทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และแจ้งวิธีการให้ผู้เอาประกันภัยทราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันที่ข้อมูลการบอกเลิกส่งไปยังระบบข้อมูลที่บริษัทระบุไว้เท่านั้น หรือ ณ วันที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบริษัทต้องจัดให้กระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และแจ้งวิธีการให้ผู้เอาประกันภัยทราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันและเวลาที่ข้อมูลการบอกเลิกส่งไปยังระบบข้อมูลที่บริษัทระบุไว้เท่านั้น หรือ ณ วันและเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

เพื่อให้มั่นใจว่าระบบสารสนเทศของบริษัทมีความมั่นคงปลอดภัยเมื่อข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เอาประกันภัยได้ส่งถึงบริษัท จึงต้องกำหนดให้บริษัทต้องกระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

อย่างไรก็ดี การบอกเลิกโดยผู้เอาประกันภัยมิได้กำหนดให้ต้องมีการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทสามารถกำหนดได้เอง โดยพิจารณาความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวกของผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ บริษัทต้องมีระบบยืนยันตัวตนของผู้เอาประกันภัยที่เหมาะสมด้วย เพื่อให้มั่นใจว่าการบอกเลิกเป็นการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัยจริง ๆ

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนับระยะเวลาว่าเมื่อใดจะถือว่าบริษัทได้รับการแสดงเจตนาบอกเลิกของผู้เอาประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์ การส่งข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยจึงต้องส่งไปยังระบบข้อมูลที่บริษัทระบุไว้เท่านั้น เช่น อีเมลของบริษัท เพื่อแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย หรือส่งข้อความบอกเลิกไปยังโทรศัพท์ที่บริษัทกำหนด ซึ่งผลการบอกเลิกจะมีผลทันทีเมื่อบริษัทได้รับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัย แต่หากผู้เอาประกันภัยระบุวันที่ให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับไว้อย่างชัดเจน ก็ให้เป็นไปตามที่ผู้เอาประกันภัยกำหนด แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลังสุด เนื่องจากวันที่สิ้นผลบังคับของกรมธรรม์ประกันภัยจะเป็นก่อนวันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัยไม่ได้ (บอกเลิกย้อนหลังไม่ได้)

ในกรณีนี้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืนตามอัตราการคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ข้างล่าง

ในการนี้บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามอัตราคืนเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้ตารางคืนเบี้ยประกันภัย โดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

จำนวนเดือนที่คุ้มครอง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
เบี้ยประกันภัยคืนร้อยละ	80	70	60	50	40	30	20	15	10	0	0	0

ข้อ 16. <u>การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ</u> ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์ และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้น โดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอม และให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการตามข้อบังคับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

เป็นการให้สิทธิแก่ผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ กล่าวคือ หากเอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยประสงค์จะใช้วิธีดังกล่าว บริษัทต้องยินยอม แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยไม่ประสงค์ บริษัทจะบังคับไม่ได้

ข้อ 17. <u>การตีความกรมธรรม์ประกันภัย</u> ความหมายและเจตนารมณ์ของข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบให้ตีความตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้

เนื่องจากแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ฉะนั้น คำหรือข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบจะต้องมีความหมาย และเจตนารมณ์ตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ตามคู่มือตีความฯ

ฉบับนี้ การปฏิบัติที่เป็นการฝ่าฝืนต่อความหมายและเจตนารมณ์ที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้ อาจเป็นการประวิงการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ข้อ 18. <u>ข้อยกเว้น การประกันภัยไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก</u>

18.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

18.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหารหรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาดหรือเท่ากับ การลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

18.3 วัตถุอาวุธปรมาณู

18.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณู และสำหรับจุดประสงค์ข้อสัญญานี้การเผาไหม้นั้น รวมถึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกปรมาณู ซึ่งดำเนินต่อไปด้วยตัวของมันเอง

โดยหลักสากลทั่วโลกไม่มีผู้ใดอาจรับประกันภัยอันเกิดจากมหันตภัยต่าง ๆ ดังที่ระบุในข้างต้นได้ กรมธรรม์ประกันภัยจึงได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ ทั้งนี้ ไม่ว่าความรับผิดที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นจากมหันตภัยดังกล่าวโดยตรง หรือเป็นผลโดยอ้อมก็ตาม

18.5 ความเสียหายที่เกิดจากรถที่ถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์

กรณีรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เป็นรถที่มิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถ เพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์แล้ว บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อผู้ประสบภัยแม้กระทั่งค่าเสียหายเบื้องต้น แต่หากกรณีนั้นเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ไว้ต่อพนักงานสอบสวนถึงเหตุที่ถูกยักยอก ฉ้อโกง ฯลฯ แล้ว ผู้ประสบภัยมีสิทธิขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 23 (2) แห่ง พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ

18.6 การใช้นอกประเทศไทย

เมื่อพิจารณา พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ในมาตรา 7 ประกอบมาตรา 9 จะพบว่าเจ้าของรถซึ่งใช้รถ หรือมีรถไว้เพื่อใช้ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายดังกล่าวที่ต้องจัดให้มีการทำประกันภัย ความเสียหายจะต้องเป็นรถซึ่งใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในราชอาณาจักรเท่านั้น หากเป็นรถที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้นอกราชอาณาจักรก็มิได้อยู่ในบังคับของ พ.ร.บ. ดังกล่าว

หากนำรถที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วไปประสบอุบัติเหตุทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย แม้จะเป็นความรับผิดของผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถคันเอาประกันภัยก็ตามบริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น

18.7 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์หรือใช้ขนยาเสพติด ไม่ว่าจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

ข้อยกเว้นตามข้อนี้ มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อการทำผิดกฎหมาย หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากการใช้รถดังกล่าว

ไม่ได้เป็นการใช้รถตามปกติทั่วไป มีความเสี่ยงสูงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุโดยง่าย กรมธรรม์ประกันภัยจึงยกเว้นความคุ้มครอง

กรณีอย่างไรที่จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป เช่น การใช้รถยนต์ขนยาเสพติด ไม่ว่ารถคันนั้นจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม ต้องเป็นการขนยาเสพติดที่กฎหมายให้ถือว่าเป็นการครอบครองหรือมีไว้เพื่อจำหน่าย หากมีไว้เพื่อเสพไม่ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย หรือในกรณีที่ผู้เอาประกันภัย หรือการใช้รถยนต์บรรทุกคนต่างด้าว จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายตามมาตรา 187 หรือไม่ ต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้ขับขี่จากข้อเท็จจริงและจากข้อกฎหมายเป็นสำคัญ เช่น หากเป็นการบรรทุกคนต่างด้าวเพื่อหลบหนีเข้าเมืองหรือหลบหนีออกจากเมือง หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นความผิดตามกฎหมาย เช่นนี้ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย แต่หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวนั้นหลบหนีเข้ามาอาศัยใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว แม้คนเหล่านั้นจะโดยสารรถยนต์ไปด้วยกัน เพื่อไปทำงานหรือทำธุระอื่นใด เช่นนี้ผู้ขับขี่ย่อมไม่มีเจตนาจะหลบหนีหรือหลีกเลี่ยงการจับกุม ต้องถือว่าเป็นการใช้รถเพื่อบรรทุกคนโดยสารตามปกติทั่วไป มิใช่ใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด ข้อยกเว้นข้อนี้มิได้หมายความรวมถึงการทำผิดกฎจราจร เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณไฟจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

เงื่อนไขข้อนี้นอกจากจะยกเว้นความคุ้มครองการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแล้ว การใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองเช่นกัน เช่น

ตัวอย่างที่ 19 นาย ก. ขับรถชนนาย ข. คนเดินถนน แต่ไม่หยุดช่วยเหลือคนเจ็บ โดยทำการขับรถหลบหนีไปอย่างรวดเร็ว และในระหว่างการขับรถหลบหนีการกระทำความผิดอาญาที่ได้ก่อให้เกิดขึ้นแล้วไปเกิดอุบัติเหตุชนรถของนาย ค. ที่ขับมาในเส้นทางปกติจนได้รับความเสียหายทั้งตัวรถยนต์และบาดเจ็บ เช่นนี้ ความเสียหายที่เกิดขึ้นนาย ข. จะได้รับความคุ้มครอง ส่วนความเสียหายที่เกิดขึ้นกับนาย ค. จะเข้าข้อยกเว้นตามข้อนี้ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทจะต้องชดใช้ความเสียหายกรณีบาดเจ็บให้นาย ค. ไปก่อน แล้วสามารถเรียกคืนจากนาย ก. ผู้ขับขี่รถประกันภัยต่อไป ตามเงื่อนไขข้อสัญญาพิเศษ ข้อ 19.

18.8 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็วทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้นมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่ายหากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ที่มิได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็วไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้นหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ข้อยกเว้นการแข่งขันความเร็วในข้อนี้หมายรวมถึงการแข่งขันความเร็วทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันความเร็วในสนามแข่ง นอกสนามแข่งบนถนนสาธารณะหรือถนนส่วนบุคคล การเอาชนะกันด้วยความเร็ว ไม่ว่าการแข่งขันนั้นจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม

ทั้งนี้ เนื่องจากความเสี่ยงภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ คุ้มครองอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในความเสี่ยงตามปกติวิสัยของผู้ขับขี่โดยทั่วไป จึงต้องถือว่าเป็นการแข่งขันความเร็วที่มีความเสี่ยงภัยเกินกว่าเกณฑ์การใช้งานปกติ แต่ไม่หมายความรวมถึงการขับขี่เร็วเกินกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทจะต้องชดใช้ความเสียหายกรณีบาดเจ็บให้ผู้ประสบภัยไปก่อน แล้วสามารถเรียกคืนจากผู้ขับขี่รถประกันภัยต่อไป ตามเงื่อนไขข้อสัญญาพิเศษ ข้อ 19.

ข้อ 19. ข้อสัญญาพิเศษ ภายใต้จำนวนเงินคุ้มครองผู้ประสบภัยที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกเอาความไม่สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เว้นแต่ข้อ 18.1 18.2 18.3 18.4 18.5 และ 18.6 เป็นข้อต่อสู้ผู้ประสบภัย เพื่อปฏิเสธความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เมื่อบริษัทได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้ว แต่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ต่อผู้เอาประกันภัย เพราะกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้นซึ่ง ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อผู้ประสบภัย ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน

หมายความว่า เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสารนำเอารถคันเอาประกันภัยไปใช้และประสบอุบัติเหตุ ทำให้ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย บริษัทจะยกเอาความไม่สมบูรณ์ของกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือจะยกเอาข้อยกเว้นความรับผิดของบริษัท (เว้นแต่ข้อยกเว้น 18.1-18.6) มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดต่อผู้เอาประกันภัยมิได้ ดังนั้นหากมีผู้ประสบภัยจากรถที่เข้าข้อยกเว้นตาม 18.7 และ 18.8 บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัยไปก่อนแล้วจึงมาเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทได้จ่ายไปให้แก่ผู้ประสบภัยคืนจากผู้เอาประกันภัย โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่บริษัทภายใน 7 วันนับแต่วันที่บริษัทเรียกคืน

กรณีผู้ประสบภัยไปติดต่อขอรับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัท โดยผู้ประสบภัยนั้นอาจเป็นผู้เอาประกันภัยเอง (กรณีขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น) หรือเป็นทายาทของผู้เอาประกันภัย บริษัทจะทำการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเบื้องต้น ขณะเดียวกันก็ทำบันทึกว่าผู้เอาประกันภัยได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวคืนแก่บริษัททันที ทำให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น หรือค่าสินไหมทดแทนไปใช้จ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทน หรือค่าปลงศพ ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ และตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้การกระทำของบริษัทเป็นการฝ่าฝืน พ.ร.บ. ดังกล่าว มีความผิดตามมาตรา 25 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 10,000-50,000 บาท ตามมาตรา 44 แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และ
กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

การประกันภัยรถยนต์เป็นการประกันวินาศภัยอย่างหนึ่ง ซึ่งกฎหมายมิได้กำหนดแบบของความสมบูรณ์ของสัญญาไว้ ฉะนั้น สัญญาประกันภัยจึงเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ เมื่อคู่กรณีแสดงเจตนาเสนอสนองถูกต้องตรงกัน กล่าวคือ เมื่อผู้เอาประกันภัยแสดงเจตนาทำประกันภัยกับบริษัท และหากบริษัทตกลงสนองรับการทำประกันภัยแล้ว สัญญาประกันภัยจึงเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญา แม้บริษัทจะยังมิได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัย แต่อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ได้นำหลักเกณฑ์ Cash before cover มาใช้เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนตามกฎหมาย โดยหลักเกณฑ์ Cash before cover นั้นเป็นข้อกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย **ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นการคุ้มครอง** ซึ่งจะได้กล่าวโดยละเอียดในหมวดเงื่อนไขทั่วไปต่อไป

ในสัญญาประกันภัยนั้น หากผู้เอาประกันภัยมิได้มีส่วนได้เสียในเหตุที่ประกันภัย จะทำให้สัญญาที่เกิดขึ้นไม่ผูกพันคู่สัญญาแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ป.พ.พ.) มาตรา 863 การพิจารณาว่าผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในรถยนต์ที่เอาประกันภัยหรือไม่นั้น มิใช่พิจารณาจากรายการจดทะเบียนรถว่าผู้เอาประกันภัยจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครองเท่านั้นจึงจะเป็นผู้มีส่วนได้เสีย การมีสิทธิตามกฎหมาย หรือมีความรับผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับตัวรถยนต์ดังกล่าวก็เป็นผู้มี ส่วนได้เสียได้เช่นกัน เช่น พี่ชายให้น้องยืมรถมาใช้ในระหว่างที่ตนเองไปอยู่ต่างประเทศ ในระหว่างการยืมใช้น้องมีสิทธิใช้สอยรถยนต์ดังกล่าว และมีหน้าที่ต้องซ่อมแซมรถเมื่อรถเกิดความเสียหาย และมีหน้าที่ต้องส่งมอบรถคืนในสภาพที่เรียบร้อย เมื่อจำต้องคืน เช่นนี้น้องก็เป็นผู้มีส่วนได้เสีย สามารถนำรถมาจัดทำประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ได้เช่นเดียวกับผู้เช่ารถยนต์ โดยในระหว่างการเช่าใช้ตามสัญญาเช่า ผู้เช่ามีสิทธิใช้สอยรถยนต์ที่เช่านั้น และมีหน้าที่ต้องซ่อมแซมรถเองเมื่อรถเกิดความเสียหาย และมีหน้าที่ต้องส่งมอบรถคืนในสภาพที่เรียบร้อย เช่นนี้ผู้เช่าก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียสามารถนำรถมาจัดทำประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ได้เหมือนกัน

การพิจารณาว่าผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียหรือไม่นั้นจะพิจารณาในขณะเวลาเอาประกันภัย และหากในขณะเอาประกันภัยมีส่วนได้เสียแล้ว แม้ต่อมาส่วนได้เสียนั้นจะหมดไปสัญญาประกันภัยนั้นก็ยังคงมีผลสมบูรณ์จนกว่าสัญญานั้นจะสิ้นสุดความคุ้มครอง แต่การชดใช้กรณีนี้จะต้องชดใช้ให้กับผู้เสียหายที่แท้จริง

นอกจากนั้นในบางกรณีการแจ้งชื่อผู้เอาประกันภัย อาจจะมีการแจ้งชื่อผิดพลาด หรือเป็นการแจ้งแทนผู้มีส่วนได้เสียที่แท้จริง เช่น นาย ก. ผู้เอาประกันภัยคนเดิมได้ขายและส่งมอบรถให้นาย ข. ไปในระหว่างที่กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์คันดังกล่าวยังไม่หมดระยะเวลาคุ้มครอง ซึ่งตามเงื่อนไขนาย ข. ได้เป็นผู้เอาประกันภัยตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว ซึ่งหากเมื่อกรมธรรม์ประกันภัยหมดอายุ การแจ้งต่ออายุหรือแจ้งเอาประกันใหม่ควรแจ้งผู้เอาประกันภัย คือ นาย ข. แต่ได้มีการสื่อสารเข้าใจผิดพลาด ตัวแทนได้ระบุผู้เอาประกันภัย คือ นาย ก. เช่นเดิม เช่นนี้เมื่อเกิดภัยขึ้นบริษัทไม่สามารถยกเรื่องส่วนได้เสียมาปฏิเสธต่อนาย ข. และการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต้องชดใช้ให้แก่นาย ข. ผู้เสียหายที่แท้จริง

1. ประเภทของการประกันภัย การประกันภัยรถยนต์แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 การประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ การประกันภัยรถยนต์ประเภทนี้เป็นการประกันภัยที่ใช้มาแต่ดั้งเดิมในประเทศไทย ซึ่งในการประกันภัยประเภทนี้จะคุ้มครองความรับผิดและความเสียหายต่อรถยนต์

ที่เกิดในระหว่างการใช้ หรือการขับขี่ของบุคคลใด ๆ ก็ตามที่ใช้ หรือขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และข้อยกเว้นที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย และในการทำประกันภัยประเภทนี้มีปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเบี้ยประกันภัย ดังนี้

1) ประเภทรถยนต์
2) ลักษณะการใช้รถยนต์ เช่น การใช้ส่วนบุคคล รับจ้างสาธารณะ เพื่อการพาณิชย์ เพื่อการพาณิชย์พิเศษ
3) ขนาดรถยนต์ เช่น ขนาดเครื่องยนต์ น้ำหนักบรรทุก หรือจำนวนผู้โดยสารของรถยนต์
4) อายุรถยนต์
5) กลุ่มรถยนต์
6) จำนวนเงินเอาประกันภัย
7) อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ

1.2 การประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การประกันภัยรถยนต์ประเภทนี้เป็นการประกันภัยที่มีการพัฒนาขึ้นมาใหม่ในประเทศไทย โดยหลักการที่สำคัญสำหรับการประกันภัยประเภทนี้ คือ จะคุ้มครองความรับผิดหรือความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่

อย่างไรก็ตาม แม้ความรับผิดหรือความเสียหายต่อรถยนต์จะเกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดแต่อย่างใดบริษัทยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น <u>เพียงแต่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดในความเสียหายส่วนแรกด้วย</u> ส่วนความคุ้มครองใดบ้างที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดในจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก และความคุ้มครองใดบ้างที่ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดในจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกนั้น จะได้กล่าวต่อไปเมื่อถึงส่วนความคุ้มครองนั้น ๆ

ในการทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่นั้น ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อผู้ขับขี่ที่ได้รับความคุ้มครองได้ถึง 2 คน แต่จะระบุคนเดียวก็ได้

ในกรณีที่ระบุ 2 คนนั้น การคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยจะใช้ผู้ขับขี่ที่มีความเสี่ยงสูงเป็นฐานในการคำนวณเบี้ยประกันภัย ซึ่งปัจจัยที่ใช้เป็นตัวกำหนดความเสี่ยงสำหรับการประกันภัยระบุชื่อผู้ขับขี่เพิ่มเติมจากการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ก็คืออายุของผู้ขับขี่

โดยมีการแบ่งช่วงอายุของผู้ขับขี่จากช่วงที่มีความเสี่ยงภัยน้อยไปยังช่วงที่มีความเสี่ยงภัยมากเป็น 4 ช่วงอายุ ดังนี้

- อายุเกิน 50 ปีขึ้นไป
- อายุ 36-50 ปี
- อายุ 25-35 ปี
- อายุ 18-24 ปี

สำหรับรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยจะนำมาทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้นั้น จะต้องเป็นรถยนต์ที่ใช้เป็นส่วนบุคคลเท่านั้น รถยนต์ที่ใช้รับจ้างสาธารณะ หรือใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ ไม่สามารถทำประกันภัยประเภทดังกล่าวได้ ดังนั้นรถยนต์ที่จะสามารถทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ได้จึงจำกัดไว้เพียง 3 ประเภทเท่านั้น คือ รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์โดยสารส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

2. ประเภทความคุ้มครอง จากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า การประกันภัยรถยนต์ในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และการประกันภัยรถยนต์ประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่ไม่ว่าจะเป็นการประกันภัยประเภทใดก็ตาม ต่างก็จะแบ่งความคุ้มครองออกเป็น 2 ส่วนเหมือนกัน ดังนี้

2.1 ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยหลัก ซึ่งจะแบ่งเป็น

2.1.1 การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นการให้ความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 (พ.ร.บ.) การกำหนดจำนวนเงินให้ความคุ้มครองจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น รวมถึงหลักเกณฑ์การรับประกันภัย และการจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้ประสบภัยนั้น ให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งที่ออกตาม พ.ร.บ. และที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 การคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ในส่วนความคุ้มครองนี้ บริษัทจะเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก หากว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอกนั้น ผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งความคุ้มครองในส่วนนี้จะแบ่งเป็น

(ก) การคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก

ความคุ้มครองในส่วนความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกนี้ ได้นำเอาความคุ้มครองความรับผิดต่อความบาดเจ็บ มรณะ และความคุ้มครองความรับผิดต่อผู้โดยสารเดิมมารวมเป็นความคุ้มครองเดียว ดังนั้นบุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้จึงรวมถึงทั้งบุคคลภายนอกที่อยู่นอกรถยนต์คันเอาประกันภัย และบุคคลภายนอกที่โดยสารอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์ คันเอาประกันภัยด้วย

แต่อย่างไรก็ตามบุคคลดังต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครองตาม 2.

- ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ
- คู่สมรส บิดา มารดา บุตร ลูกจ้างในทางการที่จ้างของผู้ขับขี่นั้น

สำหรับจำนวนเงินคุ้มครองในส่วนของความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยนี้จะคุ้มครองเฉพาะจำนวนเงินค่าเสียหายส่วนที่เกินวงเงินสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

ในส่วนของความคุ้มครองชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกนี้ แม้จะเป็นกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอกนั้นเป็นความรับผิดตามกฎหมายของผู้ขับขี่ ซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยก็ตาม บริษัทก็ยังคงผูกพันรับผิดต่อความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นเต็มจำนวน โดยผู้เอาประกันภัยไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดในจำนวนความเสียหายส่วนแรกเองดังเช่นความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตาม (ข) ทั้งนี้ เนื่องจากความคุ้มครองนี้เป็นความคุ้มครองส่วนที่เกินจากความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจึงถือเสมือนเป็นความเสียหาย ส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองอยู่แล้ว

(ข) การคุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก

บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

แต่ทรัพย์สินดังต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

- ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

- เครื่องชั่ง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนาม หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าวอันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

- สัมภาระหรือทรัพย์สินอื่นใดที่นำติดตัวขึ้นบนรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่รถยนต์กำลังยกจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

- ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลของสารเคมี หรือวัตถุอันตรายที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ เว้นแต่การรั่วไหลนั้นเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ หรือการรั่วไหลของแก๊ส หรือเชื้อเพลิงเพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์

ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และไปเกิดอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความรับผิดตามกฎหมายของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย แต่ผู้ขับขี่นั้นมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกเต็มจำนวน แต่เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกไปเต็มจำนวนแล้ว บริษัทสามารถเรียกจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองคืนจากผู้เอาประกันภัยได้ตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 2,000 บาท

2.1.3 การคุ้มครองต่อรถยนต์ จัดแบ่งความคุ้มครองออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ การคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

<u>การคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์</u> การคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์นี้บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัยต่อรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์

ในกรณีที่เป็นการทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่แล้ว หากรถยนต์คันดังกล่าวไปเกิดอุบัติเหตุพลิกคว่ำหรือมีการชนเกิดขึ้น ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่แล้ว บริษัทก็ยังคงผูกพันต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง เป็นจำนวน 6,000 บาท เว้นแต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และรู้ตัวบุคคลภายนอกผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น

สำหรับข้อยกเว้นในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้นขณะขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่นั้น จะไม่นำมาใช้บังคับสำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดอุบัติเหตุเป็นผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ขับขี่ดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณารับประกันภัยจากบริษัทแล้วว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการขับขี่ จึงตกลงรับประกันภัยไว้ ฉะนั้น เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะมีผู้ที่ระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบความสามารถในการขับขี่อีกแม้โดยข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าผู้ที่ระบุชื่อนั้นไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทยกขึ้นมาปฏิเสธความรับผิดได้

การคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ การคุ้มครองในส่วนนี้นอกจากจะคุ้มครองการสูญหายแล้วยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายของรถยนต์ที่เกิดจากไฟไหม้ด้วย โดยไฟไหม้ในที่นี้ หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นใดก็ตาม

ในส่วนของการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ แม้จะเป็นกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และรถยนต์เกิดสูญหาย หรือไฟไหม้ขึ้น ในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ใช้รถยนต์ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองแต่อย่างใด บริษัทยังคงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน เช่นเดียวกับการประกันภัยแบบไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่

การคุ้มครองตาม 2.1.1 2.1.2 และ 2.1.3 เป็นความคุ้มครองหลักที่ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อได้ตามสภาพความเสี่ยงภัยของตน ซึ่งจะเป็นผลให้มีกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์หลายรูปแบบแยกตามความคุ้มครองที่บริษัทรับเสี่ยงภัย ดังนี้

(ก) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภทคุ้มครองรวม (Comprehensive Cover) หรือที่เรียกกันว่า กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยประเภทนี้จะให้ความคุ้มครองทั้งในส่วนของความรับผิดต่อบุคคลภายนอก คุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ตลอดจนคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

(ข) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภทคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก และคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ (Third Party Liability Fire and Theft) หรือที่เรียกกันว่า กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2

(ค) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภทคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก (Third Party Liability) หรือที่เรียกกันว่า กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 3 ซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภทนี้จะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น

(ง) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภทคุ้มครองเฉพาะความรับผิดต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอกเท่านั้น

(จ) กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2 หรือ 3 ที่มีความคุ้มครองความเสียหายของตัวรถยนต์ แต่ให้ความคุ้มครองเฉพาะภัยที่มีการระบุไว้เท่านั้น เรียกกรมธรรม์ประกันภัยประเภทนี้ว่า กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

โดยกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ทั้ง 5 รูปแบบดังกล่าวข้างต้น ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกซื้อแบบที่มีการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตาม พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ ด้วยก็ได้ ดังนั้นเมื่อผู้เอาประกันภัยซื้อกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถแล้ว จึงไม่ต้องทำประกันภัยรถตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถอีก (ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2551 มาตรา 2 รถที่เจ้าของรถได้ทำประกันภัยความเสียหายต่อผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยครอบคลุมความเสียหายต่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินตามชนิด ประเภท และขนาดของรถที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้ว ไม่ต้องจัดให้มีการประกันภัยความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยอีก)

3. ความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย อย่างไรก็ตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ทั้ง 5 แบบข้างต้น นอกจากจะมีความคุ้มครองหลักดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้ายซึ่ง ผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมได้อีก ดังนี้

3.1 การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (ร.ย.01) การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลเป็นความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ซึ่งจะคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารที่อยู่ในรถยนต์ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลให้บุคคลนั้นเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือทุพพลภาพถาวรชั่วคราว ซึ่งบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงินแน่นอนตามที่เอาประกันภัยไว้ โดยไม่ต้องคำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด

ความรับผิดของบริษัทในจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องจ่ายตามเอกสารแนบท้ายนี้เป็นความรับผิดที่เพิ่มขึ้นนอกเหนือจากความรับผิดตามความคุ้มครองหลัก ดังนั้นแม้ผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารจะได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมูลละเมิดเต็มจำนวนแล้วก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทหลุดพ้นความรับผิดตามเอกสารแนบท้ายนี้ บริษัทยังคงผูกพันต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความคุ้มครองของเอกสารแนบท้ายนี้ด้วย

3.2 การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย.02) การประกันภัยค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้ายนี้ จะคุ้มครองความบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของบุคคลที่อยู่ในรถยนต์ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลให้บุคคลนั้นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาล โดยบริษัทจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าโรงพยาบาลตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของบริษัทที่ระบุไว้ ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด

3.3 การประกันตัวผู้ขับขี่ (ร.ย.03) เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ซึ่งเป็นผลให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกควบคุมตัวไว้ในคดีอาญา ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล (จนถึงศาลฎีกา) ก็ตาม หากมีการซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมส่วนนี้ไว้แล้ว บริษัทจะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นโดยไม่ชักช้า ในวงเงินไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้

และถึงแม้ว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นความเสียหายที่ไม่ได้รับความคุ้มครองในส่วนของความคุ้มครองหลักก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทหลุดพ้นหน้าที่ตามสัญญาที่จะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่

ในส่วนของความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้ายทุกความคุ้มครองนั้น แม้จะเป็นกรณีทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และเกิดเหตุทำให้ผู้ได้รับความคุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือทุพพลภาพถาวรชั่วคราว หรือเกิดเหตุทำให้บุคคลที่อยู่ในรถยนต์ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถได้รับบาดเจ็บ หรือเกิดเหตุทำให้ผู้ขับขี่ต้องถูกควบคุมตัวในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดหรือรับผิดน้อยลง แต่อย่างใด บริษัทยังคงผูกพันรับผิดตามข้อตกลงคุ้มครองเพิ่มเติมนั้นเต็มจำนวน โดยผู้เอาประกันภัยไม่ต้องมีส่วนรับผิดชอบในค่าเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่กับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ จะมีความแตกต่างในส่วนที่เกี่ยวกับความคุ้มครองเพียง 2 ประการเท่านั้น คือ

1. ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความรับผิดหรือความเสียหายได้เกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องเข้ามาร่วมรับผิดในความเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด ซึ่งจะต่างจากการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ กล่าวคือ แม้ว่าความรับผิดหรือความเสียหายได้เกิดขึ้นในขณะที่มีบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ก็ตาม แต่หากบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยนั้นมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว ผู้เอาประกันภัยก็จะต้องเข้ามารับผิดในความเสียหายส่วนแรกเอง ดังนี้

- 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- 6,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชน การคว่ำ

2. การประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ ในหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์จะยังคงมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่อยู่

แต่ในส่วนการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ข้อยกเว้นดังกล่าวจะไม่ใช้บังคับหากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหายเป็นผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นการกล่าวโดยภาพรวมของการประกันภัยรถยนต์ ว่าผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกการทำประกันภัยได้อย่างไร มีความคุ้มครองอะไรบ้าง และแต่ละความคุ้มครองมีหลักการสำคัญเป็นอย่างไรบ้าง ยังมิได้มีการลงในรายละเอียดต่อไปว่าจะกล่าวถึงรายละเอียดของเงื่อนไขแต่ละข้อว่า เงื่อนไขที่กำหนดไว้แต่ละข้อไม่ว่าจะเป็นเงื่อนไขทั่วไป เงื่อนไขข้อตกลงคุ้มครอง เงื่อนไขข้อยกเว้น มีความหมายและเจตนารมณ์เป็นอย่างไร เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องเป็นแนวทางเดียวกัน

คำขอเอาประกันภัยรถยนต์ และประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ในการพิจารณารับประกันภัย บริษัทจะต้องมีข้อมูลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการรับประกันภัย และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวบริษัทจะต้องจัดให้มีเอกสารชนิดหนึ่งซึ่งเรียกว่า “คำขอเอาประกันภัยรถยนต์” และ “คำขอเอาประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ” โดยในใบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์และประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถดังกล่าว จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลในการรับประกันภัยให้ผู้เอาประกันภัยกรอกข้อมูลดังกล่าว ได้แก่

1. ชื่อ-ที่อยู่ อาชีพของผู้ขอเอาประกันภัย ทั้งนี้ เพื่อให้บริษัทสามารถตรวจสอบได้ว่าบุคคลที่ขอเอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในรถยนต์ที่เอาประกันภัยหรือไม่

2. ประเภทของการประกันภัยที่ต้องการ โดยหากรถยนต์ที่ประสงค์จะขอเอาประกันภัยเป็นรถยนต์ที่ใช้เป็นส่วนบุคคลแล้ว ผู้ขอเอาประกันภัยจะต้องพิจารณาเลือกประเภทการประกันภัยให้เหมาะสมกับสภาพความเสี่ยงภัยของตน โดยหากเป็นรถยนต์ที่มีบุคคลที่ใช้ขับขี่เพียง 1-2 คน ก็ควรที่จะเลือกการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ทั้งเพื่อจะได้เป็นการประหยัด เบี้ยประกันภัยถูกกว่าการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อ ผู้ขับขี่ แต่หากรถยนต์คันดังกล่าวมีผู้ใช้มากกว่า 2 คน ทั้งผู้ขอเอาประกันภัยไม่พร้อมที่จะต้องมามีส่วนรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองแล้ว ก็อาจเลือกทำประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ก็ได้

ในการขอเอาประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องระบุชื่อผู้ขับขี่ที่ประสงค์จะให้บริษัทคุ้มครองพร้อมกับระบุ วัน/เดือน/ปีเกิด และอาชีพของแต่ละบุคคลไว้ด้วย และเพื่อมิให้มีปัญหาโต้แย้งกันในภายหลังได้ว่า ผู้ขอเอาประกันภัยมีเจตนาจะปกปิด หรือแถลงเท็จเกี่ยวกับอายุ หรือความสามารถในการขับรถยนต์ของผู้ขับขี่ จึงกำหนดให้ผู้ขอเอาประกันภัยแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาใบอนุญาตขับขี่ไปพร้อมกับใบคำขอเอาประกันภัยด้วย และหากบริษัทตกลงรับประกันภัย โดยที่ผู้ขอเอาประกันภัยมิได้แนบหลักฐานทั้งสองมาด้วยแล้ว ต้องถือว่าบริษัทไม่ติดใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว บริษัทจะยกขึ้นมากล่าวอ้างในภายหลังมิได้ว่า ผู้ขอเอาประกันภัยปกปิด หรือแถลงเท็จเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

3. การใช้รถยนต์ ผู้ขอเอาประกันภัยมีหน้าที่ระบุแต่เพียงว่าตนประสงค์จะนำรถยนต์ที่ขอเอาประกันภัยนั้นไปใช้ประโยชน์อย่างไรเท่านั้น ส่วนบริษัทมีหน้าที่พิจารณากำหนดลักษณะการใช้รถยนต์ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย

ในกรณีผู้ขอเอาประกันภัยจะระบุว่า ประสงค์จะนำรถยนต์ไปใช้ส่วนบุคคล ไม่รับจ้าง หรือให้เช่า หรือใช้ในกิจการอื่นใดก็ตาม แต่หากพิจารณาถึงประเภทรถยนต์ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์แล้ว รถยนต์นั้นไม่สามารถกำหนดลักษณะการใช้ให้เป็นการใช้ส่วนบุคคลได้ เช่น กรณีรถบรรทุก ซึ่งจัดอยู่ในรหัสประเภทรถยนต์: รถยนต์บรรทุก (รหัส 320 340 327 347 320E 340E 327E 347E) ผู้ขอเอาประกันภัยประสงค์ที่จะขอเอาประกันภัยอย่างรถยนต์นั่งส่วนบุคคล แต่ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยไม่สามารถกำหนดลักษณะการใช้เป็นการใช้ส่วนบุคคลได้ ให้บริษัทกำหนดลักษณะการใช้ให้ถูกต้อง

กรณีรถยนต์บรรทุก (Pickup) ที่มีโครงสร้างรถเข้าข่ายรหัสประเภทรถยนต์: รถยนต์โดยสาร (รหัส 210 220 230 210E 220E 230E) เช่น รถยนต์บรรทุก (Pickup) ดัดแปลง หรือรถแวน รถสองแถวฯลฯ สามารถขอเอาประกันภัยที่มีลักษณะการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล เพื่อการพาณิชย์ เพื่อรับจ้างสาธารณะ อย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ตามที่ใช้จริง

กรณีรถยนต์บรรทุก (Pickup) ที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์เป็นประเภทรถยนต์นั่งไม่เกิน 7 ที่นั่ง สามารถเอาประกันภัยเป็นลักษณะการใช้ส่วนบุคคล รหัส 110 หรือการใช้เพื่อการพาณิชย์ รหัส 120 ก็ได้ตามลักษณะการใช้งานแท้จริง

การที่บริษัทกำหนดลักษณะการใช้ที่ผิดพลาดเองจะยกขึ้นมากล่าวอ้างในภายหลังให้ผู้เอาประกันภัยได้รับความเสียหายมิได้ เช่น รถยนต์ที่ขอเอาประกันภัยเป็นรถยนต์บรรทุก (Pickup) ผู้ขอเอาประกันภัยมิได้ไปใช้ในการรับจ้างหรือให้เช่า หรือใช้ในกิจการอื่นใด แต่บริษัทกลับไประบุลักษณะการใช้รถในตารางว่า “ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า” (ทั้ง ๆ ที่ตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวจะต้องทำประกันภัยในลักษณะใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือพาณิชย์พิเศษเท่านั้น) เมื่อผู้เอาประกันภัยนำรถยนต์ดังกล่าวไปใช้อย่างรถยนต์นั่งส่วนบุคคลทั่วไป บริษัทจะมากล่าวอ้างในภายหลังว่ารถยนต์บรรทุก (Pickup) เป็นรถยนต์ที่จะต้องทำประกันภัยในลักษณะการใช้เพื่อการพาณิชย์ หรือการใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษเท่านั้น เมื่อทำประกันภัยผิดประเภทผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง จำนวน 2,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ส่วนความเสียหายต่อรถยนต์เข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองไม่ได้ บริษัทจะต้องรับผิดตามเนื้อความแห่งสัญญาที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย ทุกประการ กล่าวคือ ผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง 2,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ทั้งบริษัทจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์ด้วย

4. ผู้รับประโยชน์ ในที่นี้ หมายถึง ผู้รับประโยชน์ในกรณีที่รถยนต์สูญหาย หรือรถยนต์เสียหายสิ้นเชิงจนไม่สามารถซ่อมแซมได้เท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวกับผู้รับประโยชน์ตามเอกสารแนบท้ายการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลแต่อย่างใด

5. รายการรถยนต์ที่เอาประกันภัย เนื่องจากรถยนต์เป็นวัตถุที่เอาประกันภัยโดยตรงจึงจำเป็นต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรถยนต์นั้น เพื่อที่บริษัทจะได้กำหนดเบี้ยประกันภัยได้ถูกต้องตามปัจจัยความเสี่ยงภัยของรถยนต์นั้น

เมื่อรายการรถยนต์เป็นสาระสำคัญในการคำนวณเบี้ยประกันภัย ในการพิจารณารับประกันภัย บริษัทจึงต้องขอหลักฐานคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ หากบริษัทไม่ขอหลักฐานคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์แล้ว บริษัทจะมากล่าวอ้างในภายหลังเมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนว่ารายการรถยนต์ไม่ถูกต้อง ทำให้บริษัทเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าที่ควรจะเป็นไม่ได้ เพราะหากบริษัทถือว่ารายการรถยนต์เป็นสาระสำคัญแล้วก็ควรจะต้องสำคัญทั้งในขณะพิจารณารับประกันภัย และในขณะพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน มิใช่มาให้ความสำคัญเฉพาะเมื่อจะมีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเท่านั้น

6. รายการตกแต่งเปลี่ยนแปลงรถยนต์เพิ่มเติม เนื่องจากรถยนต์อาจได้มีการตกแต่ง หรือเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมขึ้น ซึ่งจะมีผลถึงราคาของรถยนต์ที่เปลี่ยนแปลง จึงเป็นข้อมูลที่เป็นตัวกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย หรือกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยได้ถูกต้อง หากการเปลี่ยนแปลงนั้นมิได้มีผลเฉพาะราคาเท่านั้น แต่อาจทำให้ความเสี่ยงภัยเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มขึ้น

7. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบ่งออกเป็น การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (เฉพาะกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ) การประกันภัยความรับผิดต่อบุคคลภายนอก การประกันรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ และการประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย

โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยขั้นต่ำที่ผู้เอาประกันภัยจะซื้อความคุ้มครองได้

- สำหรับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และที่เกี่ยวข้องกำหนด
- สำหรับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก คือ 500,000 บาทต่อหนึ่งคน และ 10,000,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง
- สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก คือ 200,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง
- สำหรับความเสียหายต่อรถยนต์ รถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ คือ 50,000 บาทต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง และ 5,000 บาท สำหรับรถจักรยานยนต์
- สำหรับการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ในส่วนความคุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง 1,000 บาทต่อหนึ่งคน และในส่วนความคุ้มครองค่าทดแทนรายสัปดาห์ สำหรับกรณีทุพพลภาพชั่วคราว คือ 100 บาทต่อสัปดาห์ต่อหนึ่งคน
- สำหรับการประกันภัยค่ารักษาพยาบาล 50,000 บาทต่อหนึ่งคน
- สำหรับการประกันตัวผู้ขับขี่ มิได้กำหนดขั้นต่ำของจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งไว้

8. เบี้ยประกันภัย จะแบ่งเป็น เบี้ยประกันภัยสำหรับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองหลักกับเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย

9. ระยะเวลาประกันภัย หากในใบคำขอเอาประกันภัยมิได้กล่าวไว้เป็นอย่างอื่น ให้การประกันภัยมีระยะเวลาหนึ่งปี

10. ลายมือชื่อ และวันที่ขอเอาประกันภัย เพื่อเป็นหลักฐานการแสดงเจตนา ผู้เอาประกันภัยจึงต้องลงลายมือชื่อและวันที่กำกับไว้ แล้วส่งใบคำขอเอาประกันภัยพร้อมหลักฐานประกอบไปยังบริษัท เพื่อบริษัทจะได้พิจารณารับประกันภัยต่อไป

ตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จะปรากฏรายการสำคัญเกี่ยวกับการประกันภัยทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นชื่อ ที่อยู่ของบริษัทผู้รับประกันภัย ชื่อผู้เอาประกันภัย รถยนต์ที่เอาประกันภัย ความคุ้มครองที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เบี้ยประกันภัย เป็นต้น

1. ชื่อ ที่อยู่ อาชีพของผู้เอาประกันภัย

2. อาณาเขตคุ้มครอง โดยปกติกรมธรรม์ประกันภัยจะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้เฉพาะในอาณาเขตประเทศไทยเท่านั้น เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยจะขอขยายอาณาเขตความคุ้มครองไว้ หากมีการขยายอาณาเขตความคุ้มครองให้ผู้เอาประกันภัยเสียเบี้ยประกันภัยเพิ่มเดือนละ 10% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี แต่รวมแล้วไม่เกิน 40% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี

3. ผู้ขับขี่ วัน/เดือน/ปีเกิด อาชีพ ในรายการดังกล่าวจะใช้สำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น แต่หากเป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่แล้ว บริษัทก็จะเว้น (-) รายการนี้ไว้ โดยจะไม่มีชื่อผู้ขับขี่ระบุไว้ในรายการนี้

4. ผู้รับประโยชน์ ในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่จะเป็นผู้รับค่าสินไหมทดแทนตามส่วนได้เสียของตน หากรถยนต์ที่เอาประกันภัยเกิดสูญหาย หรือเสียหายสิ้นเชิงจนไม่สามารถซ่อมแซมได้เท่านั้น

ในกรณีที่มีการระบุผู้รับประโยชน์นี้ บริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้าย ร.ย.24 ให้แก่ผู้เอาประกันภัยไปพร้อมกับการออกกรมธรรม์ประกันภัยด้วย

5. ระยะเวลาประกันภัย หากเป็นการทำประกันภัยเต็มปี การนับระยะเวลาจะนับวันชนวัน เช่น ระยะเวลาประกันภัยเริ่มต้น 1 มกราคม พ.ศ 2563 วันสิ้นสุดก็จะสิ้นสุดในวันที่ 1 มกราคม ในปีถัดไป คือ พ.ศ. 2564 ส่วนเวลาสิ้นสุดจะสิ้นสุดในเวลา 16.30 น.

6. รายการรถยนต์ ส่วนนี้เป็นส่วนที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับรถยนต์ที่เอาประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นชื่อรถยนต์ (ยี่ห้อ) รุ่น เลขทะเบียน เลขตัวถัง ปีรุ่น แบบตัวถัง จำนวนที่นั่ง/ขนาด/น้ำหนักบรรทุก เป็นต้น โดยรายการดังกล่าวนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย

7. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

7.1 ความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (เฉพาะกรมธรรม์ประกันภัยที่มีความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535)

7.2 ความรับผิดต่อบุคคลภายนอก แยกเป็น

- ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ซึ่งจะคุ้มครองเฉพาะส่วนที่เกินจากความคุ้มครองสูงสุดต่อคนตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ หรือความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตาม 7.1
- ความเสียหายต่อทรัพย์สิน จะระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

ความเสียหายส่วนแรกที่ระบุไว้ในส่วนความเสียหายต่อทรัพย์สินนี้ เป็นความเสียหายส่วนแรกตาม ข้อ 2. (ข) ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ไม่เกี่ยวกับ (ก) หรือ (ค)

7.3 รถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ แยกเป็น

- ความเสียหายต่อรถยนต์

ความเสียหายส่วนแรกที่ระบุไว้ในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์นี้ เป็นความเสียหายส่วนแรกตามข้อ 4. (ข) ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ไม่เกี่ยวกับ (ก) หรือ (ค)

- รถยนต์สูญหาย/ไฟไหม้ โดยจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย/ไฟไหม้ต้องเท่ากันเสมอ

7.4 ความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย แยกเป็น

- การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล
- การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล
- การประกันตัวผู้ขับขี่

8. เบี้ยประกันภัย แบ่งเป็น

- เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (เฉพาะกรมธรรม์ประกันภัยที่มีความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)
- เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก
- เบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย

ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักที่แสดงไว้เป็นเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้ให้ส่วนลดสำหรับการระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้แล้ว

9. ส่วนลด-ส่วนเพิ่ม (เบี้ยประกันภัย)

9.1 กรณีที่ได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัย ได้แก่

- ส่วนลดความเสียหายส่วนแรก โดยความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นความเสียหายส่วนแรกของทรัพย์สินบุคคลภายนอก และ/หรือ ความเสียหายส่วนแรกของความเสียหายต่อรถยนต์
- ส่วนลดกลุ่ม ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์ที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตามจำนวนและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยกลุ่ม 10%
- ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี เป็นส่วนลดที่ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับส่วนลดตามหลักเกณฑ์ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี ซึ่งคำนวณจากประวัติในปีที่ผ่านมา

- ส่วนลดอื่น ๆ เช่น กรณีที่ผู้เอาประกันภัยติดต่อทำประกันภัยกับบริษัทโดยตรง ไม่ผ่านตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย หรือกรณีรถยนต์นั่ง หรือรถยนต์โดยสารไม่เกิน 20 ที่นั่ง ที่ใช้เป็นส่วนบุคคล ซึ่งทำประกันภัยประเภท 1 และเป็นรถใหม่ที่มีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 ปี หรือส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับรถที่ใช้ก๊าซ CNG เป็นเชื้อเพลิง เป็นต้น

ส่วนลดความเสียหายส่วนแรกเป็นส่วนลดของความเสียหายส่วนแรก โดยความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นส่วนลดความเสียหายส่วนแรกของทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หรือส่วนลดความเสียหายส่วนแรกของรถยนต์ ก็จะเป็นส่วนลดที่รวมอยู่ในรายการนี้

9.2 กรณีที่จะต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัย ได้แก่ กรณีตามข้อ 8. <u>การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี</u> หมวดเงื่อนไขทั่วไป (ข้อ 7. สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

10. เบี้ยประกันภัยสุทธิ คือ เบี้ยประกันภัยก่อนรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม และอากรแสตมป์

เบี้ยประกันภัยสุทธิที่ได้รับจะใช้เป็นฐานในการคำนวณอากรแสตมป์ โดยเบี้ยประกันภัยทุก 250 บาท หรือเศษของ 250 บาท จะต้องเสียค่าอากรแสตมป์ 1 บาท

ส่วนภาษีมูลค่าเพิ่มจะเสียในอัตราตามที่กฎหมายกำหนด

11. การใช้รถยนต์ ขึ้นอยู่กับประเภทของรถยนต์ที่ทำประกันภัย

12. ตัวแทนประกันภัยรายนี้ นายหน้าประกันภัยรายนี้ หากมีการทำประกันภัยผ่านตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย บริษัทก็จะต้องระบุชื่อตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย นั้นไว้ในรายการดังกล่าวด้วย

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

หมวดเงื่อนไขทั่วไป

ภายใต้การคุ้มครอง เงื่อนไข และข้อยกเว้นแห่งกรมธรรม์ประกันภัยและเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทให้สัญญาต่อผู้เอาประกันภัยดังต่อไปนี้

ข้อ 1. กรมธรรม์ประกันภัยนี้มีผลใช้บังคับทันทีเมื่อผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย พนักงานบริษัท หรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัย ตลอดจนบุคคลหรือนิติบุคคล ที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์นำหลักเกณฑ์เรื่อง Cash before cover มาบังคับใช้เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนตามกฎหมาย โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยก่อน หรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง โดยแบ่งผู้เอาประกันภัยเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคคลธรรมดา หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคลที่มิได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวจะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัย **ก่อนหรือตรงกับวันที่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มคุ้มครอง** เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย และเป็นกรอบปฏิบัติสำหรับทุกบริษัท ในกรณีที่บริษัทได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว หรือผู้รับประกันภัยได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งแก่ผู้เอาประกันภัยว่าจะให้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย แม้ผู้เอาประกันภัยยังไม่ได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้รับประกันภัย ก็ให้ถือว่าบริษัทสละสิทธิโต้แย้งตามเงื่อนไขข้อนี้ และกรมธรรม์ประกันภัยมีผลคุ้มครองโดยสมบูรณ์

2. นิติบุคคล หมายถึง ผู้เอาประกันภัยที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล เช่น บริษัท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม สหกรณ์ หรือองค์กรอื่นใด ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นนิติบุคคล บุคคลดังกล่าวสามารถชำระเบี้ยประกันภัยได้ภายใน 15 วันนับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลบังคับโดยบริษัทจะแนบเอกสารแนบท้าย “การชำระเบี้ยประกันภัยกรณีผู้เอาประกันภัยเป็นนิติบุคคล” แนบท้ายกับกรมธรรม์ประกันภัย กรณีผู้เอาประกันภัยที่เป็นนิติบุคคลยังไม่ชำระเบี้ยประกันภัย แยกพิจารณาเป็น 2 ประเด็น คือ

(1) ภายในกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยให้การคุ้มครองตามเงื่อนไขที่ตกลงไว้

(2) เกินกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นคุ้มครอง กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับทันทีเมื่อครบกำหนด 15 วันนับแต่กรมธรรม์ประกันภัยเริ่มต้นคุ้มครอง โดยถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะเอาประกันภัยอีกต่อไป บริษัทไม่จำเป็นต้องมีหนังสือบอกกล่าวการยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวไปยังผู้เอาประกันภัย

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย พนักงานบริษัทหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยตลอดจนบุคคลหรือนิติบุคคลที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัทให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

การที่ผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัย พนักงานบริษัท หรือนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัยของบริษัท ตลอดจนบุคคลใด ๆ ที่ทางปฏิบัติบริษัทยอมรับ หรือเคยยอมรับเสมอมาว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเสมือนตัวแทนซึ่งมีอำนาจในการรับชำระเบี้ยประกันภัยของบริษัท (โดยมอบกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารใด ๆ ที่แสดงการรับประกันภัยของบริษัท) ให้ถือว่าบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัยโดยถูกต้องแล้ว (ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บเบี้ยประกันภัย) ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะนำเบี้ยประกันภัยที่ได้รับมาส่งมอบให้แก่บริษัทแล้วหรือไม่ก็ตาม

ตัวอย่างที่ 1 ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยให้ไว้กับพนักงานขายรถยนต์ ซึ่งโดยปกติจะเป็นผู้เคยหาประกันภัยส่งให้บริษัทประกันภัย ก. เป็นประจำ แม้พนักงานนั้นจะมิได้เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย หรือบริษัทประกันภัย ก. ไม่เคยมอบอำนาจให้พนักงานนั้นเป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยแทนบริษัทประกันภัย ก. ก็ตาม แต่บริษัทก็ได้มอบหลักฐานการรับเงิน หรือกรมธรรม์ประกันภัยให้กับพนักงานขายรถยนต์ ก็ต้องถือว่าผู้เอาประกันภัยได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทโดยถูกต้องแล้ว

นอกจากนี้แม้ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการออก การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย และการปฏิบัติหน้าที่ของตัวแทนประกันวินาศภัย นายหน้าประกันวินาศภัย และธนาคาร กำหนดให้การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยผ่านทางโทรศัพท์ ทางธนาคาร ทางไปรษณีย์ หรือทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งในบางช่องทางกำหนดให้ผู้ขอเอาประกันภัยต้องชำระเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ตาม แต่เมื่อหากทางปฏิบัติบริษัทยอมรับหรือเคยยอมรับการชำระเบี้ยด้วยวิธีการอื่นเสมอมาที่มิใช่การชำระเบี้ยประกันภัยเข้าบัญชีที่กำหนด (โดยมอบกรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารใด ๆ ที่แสดงการรับประกันภัยของบริษัท) ให้ถือว่าบริษัทได้รับชำระเบี้ยประกันภัยโดยถูกต้องแล้วเช่นกัน

ข้อ 2. <u>คำนิยามศัพท์</u>: เมื่อใช้ในกรมธรรม์ประกันภัย หรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้

“บริษัท” หมายถึง บริษัทที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้

บริษัท หมายถึง บริษัทประกันวินาศภัยซึ่งเป็นผู้รับประกันภัย และเป็นผู้ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้

“ผู้เอาประกันภัย” หมายถึง บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง

ผู้เอาประกันภัย หมายถึง บุคคลที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในกรมธรรม์ประกันภัย และให้หมายความรวมถึงผู้รับโอนรถยนต์ตามหมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 9. หรือผู้ครอบครองตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์คันที่เอาประกันภัยด้วย

“รถยนต์” หมายถึง รถยนต์ที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง

รถยนต์ หมายถึง รถคันที่เอาประกันภัยซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตารางซึ่งอาจเป็นรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือรถสามล้อเครื่องก็ได้

“ตาราง” หมายถึง ตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ตาราง หมายถึง ตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้

“อุบัติเหตุแต่ละครั้ง” หมายถึง เหตุการณ์หนึ่ง หรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน

อุบัติเหตุแต่ละครั้ง หมายถึง เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกัน ซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน เป็นการให้ความหมายเพื่อประโยชน์ในการตีความจำนวนเงินจำกัดความรับผิดแต่ละครั้ง หรือความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองแต่ละครั้ง

ตัวอย่างที่ 2 รถยนต์ที่เอาประกันภัยไปชนรถยนต์คันที่อยู่ข้างหน้า และเสียหลักไปชนรถยนต์อีกคันหนึ่ง ทำให้รถยนต์ทั้ง 3 คันได้รับความเสียหาย หรือทำให้คนในรถยนต์ทั้ง 3 คันได้รับความเสียหาย ซึ่งลักษณะเช่นนี้หากไม่มีนิยามไว้ก็อาจจะมีการตีความว่าเป็นการเกิดอุบัติเหตุขึ้น 2 ครั้ง และจะทำให้การคำนวณเงินจำกัดความรับผิดเพิ่มขึ้น หรืออาจมีการเรียกเก็บความเสียหายส่วนแรก 2 ครั้งก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องกำหนดนิยามไว้ให้ชัดเจนว่าลักษณะการเกิดเหตุเช่นนี้ ต้องถือว่าเป็นอุบัติเหตุครั้งเดียว

แต่หากกรณีเป็นว่ารถยนต์คันเอาประกันภัยไปชนรถยนต์คันหน้าเสียหาย ผู้ขับขี่ทั้งสองจึงลงมาดูความเสียหายและตกลงกัน เมื่อตกลงกันได้ต่างฝ่ายต่างแยกย้ายไปขับรถยนต์ตนเอง ขณะนั้นเองมีรถยนต์อีกคันพุ่งมาชนท้ายรถยนต์คันเอาประกันภัย เป็นเหตุให้รถยนต์คันเอาประกันภัยพุ่งชนรถยนต์คันหน้าซ้ำอีกครั้งหนึ่ง กรณีนี้ต้องถือว่าอุบัติเหตุเป็น 2 ครั้ง แม้จะเกิดเวลาไล่เลี่ยกันก็ตาม แต่ถ้าหากเพราะเหตุที่รถยนต์คันเอาประกันภัยชนรถยนต์คันหน้า ทำให้รถยนต์อีกคันซึ่งตามรถยนต์คันเอาประกันภัยมาติด ๆ ไม่สามารถหยุดรถได้ทัน ชนท้ายรถยนต์คันเอาประกันภัยซึ่งเป็นการชนต่อเนื่อง กรณีนี้ต้องถือว่าเกิดอุบัติเหตุครั้งเดียว เพราะเกิดจากสาเหตุเดียวที่รถยนต์คันเอาประกันภัยประมาท

“ความเสียหายส่วนแรก” หมายถึง ส่วนแรกของความรับผิดหรือความเสียหายอันมีการคุ้มครองตามข้อสัญญา หรือเอกสารแนบท้ายแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง

ความเสียหายส่วนแรก หมายถึง จำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองตามที่กำหนดในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์และในเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

ตัวอย่างที่ 3 กรมธรรม์ประกันภัยระบุไว้ในตารางว่า ความเสียหายส่วนแรกสำหรับความเสียหายต่อรถยนต์เป็นจำนวนเงิน 3,000 บาท ดังนั้นเมื่อรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถอื่น เป็นเหตุให้รถยนต์คันเอาประกันภัยเสียหายเป็นจำนวนเงิน 12,000 บาท และรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองเป็นจำนวน 3,000 บาท บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในส่วนที่เกินกว่าความเสียหายส่วนแรก คือ 9,000 บาท (12,000 บาท - 3,000 บาท) เท่านั้น

จากตัวอย่างที่ 3 หากรถยนต์คันเอาประกันภัยได้รับความเสียหายสิ้นเชิง โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์ จำนวน 500,000 บาท และรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองเป็น จำนวน 3,000 บาท บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยในส่วนที่เกินกว่า ความเสียหายส่วนแรก คือ 497,000 บาท (500,000 บาท - 3,000 บาท) เท่านั้น

ข้อ 3. <u>การยกเว้นทั่วไป</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความรับผิดอันเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจาก

3.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

3.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหาร หรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาด หรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

3.3 วัตถุอาวุธปรมาณู

3.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณู และสำหรับจุดประสงค์ของข้อสัญญานี้ การเผานั้นรวมถึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกตัวปรมาณู ซึ่งดำเนินติดต่อกันไปด้วยตัวของมันเอง

โดยหลักสากลทั่วโลก ไม่มีผู้ใดอาจรับประกันภัยอันเกิดจากมหันตภัยต่าง ๆ ดังที่ระบุไว้ในข้างต้นได้ กรมธรรม์ประกันภัยจึงได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ ทั้งนี้ ไม่ว่าความรับผิดหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นจากมหันตภัยดังกล่าวโดยตรง หรือเป็นผลโดยอ้อมก็ตาม

ข้อยกเว้นมหันตภัยตาม 3.1 หรือ 3.2 เป็นคนละส่วนกับการยกเว้นภัยก่อการร้ายตามเอกสารข้อยกเว้นภัยก่อการร้าย (ร.ย.30) ที่ไม่คุ้มครองความเสียหายใด ๆ ที่เป็นสาเหตุโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการก่อการร้าย โดยระบุว่า “การก่อการร้ายให้หมายความรวมถึงการกระทำที่ใช้กำลังหรือความรุนแรง และ/หรือ มีการข่มขู่โดยบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเพียงลำพัง การกระทำการแทน หรือที่เกี่ยวเนื่องกับองค์กรใด หรือรัฐบาลใด ซึ่งกระทำเพื่อผลทางการเมือง ศาสนา ลัทธินิยม หรือจุดประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน รวมทั้งเพื่อต้องการส่งผลให้รัฐบาล และ/หรือ สาธารณชน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสาธารณชนตกอยู่ในภาวะตื่นตระหนกหวาดกลัว” ฉะนั้น แม้ความเสียหายหรือความรับผิดใดเกิดขึ้น โดยมีสาเหตุโดยตรงหรือโดยอ้อมมาจากการก่อการร้าย หากกรมธรรม์ประกันภัยนั้นไม่มีการแนบเอกสารข้อยกเว้นภัยก่อการร้าย (ร.ย.30) ไว้ บริษัทก็ไม่อาจนำความใน 3.1 หรือ 3.2 มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดได้

ข้อ 4. <u>การจัดการเรียกร้องเมื่อเกิดความเสียหาย</u>

เมื่อมีความเสียหาย หรือความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยเกิดขึ้น ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมาย ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยอาจแจ้งให้บริษัททราบผ่านแอพพลิเคชันสำหรับการแจ้งอุบัติเหตุรถยนต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือแอพพลิเคชันที่บริษัทเป็นผู้พัฒนาขึ้น ซึ่งได้เชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับแอพพลิเคชันของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และมีรายละเอียดตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนด

บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการในนามของผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ภายใต้ความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย

ความคุ้มครองของบริษัทจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ดำเนินการโดยสุจริต

เป็นการกำหนดหน้าที่ให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่จะต้องปฏิบัติเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น โดยจะต้องแจ้งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า รวมถึงการนัดหมายของพนักงานสอบสวน การนัดหมายเจรจาค่าสินไหมทดแทนกับคู่กรณี การส่งหนังสือทวงถาม หรือหมายเรียก สำเนาคำฟ้องให้แก่บริษัท เมื่อผู้เอาประกันภัยถูกทวงถามให้ชดใช้ค่าเสียหาย หรือถูกฟ้องต่อศาล ต้องแจ้งให้บริษัททราบด้วย เพื่อให้บริษัทได้ทำการตรวจสอบความเสียหายที่แท้จริง และ/หรือ ปกป้องความเสียหายที่เกิดขึ้นมิให้ความเสียหายขยาย หรือเพิ่มขึ้นได้ และเพื่อให้บริษัทเข้ามาดูแลรักษาสิทธิอันพึงมีพึงได้ของทั้งสองฝ่าย และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมายต่อไป

การแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า หมายถึง ผู้ขับขี่หรือผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งให้บริษัทผู้รับประกันภัยทราบถึงเหตุแห่งความสูญหาย หรือความเสียหาย หรือความรับผิดตามกฎหมายที่เกิดขึ้นในทันทีที่สามารถแจ้งได้ เช่น

1. กรณีรถยนต์สูญหาย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่รถยนต์คันที่เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัททราบทันที นับแต่ทราบว่ารถยนต์ได้สูญหาย และจะต้องแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนในทันทีที่แจ้งได้ เพื่อให้สามารถดำเนินการติดตามรถคืนได้อย่างทันท่วงที

2. กรณีที่รถคันเอาประกันภัยไปเกิดอุบัติเหตุเฉี่ยวชนกับรถคู่กรณีเกิดความเสียหายทั้งสองฝ่าย เมื่อพนักงานสอบสวน หรือคู่กรณีมีการนัดหมาย ผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัททราบก่อนวันเวลานัดหมาย เพื่อให้บริษัทเข้ามาดูแลรักษาสิทธิอันพึงมีพึงได้ของทั้งสองฝ่าย และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมายต่อไป

แต่อย่างไรก็ตาม การแจ้งเหตุล่าช้าไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ แต่หากบริษัทได้รับความเสียหายเนื่องจากการแจ้งเหตุล่าช้านั้น บริษัทสามารถเรียกร้องจากผู้เอาประกันภัย และ/หรือ ผู้ขับขี่นั้นได้ ซึ่งการตีความนี้เป็นไปในลักษณะเดียวกับบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ป.พ.พ.) มาตรา 881 ซึ่งบัญญัติความว่า “มาตรา 881 ถ้าความวินาศภัยเกิดขึ้น เพราะภัยมีขึ้นดังผู้รับประกันภัยตกลงประกันภัยไว้ไซร้ เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ทราบความวินาศนั้นแล้ว ต้องบอกกล่าวแก่ผู้รับประกันภัยโดยไม่ชักช้า ถ้ามิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อน ผู้รับประกันภัยอาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การนั้นได้ เว้นแต่อีกฝ่ายหนึ่งจะพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้”

การดำเนินการโดยสุจริต หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ ดำเนินการโดยไม่มีความประสงค์ที่จะแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น และทำให้บริษัทต้องรับภาระหนักขึ้นกว่าความเป็นจริง ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป แต่หากการดำเนินการเป็นไปเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น

ตัวอย่างที่ 4 รถยนต์คันเอาประกันภัยถูกรถยนต์คันอื่นชนได้รับความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบแล้ว เวลาล่วงไปนานไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของบริษัทเข้ามาตรวจสถานที่เกิดเหตุ ประกอบกับคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างมีธุระด่วนต้องรีบไปดำเนินการไม่อาจรอบริษัทได้ จึงมีการเจรจาเรียกร้องค่าเสียหายกันเอง และผู้เอาประกันภัยก็นำเงินที่เรียกร้องจากคู่กรณีได้ส่งมอบแก่บริษัทในภายหลัง แม้จะปรากฏว่าจำนวนเงินที่เรียกร้องมาได้ไม่เพียงพอต่อค่าซ่อมรถยนต์คันเอาประกันภัยก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อผู้เอาประกันภัย ทั้งจะเรียกเอาส่วนที่ขาดจากผู้เอาประกันภัยก็ไม่ได้เช่นกัน

ตัวอย่างที่ 5 การดำเนินการโดยไม่สุจริต เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยมิได้มีส่วนประมาทก่อให้เกิดอุบัติเหตุ แต่ผู้ขับขี่หรือผู้เอาประกันภัยไปยอมรับว่าตนเองเป็นฝ่ายประมาท หรือมีส่วนประมาท หรือไปทำบันทึกยอมรับผิดหรือยอมชดใช้กับคู่กรณีเองโดยไม่แจ้งให้บริษัททราบก่อน

การแจ้งให้บริษัททราบสามารถแจ้งได้หลายช่องทาง รวมถึงการแจ้งผ่านแอพพลิเคชันสำหรับการแจ้งอุบัติเหตุรถยนต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) หรือแอพพลิเคชันที่บริษัทเป็นผู้พัฒนาขึ้น ซึ่งได้เชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับแอพพลิเคชันของสำนักงาน คปภ. และมีรายละเอียดตามที่สำนักงาน คปภ. กำหนด

ข้อ 5. <u>ความรับผิดของบริษัทเมื่อมีการปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน</u>

เมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่อบริษัท และหากบริษัทปฏิเสธความรับผิดโดยมิชอบจนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้เสียหายนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลหรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หากศาลพิพากษาหรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดี บริษัทจะต้องรับผิดต่อผู้เอาประกันภัย หรือ

ผู้เสียหายนั้น โดยชดใช้ค่าเสียหายตามคำพิพากษา หรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันผิดนัด

ผู้เอาประกันภัย บุคคลภายนอก หรือบุคคลอื่นใดที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทตามสัญญาประกันภัยนี้ แต่บริษัทกลับปฏิเสธความรับผิดโดยมิชอบ จนเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล หรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการชี้ขาดแล้ว ในการฟ้องคดีต่อศาลหรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ บุคคลดังกล่าวสามารถเรียกร้องให้บริษัทชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดอัตราร้อยละ 15 ต่อปีนับตั้งแต่วันที่ผิดนัด

ตัวอย่างที่ 6 กรณีที่บริษัทปฏิเสธโดยมิชอบ เช่น

1. บริษัทปฏิเสธการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยอ้างกรมธรรม์ประกันภัยไม่คุ้มครอง แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายดังกล่าว

2. บริษัทไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยตามความเสียหายที่แท้จริงในขณะเกิดเหตุ ซึ่งมีการตกลงเป็นข้อยุติแล้ว

ตัวอย่างที่ 7 กรณีที่ไม่ถือว่าบริษัทได้กระทำโดยมิชอบตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้ เช่น

1. กรณีที่ผู้เอาประกันภัย บุคคลภายนอก หรือผู้เสียหายอื่นใดที่มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนได้นำเรื่องมายื่นคำเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หรือยื่นฟ้องคดีต่อศาล โดยไม่เคยยื่นเรื่องเรียกร้องต่อบริษัทมาก่อน

2. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน บุคคลภายนอกที่ยังไม่สามารถตกลงในจำนวนเงินค่าเสียหายได้ทั้งจำนวน

การที่บริษัทยังไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามตัวอย่างที่ 7 ไม่ถือว่าบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยมิชอบ ไม่ต้องรับผิดอัตราดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ 15

ข้อ 6. <u>การแก้ไข</u> สัญญาคุ้มครองและเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยเอกสารแนบท้ายของบริษัทเท่านั้น

เงื่อนไขนี้เป็นการกำหนดหน้าที่ให้บริษัทต้องออกเอกสารแนบท้ายแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างกัน มิได้หมายความว่า ข้อตกลงเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่ทำขึ้นระหว่างผู้เอาประกันภัยกับบริษัทยังไม่มีผลบังคับจนกว่าบริษัทจะได้ออกเอกสารแนบท้ายเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อตกลงนั้น ความสมบูรณ์ของข้อตกลงเป็นไปตามหลักนิติกรรมสัญญา เมื่อสัญญาประกันภัยกฎหมายมิได้กำหนดแบบของความสมบูรณ์ของสัญญาไว้ ฉะนั้นสัญญาประกันภัยจึงเกิดขึ้นสมบูรณ์เมื่อมีคำเสนอสนองถูกต้องตรงกัน การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อสัญญาก็เช่นเดียวกัน เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสนอขอเปลี่ยนแปลงข้อตกลง หากอีกฝ่ายหนึ่งตอบตกลง ข้อตกลงนั้นก็สมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญาแล้ว แม้บริษัทยังไม่ออกเอกสารเพื่อบันทึกการเปลี่ยนแปลงก็ตาม

ข้อ 7. <u>การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี</u>

7.1 ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัท บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 20% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทในการประกันภัยปีแรก

ขั้นที่ 2 30% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทในการประกันภัย 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทในการประกันภัย 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า "รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย" ให้หมายความรวมถึงรถยนต์คันที่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

กรณีที่ไม่มีความเสียหายต่อบริษัท หรือมิได้มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ผู้เอาประกันภัยจะได้รับส่วนลดประวัติดีตามเงื่อนไขนี้

ในกรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุ ซึ่งเห็นว่ามีความเสียหายเล็กน้อยก็อาจจะไม่เรียกร้องค่าเสียหาย หรือยกเลิกเรียกร้องค่าเสียหาย โดยรับผิดชอบเองเพื่อหวังส่วนลดประวัติดีตอนหมดอายุกรมธรรม์ประกันภัย ในกรณีเช่นนี้ผู้เอาประกันภัยสามารถทำได้

อย่างไรก็ตาม แม้ปีที่ผ่านมามีการเรียกร้องค่าเสียหาย ผู้เอาประกันภัยก็ยังมีสิทธิที่จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีอยู่ หาก

ก) ค่าเสียหายที่เรียกร้องนั้นเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และ

ข) ผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงตัวบุคคลภายนอกนั้นได้

เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก และรู้ตัวบุคคลภายนอกนั้นก็จะทำให้บริษัทมีสิทธิตามกฎหมายที่จะไปเรียกค่าเสียหายที่ตนได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกนั้นได้ ส่วนบริษัทจะไปเรียกคืนได้หรือไม่ จะไม่กระทบต่อสิทธิของผู้เอาประกันภัยที่จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีแต่อย่างใด

ส่วนลดที่ได้รับตามเงื่อนไขนี้จะคำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุ มิได้คำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ผ่านมา เช่น

ตัวอย่างที่ 8 เบี้ยประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยของปีที่ผ่านมาเป็น จำนวนเงิน 12,000 บาท แต่เบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุเป็น จำนวนเงิน 10,000 บาท และถ้าผู้เอาประกันภัยได้ส่วนลดประวัติดี 20% ก็จะได้ส่วนลด จำนวน 2,000 บาท (20% ของ 10,000 บาท) เท่านั้น มิใช่คำนวณจากเบี้ยประกันภัยของปีที่ผ่านมา (12,000 บาท)

การคำนวณส่วนลดประวัติดีนี้ จะลดให้เฉพาะความคุ้มครองที่ได้ต่ออายุเท่านั้น เช่น ในปีแรกผู้เอาประกันภัยเอาประกันภัยทุกประเภท แต่ตอนต่ออายุลดความคุ้มครองเหลือเพียงความรับผิดต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้ส่วนลดประวัติดีที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับก็จะคำนวณจากเบี้ยประกันภัยในส่วนของความรับผิดต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 9 ปีแรกผู้เอาประกันภัยจ่ายเบี้ยประกันภัย จำนวน 10,000 บาท (สมมติว่าเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองต่อความเสียหายของตัวรถยนต์เป็น จำนวนเงิน 8,000 บาท) แต่ในปีที่สองลดความคุ้มครองเหลือเพียงความรับผิดต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น สมมติว่าจ่ายเบี้ยประกันภัย จำนวน 2,200 บาท ในกรณีที่ไม่มีความเสียหายเกิดขึ้นในปีที่ผ่านมา ผู้เอาประกันภัยจะได้ส่วนลด 20% ของ 2,200 บาท เท่ากับ 440 บาท เพราะฉะนั้นเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องจ่ายเท่ากับ จำนวน 2,200 บาท หักด้วย 440 บาท เหลือ 1,760 บาท

ตัวอย่างที่ 10 ปีแรกทำประกันภัยประเภท 3 และไม่เกิดเหตุขึ้นเลย แต่ในปีที่ 2 เปลี่ยนมาเป็นทำประกันภัยประเภท 1 ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีให้คิดจาก 20% ของเบี้ยประกันภัยประเภท 3 ตามจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของปีที่ 2

ส่วนลดประวัติดีตามเงื่อนไขนี้เป็นดังนี้

- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้นในปีแรก จะได้ส่วนลด 20%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้นติดต่อกัน 2 ปี จะได้ส่วนลด 30%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้นติดต่อกัน 3 ปี จะได้ส่วนลด 40%
- ในกรณีที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้นติดต่อกัน 4 ปีหรือกว่านั้น จะได้ส่วนลด 50%

รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน 3 ปีติดต่อกัน และ 4 ปีติดต่อกันหรือกว่านั้น ให้หมายความรวมถึงกรณีที่ในปีที่ผ่านมาผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี 20% 30% และ 40% ตามลำดับ และในปีนั้นไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทด้วย เช่น

ตัวอย่างที่ 11 ปีที่ผ่านมาผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยในขั้นที่ 3 จำนวน 40% แต่ในระหว่างปีนั้นมีการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย 2 ครั้ง มีค่าเสียหายรวมกันเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยลดลง 2 ขั้น ตามวรรคสองของ 7.1 นี้ คือ ยังจะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีในอัตรา 20% ซึ่งหากปีที่ได้รับส่วนลด 20% นี้ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายแล้ว ในการต่ออายุครั้งต่อไป ผู้เอาประกันภัยก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นอีก 1 ขั้น คือ 30% เสมือนหนึ่งว่าไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน เป็นต้น

หากในระหว่างปีกรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีมีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยปีต่อไป บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยดังนี้

(ก) ลดลงหนึ่งลำดับขั้นจากเดิม หากการเรียกร้องนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ลดลงสองลำดับขั้นจากเดิมแต่ไม่เกินอัตราปกติ หากมีการเรียกร้องที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป รวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

ถ้าในปีที่ผ่านมาผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีอยู่ และในปีนั้นเองผู้เอาประกันภัยมีการเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยสิทธิในการที่จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยจะเป็น ดังนี้

- ได้ลดน้อยลงหนึ่งขั้น หากการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ เช่น

ตัวอย่างที่ 12 ปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 2 จำนวน 30% ในการต่ออายุก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยน้อยลงหนึ่งขั้น คือ จะได้ลดในอัตรา 20% แต่หากปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 1 จำนวน 20% ในการต่ออายุก็จะถูกคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ไม่มีการได้ส่วนลดเลย

- ได้ลดน้อยลงสองขั้น แต่ไม่เกินอัตราเบี้ยประกันภัยปกติ หากการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป รวมกันมีจำนวนเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย เช่น

ตัวอย่างที่ 13 ปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 3 จำนวน 40% ในการต่ออายุก็จะได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยน้อยลงสองขั้น คือ ส่วนลดที่ได้รับจะเหลืออยู่ในขั้นที่ 1 จำนวน 20% แต่หากปีที่ผ่านมาได้รับส่วนลดในขั้นที่ 1 จำนวน 20% ในการต่ออายุก็จะถูกคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ไม่มีการได้ส่วนลดเลย มิใช่ลดลง 2 ขั้น จนกลายเป็นต้องเสียเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไป

7.2 กรณีผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอื่น และมาต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท บริษัทจะนำความใน 7.1 มาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัทเดิม บริษัทนั้นต้องให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีตาม 7.1 แต่หากเป็นกรณีที่ผู้เอาประกันภัยไปต่ออายุกับบริษัทอื่น บริษัทอื่นนั้นอาจให้ส่วนลดตาม 7.1 หรือไม่ก็ได้

ข้อ 8. <u>การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี</u>

ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัท และมีการเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยเป็นขั้น ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ

ขั้นที่ 2 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับขั้นใด และในปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น มีการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้ง แต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับขั้นเดิมเช่นในปีที่ผ่านมา แต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีนั้น จะคิดโดยไม่คำนึงว่าผู้เอาประกันภัยจะมีรถกี่คัน บริษัทมีสิทธิที่จะเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี สำหรับรถคันหนึ่งคันใด ถ้ารถคันนั้น

1. ในระหว่างระยะเวลาประกันภัยปีที่ผ่านมา มีการเรียกร้องค่าเสียหายที่รถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป และ

2. มีค่าเสียหายตามข้อ 1. รวมกันแล้วเป็นจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

หากครบหลักเกณฑ์ 2 ประการข้างต้นแล้ว บริษัทมีสิทธิเพิ่มเบี้ยประกันภัยสำหรับรถคันนั้น ดังนี้

- 20% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิของปีที่ต่ออายุ
- 30% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา 2 ปีติดต่อกัน
- 40% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา 3 ปีติดต่อกัน
- 50% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิของปีที่ต่ออายุ หากเข้าหลักเกณฑ์ 1 และ 2 เป็นเวลา 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับขั้นใด และในปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้นมีการเรียกร้องค่าเสียหายที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้งแต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยบริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับขั้นเดิม เช่น

ตัวอย่างที่ 14 ในปีที่ผ่านมาแต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหายแต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไปบริษัทจะใช้อัตราเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ และในปีนั้นไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายหรือมีการเรียกค่าเสียหายแต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

แต่ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ และในปีนั้นมีการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย แต่ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือมีการเรียกร้องตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป แต่มีจำนวนเงินค่าเสียหายรวมกันไม่ถึง 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย ผู้เอาประกันภัยยังคงต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีอยู่ในขั้นเดิมเท่าปีที่ผ่านมา เช่น

ตัวอย่างที่ 15 ถ้าในระหว่างปีกรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี 40% ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายเลย ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไปบริษัทจะต้องคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ คือ ในอัตราที่มิได้ถูกเพิ่มหรือลดเบี้ยประกันภัย

แต่ถ้ามีการเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย แต่ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยเกิดตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป แต่ค่าเสียหายรวมกันไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไปบริษัทจะคิดเบี้ยประกันภัยในลำดับที่จะต้องถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี 40% เหมือนเช่นปีที่ผ่านมา

ข้อ 9. <u>การโอนรถยนต์</u>

เมื่อผู้เอาประกันภัยได้โอนรถให้แก่ผู้อื่น ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ และบริษัทต้องรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อไปตลอดอายุกรมธรรม์ประกันภัยที่เหลืออยู่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป มิฉะนั้นผู้เอาประกันภัยอาจจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองตามเงื่อนไขความคุ้มครองที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้

สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่มีความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และผู้เอาประกันภัยได้ขายรถยนต์ให้แก่ผู้มีอาชีพรับซื้อขายรถยนต์ หรือให้เช่ารถยนต์ หรือซ่อมแซมรถยนต์ หรือบำรุงรักษารถยนต์ ไม่ว่า

การขายนั้นจะได้มีการทำเป็นหนังสือ หรือมีการจดทะเบียนโอนทางทะเบียนหรือไม่ก็ตาม กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นสุดความคุ้มครองนับแต่ วัน เวลาที่มีการขายรถยนต์ บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับแจ้งการขายจากผู้เอาประกันภัย หรือกรณีที่บริษัททราบถึงการขายรถยนต์ดังกล่าว บริษัทจะแจ้งการสิ้นสุดความคุ้มครองพร้อมคืนเบี้ยประกันภัย โดยการส่งหนังสือถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ

การกำหนดเงื่อนไขนี้ขึ้นเพื่อเป็นการยืนยันว่ากรมธรรม์ประกันภัยจะไม่สิ้นผลบังคับ เพราะเหตุที่มีการโอนรถยนต์ไปให้บุคคลอื่นโดยมิได้แจ้งการโอนให้บริษัททราบ ทั้งนี้ เนื่องจากโดยปกติเพียงแต่ผู้เอาประกันภัยเดิมหรือผู้รับโอนแจ้งการโอนให้บริษัททราบ บริษัทก็มักจะให้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวดำเนินต่อไปตามระยะเวลาเอาประกันภัยที่เหลืออยู่ โดยบริษัทเพียงแต่ออกใบสลักหลังเปลี่ยนชื่อผู้เอาประกันภัยเท่านั้น เงื่อนไขข้อนี้จึงกำหนดให้สิทธิตามกรมธรรม์ประกันภัยติดตามไปกับตัวรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือการโอนใด ๆ ก็ไม่ทำให้สัญญาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้สิ้นผลบังคับ แต่ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

แต่กรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวกำหนดเพียงให้สิทธิตามกรมธรรม์ประกันภัยติดตามไปกับตัวรถยนต์ การกำหนดดังกล่าวหาเป็นเด็ดขาดไม่ ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เอาประกันภัยเดิมซึ่งเป็นผู้ชำระเบี้ยประกันภัย เป็นสำคัญว่า ตนประสงค์จะให้สิทธิตามกรมธรรม์ประกันภัยโอนตามหรือไม่ ก็ให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยนั้น

การที่ผู้เอาประกันภัยได้โอนรถยนต์ไปให้บุคคลอื่น โดยข้อตกลงในการโอนนั้นแม้จะมิได้กล่าวถึงและมิได้มีการส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้รับโอนก็ตาม ก็ต้องถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้แล้ว

แม้ผู้เอาประกันภัยเดิมได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่าไม่ประสงค์จะให้สิทธิกรมธรรม์ประกันภัยนี้โอนไปยังผู้รับโอน ทั้งมิได้มีการส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้รับโอน แต่ตราบใดที่ผู้เอาประกันภัยเดิมยังมิได้ใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย และระหว่างนั้นหากรถยนต์คันดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุ ความรับผิดหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นก็ยังคงได้รับความคุ้มครองต่อไปจนกว่าการบอกเลิกจะมีผลบังคับ (การบอกเลิกไม่มีผลกระทบถึงสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยที่เกิดขึ้นก่อนกรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ)

แม้โดยผลของเงื่อนไขตามวรรคแรก ที่กำหนดให้ผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัย และให้กรมธรรม์ประกันภัยยังคงมีผลบังคับต่อไปตลอดระยะเวลาประกันภัยที่เหลือก็ตาม แต่หากเป็นกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเดิมได้ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ ดังนั้นเมื่อมีการโอนให้แก่บุคคลอื่นไปแล้วผู้ที่จะมาใช้หรือขับขี่รถยนต์ย่อมต้องเปลี่ยนแปลงไปในวรรคสอง จึงมีการกำหนดหน้าที่ของผู้รับโอนซึ่งถือว่าเป็นผู้เอาประกันภัยคนใหม่ไว้ว่า ให้ผู้เอาประกันภัยคนใหม่นั้นจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบด้วย ทั้งนี้ เพื่อว่าบริษัทจะได้มีการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยใหม่ให้ถูกต้องตามสภาพความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยจะต้องเริ่ม ณ วันที่ที่บริษัทได้รับแจ้งการเปลี่ยนแปลงโดยคิดอัตราเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยรายวัน ในการนี้ผู้เอาประกันภัยคนใหม่อาจจะต้องชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติม หรืออาจได้รับการคืนเบี้ยประกันภัยบางส่วนก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าผู้ขับขี่ที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นผู้ขับขี่ที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงภัยสูงหรือต่ำกว่าผู้ขับขี่คนเดิม

การแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ในที่นี้ให้รวมถึงการเปลี่ยนประเภทการประกันภัยจากการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ไปเป็นการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ หรือจากไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่เป็นระบุชื่อผู้ขับขี่ด้วย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยเดิมได้ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ และต่อมามีการโอนรถยนต์เกิดขึ้น แม้ผู้รับโอนซึ่งถือเป็นผู้เอาประกันภัยคนใหม่จะไม่มีการแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ก็ตาม ก็ไม่ทำให้ความสมบูรณ์ของสัญญาประกันภัยเสียไป กรมธรรม์ประกันภัยยังคงสมบูรณ์ผูกพันคู่สัญญา เพียงแต่ว่าเมื่อมีความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกหรือความเสียหายต่อรถยนต์เกิดขึ้น ในขณะที่มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ ผู้ขับขี่ที่ระบุไว้เดิมเป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยคนใหม่นั้นจะต้องเข้ามาร่วมรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองเป็นจำนวนใดจำนวนหนึ่งหรือทั้งสองจำนวนแล้วแต่กรณี ดังนี้

- 2,000 บาท สำหรับความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (ตามเงื่อนไขข้อ 2. (ค) ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก)

- 6,000 บาท ของความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชนหรือการคว่ำ (ตามเงื่อนไขข้อ 4. (ค) ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์)

แต่อย่างไรก็ตามหากเป็นกรณีดังต่อไปนี้ กรมธรรม์ประกันภัยจะสิ้นสุดความคุ้มครองทันทีนับแต่วันเวลาที่ผู้เอาประกันภัยตกลงขายรถยนต์ให้แก่ผู้ซื้อที่มีอาชีพรับซื้อขายรถ หรือให้เช่ารถ หรือซ่อมรถ หรือบำรุงรักษารถ กล่าวคือ กรณีที่ผู้เอาประกันภัยเดิมได้ทำประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 หรือกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย เช่น

ตัวอย่างที่ 16 กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ประเภท 2+ (สองพลัส) หรือ 3+ (สามพลัส) ซึ่งเป็นการประกันภัยที่มีความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์ หากขายรถยนต์ให้แก่ผู้ซื้อที่มีอาชีพรับซื้อขายรถ หรือให้เช่ารถ หรือซ่อมรถ หรือบำรุงรักษารถ (ผู้ที่มีอาชีพบำรุงรักษารถ ได้แก่ คาร์แคร์ ล้างอัดฉีดรถยนต์ เคลือบสี ร้านประดับยนต์ ร้านซ่อมบำรุงรักษารถยนต์) ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพดังกล่าวเป็นอาชีพประจำหรือครั้งคราวก็ตาม กรมธรรม์ประกันภัยจะสิ้นสุดความคุ้มครองนับแต่วันเวลาที่มีการตกลงซื้อขายรถยนต์ดังกล่าว บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วนภายใน 15 วันนับแต่วันที่บริษัทได้รับแจ้งการขายจากผู้เอาประกันภัย หรือกรณีที่บริษัททราบถึงการซื้อขายรถยนต์ดังกล่าวแล้ว บริษัทจะแจ้งการคืนเบี้ยประกันภัย โดยการส่งหนังสือถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ

ข้อ 10. <u>การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ</u>

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์ และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอม และให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการ ตามข้อบังคับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

เป็นการให้สิทธิแก่ผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยที่จะเลือกวิธีระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ กล่าวคือ หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยประสงค์จะใช้วิธีดังกล่าวบริษัทต้องยินยอม แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยไม่ประสงค์ บริษัทจะบังคับไม่ได้

ข้อ 11. <u>การตีความกรมธรรม์ประกันภัย</u>

ข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้าย และเอกสารประกอบให้ตีความตามคู่มือการตีความที่นายทะเบียน ได้ให้ความเห็นชอบไว้

เนื่องจากแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารประกอบและเอกสารแนบท้ายจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ฉะนั้น คำหรือข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสารประกอบและเอกสารแนบท้ายจะต้องมีความหมายและเจตนารมณ์ตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้ตามคู่มือตีความฯ ฉบับนี้ การปฏิบัติที่เป็นการฝ่าฝืนต่อความหมายและเจตนารมณ์ที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบไว้อาจเป็นการประวิงการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ข้อ 12. <u>การสิ้นผลบังคับของกรมธรรม์ประกันภัย กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นผลบังคับเมื่อ</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นผลบังคับได้ 2 กรณี ดังนี้

12.1 วันที่ เวลา ที่ระบุไว้ในตาราง

เมื่อวันที่ที่ครบกำหนดสัญญา หรือวันที่ที่สิ้นสุดของระยะเวลาประกันภัย ซึ่งได้ระบุไว้ในตารางหรือเอกสารแนบท้าย ส่วนเวลาสิ้นผลบังคับนั้นกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ทุกกรมธรรม์จะสิ้นผลบังคับ ณ เวลา 16.30 น. ของวันที่ระบุ

12.2 มีการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย

12.2.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก: บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก สามารถทำได้ 2 แบบ คือ

(1) บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันพ้นกำหนดดังกล่าว

ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรือวิธีอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันที่มีหลักฐานสามารถตรวจสอบการรับ-ส่งหนังสือได้ ถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ในกรณีนี้บริษัทจะต้องบอกเลิกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ในการนี้บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามจำนวนวันที่เหลืออยู่โดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

ในกรณีกรมธรรม์ประกันภัยจะสิ้นผลบังคับ ณ วันพ้นกำหนด 30 วันไปแล้ว เช่น บริษัทมีหนังสือบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยลงวันที่ 10 มกราคม 2563 แต่ผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือบอกเลิกดังกล่าวในวันที่ 15 มกราคม 2563 กรมธรรม์ประกันภัยจึงสิ้นผล ณ วันพ้นกำหนด 30 วัน คือวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2563 เวลา 24.00 น. เป็นต้น ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยที่บริษัทจะต้องคืนสำหรับระยะเวลาที่เหลือจึงต้องนับจากวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2563 เป็นต้นไป จนถึงวันสิ้นระยะเวลาประกันภัยที่กำหนดไว้เดิม

(2) บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน และบริษัทต้องทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้ตามกฎหมาย

ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยส่งข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยไปยังระบบข้อมูลที่ผู้เอาประกันภัยระบุไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยต้องยินยอมให้บริษัทจัดส่งข้อมูลการบอกเลิกด้วยวิธีการดังกล่าว และบริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการแจ้งเตือนแก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อได้ดำเนินการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์

บอกเลิกด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน เพื่อให้มั่นใจว่าการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทมีความน่าเชื่อถือ บริษัทต้องกระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้การลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทก็ต้องมีลักษณะที่เชื่อถือได้ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนับระยะเวลาว่าเมื่อใดจะถือว่าผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือบอกเลิกทางอิเล็กทรอนิกส์ การส่งข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยจึงต้องส่งไปยังระบบข้อมูลที่ผู้เอาประกันภัยระบุไว้เท่านั้น เช่น อีเมลของผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ การส่งลิงก์เข้าโทรศัพท์ผู้เอาประกันภัยไม่ถือว่าเป็นการส่งเข้าระบบของผู้เอาประกันภัย

เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เอาประกันภัยทราบถึงการบอกเลิก เนื่องจากบางกรณีผู้เอาประกันภัยไม่ได้ตรวจสอบข้อมูลในระบบเป็นประจำ เช่น ไม่ได้ตรวจสอบอีเมล บริษัทจึงต้องจัดให้มีกระบวนการแจ้งเตือนแก่ ผู้เอาประกันภัย เมื่อได้ดำเนินการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรแจ้งผู้เอาประกันภัย ส่งข้อความ (SMS) ไปยังผู้เอาประกันภัย

ในทางปฏิบัติบริษัทที่จะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ต้องเป็นบริษัทที่ขึ้นทะเบียนการออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ไว้กับสำนักงาน คปภ. ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการออกกรมธรรม์ประกันภัย การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยและการชดใช้เงิน หรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัย โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น (หลักการตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทที่ต้องมีลักษณะที่เชื่อถือได้ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เข้าระบบของผู้เอาประกันภัยสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการออกกรมธรรม์ประกันภัย การเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัย และการชดใช้เงิน หรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์)

ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

12.2.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก: ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก สามารถทำได้ 2 แบบ คือ

(1) ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับทันที ณ วันเวลาที่บริษัทได้รับหนังสือบอกเลิก หรือวันเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

เมื่อผู้เอาประกันภัยประสงค์จะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ในกรณีนี้จะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับเมื่อใดขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้เอาประกันภัยเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากมีการแจ้งบอกเลิกโดยไม่มีการระบุวันที่มีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับไว้แล้ว ให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัย แต่หากผู้เอาประกันภัยระบุวันที่ให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับไว้อย่างชัดเจน ก็ให้เป็นไปตามที่ผู้เอาประกันภัยกำหนด แต่อย่างไรก็ตาม วันที่สิ้นผลบังคับของกรมธรรม์ประกันภัยจะเป็นก่อนวันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัยไม่ได้ (บอกเลิกย้อนหลังไม่ได้)

(2) ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบริษัทต้องทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และแจ้งวิธีการให้ผู้เอาประกันภัยทราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันที่ข้อมูลการบอกเลิกส่งไปยังระบบข้อมูลที่บริษัทระบุไว้เท่านั้น หรือ ณ วันที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบริษัทต้องจัดให้กระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และแจ้งวิธีการให้ผู้เอาประกันภัยทราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันและเวลาที่ข้อมูลการบอกเลิกส่งไปยังระบบข้อมูลที่บริษัทระบุไว้เท่านั้น หรือ ณ วันและเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิกแล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

เพื่อให้มั่นใจว่าระบบสารสนเทศของบริษัทมีความมั่นคงปลอดภัย เมื่อข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้เอาประกันภัยได้ส่งถึงบริษัท จึงต้องกำหนดให้บริษัทต้องกระทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

อย่างไรก็ดีการบอกเลิกโดยผู้เอาประกันภัยมิได้กำหนดให้ต้องมีการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทสามารถกำหนดได้เองโดยพิจารณาความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวกของผู้เอาประกันภัย ทั้งนี้ บริษัทต้องมีระบบยืนยันตัวตนของผู้เอาประกันภัยที่เหมาะสมด้วย เพื่อให้มั่นใจว่าการบอกเลิกเป็นการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัยจริง ๆ

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนับระยะเวลาว่าเมื่อใดจะถือว่าบริษัทได้รับการแสดงเจตนาบอกเลิกของผู้เอาประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์ การส่งข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยจึงต้องส่งไปยังระบบข้อมูลที่บริษัทระบุไว้เท่านั้น เช่น อีเมลของบริษัทเพื่อแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย หรือส่งข้อความบอกเลิกไปยังโทรศัพท์ที่บริษัทกำหนด ซึ่งผลการบอกเลิกจะมีผลทันทีเมื่อบริษัทได้รับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัย แต่หากผู้เอาประกันภัยระบุวันที่ให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับไว้อย่างชัดเจน ก็ให้เป็นไปตามที่ผู้เอาประกันภัยกำหนด แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลังสุด เนื่องจากวันที่สิ้นผลบังคับของกรมธรรม์ประกันภัยจะเป็นก่อนวันที่บริษัทรับทราบการแสดงเจตนาของผู้เอาประกันภัยไม่ได้ (บอกเลิกย้อนหลังไม่ได้)

ในกรณีนี้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืน ตามอัตราการคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ข้างล่าง

ในการนี้บริษัทจะต้องคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามอัตราคืนเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้ตารางคืนเบี้ยประกันภัย โดยจะต้องคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรด้วย

อัตราคืนเบี้ยประกันภัย

จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละ ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละ ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละ ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี
1-9	72	120-129	44	240-249	20
10-19	68	130-139	41	250-259	18
20-29	65	140-149	39	260-269	16
30-39	63	150-159	37	270-279	15
40-49	61	160-169	35	280-289	13
50-59	59	170-179	32	290-299	12
60-69	56	180-189	30	300-309	10
70-79	54	190-199	29	310-319	8
80-89	52	200-209	27	320-329	6
90-99	50	210-219	25	330-339	4
100-109	48	220-229	23	340-349	3
110-119	46	230-239	22	350-359	1
				360-366	0

ข้อ 13. <u>การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนโดยฉ้อฉล</u>

บริษัทไม่ต้องรับผิดสำหรับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการฉ้อฉลหรือทุจริตโดยประการใด ๆ ซึ่งผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ทำแทนผู้เอาประกันภัยได้กระทำเพื่อให้ได้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ และบริษัทอาจใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยได้ทันที โดยไม่คืนเบี้ยประกันภัย

ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ทำแทนผู้เอาประกันภัย หรือผู้ที่มาทำการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยโดยทุจริต หรือมีการปกปิดข้อความจริงที่ต้องแจ้งให้รู้ หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือผลประโยชน์ ซึ่งเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 108/4 หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดตามมาตรา 108/5 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 แล้ว บริษัทอาจใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยได้ทันที โดยไม่คืนเบี้ยประกันภัยได้ ทั้งนี้ บริษัทต้องดำเนินการตามกฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อฉลประกันภัย เช่น การแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน การฟ้องคดีอาญา เป็นต้น

หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแก่บุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย ในนามผู้เอาประกันภัย ดังนี้

การคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ เป็นการคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยค้ำจุน หรือการประกันภัยความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอก ซึ่งความรับผิดตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัยที่บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก ต้องเป็นความรับผิดจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้รถยนต์ที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ดังนั้นหากความรับผิดของผู้เอาประกันภัยมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ เช่น ผู้ขับขี่ตั้งใจขับรถยนต์คันเอาประกันภัยชนรถคันอื่น หรือบุคคลอื่น หรือเกิดจากอุบัติเหตุ แต่ไม่ใช่อุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้รถยนต์ที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้นแล้ว บริษัทก็ไม่จำต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด เช่น

ตัวอย่างที่ 17 นายสมพงษ์กับพวกรวม 5 คน ได้ขับรถคันเอาประกันภัยเดินทางไปทำธุระต่างจังหวัด ระหว่างทางได้แวะสถานีบริการน้ำมัน ซื้ออาหาร เครื่องดื่มไปรับประทานบนรถ และคนในรถได้ขว้างเศษวัสดุต่าง ๆ ออกนอกรถไปโดนรถที่วิ่งตามหลังมาเสียหาย แม้ความเสียหายของรถที่วิ่งตามมาจะเป็นความรับผิดตามกฎหมายของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารที่เป็นผู้ขว้างเศษวัสดุต่าง ๆ ก็ตาม แต่มิใช่ความรับผิดอันเกิดจากรถที่ใช้อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถคันเอาประกันภัย ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นจึงไม่ได้รับความคุ้มครอง

แต่หากเป็นกรณีของที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์คันเอาประกันภัยตก หล่น หรือผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้โดยสารเปิดประตูรถไปโดนคน หรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเสียหายถือได้ว่าเป็นอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ รถยนต์ที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ความเสียหายของชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอกจึงได้รับความคุ้มครอง

อุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ รถยนต์ที่อยู่ในทาง สิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้นให้รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากการใช้สิ่งที่ติดตั้งอยู่ในรถนั้นด้วย แม้ว่าการใช้นั้นจะมิได้ใช้อย่างสภาพการเป็นรถยนต์ก็ตาม

ตัวอย่างที่ 18 เด็กท้ายรถไปทำการยกดัมพ์ แต่เกิดความผิดพลาดบางประการทำให้ตัวดัมพ์หล่นทับทำให้บุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย หรือกรณีรถเฮี๊ยบ (รถบรรทุกที่มีเครนยกของติดตั้งประจำอยู่ในตัวรถ) เด็กประจำรถได้ใช้เครนไปยกของ แต่ของที่ยกเกิดหล่น หรือตัวเครนเกิดไปฟาดโดนบุคคลอื่นเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวเป็นความเสียหายที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับความคุ้มครองตามสัญญาหมวดนี้ด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากมีการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยเพื่อรองรับความเสี่ยงภัยดังกล่าวไว้แล้ว

ความเสียหายของบุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ความคุ้มครอง คือ

1.1 ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอก เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย และไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดในข้อนี้

บุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ รวมทั้งบุคคลภายนอกที่อยู่นอกรถยนต์คันเอาประกันภัย และบุคคลภายนอกที่โดยสารอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยด้วย

เมื่อผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้นแทน หรือในนามของผู้เอาประกันภัย โดยบริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อหนึ่งคนเฉพาะในส่วนที่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่อคนตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตาราง

ในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. .....บาท/คน” หมายความว่า จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ถูกระบุไว้นั้นเป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองในส่วนนี้โดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับส่วนความคุ้มครองอื่น จะไม่มีการนำเอายอดเงินความคุ้มครองส่วนอื่นมาหักออกจากจำนวนเงินความคุ้มครองในส่วนนี้ และการชดใช้ตาม 1.1 นี้ จะเริ่มหลังจากมีข้อยุติในจำนวนค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความคุ้มครองต่อร่างกายและอนามัยของกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และคำว่ากรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ในที่นี้อาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

ก. ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย แต่ไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต และค่าชดเชยรายวันวงเงินส่วนเกินจาก จำนวน 84,000 บาท หรือ

ข. ในกรณีสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต และค่าชดเชยรายวัน วงเงินส่วนเกินจาก จำนวน 204,000 บาท หรือ 254,000 บาท หรือ 304,000 บาท หรือ 504,000 บาท แล้วแต่กรณีขึ้นอยู่กับว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น บุคคลภายนอกจะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเป็นจำนวนสูงสุดเท่าใด

ตัวอย่างที่ 19 นายสามารถทำประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. แต่ทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. จำนวน 600,000 บาทต่อคน และ จำนวน 10,000,000 บาทต่อครั้ง” ต่อมานายสามารถได้ขับขี่รถยนต์ไปประสบอุบัติเหตุเฉี่ยวชนนายวีระ นายบัญชา และนายกมล ซึ่งกำลังเดินข้ามถนนได้รับบาดเจ็บ เสียค่ารักษาพยาบาลไป จำนวน 40,000 บาท และจำนวน 100,000 บาทตามลำดับ ส่วนนายกมลเสียชีวิต ดังนั้นในส่วนของค่ารักษาพยาบาลของนายวีระ จำนวน 40,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. จะต้องเป็นผู้รับผิดชดใช้แทนนายสามารถผู้เอาประกันภัย บริษัทประกันภัย บี. ไม่ต้องเข้ามาร่วมรับผิดแต่อย่างใด เนื่องจากความเสียหายที่นายวีระได้รับยังไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แต่ในส่วนของความเสียหายของนายบัญชา บริษัทประกันภัย เอ. ต้องรับผิดเต็มจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุด จำนวน 80,000 บาท (เนื่องจากความบาดเจ็บที่นายบัญชาได้รับไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ) ส่วนอีกจำนวน 20,000 บาท บริษัทประกันภัย บี. จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้ให้แก่นายบัญชา สำหรับความเสียหายของนายกมลนั้น เนื่องจากตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกำหนดให้ผู้รับประกันภัยจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับการเสียชีวิตของผู้ประสบภัย จำนวน 500,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. จึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 500,000 บาท ส่วนบริษัทประกันภัย บี. จะต้องเข้ามารับผิดต่อทายาทของนายกมลจะต้องได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 600,000 บาท/คน

ตัวอย่างที่ 20 นายสามารถทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. จำนวน 600,000 บาทต่อคน และจำนวน

10,000,000 บาทต่อครั้ง” แต่นายสามารถลืมทำประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถต่อมารถยนต์ของนายสามารถไปประสบอุบัติเหตุชนนายวีระ ซึ่งเป็นพ่อค้านั่งขายของอยู่ข้างทาง ได้รับบาดเจ็บที่แขนข้างซ้ายอย่างร้ายแรงถึงขั้นสูญเสียแขน โดยนายวีระได้เสียค่ารักษาพยาบาลไป จำนวน 40,000 บาท นายวีระได้เรียกร้อง ค่ารักษาพยาบาล และค่าสินไหมทดแทน จำนวน 600,000 บาท นายสามารถและบริษัทประกันภัย บี. เจรจายุติตามที่นายวีระเรียกร้อง จำนวนเงิน 600,000 บาท เช่นนี้ บริษัทประกันภัย บี. ในฐานะผู้รับประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจของนายสามารถมีหน้าที่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายวีระในส่วนที่เกินกว่าความคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งกรณีนี้ความบาดเจ็บที่นายวีระได้รับรุนแรงถึงกับสูญเสียแขนหนึ่งข้าง ซึ่งตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจะให้ความคุ้มครองค่ารักษาพยาบาลและค่าสินไหมทดแทน จำนวน 250,000 บาท ดังนั้นจำนวนเงินดังกล่าวนี้จึงเป็นส่วนที่นายสามารถเป็นผู้รับผิดชอบเอง เนื่องจากรถที่นายสามารถขับขี่ไม่จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ส่วนบริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายวีระ จำนวน 350,000 บาท (คุ้มครองส่วนเกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ)

ตัวอย่างที่ 21 นายสามารถทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. จำนวน 600,000 บาทต่อคน และ จำนวน 10,000,000 บาทต่อครั้ง” แต่นายสามารถลืมทำประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถต่อมารถยนต์ของนายสามารถไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ของนายสมชาย ซึ่งไม่ได้ทำประกันภัยทั้งภาคบังคับและภาคสมัครใจ ทำให้รถของนายสมชายเสียหลักไปชนนายวีระพ่อค้านั่งขายของอยู่ข้างทาง ได้รับบาดเจ็บที่แขนข้างซ้ายอย่างร้ายแรงถึงขั้นสูญเสียแขน โดยนายวีระได้เสียค่ารักษาพยาบาลไป จำนวน 40,000 บาท นายวีระได้เรียกร้องค่ารักษาพยาบาลและค่าสินไหมทดแทน จำนวน 600,000 บาท การเจรจาค่ารักษาพยาบาลและค่าสินไหมทดแทนไม่สามารถยุติได้ มีการส่งฟ้องทางอาญาผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่าย และอัยการได้ฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทางแพ่งให้แก่นายวีระในคำฟ้องคดีอาญาด้วย ศาลได้พิพากษาให้ผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่ายประมาทและให้ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นายวีระผู้เสียหายเป็นจำนวนรวม 600,000 บาท

การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ในกรณีนี้ศาลได้พิพากษาให้ผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่ายประมาท และให้ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่นายวีระผู้เสียหายเป็นจำนวนรวม 600,000 บาท ซึ่งต้องเฉลี่ยความรับผิดเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน คือ ฝ่ายละ 300,000 บาท ดังนี้

1) นายสามารถต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนในวงเงินสูงสุดตามที่กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกำหนด จำนวน 250,000 บาท และส่วนที่เกินอีก จำนวน 50,000 บาท เป็นความรับผิดของบริษัทประกันภัย บี.

2) นายสมชายไม่ได้จัดทำประกันภัยรถยนต์ทั้งภาคบังคับและภาคสมัครใจ จึงต้องรับผิดค่าสินไหมทดแทน จำนวน 300,000 บาท ด้วยตัวเอง

ความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ นอกจากระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนแล้ว ยังมีการระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งไว้อีกด้วย และจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งนี้ หมายถึง จำนวนเงินที่บริษัทที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ จะได้จ่ายออกไปจริงเท่านั้น มิได้รวมกับจำนวนเงินที่บริษัทที่รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถได้จ่ายไปด้วย หรือกรณีมีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และประกันภัยรถยนต์บริษัทเดียวกัน จะนำเงินที่จ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ หรือจ่ายตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้มานับรวมกันมิได้ เช่นเดียวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยไว้เพียงจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้ง และจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคน มิได้มีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตลอดอายุสัญญาไว้ ดังนั้นหากรถยนต์คันเอาประกันภัยก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นหลายครั้ง หลายหน บริษัทก็จะต้องรับผิดในทุกครั้งโดยแต่ละครั้งไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ใน**กรณีบุคคลภายนอกเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เมื่อบริษัท ผู้เอาประกันภัย และผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยสามารถตกลงในจำนวนเงินค่าเสียหายได้ทั้งจำนวนแล้ว บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ดังนี้**

ในกรณีบุคคลภายนอกเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เมื่อบริษัทผู้เอาประกันภัยและผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยสามารถตกลงในจำนวนเงินค่าเสียหายได้ทั้งจำนวนแล้ว หมายความว่า บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อคู่กรณีสามารถตกลงยุติในจำนวนเงินค่าเสียหายได้ทั้งจำนวน และไม่ติดใจเรียกค่าเสียหายอื่นใดอีก บริษัทจึงจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่หากว่ายังไม่สามารถเจรจายุติค่าเสียหายได้ทั้งจำนวน บริษัทยังไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยให้ความยินยอมให้บริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้

1.1.1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัยในหมวดนี้ โดยต้องมีจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่น้อยกว่า 500,000 บาทต่อคน

กรณีบุคคลภายนอกมีสิทธิได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ในกรณีเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงเพียงหนึ่งกรมธรรม์ที่มีความคุ้มครองไม่เกิน จำนวน 2,000,000 บาทต่อคน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัยในหมวดนี้ โดยในตารางกรมธรรม์ประกันภัยระบุไว้เพียงใด บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามนั้นซึ่งต้องไม่น้อยกว่า จำนวน 500,000 บาทต่อผู้เสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงหนึ่งราย

ตัวอย่างที่ 22 นายขาวเดินถนนถูกรถที่นายเขียวขับมาด้วยความเร็วสูง เฉี่ยวชนเสียชีวิตทันที รถของนายเขียว มีการเอาประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยหมวดความรับผิดต่อชีวิตร่างกายบุคคลภายนอก จำนวน 600,000 บาทต่อคน ดังนั้นเมื่อตกลงยุติจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนส่วนเกินความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำนวน 700,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิต จำนวน 600,000 บาท และผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 100,000 บาท ให้กับทายาทของนายขาว

1.1.2 กรณีที่จำนวนเงินเอาประกันภัยเกินกว่า 2,000,000 บาทต่อคน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่น้อยกว่า 2,000,000 บาทต่อคน โดยส่วนเกินจาก 2,000,000 บาท บริษัทจะชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอก

กรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนเกินกว่า จำนวน 2,000,000 บาท และบุคคลภายนอกมีสิทธิได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงเพียงหนึ่งกรมธรรม์ ให้บริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนขั้นต่ำ จำนวน 2,000,000 บาท ส่วนเกินจาก จำนวน 2,000,000 บาท ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริงนั้น

ตัวอย่างที่ 23 นายขาวเดินถนนถูกรถที่นายเขียวขับมาด้วยความเร็วสูง เฉี่ยวชนเสียชีวิตทันที รถของนายเขียว มีการเอาประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยหมวดความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย บุคคลภายนอก จำนวน 2,500,000 บาทต่อคน เมื่อตกลงยุติจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนส่วนเกิน

ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ บริษัทประกันภัย เอ. จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตให้กับทายาทของนายขาว ดังนี้

1. หากเรียกร้องค่าเสียหายและตกลงกันเป็นที่ยุติ จำนวน 2,000,000 บาท บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 2,000,000 บาท โดยไม่ต้องพิสูจน์ฐานานุรูป และบริษัทต้องไม่เจรจาเสนอชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่ต่ำกว่า จำนวน 2,000,000 บาท

2. หากเรียกร้องค่าเสียหายและตกลงกันเป็นที่ยุติ จำนวน 2,400,000 บาท บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 2,400,000 บาท (ไม่เกินจำนวนเงินที่ระบุตามตารางตามตัวอย่างนี้)

3. หากเรียกร้องค่าเสียหายและตกลงกันเป็นที่ยุติจำนวนเกินกว่า จำนวน 2,600,000 บาท บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 2,500,000 บาท (ไม่เกินจำนวนเงินที่ระบุตามตารางตามตัวอย่างนี้)

1.1.3 กรณีทายาทของบุคคลภายนอกผู้เสียชีวิต หรือบุคคลภายนอกที่เป็นผู้ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงนั้น มีสิทธิได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ รวมถึงกรณีที่รถยนต์ที่เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยหลายรายเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน โดยได้ทำสัญญาประกันภัยพร้อมกัน หรือสืบเนื่องเป็นลำดับกัน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนความคุ้มครองของแต่ละกรมธรรม์ประกันภัย รวมกันไม่เกินกว่า 2,000,000 บาทต่อคน โดยส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท บริษัทจะร่วมชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอก

ในกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย และมีสิทธิได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ รวมถึงกรณีที่รถยนต์ที่เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยหลายรายเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน โดยได้ทำสัญญาประกันภัยพร้อมกัน หรือสืบเนื่องเป็นลำดับกัน บริษัทจะร่วมเฉลี่ยจ่ายเท่า ๆ กัน

ในกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย และมีสิทธิได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ หมายถึง กรณีที่รถประกันภัยเกิดอุบัติเหตุและมีรถคู่กรณีประมาทด้วย หรือประกันภัยหลายรายที่มีการเอาประกันภัยวันเดียวกัน หรือต่างวันกันก็ตาม หรือกรณีรถลากจูง รถพ่วง โดยรถทุกคันมีประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองหมวดความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีสูญเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง โดยบริษัทจะร่วมเฉลี่ยจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนความคุ้มครองของแต่ละกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีที่ 1 ในกรณีที่กรมธรรม์ประกันภัยมีความคุ้มครองทุกฉบับรวมกันไม่เกิน จำนวน 2,000,000 บาท เมื่อตกลงเป็นที่ยุติกันได้ทั้งจำนวนแล้ว บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในตารางแต่ละกรมธรรม์

กรณีที่ 2 ในกรณีที่กรมธรรม์ประกันภัยมีความคุ้มครองทุกฉบับรวมกันเกินกว่า จำนวน 2,000,000 บาท บริษัทจะต้องตกลงค่าเสียหายไม่ต่ำกว่า จำนวน 2,000,000 บาท เมื่อตกลงเป็นที่ยุติกันได้ทั้งจำนวนแล้วให้บริษัทร่วมเฉลี่ยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนความคุ้มครองของแต่ละกรมธรรม์ประกันภัย ตามจำนวนเงินค่าเสียหายที่ตกลงกัน

ตัวอย่างที่ 24 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 600,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่งที่ทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 1,000,000 บาทต่อคน จากอุบัติเหตุทำให้นายวันที่เป็น

คนเดินถนนเสียชีวิต ผลทางคดีเป็นประมาททั้งสองฝ่าย ทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท ตัวอย่างนี้ความคุ้มครอง 2 กรมธรรม์ รวมกันเป็น จำนวน 1,600,000 บาท (ไม่เกิน 2 ล้านบาท) การเจรจาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของทั้ง 2 กรมธรรม์จะต้อง ไม่ต่ำกว่า 1,600,000 บาท โดยแต่ละกรมธรรม์ประกันภัยจะต้องจ่ายเต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัยของตนเอง ผลการเจรจายุติ จำนวน 1,600,000 บาท ดังนั้นเมื่อคู่กรณีสามารถตกลงยุติในจำนวนเงินค่าเสียหาย ได้แล้ว บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต่างจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทายาทนายวัน โดยบริษัทประกันภัย เอ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 600,000 บาท (เต็มตามจำนวนเงิน เอาประกันภัย) ส่วนบริษัทประกันภัย บี. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,000,000 บาท (เต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัย)

ตัวอย่างที่ 25 (กรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อน) นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 500,000 บาท และต่อมาภริยานายเอกได้เอาประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจคันดังกล่าวเพิ่มเติมไว้กับบริษัทประกันภัย บี. ด้วย มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 1,000,000 บาทต่อคน นายเอกขับรถเกิดอุบัติเหตุชนนายวันที่เป็นคนเดินถนนเสียชีวิต ทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท

ตัวอย่างนี้ความคุ้มครองรวม 2 กรมธรรม์ รวมกันเป็น จำนวน 1,500,000 บาท (ไม่เกิน 2 ล้านบาท) การเจรจาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของทั้ง 2 กรมธรรม์จะต้องไม่ต่ำกว่า จำนวน 1,500,000 บาท ซึ่งผลการเจรจายุติ จำนวน 1,500,000 บาท ดังนั้นเมื่อคู่กรณีสามารถตกลงยุติในจำนวนเงินค่าเสียหายได้แล้วบริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทายาทนายวัน โดยบริษัทประกันภัย เอ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 500,000 บาท (เต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัย) ส่วนบริษัทประกันภัย บี. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,000,000 บาท (เต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัย)

ตัวอย่างที่ 26 (รถหัวลากหางพ่วง) นายเอกขับรถหัวลากจูงและรถหางพ่วง โดยรถหัวลากทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 1,000,000 บาทต่อคน รถหางพ่วงทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 1,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถพลิกคว่ำไปชนถูกนายวันซึ่งเป็นคนเดินถนนเสียชีวิต ทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท

ตัวอย่างนี้ความคุ้มครอง 2 กรมธรรม์รวมกันเป็น จำนวน 2,000,000 บาท การเจรจาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของทั้ง 2 กรมธรรม์จะต้องไม่ต่ำกว่า 2,000,000 บาท ซึ่งผลการเจรจายุติ จำนวน 2,000,000 บาท ดังนั้นเมื่อคู่กรณีสามารถตกลงยุติในจำนวนเงินค่าเสียหายได้แล้ว บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต่างชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยตามที่ระบุในตารางของตนเอง โดยบริษัทประกันภัย เอ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,000,000 บาท บริษัทประกันภัย บี ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,000,000 บาท รวม จำนวน 2,000,000 บาท

ตัวอย่างที่ 27 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 500,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่ง ที่ทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 2,000,000 บาทต่อคน จากอุบัติเหตุทำให้

นายวันที่เป็นคนเดินถนนเสียชีวิต ผลทางคดีเป็นประมาททั้งสองฝ่าย ทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท กรณีนี้จำนวนเงินเอาประกันภัยรวม 2 กรมธรรม์เป็นเงิน 2,500,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. จะต้องร่วมกันเจรจาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ต่ำกว่า จำนวน 2,000,000 บาท ตามสัดส่วนจำนวนเงินเอาประกันภัย (จำนวนเงินขั้นต่ำตามที่เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย 1.1.2 ประกอบกับ 1.1.3 กำหนด) เรื่องนี้คู่กรณีสามารถตกลงยุติในจำนวนเงินค่าเสียหาย จำนวน 2,200,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวตามสัดส่วนจำนวนเงินเอาประกันภัย ซึ่งกรณีนี้มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท และ 2,000,000 บาท รวมเป็น 2,500,000 บาท ดังนั้นการพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงต้องแบ่งจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงกันได้ จำนวน 2,200,000 บาท โดย บริษัทประกันภัย เอ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ตกลงกันเป็น จำนวน 440,000 บาท บริษัทประกันภัย บี. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ตกลงกันได้เป็น จำนวน 1,760,000 บาท รวมเป็น 2,200,000 บาท (วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ตามเอกสารแบบท้าย 2)

ตัวอย่างที่ 28 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 2,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่งที่ทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 3,000,000 บาทต่อคน จากอุบัติเหตุดังกล่าวทำให้รถของนายเอกเสียหลักไปชน นายวันที่เป็นคนเดินถนนเสียชีวิต (ผลทางคดีเป็นความประมาทของผู้ขับขี่รถทั้ง 2 คัน) พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการส่งฟ้องนายเอกและนายหนึ่งเป็นคดีอาญา ข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย นายเอกและนายหนึ่งให้การรับสารภาพ ทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท กรณีนี้จำนวนเงินเอาประกันภัยรวม 2 กรมธรรม์ เป็นจำนวน 5,000,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. จะต้องร่วมกันเจรจาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ต่ำกว่า จำนวน 2,000,000 บาท (จำนวนเงินขั้นต่ำตามที่เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย 1.1.2 ประกอบกับ 1.1.3 กำหนด) เรื่องนี้คู่กรณีสามารถตกลงยุติในจำนวนเงินค่าเสียหายจำนวน 3,000,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนจำนวนเงินเอาประกันภัย ซึ่งกรณีนี้มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 2,000,000 บาท และ 3,000,000 บาท รวม 5,000,000 บาท ดังนั้นการพิจารณาชดใช้จึงต้องแบ่งจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงกันได้ จำนวน 3,000,000 บาท เป็น 600,000 บาท โดยบริษัทประกันภัย เอ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,200,000 บาท บริษัทประกันภัย บี. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็น จำนวน 1,800,000 บาท รวมเป็น จำนวน 3,000,000 บาท (วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ตามเอกสารแบบท้าย 2)

ตัวอย่างที่ 29 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก จำนวน 2,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่งที่ทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก แบบไม่จำกัดวงเงินความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท) จากอุบัติเหตุทำให้นายวันคนเดินถนนเสียชีวิต ผลทางคดีเป็นประมาททั้งสองฝ่ายเจรจา ค่าสินไหมทดแทนเป็นที่ยุติ จำนวน 3,000,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. จะต้องร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉลี่ยตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่มีวงเงินคุ้มครองแบบไม่จำกัดความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท) ให้ใช้จำนวนเงิน

เอาประกันภัยที่ 4,000,000 บาท ในการคำนวณค่าสินไหมทดแทน โดยบริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,000,000 บาท และบริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 2,000,000 บาท (วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ตามเอกสารแบบท้าย 2)

ตัวอย่างที่ 30 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก จำนวน 3,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่งที่ทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก ไม่จำกัดวงเงินความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท) จากอุบัติเหตุทำให้นายวันที่เป็นคนเดินถนนเสียชีวิต ผลทางคดีเป็นประมาททั้งสองฝ่ายเจรจาค่าสินไหมทดแทนเป็นที่ยุติ จำนวน 14,000,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. จะต้องร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉลี่ยตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย ส่วนที่เกินจากความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยให้บริษัทประกันภัย บี. ที่รับประกันภัยแบบไม่จำกัดวงเงินความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท) เป็นผู้รับผิดชอบส่วนเกินนั้น สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่มีวงเงินคุ้มครองแบบไม่จำกัดวงเงินความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท) ให้ใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ 4,000,000 บาท เมื่อคำนวณค่าสินไหมทดแทนแบบเฉลี่ยตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้วจากการคำนวณตามสัดส่วนบริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 6,000,000 บาท และบริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 8,000,000 บาท แต่เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 3,000,000 บาท ดังนั้นจึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียง จำนวน 3,000,000 บาท ส่วนที่เกินจากความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. อีกจำนวน 3,000,000 บาท บริษัทประกันภัย บี. จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้นบริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 11,000,000 บาท (3,000,000 บาท + 8,000,000 บาท) (วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ตามเอกสารแบบท้าย 2)

ประเด็นที่ 1 กรณีผู้เสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เป็นผู้ขับขี่รถคู่กรณีที่มีส่วนประมาทในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นด้วย หรือเป็นนายจ้างของผู้ขับขี่รถคู่กรณี (ลูกจ้างในทางการที่จ้าง) ที่มีส่วนประมาทในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นดังกล่าว ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องร่วมรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจะเรียกค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้หรือไม่ จำต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 223 ว่าด้วยความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้เกิดขึ้นเพราะผู้ขับขี่ฝ่ายใดเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากัน ซึ่งการจะพิจารณาว่าใครมีส่วนก่อ (ประมาท) ยิ่งหย่อนกว่ากัน ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป และผู้ที่จะทำการชี้ขาดในประเด็นดังกล่าวก็คือศาล ดังนั้นผู้เสียชีวิตหรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงซึ่งเป็นผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายประมาท หรือเป็นนายจ้างของผู้ขับขี่ (ลูกจ้างในทางการที่จ้าง) ที่มีส่วนประมาททั้งสองฝ่ายในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นด้วย ซึ่งเป็นผู้ที่ต้องร่วมรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น หากจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยรถยนต์คู่กรณีที่เป็นฝ่ายประมาทด้วยก็จำที่จะต้องใช้สิทธิทางศาลเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อไป และหากคดีถึงที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้บริษัทหรือให้ผู้ขับขี่รถประกันต้องรับผิดชดใช้ให้แก่ทายาทของผู้ขับขี่รถคู่กรณี หรือนายจ้างของผู้ขับขี่รถคู่กรณีเพียงใด บริษัทจะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาดังกล่าว แต่ทั้งนี้ความรับผิดของบริษัทจะไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก ต่อคนและต่อครั้งตามที่ระบุในตาราง

ตัวอย่างที่ 31 นายหนึ่งทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 1,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่าขณะที่นายหนึ่งขับรถอยู่ในช่องทางตนเองได้มีนายสองขับขี่รถจักรยานยนต์ออกมาจากซอยข้างทางด้านซ้ายมือของนายหนึ่ง ตัดผ่านเข้ามาในช่องทางรถของนายหนึ่งในระยะกระชั้นชิด รถทั้ง 2 คันได้เฉี่ยวชนกันได้รับความเสียหาย นายสองเสียชีวิต พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหานายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย นายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันให้การรับสารภาพยอมรับว่าตนเองมีส่วนประมาทในเหตุครั้งนี้ แต่บริษัทประกันภัย เอ. มีข้อโต้แย้งว่าตามพฤติการณ์และลักษณะการเกิดเหตุในคดีนี้ นายสองผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์คู่กรณีก็มีส่วนประมาทด้วย ดังนั้นกรณีนี้ในทางคดีอาญาพนักงานสอบสวนก็ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

แต่ในส่วนทางแพ่ง ทายาทนายสองจะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากนายหนึ่ง และบริษัทประกันภัย เอ. ได้หรือไม่เพียงใดจะต้องมีการพิจารณาก่อนว่านายหนึ่งกับนายสองฝ่ายใดประมาทมากกว่ากัน หรือประมาทไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน เป็นเหตุจำเป็นที่ทายาทนายสองจะต้องใช้สิทธิทางศาลเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อไป และหากคดีถึงที่สุดศาลมีคำพิพากษาให้บริษัทต้องรับผิดชดใช้ให้แก่ทายาทของนายสองเพียงใด บริษัทจะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาแต่ไม่เกินวงเงินคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย หรือหากมีการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการให้บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการแต่ไม่เกินวงเงินคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว

<u>สรุป</u> หลักเกณฑ์ที่บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย 1.1.1 1.1.2 และ 1.1.3 ดังนี้

1. ผลคดีเป็นที่ยุติ รถคันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท บริษัทจะต้องรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุที่เกิดขึ้น
2. บริษัทโดยการยอมรับของผู้เอาประกันภัยและคู่กรณีสามารถตกลงยุติในจำนวนเงินค่าเสียหายได้
3. อุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียชีวิต หรือผู้ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ไม่ได้มีส่วนประมาท หรือไม่ได้มีส่วนต้องรับผิดในอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นด้วย
4. บริษัทจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทายาทผู้เสียชีวิตตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ตาม 1.1.1 1.1.2 และ 1.1.3 ดังกล่าวข้างต้น

ประเด็นที่ 2 กรณีผลคดียังไม่ยุติว่าผู้ขับขี่รถประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท ผู้ขับขี่รถประกันภัยให้การปฏิเสธว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากความประมาทของตน ต่อมาพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการได้ทำการฟ้องร้อง ผู้ขับขี่รถประกันภัยต่อศาลในคดีอาญาในข้อหาขับขี่รถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายถึงแก่ความตาย และผู้ขับขี่รถประกันภัยให้การปฏิเสธ แต่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาเกิดกรณีดังต่อไปนี้

ก. ศาลทำการไกล่เกลี่ยจนฝั่งผู้เสียหายและผู้ขับขี่รถประกันภัยโดยความเห็นชอบของบริษัทตกลงประนีประนอมยอมความกันตามการไกล่เกลี่ยของศาล กรณีนี้บริษัทสามารถชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินที่ได้มีการตกลงตามการไกล่เกลี่ยของศาลได้

ข. การที่ผู้ขับขี่รถประกันภัยวางเงินจ่ายให้แก่ผู้เสียหายต่อศาลเพื่อเป็นเหตุบรรเทาโทษในคดีอาญาในนามของตนเอง จะไม่สามารถเรียกร้องเงินดังกล่าวจากบริษัท แต่หากผู้ขับขี่รถประกันภัยร้องขอให้หรือบริษัทช่วยวางเงินจ่ายให้แก่ผู้เสียหายต่อศาล เพื่อเป็นเหตุบรรเทาโทษในคดีอาญาในนามของผู้ขับขี่รถประกันภัย โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทต้องรับผิดชอบ หากศาลพิพากษาให้ผู้ขับขี่รถประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทฝ่ายเดียวโดยคู่กรณีไม่มีส่วนประมาท บริษัทย่อมต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ให้เป็นไปตามเงื่อนไขและจำนวนเงินที่ระบุไว้ในความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยโดยสามารถนำเงินที่วางต่อศาลมาหักได้

ส่วนกรณีที่บริษัทวางเงินจ่ายให้แก่ผู้เสียหายต่อศาลในฐานะผู้รับประกันภัย เงินจำนวนดังกล่าวย่อมถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย หากภายหลังศาลได้พิพากษาว่าผู้ขับขี่รถประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท บริษัทก็ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมให้เป็นไปตามเงื่อนไขและจำนวนเงินที่ระบุไว้ในความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ยังมีข้อโต้แย้งในคดีแต่คู่กรณีทุกฝ่ายสมัครใจเจรจาไกล่เกลี่ยค่าสินไหมทดแทน และได้ตกลงยุติค่าสินไหมทดแทนก่อนมีคำพิพากษาของศาล ซึ่งค่าสินไหมทดแทนตกลงเป็นที่ยุติมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนเงินความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย (คดีสมานฉันท์)

ตัวอย่างที่ 32 นายหนึ่งทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 1,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่าขณะที่นายหนึ่งขับรถอยู่ในช่องทางตนเอง ได้มีนายสองขับขี่รถจักรยานยนต์มาในช่องทางรถสวน ได้เกิดเหตุเฉี่ยวชนกับรถคันอื่นเสียหลักเข้ามาเฉี่ยวชนกับรถประกันภัยในช่องทางรถประกันภัย นายสามผู้โดยสารรถจักรยานยนต์คู่กรณีเสียชีวิต พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการส่งฟ้องนายสองผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และนายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันภัยเป็นคดีอาญาข้อหาขับรถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายนายสองผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ให้การรับสารภาพ ส่วนนายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันให้การปฏิเสธ ศาลได้พิพากษาลงโทษนายสองผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และสั่งแยกคำฟ้องนายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันเป็นอีกคดีหนึ่ง ในคดีใหม่นายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันยังคงให้การปฏิเสธว่าตนเองไม่ได้ขับรถโดยประมาทเช่นเดิม ก่อนสืบพยานเกิดกรณีดังต่อไปนี้

<u>กรณีที่ 1</u> ศาลได้ดำเนินการไกล่เกลี่ยตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยให้อัยการโจทก์ ทายาทนายสาม นายหนึ่ง และบริษัทประกันภัย เอ. เข้าร่วมการไกล่เกลี่ย ซึ่งการไกล่เกลี่ยของศาลได้ ข้อยุติว่านายหนึ่ง และบริษัทประกันภัย เอ. ตกลงยินยอมจ่ายเงินเป็นการช่วยเหลือทายาทนายสาม โดยนายหนึ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน 20,000 บาท และบริษัทประกันภัย เอ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 100,000 บาท ตามลำดับ และทายาทนายสามเมื่อได้รับค่าสินไหมทดแทนแล้วก็จะไม่ติดใจดำเนินคดีทั้งทางอาญาและทางแพ่งกับฝ่ายจำเลยนายหนึ่งและบริษัทประกันภัย เอ. อีกต่อไป นายหนึ่งจะให้การรับสารภาพ และศาลก็จะพิพากษารอลงอาญานายหนึ่งต่อไป นายหนึ่งก็จะไม่ต้องเสี่ยงสู้คดีซึ่งอาจจะถูกลงโทษจำคุกได้ ทายาทนายสามก็ไม่ต้องเสี่ยงที่อาจจะไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนเลย เพราะศาลอาจจะพิพากษายกฟ้องนายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันก็ได้ โดยทุกฝ่ายก็ปฏิบัติตามข้อตกลงที่เกิดจากการไกล่เกลี่ยของศาลนั้น กรณีนี้บริษัทจะต้องจ่ายตามข้อตกลงที่เกิดจากการไกล่เกลี่ยของศาลดังกล่าวเช่นกัน ไม่ถือว่าเป็นการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่ผิดเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้ และทายาทของนายสามก็ไม่สามารถมาเรียกร้องให้นายหนึ่งและบริษัทประกันภัย เอ. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมได้อีก เพราะได้ตกลงตามที่ศาลได้ ไกล่เกลี่ยแล้วจะไม่เรียกร้องเงินอื่นใดอีก

<u>กรณีที่ 2</u> ศาลไม่ได้ทำการไกล่เกลี่ย หรือไกล่เกลี่ยแล้วแต่ไม่สามารถตกลงกันได้ โดยนายหนึ่งยังคงให้การปฏิเสธต่อสู้คดี แต่นายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันภัยร้องขอให้บริษัทช่วยวางเงินที่ศาล จำนวน 100,000 บาท ช่วยเหลือให้แก่ทายาทนายสามผู้เสียหายเพื่อเป็นเหตุบรรเทาโทษ ซึ่งกรณีนี้บริษัทประกันภัย เอ. ในฐานะผู้รับประกันภัยรถคันที่นายหนึ่งจำเลยขับ สามารถพิจารณานำเงินไปวางศาลในนามของบริษัทได้ตามคำร้องขอของผู้ขับขี่รถประกันภัย หากในภายหลังศาลได้พิพากษาว่านายหนึ่งผู้ขับขี่รถประกันภัยประมาท บริษัทก็ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมเต็มตามจำนวนที่เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยกำหนด

ประเด็นที่ 3 กรณีคู่กรณียังตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันไม่ได้ แต่ผลคดีเป็นที่ยุติว่าผู้ขับขี่รถประกันเป็นฝ่ายประมาท (รถประกันคันเดียวประมาท) การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนขณะคดียังไม่ถึงที่สุดหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล บริษัทสามารถดำเนินการได้โดยวางเงินค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินตามที่เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย 1.1.1 และ 1.1.2 กำหนดไว้ตามแต่กรณีในนามของบริษัท แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย เช่น

ตัวอย่างที่ 33 นายขาวเดินถนนถูกรถที่นายเขียวขับมาด้วยความเร็วสูงเฉี่ยวชนเสียชีวิตทันที รถของนายเขียวมีการทำประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีความคุ้มครองหมวดความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย บุคคลภายนอก จำนวน 600,000 บาทต่อคน ทายาทนายขาวเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,000,000 บาท จึงยังตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันไม่ได้ทั้งจำนวน ต่อมาได้มีการฟ้องร้องนายเขียวเป็นคดีอาญา หากบริษัทประกันภัย เอ. จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตให้กับทายาทของนายขาว โดยการทำสัญญาประนีประนอมยอมความหรือวางเงินชดใช้ต่อศาล บริษัทประกันภัย เอ. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ขับขี่ รถประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัย และต้องชดใช้หรือวางศาล จำนวน 600,000 บาท เต็มตามจำนวนเงินความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย

ประเด็นที่ 4 กรณีคู่กรณียังตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนกันไม่ได้ แต่ผลคดีเป็นที่ยุติว่าผู้ขับขี่รถประกันภัยประมาททั้งสองฝ่าย และมีการส่งฟ้องในคดีอาญา และยังไม่สามารถตกลงค่าสินไหมทดแทนกันได้ ซึ่งตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยบริษัทยังไม่ต้องชำระค่าสินไหมทดแทน แต่หากขณะคดียังไม่ถึงที่สุดหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล บริษัททั้ง 2 ประสงค์จะวางเงินชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยความยินยอมของผู้ขับขี่รถประกันหรือผู้เอาประกันภัย บริษัททั้งสองจะต้องวางเงินเต็มตามความคุ้มครองของแต่ละบริษัท เว้นแต่จำนวนเงินเอาประกันภัย 2 กรมธรรม์รวมกันแล้วเกินกว่า จำนวน 2,000,000 บาท บริษัททั้ง 2 บริษัท ต้องวางเงินรวมกันตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย แต่ต้องไม่ต่ำกว่า จำนวน 2,000,000 บาท

ตัวอย่างที่ 34 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 500,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่งที่ทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 1,000,000 บาทต่อคน จากอุบัติเหตุ ทำให้นายวันที่เป็นคนเดินถนนเสียชีวิต ผลทางคดีเป็นประมาททั้งสองฝ่าย ทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท การเจรจายังไม่สามารถตกลงค่าเสียหายได้ทั้งจำนวน ตัวอย่างนี้จำนวนเงินเอาประกันภัยรวม 2 กรมธรรม์ เป็นเงิน จำนวน 1,500,000 บาท (ไม่เกินจำนวน 2,000,000 บาท) หากบริษัทประกันภัย เอ. และ/หรือ บริษัทประกันภัย บี. จะวางเงินชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่ศาลโดยความยินยอมของผู้ขับขี่รถประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัย แต่ละบริษัทจะต้องวางเงินในนามของบริษัทเต็มตามความคุ้มครองของจำนวนเอาประกันภัย คือ บริษัทประกันภัย เอ. จำนวน 500,000 บาท และบริษัทประกันภัย บี. จำนวน 1,000,000 บาท

ตัวอย่างที่ 35 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก จำนวน 2,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่งที่ทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 3,000,000 บาทต่อคน จากอุบัติเหตุทำให้นายวันที่เป็นคนเดินถนนเสียชีวิต (ผลทางคดีเป็นความประมาทของผู้ขับขี่รถทั้งสองคัน) พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการส่งฟ้องนายเอกและนายหนึ่งเป็นคดีอาญาข้อหาขับรถโดยประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย นายเอกและนายหนึ่ง

ให้การรับสารภาพ ทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท กรณีนี้จำนวนเงินเอาประกันภัยรวม 2 กรมธรรม์ เป็นจำนวน 5,000,000 บาท บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ประสงค์จะร่วมกันชดใช้ตามสัดส่วนจำนวนเงินเอาประกันภัยที่จำนวนรวม 2,000,000 บาท การเจรจาไม่ยุติ หากบริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ประสงค์จะวางเงินชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อศาล บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. จะต้องวางเงินรวมกัน 2,000,000 บาท ตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย โดยบริษัทประกันภัย เอ. ต้องวางเงิน จำนวน 800,000 บาท และบริษัทประกันภัย บี. ต้องวางเงิน จำนวน 1,200,000 บาท (วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ตามเอกสารแบบท้าย 2) แต่หากภายหลังศาลพิพากษาให้ทั้ง 2 บริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนมากกว่านี้ แต่ละบริษัทต้องชดใช้จำนวนเงินตามคำพิพากษา แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยของแต่ละบริษัท

ประเด็นที่ 5 กรณีพนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ทั้งสองฝ่าย จำนวนเงินความคุ้มครองรวมกัน 2 กรมธรรม์เกินกว่า 2,000,000 บาท มีฝ่ายหนึ่งยอมรับผิดแต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ยอมรับผิดขอต่อสู้คดี บริษัทฝ่ายที่ยอมรับผิดโดยความยินยอมของผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัย สามารถวางเงินชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมได้ โดยจำนวนเงินที่จะวางศาลชำระหนี้หากเมื่อรวมกับสัดส่วนของกรมธรรม์ประกันภัยรถอีกคันหนึ่งที่ยังต่อสู้คดีจะต้องไม่ต่ำกว่า จำนวน 2,000,000 บาท และหากภายหลังศาลพิจารณาพิพากษาให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอย่างไรก็ให้ปฏิบัติตามนั้น แต่ต้องไม่ต่ำกว่าที่เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยกำหนด และไม่เกินกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัย เช่น

ตัวอย่างที่ 36 นายเอกทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินความคุ้มครองความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 2,000,000 บาทต่อคน ปรากฏว่ารถเกิดอุบัติเหตุชนกับรถของนายหนึ่งที่ทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย บี. มีจำนวนเงินความคุ้มครองความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก 3,000,000 บาทต่อคน จากอุบัติเหตุทำให้รถนายเอกเสียหลักชนนายวันที่เป็นคนเดินถนนเสียชีวิต ผลทางคดีพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการส่งฟ้องทั้งสองฝ่ายทายาทนายวันเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท กรณีนี้จำนวนเงินเอาประกันภัยรวม 2 กรมธรรม์ เป็นจำนวน 5,000,000 บาท นายเอกยอมรับผิดว่าตนเองเป็นฝ่ายประมาท แต่นายหนึ่งให้การปฏิเสธขอต่อสู้คดีว่าตนเองไม่ได้เป็นฝ่ายประมาท และไม่สามารถตกลงค่าสินไหมทดแทนกันได้ หากบริษัทประกันภัย เอ. ประสงค์จะวางเงินต่อศาลเพื่อชดใช้ให้แก่ทายาท นายวันโดยความยินยอมของนายเอกก็สามารถทำได้โดยบริษัทประกันภัย เอ. ต้องวางเงินชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ไม่ต่ำกว่า จำนวน 800,000 บาท และหากภายหลังศาลพิจารณาพิพากษาให้นายเอกเป็นฝ่ายประมาทเพียงฝ่ายเดียว บริษัทประกันภัย เอ. จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มอีก จำนวน 1,200,000 บาท แต่หากศาลพิจารณาพิพากษาให้นายเอกและนายหนึ่งประมาททั้งสองฝ่าย และให้ทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท ดังนั้นบริษัททั้งสองต้องร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 3,000,000 บาท ตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย โดยบริษัทประกันภัย เอ. จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มอีก จำนวน 400,000 บาท รวมเป็นเงินจำนวน 1,200,000 บาท และบริษัทประกันภัย บี. จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 1,800,000 บาท (วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ตามเอกสารแบบท้าย 2)

ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงในที่นี้ หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใด ๆ ในอาชีพประจำ และอาชีพอื่น ๆ ได้โดยสิ้นเชิงตลอดไป

การที่จะถือว่าบุคคลใดทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า ความบาดเจ็บที่บุคคลนั้นได้รับต้องรุนแรงถึงขนาดที่ทำให้บุคคลนั้นไม่สามารถประกอบอาชีพประจำที่ทำอยู่เดิมและอาชีพอื่น ๆ ได้ตลอดไป

ตัวอย่างที่ 37 รถยนต์คันเอาประกันภัยพลิกคว่ำ นายสมบัติซึ่งมีอาชีพเป็นช่างเจียระไนเพชรพลอย ได้รับบาดเจ็บสาหัส ทำให้มือข้างที่นายสมบัติใช้ทำการเจียระไนเพชรพลอยไม่สามารถใช้การได้ตลอดไป กรณีดังกล่าวแม้จะทำให้นายสมบัติไม่สามารถประกอบอาชีพเดิมได้ (ช่างเจียระไน) แต่เมื่อร่างกายส่วนอื่น ๆ ยังคงใช้งานได้ตามปกติ นายสมบัติสามารถไปทำงานในอาชีพอื่นได้ จึงถือไม่ได้ว่านายสมบัติทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง

แต่หากอุบัติเหตุครั้งนั้นทำให้นายสมบัติได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ต้องมีคนคอยดูแลช่วยเหลือให้นายสมบัติลุก นั่ง หรือต้องป้อนข้าว ป้อนน้ำ กรณีดังกล่าวถือได้ว่านายสมบัติไม่สามารถประกอบอาชีพเดิมและอาชีพอื่น ๆ ได้โดยสิ้นเชิงตลอดไป ถือได้ว่านายสมบัติทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงแล้ว

บุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ ไม่รวมถึงผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมาย ตลอดจนลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้ขับขี่นั้น

เนื่องจากความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ เป็นความคุ้มครองความรับผิดของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย ผู้โดยสาร ฉะนั้น ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องรับผิดชดใช้ให้แก่บุคคลภายนอกแทนบุคคลเหล่านั้น ก็คือค่าสินไหมทดแทนทั้งปวงที่บุคคลเหล่านั้นจะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกนั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในลักษณะละเมิด ซึ่งได้แก่

1. ค่าปลงศพ
2. ค่ารักษาพยาบาล
3. ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ก่อนตาย
4. ค่าขาดไร้อุปการะ
5. ค่าชดใช้การขาดการงานของบุคคลภายนอก
6. ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นกรณีเสียชีวิต เช่น ค่าพิมพ์หนังสืองานศพ ค่าส่งศพกลับภูมิลำเนา เป็นต้น
7. ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป (กรณีความเสียหายต่อร่างกายหรืออนามัย) เช่น ค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการรักษาพยาบาล รวมถึงค่ารักษาพยาบาลในอนาคตด้วย
8. ค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการงาน ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
9. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นมิใช่ตัวเงิน

อย่างไรก็ตามบุคคลต่อไปนี้จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามข้อตกลงคุ้มครองตาม 1.1 นี้

(ก) ผู้ขับขี่ที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครองจำกัดเฉพาะผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ ไม่รวมถึงผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ประกันภัย (กรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่) หากผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ถูกระบุชื่อนั้นมิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ

ตัวอย่างที่ 38 นายสามารถผู้เอาประกันภัยได้ขับรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุรถพลิกคว่ำ นายสามารถและเพื่อนที่โดยสารไปด้วยได้รับบาดเจ็บ แต่เนื่องจากนายสามารถเป็นผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ ความบาดเจ็บที่นายสามารถได้รับจึงไม่ได้รับความคุ้มครอง ส่วนเพื่อนของนายสามารถยังคงได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้อยู่

ตัวอย่างที่ 39 นายวิชาทำประกันภัยรถยนต์ไว้กับบริษัทประกันภัย บี. ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย นายบัญชาเพื่อนของนายวิชาได้ขับรถยนต์คันดังกล่าว โดยมีนายวิชาโดยสารไปด้วยและเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้

นายบัญชาได้รับบาดเจ็บ ส่วนนายวิชาเสียชีวิต ซึ่งแม้นายวิชาจะเป็นผู้เอาประกันภัยก็ตาม แต่นายวิชามิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น การเสียชีวิตของนายวิชาจึงยังคงได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้

ตัวอย่างที่ 40 นายศิริชัยทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. โดยกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ 2 คน คือนายศิริชัยและนางสาวศิริวรรณ ต่อมานายสมชายซึ่งเป็นลูกจ้างขับรถยนต์คันดังกล่าวมารับนางสาวศิริวรรณไปทำธุระ ระหว่างทางเกิดอุบัติเหตุรถพลิกคว่ำ ทำให้นางสาวศิริวรรณได้รับบาดเจ็บสาหัส แม้นางสาวศิริวรรณจะเป็นบุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัยก็ตาม แต่นางสาวศิริวรรณก็มิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงไม่ใช่บุคคลที่ถูกยกเว้นบริษัทประกันภัย เอ. จึงยังคงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ นางสาวศิริวรรณ

(ข) ลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา บุตร ของผู้ขับขี่ตาม (ก) ส่วนบิดา มารดา บุตรที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครองตาม 1.1 นี้ มิได้จำกัดเฉพาะบิดา มารดา บุตรตามกฎหมายเท่านั้น แต่ให้รวมถึงบิดา มารดา บุตรตามความเป็นจริงด้วย แต่กรณีคู่สมรสนั้น เฉพาะคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายเท่านั้นที่ได้รับการยกเว้นไม่คุ้มครอง

การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีบุคคลภายนอกเสียชีวิตมีทายาทตามกฎหมาย มากกว่า 1 คน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทายาทโดยธรรมทุกคน โดยเฉลี่ยจ่ายเท่า ๆ กัน เว้นแต่ทายาททุกคน ตกลงเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองที่ผู้เสียชีวิตจะได้รับตามกรมธรรม์ประกันภัยที่ต้องรับผิดชอบ

1. กรณีมีทายาทผู้มีสิทธิได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมาย มาติดต่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนทายาทฯ จะต้องแถลงข้อมูลของตนเองและแถลงข้อมูลของทายาทคนอื่น ๆ ด้วย และจะต้องดำเนินการ ดังนี้

1) กรณีทายาทมาขอรับค่าสินไหมทดแทนครบทุกคน ให้ทายาททุกคน ลงนามในสัญญาประนีประนอมยอมความ

2) กรณีทายาทมาขอรับค่าสินไหมทดแทนไม่ครบทุกคน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจให้กระทำการแทนจากทายาทที่ไม่ได้มาด้วย

3) กรณีทายาทมาขอรับค่าสินไหมทดแทนไม่ครบทุกคน และไม่มีหนังสือมอบอำนาจให้กระทำการแทนจากทายาทที่ไม่ได้มา หรือมีหนังสือมอบอำนาจให้กระทำการแทนจากทายาทแต่ไม่ครบทุกคน บริษัทจะชดใช้ให้กับทายาทที่แสดงตนและได้มอบอำนาจตามสัดส่วน และกันส่วนไว้สำหรับทายาทที่ยังไม่แสดงตนหรือไม่ได้มอบอำนาจไว้

4) กรณีทายาทมาขอรับค่าสินไหมทดแทนไม่ครบทุกคน และไม่มีหนังสือมอบอำนาจให้กระทำการแทนจากทายาทที่ไม่ได้มา หรือมีหนังสือมอบอำนาจให้กระทำการแทนจากทายาทแต่ไม่ครบทุกคน และไม่สามารถตกลงจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนที่ทายาทจะได้รับได้ ผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจะต้องไปดำเนินการทางศาล

2. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้บริษัทชดใช้ในนามทายาทผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทน หรือตามคำสั่งศาล ทั้งนี้ ในกรณีผู้มีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนเป็นคนต่างด้าวให้ทายาทไปยื่นคำร้องต่อสถานทูต หรือสถานกงสุลเพื่อออกหนังสือรับรองยืนยันทายาทโดยธรรมที่มีสิทธิรับค่าสินไหมทดแทน พร้อมจัดทำเป็นคำแปลภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 41 นายหนึ่งได้ขับขี่รถยนต์ทำประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย และอนามัยบุคคลภายนอก จำนวน 1,000,000 บาทต่อคน

เสียหลักชนเสาไฟข้างทางเป็นเหตุให้นายสองที่เป็นเพื่อนกับนายหนึ่งนั่งโดยสารมาด้วยเสียชีวิต ทายาทของนายสองเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ จำนวน 1,000,000 บาท กับบริษัทประกันภัย เอ.

1) นายสองมีทายาทตามกฎหมาย 4 คน คือ นายบี (บิดา) นางซี (มารดา) นางดี (ภรรยา) และลูกชาย (เด็กชายเจ) อายุ 10 ขวบ บริษัทจะชดใช้ค่าปลงศพให้กับทายาททั้ง 4 คน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ นายบี จำนวน 250,000 บาท นางซี จำนวน 250,000 บาท นางดี จำนวน 250,000 บาท และเด็กชายเจ จำนวน 250,000 บาท

2) นายสองมีทายาทตามกฎหมาย 4 คน คือ นายบี (บิดา) นางซี (มารดา) นางดี (ภรรยา) และลูกชาย (เด็กชายเจ) อายุ 10 ขวบ บริษัทจะชดใช้ค่าปลงศพให้กับทายาททั้ง 4 คน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ นายบี จำนวน 250,000 บาท นางซี จำนวน 250,000 บาท นางดี จำนวน 250,000 บาท และเด็กชายเจ จำนวน 250,000 บาท แต่เนื่องจากทายาทที่มาขอรับค่าปลงศพกับบริษัทมีเพียง 2 คน คือ ภรรยา และบุตร ดังนั้นทายาททั้ง 2 คน จะต้องติดต่อทายาทที่เหลือมาพร้อมกัน หากไม่สามารถติดต่อได้บริษัทจะชดใช้ค่าปลงศพให้กับทายาทตามสัดส่วนเท่านั้น คือ นางดี จำนวน 250,000 บาท และเด็กชายเจ จำนาน 250,000 บาท ในส่วนของบิดาและมารดา คนละ 250,000 บาท บริษัทจะยังไม่ชดใช้จนกว่าทายาทจะมาติดต่อขอรับกับบริษัทหากไม่มารับภายในระยะเวลา 2 ปี บริษัทจะส่งเงินจำนวนดังกล่าวเข้ากองทุนฯ

3) หลังจากนายสองเสียชีวิตมีทายาทตามกฎหมาย 2 คน คือ นางดี (ภรรยา) และลูกชาย (เด็กชายเจ) อายุ 10 ขวบ โดยมีข้อมูลปรากฏอยู่ในทะเบียนบ้านเดียวกัน ทั้ง 2 คนมาเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน และได้ทำบันทึกเป็นหลักฐานว่านายสองมีทายาทเพียง 2 คนเท่านั้น โดยในบันทึกมีการระบุเพิ่มเติมว่าหากมีทายาทอื่นมาเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในภายหลังเพิ่มเติม ทั้ง 2 คนต้องแบ่งเงินตามสัดส่วนให้กับทายาทที่ยังไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน บริษัทจึงได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับนางดี จำนวน 500,000 บาท และเด็กชายเจ จำนวน 500,000 บาท ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าบิดาและมารดามาขอรับค่าปลงศพกับบริษัท ดังนั้นบริษัทไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับบิดาและมารดาของนายสองอีก เนื่องจากบริษัทได้ชดใช้เต็มจำนวนเงินความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว ในส่วนของบิดาและมารดาของนายสองจะต้องไปดำเนินการเรียกร้องจากนางดีและเด็กชายเจเอง

1.2 <u>ความเสียหายต่อทรัพย์สิน</u> บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และความรับผิดของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

กรณีเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก และมีการเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้ประโยชน์รถยนต์ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจริง ทั้งนี้ สำหรับรถยนต์ที่มีที่นั่งไม่เกิน 7 คน หรือรถยนต์บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกิน 7 คน ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 500 บาท รถยนต์รับจ้างสาธารณะที่มีที่นั่งไม่เกิน 7 คน ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 700 บาท และรถยนต์ที่มีที่นั่งเกิน 7 คน หรือรถยนต์บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกิน 7 คน ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 1,000 บาท

ในกรณีบุคคลภายนอกนั้นมีสิทธิได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ประกันภัย บริษัทจะเฉลี่ยจ่ายเท่า ๆ กัน

เมื่อผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายในความความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกอันเนื่องมาจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้นแทน หรือในนามของผู้เอาประกันภัย โดยบริษัท

จะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย

สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกที่บริษัทจะต้องเข้ามารับผิดแทนหรือในนามผู้เอาประกันภัยนั้น ให้รวมถึงค่าเสียหายทั้งปวงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกนั้น ดังนั้นค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจะต้องรับผิดจึงมิได้จำกัดเฉพาะความเสียหายต่อทรัพย์สินโดยตรงแต่รวมถึงค่าสินไหมทดแทนอย่างอื่นที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอก

ตัวอย่างที่ 42 ค่าเสื่อมราคาแห่งทรัพย์สิน ค่าขาดประโยชน์การใช้ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายค่าขาดประโยชน์การใช้รถยนต์ หรือกรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุพลิกคว่ำบนทางด่วน ตัวรถยนต์ได้รับความเสียหายมีน้ำมันไหลนองพื้น เจ้าหน้าที่ของการทางพิเศษจำต้องใช้โฟมฉีดขจัดคราบน้ำมัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นความเสียหายที่ผู้ขับขี่ในฐานะผู้ทำละเมิดต้องรับผิดต่อการทางพิเศษ บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนต้องมารับผิดชอบค่าเสียหายดังกล่าวแทนผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้เอาประกันภัย

สำหรับกรณีค่าขาดประโยชน์การใช้รถยนต์ ซึ่งความเสียหายนี้บุคคลภายนอกผู้เสียหายจะต้องติดต่อเรียกร้องกับบริษัทและเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยกำหนดให้บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้รับความเสียหายที่แท้จริง และต้องชดใช้จำนวนเงินต่อวันไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กรมธรรม์ประกันภัยกำหนดไว้สำหรับรถยนต์ 3 ประเภท ดังนี้

1. รถยนต์ที่มีที่นั่งไม่เกิน 7 คน หรือรถยนต์บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกิน 7 คน กำหนดให้ชดใช้ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 500 บาท

2. รถยนต์รับจ้างสาธารณะที่มีที่นั่งไม่เกิน 7 คน เช่น รถยนต์รับจ้างสามล้อสาธารณะ รถยนต์แท็กซี่ กำหนดให้ชดใช้ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 700 บาท และ

3. รถยนต์ที่มีที่นั่งเกิน 7 คน หรือรถยนต์บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกิน 7 คน เช่น รถตู้ ที่มีที่นั่งรวมทั้งผู้ขับขี่เกิน 7 คน รถยนต์กลุ่มนี้เป็นทั้งรถส่วนบุคคลและรถรับจ้างสาธารณะ กำหนดให้ชดใช้ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 1,000 บาท

เนื่องจากพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ไม่ได้มีการแยกอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงกับรถยนต์ที่ใช้ทั้งแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง จึงต้องถือว่าการที่ผู้เอาประกันภัยไปปรับแต่งเครื่องยนต์ให้สามารถใช้ทั้งแก๊ส NGV (รวมทั้งแก๊ส LPG) และน้ำมันเชื้อเพลิงได้ ไม่ทำให้ความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ฉะนั้นหากรถยนต์คันเอาประกันภัยดังกล่าวไปประสบอุบัติเหตุทำให้ชีวิต ร่างกาย อนามัยหรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย

ตัวอย่างที่ 43 นายพิชัยขับรถยนต์คันเอาประกันภัย (ที่ใช้ทั้งแก๊สและน้ำมัน) ไปประสบอุบัติเหตุชนรถที่นายอวยชัยขับขี่ เป็นเหตุให้ผู้โดยสารในรถทั้ง 2 คันได้รับบาดเจ็บ และผลจากแรงกระแทกจากการชนดังกล่าวทำให้ถังแก๊สได้รับความเสียหาย แก๊สในถังรั่วออกมา เป็นผลให้นายมาที่เดินอยู่บนถนนสำลักแก๊สเสียชีวิต หากอุบัติเหตุครั้งนี้เป็นความรับผิดตามกฎหมายของนายพิชัย ก็จะต้องถือว่าการบาดเจ็บของผู้โดยสารและการเสียชีวิตของนายมาเป็นความรับผิดตามกฎหมายของนายพิชัย เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแทนหรือในนามของนายพิชัย

หรือเป็นกรณีที่รถยนต์คันดังกล่าว (ที่ใช้ทั้งแก๊สและน้ำมัน) จอดอยู่เฉย ๆ มิได้เกิดชนกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด แต่เป็นเพราะถังหรือสายแก๊สมีรอยรั่วซึม แก๊สไหลฟุ้งกระจาย เกิดไฟลุกขึ้นลามไปครอกคนได้รับบาดเจ็บ กรณีดังกล่าวเป็นความรับผิดตามกฎหมายของเจ้าของรถ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมครอบครองรถที่ไม่ดูแลรักษารถให้อยู่ในสภาพ

ที่ใช้การได้ดี จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก จึงเป็นความรับผิดตามกฎหมายจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถที่ใช้ บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแทนหรือในนามของผู้เอาประกันภัย

แม้ตามหลักการแล้วบริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยก็ตาม แต่หากความเสียหายที่เกินจากจำนวนเงินเอาประกันภัยนั้นเป็นผลมาจากการชดใช้ที่ล่าช้าของบริษัทเอง บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิดในส่วนที่เกินนั้น จะอ้างว่าเกินจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่ได้

ตัวอย่างที่ 44 นายแดงขับรถคันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ของนายเขียว รถยนต์ของนายเขียวได้รับความเสียหาย นายเขียวเรียกร้องค่าเสียหายนั้นจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถของนายแดง บริษัทไม่ยอมชดใช้ อ้างว่าอุบัติเหตุนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของนายแดง นายเขียวจึงนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ศาลมีคำสั่งพิพากษาถึงที่สุดให้นายแดงชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นายเขียวเป็นจำนวน 220,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอีกจำนวน 50,000 บาท ปรากฏว่ากรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก จำนวน 250,000 บาทต่อครั้ง บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายเขียวเพียง จำนวน 250,000 บาท โดยอ้างว่าเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว ส่วนอีก จำนวน 20,000 บาท นายแดงจะต้องเป็นผู้ชดใช้เองไม่ได้ เพราะเหตุว่าหากบริษัทชดใช้ให้แก่นายเขียวแต่แรกไม่บิดพลิ้วบ่ายเบี่ยง บริษัทก็รับผิดชดใช้เพียง จำนวน 220,000 บาท ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย แต่ค่าเสียหายที่เกินวงเงินเอาประกันภัยเป็นผลมาจากการผิดนัดไม่ชำระหนี้ของบริษัทเอง บริษัทจึงต้องเป็นผู้รับภาระจากการผิดนัดของบริษัทด้วย กรณีดังกล่าวบริษัทจึงต้องรับผิดชดใช้เงินทดแทนนายเขียวเป็น จำนวน 270,000 บาท

ในบางกรณีแม้จำนวนเงินความรับผิดจะเกินจำนวนเงินเอาประกันภัยก็ตาม บริษัทก็ยังคงต้องรับผิดเต็มจำนวนความเสียหายที่แท้จริง

ตัวอย่างที่ 45 นายแดงขับรถยนต์ที่เอาประกันภัยไปชนกับรถยนต์ของนายดำ นายแดงยอมรับผิดว่าเกิดจากความประมาทของตน ในขั้นเจรจาเรียกร้องค่าเสียหายนายดำเรียกร้องค่าเสียหายเป็น จำนวน 150,000 บาท จากบริษัทผู้รับประกันภัยรถยนต์ของนายแดง บริษัทปฏิเสธโดยอ้างว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากความประมาทของนายแดงผู้เอาประกันภัย หรืออาจอ้างว่าความเสียหายที่เรียกร้องสูงเกินจริงก็ตาม ต่อมานายดำนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาล ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้นายแดง และ/หรือ บริษัทชดใช้ค่าเสียหายให้แก่นายดำเป็น จำนวน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีนับจากวันผิดนัด แม้วงเงินเอาประกันภัยจะมีเพียงจำนวน 250,000 บาท ก็ตาม บริษัทก็ต้องรับผิดตามจำนวนต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยตามคำพิพากษา เพราะเหตุว่าในขั้นเจรจาหากบริษัทไม่บิดพลิ้วบ่ายเบี่ยงบริษัทก็รับผิดชอบเพียง จำนวน 150,000 บาท ไม่เกินวงเงินจำกัดความรับผิด แต่เพราะเหตุบริษัทบิดพลิ้วแล้วจะทำให้ผู้เอาประกันภัยเดือดร้อนย่อมไม่เป็นธรรมแก่ผู้เอาประกันภัย

กรณีรถยนต์ของนายแดงซึ่งทำประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย ก. ไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถยนต์ของนายขาวซึ่งทำประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย ข. ปรากฏว่ารถยนต์ของนายแดงเป็นฝ่ายประมาท แต่นายขาวไม่ประสงค์จะใช้สิทธิเรียกร้องค่าซ่อมจากบริษัทประกันภัย ข. จึงไปดำเนินการเรียกร้องค่าซ่อมรถยนต์เอาจากบริษัทประกันภัย ก. แต่บริษัทประกันภัย ก. จะเกี่ยงให้นายขาวไปเรียกค่าซ่อมจากบริษัทประกันภัย ข. ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์ของนายขาวเอง โดยอ้างว่าบริษัทประกันภัย ก. และบริษัทประกันภัย ข. มีสัญญาสละสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายซึ่งกันและกัน (Knock for Knock Agreement) ไม่ได้ นายขาวในฐานะผู้ถูกกระทำละเมิดย่อมสามารถเรียกร้องค่าเสียหายจากบริษัทประกันภัย ก. ได้โดยตรงตามมาตรา 887 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยของบริษัทประกันภัย ก. มีความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกด้วย หรือนายขาวจะเรียกร้องให้บริษัทประกันภัย ข. ผู้รับประกันภัยรถยนต์เป็นผู้ชดใช้

ก็ได้ เป็นสิทธิของนายขาวที่จะเลือก และหากนายขาวเรียกร้องจากบริษัทประกันภัย ก. และบริษัทประกันภัย ก. จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้นายขาวแล้วไปว่ากล่าวกันเองกับบริษัทประกันภัย ข. ต่อไป

กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยไปทำละเมิดทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย เมื่อบริษัทและผู้เสียหายไม่สามารถตกลงราคาค่าเสียหายได้ เนื่องจากบริษัทประเมินค่าเสียหายให้ต่ำ ผู้เสียหายจึงเสนอให้บริษัทเป็นผู้ทำการซ่อม หากบริษัทยังคงบ่ายเบี่ยงไม่ยอมจัดซ่อมให้กับผู้เสียหายแล้ว อาจถือได้ว่าบริษัทมีพฤติกรรมแสดงให้เห็นเด่นชัดว่าไม่ประสงค์จะใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ตรงตามความเสียหายที่แท้จริง บริษัทจะมีความผิดฐานประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 36 ซึ่งมีโทษตามมาตรา 88 นอกจากนี้รัฐมนตรีอาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยได้ ตามมาตรา 59 (4) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

ความเสียหายต่อทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

โดยผู้เอาประกันภัย ในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในกรมธรรม์ประกันภัย

ส่วนผู้ขับขี่ หมายถึง ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมายต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ขับขี่อื่น

ตัวอย่างที่ 46 นายแดงได้ทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ไว้ โดยระบุให้ลูกจ้างทั้งสองของตนเป็นผู้ขับขี่ คือ นายวีระชัยและนายสมหมาย ต่อมานายสมหมายได้ขับรถพาแดงไปทำธุระ แต่ระหว่างทางรถเกิดอุบัติเหตุพุ่งชนรถจักรยานยนต์ของนายวีระชัยที่จอดอยู่ข้างทางได้รับความเสียหาย แม้รถจักรยานยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะเป็นของนายวีระชัยผู้ที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ประกันภัยก็ตาม แต่นายวีระชัยมิใช่ผู้ขับขี่รถยนต์ในขณะเกิดเหตุซึ่งเป็นฝ่ายต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น ความเสียหายของรถจักรยานยนต์ดังกล่าวจึงยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นของบริษัทจำกัด พนักงานของบริษัทจำกัดนั้นนำรถไปใช้แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้ทรัพย์สินของนายแดงได้รับความเสียหาย แม้นายแดงจะเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทจำกัดนั้นก็ตาม นายแดงก็หาใช่ผู้เอาประกันภัยไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากบริษัทจำกัดเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากนายแดงผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1015 บริษัทผู้รับประกันภัยจึงต้องรับผิดต่อความเสียหายของทรัพย์สินของนายแดง หรือกรณีเป็นว่ารถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไปทำละเมิดชนกับรถของบริษัทจำกัด แม้ห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นจะมีนายแดงเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ขณะเดียวกันนายแดงก็เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทจำกัดนั้นเช่นกัน ก็ต้องถือว่ารถของบริษัทจำกัดมิใช่รถของห้างหุ้นส่วนจำกัดผู้เอาประกันภัย บริษัทจึงยังคงผูกพันที่จะต้องรับผิดชดใช้ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์ของบริษัทจำกัดนั้นด้วย

ทรัพย์สินที่ถูกยกเว้นไม่คุ้มครองนอกจากทรัพย์สินที่เป็นของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่หรือเป็นของคู่สมรส บิดา มารดา บุตรของบุคคลทั้งสองแล้ว ยังรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม ครอบครองด้วย ส่วนกรณีอย่างไรจึงจะถือได้ว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม ครอบครองทรัพย์สินนั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป

ตัวอย่างที่ 47 นายแดงเป็นเจ้าของบ้าน และมีนางสาวเขียวซึ่งเป็นน้องสาวอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้นด้วย กรณีดังกล่าวนายแดงเป็นทั้งเจ้าของและผู้ครอบครองบ้านหลังนั้น ส่วนนางสาวเขียวแม้จะพักอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้นก็ไม่ถือว่านางสาวเขียวเป็นผู้ครอบครองบ้านหลังนั้นแต่อย่างใด

ตัวอย่างที่ 48 นายแดงขับรถบรรทุกที่เป็นของนายดำซึ่งทำประกันภัยไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. ลากจูงรถพ่วงของนายเขียวที่ทำประกันภัยไว้กับบริษัทประกันภัย บี. ไปประสบอุบัติเหตุชนรั้วบ้านของนายดำได้รับความเสียหาย กรณีดังกล่าวเป็นการนำรถตัวลาก (รถบรรทุก) ไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้ แต่เมื่อรถทั้งสองมาลากจูงกันถูกควบคุมโดยบุคคลคนเดียว คือ ผู้ขับขี่ตัวลาก จึงถือว่าเป็นรถคันเดียวกัน เท่ากับว่าทั้งรถบรรทุกและรถพ่วงมีนายดำและนายเขียวเป็นเจ้าของ เมื่อไปชนรั้วบ้านของนายดำเอง จึงเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองตาม 1.2 (ก) ของหมวดนี้ บริษัททั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรั้วบ้านของนายดำ

(ข) เครื่องชั่ง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนาม หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) สัมภาระหรือทรัพย์สินอื่นใดที่นำติดตัวขึ้นบนรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่ บรรทุกอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่รถยนต์กำลังยกจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

ทรัพย์สินทุกชนิดที่อยู่ใน หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่มีลักษณะเป็นสินค้า หรือเป็นสัมภาระที่บุคคลหนึ่งยกขึ้นไปไว้ในรถยนต์ หรือนำติดตัวขึ้นไปในรถยนต์ เช่น กระเป๋า ข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ หรือของที่ติดตัวผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้โดยสาร แม้จะเป็นทรัพย์สินของบุคคลภายนอกก็จะไม่ได้รับคุ้มครองตาม (ค) นี้

นอกจากนั้นยังรวมถึงทรัพย์สินที่รถยนต์คันเอาประกันภัยกำลังยกจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถที่มีเครนยกสินค้าติดกับตัวรถยนต์ เจ้าของรถยนต์ประสงค์จะเคลื่อนย้ายสินค้าจึงใช้เครนนั้นยกสินค้าเพื่อเคลื่อนย้ายจากจุดหนึ่งไปไว้อีกจุดหนึ่ง แต่ในระหว่างที่ขนย้ายสินค้าเกิดหลุดจากเครนหล่นลงมาสินค้าได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสินค้าไม่ได้รับความคุ้มครองตาม (ค) นี้เช่นกัน แต่หากสินค้าที่หล่นนั้นไปโดนบุคคลภายนอก หรือทำให้ทรัพย์สินของบุคคลได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลภายนอกยังคงได้รับความคุ้มครองในหมวดนี้อยู่ดังที่กล่าวไว้แล้วตอนต้น

(ง) ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลของสารเคมี หรือวัตถุอันตรายที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ เว้นแต่การรั่วไหลนั้นเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ หรือการรั่วไหลของแก๊ส หรือเชื้อเพลิงเพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์

กรณีนี้เป็นกรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยนำไปใช้บรรทุกสารเคมีหรือวัตถุอันตราย ต่อมาสารเคมีหรือวัตถุอันตรายนั้นเกิดการรั่วไหล โดยไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุ ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เช่น รถยนต์ที่บรรทุกแก๊สจอดอยู่ และแก๊สที่บรรทุกอยู่ในรถเกิดการรั่วไหลทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก กรณีนี้กรมธรรม์ประกันภัยไม่คุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกดังกล่าว แต่หากการรั่วไหลดังกล่าวเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ เช่น รถชนกัน หรือรถพลิกคว่ำ หรือการรั่วไหลของแก๊ส หรือเชื้อเพลิง เพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยจึงให้ความคุ้มครองรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอก

วัตถุอันตราย หมายถึง วัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ที่ระบุไว้ในมาตรา 4 เช่น แก๊สหุงต้ม วัตถุไวไฟ วัตถุมีพิษ ที่เป็นของเหลว หรือก๊าซ เป็นต้น

ข้อ 2. <u>ความเสียหายส่วนแรก</u>

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง ตามหมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก มีกำหนดไว้ 3 กรณีด้วยกัน ได้แก่

(ก) 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สิน ในกรณีที่ใช้รถยนต์ในเวลาเกิดอุบัติเหตุนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในตาราง

ใช้รถผิดประเภทจากที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง จำนวน 2,000 บาท เช่น ในตารางกรมธรรม์ประกันภัยระบุว่า “ใช้ส่วนบุคคลไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า” แต่นำรถไปใช้ขับรับจ้าง และเกิดอุบัติเหตุทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกเสียหายเป็น จำนวน 10,000 บาท หากกรณีนั้นผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายต่อทรัพย์สิน จำนวน 10,000 บาท ให้แก่บุคคลภายนอกนั้นเต็มจำนวนความเสียหายไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัย บริษัทจะไม่ยอมจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอก โดยอ้างว่าผู้เอาประกันภัยไม่ยอมชำระค่าเสียหายส่วนแรกให้แก่บริษัทไม่ได้ หรือบริษัทจะไปหักค่าเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดออกจากค่าสินไหมทดแทนของบุคคลภายนอกก็ไม่ได้เช่นกัน

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหาย ดังระบุไว้ในตาราง

ความเสียหายส่วนแรกตามจำนวนที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย คือ เป็นความเสียหายส่วนแรกที่เกิดขึ้นจากความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย และจำกัดไว้เฉพาะส่วนแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 49 บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเอง จำนวน 3,000 บาท สำหรับความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ดังนั้นเมื่อรถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายเป็น จำนวน 78,000 บาท ผู้เอาประกันภัยก็จะต้องเข้ามาร่วมรับผิดต่อความเสียหายนั้นเองเป็น จำนวน 3,000 บาท อย่างไรก็ตามในเบื้องต้นบริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน 78,000 บาท ให้แก่บุคคลภายนอกไปก่อน แล้วจึงมาเรียกความเสียหายส่วนแรกคืนจากผู้เอาประกันภัยเป็น จำนวน 3,000 บาท

อย่างไรก็ตามเมื่อมีข้อตกลงให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกเองตาม (ข) แล้ว บริษัทจะต้องให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยเป็นการตอบแทนด้วยในอัตราดังนี้

- 5,000 บาทแรก ได้ส่วนลดเบี้ยประกันภัย 10% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
- ส่วนเกินจาก 5,000 บาทแรก ได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัย 1% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก

ดังนั้น หากกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) นี้ จำนวน 12,000 บาท บริษัทจะต้องลดเบี้ยประกันภัยให้ (5,000 X 10%) + (7,000 X 1%) = 570 บาท

(ค) 2,000 บาทแรก ของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความเสียหายนั้นเป็นความรับผิดชอบของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ความเสียหายส่วนแรกตาม (ค) นี้ จะใช้กับกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น กล่าวคือ ในการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ไม่เกิน 2 คน แต่หากมีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ถูกระบุชื่อไว้ได้นำรถยนต์คันดังกล่าวไปใช้ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยไปเกิดอุบัติเหตุชนทรัพย์สินบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย แม้ผู้ขับขี่ที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นจะมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยก็ตาม แต่ในเมื่อเป็นผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นได้บริษัทยังคงต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวนไปก่อน และเมื่อปรากฏว่าผู้ขับขี่นั้นมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย บริษัทจึงมีสิทธิเพียงเรียกค่าเสียหายส่วนแรก

ที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองคืนจากผู้เอาประกันภัยตามจำนวนที่บริษัทจ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน จำนวน 2,000 บาท

แต่หากความเสียหายที่บุคคลภายนอกได้รับเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยแล้ว ผู้เอาประกันภัยก็ไม่จำเป็นต้องเข้ามารับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกแต่อย่างใด

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรก เกินหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ในกรณีที่มีเหตุให้ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายส่วนแรกเกินกว่า 1 ข้อ ก็ให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดในแต่ละข้อเพิ่มขึ้นไป

ตัวอย่างที่ 50 ในกรมธรรม์ประกันภัยระบุให้ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง จำนวน 5,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (ได้ส่วนลดเบี้ยประกันภัย จำนวน 500 บาท) และการประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ แต่ขณะเกิดอุบัติเหตุทำให้ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายเป็น จำนวน 56,000 บาท นั้น มีบุคคลอื่นซึ่งมิใช่บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่แล้ว ผู้เอาประกันภัยจึงต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเองทั้ง 2 ข้อ คือ จำนวน 5,000 บาท (ตาม ข) + 2,000 บาท (ตาม ค) = 7,000 บาท

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเอง ไม่ว่าจะข้อ (ก) (ข) หรือ (ค) ก็ตาม บริษัทจะปฏิเสธความรับผิดต่อบุคคลภายนอกโดยอ้างว่าผู้เอาประกันภัยยังไม่นำจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกมาชำระแก่บริษัท หรือจะหักจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองออกจากจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้ให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้ บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวนความเสียหายไปก่อน แล้วจึงจะมาเรียกจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรกคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องชดใช้คืนแก่บริษัทภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท มิฉะนั้นจะต้องตกเป็นลูกหนี้ผิดนัด ซึ่งนอกจากต้นเงินแล้วยังต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยด้วย

ข้อ 3. <u>ค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี</u>

ถ้าผู้เอาประกันภัยถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครองบริษัทจะต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัยโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท เว้นแต่บริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินความคุ้มครองก่อนมีการฟ้องร้องแล้ว

เมื่อผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่รถโดยความยินยอมของผู้เอาประกันภัย หรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยถูกคู่กรณีฟ้องศาลเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครอง บริษัทจะเข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ หรือผู้ได้รับความคุ้มครองนั้นโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท แต่หากเป็นการฟ้องร้องในส่วนที่กรมธรรม์ประกันภัยมิได้คุ้มครองไว้ หรือบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองจนเต็มจำนวนเงินจำกัดความรับผิดก่อนถูกคู่กรณีฟ้องศาลเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนไว้แล้ว บริษัทก็ไม่ต้องเข้าไปต่อสู้คดีแทน

ตัวอย่างที่ 51 รถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุ เป็นผลทำให้ผู้โดยสารในรถคันนั้น ถึงแก่ความตาย ทายาทของผู้ตายฟ้องศาลเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้เอาประกันภัยเป็น จำนวน 550,000 บาท

ซึ่งหากกรมธรรม์ประกันภัยนี้คุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยไว้ จำนวน 500,000 บาทต่อคน เมื่อบริษัทได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้แก่บุคคลภายนอกนั้นไปแล้ว เป็นจำนวน 1,000,000 บาท (500,000 บาท + 500,000 บาท) เต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว แม้บุคคลภายนอกจะยังไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายส่วนที่ขาดอีก จำนวน 50,000 บาท ก็ตาม บริษัทก็ไม่มีหน้าที่ต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยอีกต่อไป เนื่องจากบริษัทได้ชดใช้เต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว

ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้เอาประกันภัยแต่ฝ่ายเดียว โดยมิได้มีการฟ้องบริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนให้ร่วมรับผิดด้วย หากผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทไม่ได้ดำเนินการใด ๆ หรือบริษัทได้เข้าต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย และผลคดีถึงที่สุด ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้เอาประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหาย บริษัทก็มีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษานั้นแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เสียหายในนาม หรือแทนผู้เอาประกันภัย บริษัทจะมากล่าวอ้างว่าคำพิพากษาผูกพันเฉพาะคู่ความจึงไม่ผูกพันบริษัทไม่ได้ ทั้งจะยกเอาอายุความขึ้นมาต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความแล้วก็มิได้เช่นกัน เพราะการดำเนินคดีอยู่ภายใต้ความรับรู้ของบริษัทมาโดยตลอด หากบริษัทจะยกอายุความมาปฏิเสธความรับผิดในภายหลัง ย่อมถือได้ว่าบริษัทใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

การที่บริษัทจะต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัยได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้เอาประกันภัยด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่ฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเกินกว่าจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัย หากผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์ให้บริษัทเข้ามาต่อสู้คดีแทนแล้ว บริษัทไม่มีสิทธิต่อสู้คดีแทนผู้เอาประกันภัย แต่เพื่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท บริษัทอาจร้องสอดเข้าเป็นคู่ความร่วมในคดีตามมาตรา 57 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็ได้

ข้อ 4. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้ขับขี่</u>

บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง แต่มีเงื่อนไขว่า

4.1 บุคคลนั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

4.2 บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

การให้ความยินยอมให้บุคคลอื่นเป็นผู้ใช้ หรือขับขี่รถที่จะได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขข้อนี้ หมายถึง การให้ความยินยอมให้บุคคลอื่นนั้นนำรถไปใช้เป็นยานพาหนะในการเดินทาง หรือการขนส่ง ตามการใช้รถปกติตามแต่กรณีของประเภทรถนั้น สืบเนื่องจากในการประกันภัยรถยนต์ในส่วนของความรับผิดต่อบุคคลภายนอก จำเป็นต้องขยายให้คุ้มครองรวมถึงผู้ขับขี่รถยนต์คันที่เอาประกันภัยที่มิใช่ผู้เอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยด้วย ทั้งนี้ จะต้องได้รับการยินยอมจากผู้เอาประกันภัย

การยินยอมจากผู้เอาประกันภัยในที่นี้ หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัยยินยอมให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งใช้รถเป็นพาหนะโดยปกติทั่วไป ในทางปฏิบัติรถยนต์ที่เอาประกันภัยมิใช่มีผู้ใช้รถยนต์เพียงคนเดียว หรือในกรณีที่รถยนต์เป็นของนิติบุคคลก็จะมีพนักงานขับรถยนต์ ถ้าไม่มีการขยายความคุ้มครองรวมไปถึงก็จะเกิดปัญหาคนใช้รถไม่ได้รับความคุ้มครอง คนที่ได้รับความคุ้มครองกลับเป็นคนที่ไม่ได้ใช้รถขึ้น ดังนั้นกรมธรรม์ประกันภัยจึงขยายความคุ้มครอง

ให้ครอบคลุมไปถึงบุคคลใดก็ตามซึ่งขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัย โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยถือเสมือนหนึ่งว่าเป็นผู้เอาประกันภัยด้วย

ตัวอย่างที่ 52 นายขาวให้นายแดงยืมรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้ นายแดงชวนนายดำนั่งรถไปเป็นเพื่อนด้วย ขณะเดินทางไปประสบอุบัติเหตุชนคนตาย ซึ่งหากไม่มีข้อกำหนดดังกล่าวแล้วบริษัทก็ไม่ต้องชดใช้ความรับผิดต่อความตายที่เกิดขึ้นนั้น ทั้งนี้ เนื่องจากการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกจะคุ้มครองเฉพาะความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่มีต่อบุคคลภายนอกเท่านั้น เมื่อนายแดงมิใช่ผู้เอาประกันภัยบริษัทก็ไม่ต้องรับผิด แต่เนื่องจากในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นรถยนต์คันหนึ่ง ๆ มิใช่จะมีผู้ใช้รถเพียงคนเดียว ดังนั้นเพื่อให้กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองครอบคลุมไปถึงผู้ขับขี่คนอื่น ๆ ที่มิใช่ผู้เอาประกันภัยด้วย จึงกำหนดเงื่อนไขข้อดังกล่าวไว้

จากเหตุผลข้างต้นการให้ความยินยอมตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้ จึงไม่ได้รวมถึงการส่งมอบรถให้สถานบริการเพื่อการใช้บริการต่าง ๆ ของสถานบริการนั้น ๆ

ตัวอย่างที่ 53 สถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม หากสถานบริการนั้นเคลื่อนย้ายรถ หรือมอบหมายให้บุคคลใดขับรถจนรถไปก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ผู้ใช้รถหรือผู้ขับขี่รถดังกล่าวจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้ เพราะการที่ผู้เอาประกันภัยนำรถไปซ่อมแซมที่ศูนย์ซ่อมหรืออู่ซ่อมรถ หรือไปทำการบำรุงรักษา หรือทำความสะอาดหรือติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เป็นการส่งมอบรถให้เพื่อรับบริการดังกล่าว ไม่ใช่การส่งมอบรถให้ไปใช้ขับขี่อย่างยานพาหนะปกติตามความหมายของกรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้ ซึ่งสถานบริการในฐานะผู้รับจ้างให้บริการเมื่อได้รับมอบรถแล้วมีหน้าที่ต้องระมัดระวังดูแลรักษารถคันดังกล่าวไม่ให้เกิดความเสียหายและไม่ให้ไปก่อความเสียหายต่อบุคคลภายนอก ดังนั้นหากสถานบริการเคลื่อนย้ายรถ หรือนำรถไปขับขี่จนเกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อ 4. นี้ เจ้าของสถานบริการและผู้ขับขี่จะต้องรับผิดชอบเอง

ในการขยายความคุ้มครองนี้มีเงื่อนไขว่า ผู้ขับขี่นั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเองและอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เช่น เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และจะต้องดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิตามกฎหมาย เป็นต้น

เงื่อนไขอีกประการหนึ่งก็คือ บุคคลผู้ขับขี่นั้นจะต้องไม่ได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่นหรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชอบเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

สำหรับเงื่อนไขส่วนนี้ก็เพื่อตัดปัญหาการมีประกันภัยซ้อนกัน เพราะในแง่ของบุคคลทั่วไปสามารถจะทำประกันภัยความรับผิดต่อบุคคลภายนอกอันเกิดจากการกระทำละเมิดทุกอย่าง รวมถึงการขับขี่รถยนต์ใด ๆ ซึ่งในกรณีนี้กรมธรรม์ประกันภัยที่คุ้มครองความรับผิดดังกล่าวจะต้องชดใช้ค่าเสียหายไปก่อน หากการชดใช้ไม่เพียงพอกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์นี้จึงจะใช้ให้ในส่วนที่ขาดอยู่

แต่หากกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกที่บุคคลนั้นซื้อความคุ้มครองไว้ มีข้อความระบุไว้ว่าจะรับผิดเฉพาะส่วนที่เกินจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่นเช่นกันแล้ว ย่อมถือได้ว่ามีการทำสัญญาวินาศภัยสองรายเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน จึงต้องไปพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 870 กล่าวคือ กรมธรรม์ประกันภัยใดทำก่อนกรมธรรม์ประกันภัยนั้นก็ต้องเข้าไปรับผิดชอบก่อน หากไม่พอกรมธรรม์ประกันภัยหลัง จึงเข้ามารับผิดชอบต่อไป แต่หากทำพร้อมกันก็ให้กรมธรรม์ประกันภัยทั้งสองร่วมกันรับผิดตามส่วนเฉลี่ยของทุนประกันภัยที่แต่ละกรมธรรม์ประกันภัยได้รับประกันภัยไว้

ข้อ 5. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร เมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ทั้งนี้ เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอบริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

กรมธรรม์ประกันภัยนี้นอกจากจะขยายความคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยตามข้อ 4. แล้ว ยังคุ้มครองไปถึงความรับผิดของผู้โดยสาร กล่าวคือ หากมีอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งอยู่ในรถยนต์นั้น ทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก และความเสียหายนั้นผู้โดยสารในรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทก็ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลภายนอกในนามหรือแทนผู้โดยสารนั้น

ตัวอย่างที่ 54 นางแดงเจ้าของรถที่ทำประกันภัยไว้ โดยมีนายขาวและนายเขียวนั่งโดยสารไปด้วย ขณะที่นางแดงจอดรถยนต์ริมบาทวิถี นายเขียวซึ่งนั่งอยู่ตอนหลังด้านขวาเปิดประตูโดยมิได้ระมัดระวัง ทำให้นายดำซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์ตามหลังมาพุ่งชนเสียหลักล้มลง นายดำได้รับบาดเจ็บ เมื่อความบาดเจ็บที่นายดำได้รับนายเขียวเป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายแล้ว บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยก็จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายดำแทนนายเขียว เป็นต้น

แต่ความรับผิดของบริษัทอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ผู้โดยสารนั้นมิได้ทำประกันความรับผิดของตนต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นไว้ หรือหากทำไว้แต่ความคุ้มครองไม่เพียงพอกับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้ว บริษัทก็จะรับผิดเฉพาะส่วนเกินเท่านั้น

ข้อ 6. <u>การคุ้มครองนายจ้าง</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองถึงนายจ้างซึ่งไม่ใช่ผู้เอาประกันภัย เมื่อนายจ้างจะต้องรับผิดจากการใช้รถยนต์คันเอาประกันภัยโดยลูกจ้างในทางการที่จ้าง ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ แต่มีเงื่อนไขว่า

6.1 นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัยนี้

6.2 นายจ้างไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น เว้นแต่ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับชดใช้นั้นไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

6.3 การคุ้มครองนี้ไม่เพิ่มจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของบริษัท

เงื่อนไขข้อนี้เป็นการขยายความคุ้มครองรวมถึงนายจ้างของผู้เอาประกันภัย ในกรณีที่นายจ้างต้องรับผิดในอุบัติเหตุที่ผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นลูกจ้างใช้รถยนต์ในระหว่างทางการที่จ้างได้ก่อขึ้น

เนื่องจากในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำละเมิด กำหนดให้นายจ้างต้องร่วมรับผิดกับลูกจ้างเมื่อลูกจ้างไปละเมิดทำให้ผู้อื่นได้รับความบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต หรือเสียหายทางทรัพย์สินในระหว่างทางการที่จ้างหรือขณะปฏิบัติหน้าที่ให้นายจ้าง ซึ่งผู้เสียหายสามารถเรียกร้องต่อนายจ้างให้ชดใช้ค่าเสียหายเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของลูกจ้างได้ ฉะนั้น เพื่อมิให้นายจ้างต้องได้รับผลกระทบจากการกระทำละเมิดของลูกจ้างจากการใช้รถยนต์ในระหว่างการที่จ้าง กรมธรรม์ประกันภัยจึงได้ขยายความคุ้มครองถึงนายจ้างด้วย แต่มีเงื่อนไขดังนี้ คือ

1. นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ในภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัย เช่น เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และต้องดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิตามกฎหมาย เป็นต้น

2. นายจ้างไม่ได้รับความคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับการชดใช้แต่ไม่เพียงพอ บริษัทก็จะชดใช้ในส่วนที่เกินเท่านั้น ในกรณีนี้เพื่อป้องกันการประกันภัยซ้ำซ้อนกัน เพราะนายจ้างอาจจะมีการประกันภัยความรับผิดอันเกิดจากการดำเนินงานทุกอย่างของนายจ้างรวมถึงการกระทำของลูกจ้างด้วยซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวควรจะชดใช้ก่อนเพราะเป็นกรมธรรม์ประกันภัยหลัก แต่ถ้าชดใช้แล้วไม่เพียงพอเพราะความเสียหายเกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์นี้จึงจะชดใช้ในส่วนที่เกินให้

3. การคุ้มครองนี้มิใช่เป็นการเพิ่มจำนวนเงินเอาประกันภัย เช่น จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความรับผิดต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอกตามกรมธรรม์ประกันภัยระบุไว้ จำนวน 500,000 บาท เมื่อมีการขยายความคุ้มครองนายจ้าง ก็มิได้หมายความว่ามีการคุ้มครองนายจ้างอีก จำนวน 500,000 บาท (รวมเป็นจำนวน 1,000,000 บาท) จำนวนเงินจำกัดความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยยังคงเดิม คือ ไม่เกินจำนวน 500,000 บาท

แต่ทั้งนี้ ลูกจ้างในทางการที่จ้าง ซึ่งเป็นผู้ขับขี่ หรือผู้ที่ใช้รถก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกนั้นจะต้องได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ด้วย นายจ้างจึงจะได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยข้อนี้

ข้อ 7. <u>การยกเว้นทั่วไป</u> การประกันภัยตามหมวดนี้ ไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก

7.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตคุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทย แล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินก็ตาม บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้ายการขยายอาณาเขต (ร.ย.04) ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

7.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด ไม่ว่าจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

ข้อยกเว้นตามข้อนี้ มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อการทำผิดกฎหมาย หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากการใช้รถดังกล่าวไม่ได้เป็นการใช้รถตามปกติทั่วไป มีความเสี่ยงสูงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุโดยง่ายกรมธรรม์ประกันภัยจึงยกเว้นความคุ้มครอง

กรณีอย่างไรที่จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป เช่น การใช้รถยนต์ขนยาเสพติดไม่ว่ารถคันนั้นจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม ต้องเป็นการขนยาเสพติดที่กฎหมายให้ถือว่าเป็นการครอบครองหรือมีไว้เพื่อจำหน่าย หากมีไว้เพื่อเสพไม่ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย หรือในกรณีที่ใช้รถยนต์บรรทุกคนต่างด้าว จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายตาม 7.2 นี้หรือไม่ต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้ขับขี่ จากข้อเท็จจริง และจากข้อกฎหมายเป็นสำคัญ เช่น หากเป็นการบรรทุกคนต่างด้าวเพื่อหลบหนีเข้าเมือง หรือหลบหนีออกจากเมือง หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมาย เช่นนี้ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย แต่หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวนั้นหลบหนีเข้ามาอาศัยใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว แม้คนเหล่านั้นจะโดยสารรถยนต์ไปด้วยกัน เพื่อไปทำงานหรือทำธุระอื่นใด

เช่นนี้ ผู้ขับขี่ย่อมไม่มีเจตนาจะหลบหนีหรือหลีกเลี่ยงการจับกุม ต้องถือว่าเป็นการใช้รถเพื่อบรรทุกคนโดยสารตามปกติทั่วไป มิใช่ใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด ข้อยกเว้นข้อนี้มิได้หมายความรวมถึงการทำผิดกฎจราจร เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณไฟจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

เงื่อนไขข้อนี้นอกจากจะยกเว้นความคุ้มครองในกรณีการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแล้ว การใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 55 นาย ก. ขับรถชนนาย ข. คนเดินถนน แต่ไม่หยุดช่วยเหลือคนเจ็บ โดยทำการขับรถหลบหนีไปอย่างรวดเร็ว และในระหว่างการขับรถหลบหนีไปเกิดอุบัติเหตุชนรถของนาย ค. ที่ขับมาในเส้นทางปกติ จนได้รับความเสียหายทั้งตัวรถยนต์และบาดเจ็บ เช่นนี้ความเสียหายที่เกิดขึ้น นาย ข. จะได้รับความคุ้มครอง ส่วนความเสียหายที่เกิดขึ้นกับนาย ค. จะเข้าข้อยกเว้นตามข้อนี้ แต่อย่างไรก็ตามบริษัทจะต้องชดใช้ความเสียหายกรณีบาดเจ็บให้นาย ค. ไปก่อน แล้วสามารถเรียกคืนจากนาย ก. ผู้ขับขี่รถประกันภัยต่อไป ตามเงื่อนไขข้อสัญญาพิเศษ ข้อ 8.

7.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็ว ทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ที่มิได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็ว ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้นหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ข้อยกเว้นการแข่งขันความเร็วในข้อนี้หมายรวมถึง การแข่งขันความเร็วทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันความเร็วในสนามแข่ง นอกสนามแข่ง บนถนนสาธารณะ หรือถนนส่วนบุคคล การเอาชนะกันด้วยความเร็ว ไม่ว่าการแข่งขันนั้นจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม

ทั้งนี้ เนื่องจากความเสี่ยงภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้คุ้มครองอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในความเสี่ยงตามปกติวิสัยของผู้ขับขี่โดยทั่วไป จึงต้องถือว่าเป็นการแข่งขันความเร็วที่มีความเสี่ยงภัยเกินกว่าเกณฑ์การใช้งานปกติ แต่ไม่หมายความรวมถึงการขับขี่เร็วเกินกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

7.4 การใช้ลากจูงหรือผลักดันรถหรือทรัพย์สินอื่นใด เว้นแต่รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

เนื่องจาก 7.4 เป็นข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อเงื่อนไข 7.4 ระบุว่า “การใช้ลากจูง หรือผลักดัน ...” จึงต้องหมายถึงเฉพาะกรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ไปลากจูง หรือไปผลักดันเท่านั้นจึงจะเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองนี้ แต่หากรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ถูกลากจูง หรือถูกผลักดัน ก็ไม่เข้าข้อยกเว้นนี้ บริษัทจะอาศัย 7.4 มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้

การใช้ลากจูงหรือผลักดันในที่นี้ หมายถึง เฉพาะกรณีที่นำรถคันเอาประกันภัยไปใช้ลากจูง หรือผลักดันรถอื่น หรือทรัพย์สินอื่นใด โดยรถอื่น หมายถึง รถอีกคันหนึ่งซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย รถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้ รถที่อยู่ระหว่างการซ่อม

การยกเว้นดังกล่าวไม่รวมถึงการนำรถตัวลากไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริง คือ ไม่มีเครื่องยนต์และไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง และเมื่อนำมาพ่วงแล้วมีลักษณะเป็นรถคันเดียวกัน การขับเคลื่อน การห้ามล้อเป็นไปโดยระบบต่อเนื่องกัน การขับขี่หรือควบคุมรถทำโดยบุคคลคนเดียว คือ ผู้ขับขี่ตัวลาก ฉะนั้น หากมีการนำรถตัวลากไปลากรถพ่วงที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริงแล้วจะนำข้อยกเว้น 7.4 นี้มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้ ไม่ว่ารถตัวลากและรถพ่วงจะเจ้าของเดียวกันหรือต่างเจ้าของจะประกันภัยบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกัน

กรณีทั้งตัวลากและรถพ่วง (หัวลาก-หางพ่วง) ต่างมีประกันภัยไว้ ไม่ว่าจะบริษัทเดียวกัน หรือบริษัทต่างบริษัทกันก็ตาม เมื่อรถทั้ง 2 คันลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่ารถตัวลาก หรือรถพ่วง หรือทั้งสองเฉี่ยวชน บริษัทผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกัน) จึงต้องร่วมรับผิดในลักษณะลูกหนี้ร่วม คือ เฉลี่ยความรับผิดเท่า ๆ กัน และแม้ว่าความคุ้มครองต่อบุคคลภายนอกทั้ง 2 กรมธรรม์จะต่างกัน ก็ต้องเฉลี่ยเท่ากัน เมื่อเฉลี่ยจนหมดกรมธรรม์ประกันภัยหนึ่งแล้วหากยังไม่พอก็จะนำส่วนที่เหลืออีกกรมธรรม์ประกันภัยหนึ่งไปชำระต่อไป และหากกรมธรรม์ประกันภัยที่เหลือชำระจนเต็มความคุ้มครองแล้วยังไม่คุ้มความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบส่วนที่เหลือเองต่อไป

แต่หากกรณีเป็นว่ารถตัวลาก (หัวลาก) มีประกันภัย รถตัวพ่วง (หางพ่วง) ไม่มีประกันภัย หรือรถตัวลาก (หัวลาก) ไม่มีประกันภัย รถตัวพ่วง (หางพ่วง) มีประกันภัยแล้ว ก็จะเป็นกรณีที่จะมีผู้ที่ต้องเข้ามารับผิดแทนผู้เอาประกันภัยเพียงบริษัทเดียว ฉะนั้น บริษัทที่รับประกันภัยไว้นั้น (ไม่ว่ารับประกันรถตัวลาก (หัวลาก) หรือรถตัวพ่วง (หางพ่วง)) จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวน

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยไว้ไปลากจูง หรือผลักดันรถอื่นอีกคันหนึ่งซึ่งมีเครื่องยนต์ หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตัวเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย ซึ่งอยู่ในข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง แต่หากรถทั้ง 2 คันได้ทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันแล้ว บริษัทก็ไม่อาจนำเงื่อนไขดังกล่าวขึ้นมาปฏิเสธความรับผิดได้

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยเป็นรถยก ซึ่งถือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ เมื่อไปยกลากรถคันอื่นแล้วเกิดเหตุรถคันที่ถูกยกลากไปชนกับเสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้รถที่ถูกยกลากได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย เนื่องจากถือว่าผู้ขับขี่รถยกลากเป็นผู้ควบคุมรถที่ถูกยกลากตาม 1.2 (ก) แต่ความเสียหายของเสาไฟฟ้ายังคงได้รับความคุ้มครอง

ทรัพย์สินอื่นใด หมายถึง สิ่งของใด ๆ ที่ไม่มีสภาพเป็นรถ เช่น ล้อเลื่อน ล้อลาก หรือล้อเลื่อนล้อลากที่นำมาต่อเติมเป็นบ้าน หรือนำมาบรรทุกเรือ หรือสิ่งของอื่นใด เป็นต้น โดยนำไปต่อพ่วงกับรถยนต์คันเอาประกันภัย ไม่ว่าจะต่อแบบถาวร หรือแยกส่วนได้ก็ตาม

7.5 ความรับผิดซึ่งเกิดจากสัญญาหรือบันทึกที่ผู้ขับขี่ทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญาหรือบันทึกนั้นแล้วความรับผิดของผู้ขับขี่จะไม่เกิดขึ้น

หมายความถึง กรณีที่ผู้ขับขี่ไม่มีความรับผิดตามกฎหมายในเหตุที่เกิดขึ้น แต่ผู้ขับขี่ไปทำสัญญาหรือทำบันทึกใด ๆ ที่เป็นการยินยอมรับผิดหรือสัญญาชดใช้ บริษัทก็จะไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาหรือบันทึกใด ๆ ที่ผู้ขับขี่ได้ทำขึ้น และบริษัทได้มีหลักฐานในข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่าเหตุที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เป็นเหตุที่ผู้ขับขี่ต้องรับผิด

อนึ่ง ผู้ขับขี่ตาม 7.5 นี้ ให้หมายความรวมถึงผู้เอาประกันภัย และบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยด้วย เช่น กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยไม่ได้กระทำการประมาทก่อให้เกิดอุบัติเหตุ แต่ผู้ขับขี่ หรือผู้เอาประกันภัยไปยอมรับว่าตนเองเป็นฝ่ายประมาท หรือประมาททั้งสองฝ่าย หรือไปทำบันทึกยอมรับผิด หรือยอมชดใช้กับคู่กรณีเองโดยไม่แจ้งให้บริษัททราบก่อน บริษัทไม่ต้องรับผิดจนกว่าจะมีการพิสูจน์ และคดีถึงที่สุด

7.6 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่ให้ถือว่าเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ดังนี้

7.6.1 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด เกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หรือ

7.6.2 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ กรณีการขับขี่โดยบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือโดยบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถหรืออยู่ระหว่างพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ หรือ

7.6.3 กรณีไม่ยินยอมให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ จนถูกดำเนินคดีฐานขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

ข้อยกเว้นตาม 7.6 นี้เป็นข้อยกเว้นกรณีที่ผู้ขับขี่ในขณะเกิดเหตุตามกฎหมายถือว่าขับขี่ในขณะเมาสุรา กล่าวคือ บุคคลทั่วไปที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดตั้งแต่ 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป หรือบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หรือมีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ มาขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยจนเกิดอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกแล้ว ความเสียหายที่เกิดต่อบุคคลภายนอกนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อยกเว้นนี้ นำปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดของผู้ขับขี่ในขณะเกิดเหตุมาเป็นตัวกำหนด ฉะนั้นถ้าไม่มีการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดแล้ว บริษัทก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดได้ แม้ผู้ขับขี่จะมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่า เมาสุราก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามหากเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ แต่ผู้ขับขี่ไม่ยินยอมให้ทำการทดสอบ จนเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีกับผู้ขับขี่ฐานขับรถขณะเมาสุรา ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และผู้ขับขี่ได้ยอมรับผิด หรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษ ในความผิดดังกล่าว ก็ถือว่าผู้ขับขี่เมาสุราเข้าข้อยกเว้นนี้

การตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การใช้วิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) การตรวจจากปัสสาวะ การตรวจจากเลือด และสามารถคำนวณปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ณ เวลาที่เกิดเหตุได้ แม้ระยะเวลาที่ตรวจวัดจะตรวจวัดหลังเกิดเหตุก็ตาม ซึ่งถ้าคำนวณตามหลักทาง การแพทย์ของแพทยสภา และตามผลการวิจัยของสถาบันนิติเวชวิทยากรมตำรวจ เรื่อง การลดลงของระดับแอลกอฮอล์ในเลือดภายหลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ผลการวิจัยของทั้ง 2 สถาบัน) “ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดภายหลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะลดลงภายหลังดื่มครั้งสุดท้ายประมาณ 15 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ต่อชั่วโมง) เป็นต้น ดังนั้นไม่ว่าจะใช้วิธีการใด หรือตรวจวัดเวลาใด หากผลที่ได้เมื่อเทียบค่าออกมาแล้วปรากฏว่า ผู้ขับขี่นั้นในขณะเกิดเหตุมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับบุคคลทั่วไป หรือเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือโดยบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถก็จะเข้าข้อยกเว้นนี้

7.7 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งขณะขับขี่มีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทในร่างกาย จนถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

ข้อยกเว้น ตาม 7.7 นี้ เป็นข้อยกเว้นกรณีผู้ขับขี่รถประกันภัย ขับรถไปเกิดอุบัติเหตุ และเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบพบว่ามีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกายของผู้ขับขี่ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้ขับขี่ว่าได้กระทำความผิดฐานขับขี่รถโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ วรรค 1 ก็จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรานี้

ข้อ 8. <u>ข้อสัญญาพิเศษ</u>

ภายใต้จำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้ในตาราง บริษัท จะไม่ยกเอาความไม่สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือข้อ 7.1 7.2 7.3 7.4 7.5 หรือเงื่อนไขทั่วไป เว้นแต่ข้อ 3 ของหมวดเงื่อนไขทั่วไป เป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดตาม 1.1 ในหมวดนี้

ส่วนเงื่อนไขข้อ 7.6 และ 7.7 บริษัทจะไม่นำมาเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกเพื่อปฏิเสธความรับผิดทั้งตาม 1.1 และ 1.2 ในหมวดนี้

ในกรณีที่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ต่อผู้เอาประกันภัย แต่บริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสองในความรับผิดที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

หมายความว่า เมื่อผู้เอาประกันภัยนำรถคันเอาประกันภัยไปใช้และประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก แต่การเกิดอุบัติเหตุเกิดขึ้นในขณะผู้ขับขี่ใช้ในการแข่งขันความเร็ว หรือเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองตามเงื่อนไขอื่นใน 7.1 7.2 7.3 7.4 และ 7.5 หรืออาจเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยก็ตาม บริษัทไม่อาจยกเหตุหรือเงื่อนไขดังกล่าวรวมทั้งความไม่สมบูรณ์ของกรมธรรม์ประกันภัยมาอ้างเพื่อเป็นเหตุให้ปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย ตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ได้ บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ไปก่อนแล้ว จึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยภายหลัง

แต่ในส่วนของข้อยกเว้น 7.6 และ 7.7 นั้นต่างจากข้อยกเว้น 7.1 7.2 7.3 7.4 และ 7.5 กล่าวคือ หากเกิดกรณีที่เข้าข้อยกเว้นตาม 7.1 7.2 7.3 7.4 และ 7.5 แล้วบริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนของความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัยของบุคคลภายนอกไปก่อน แล้วจึงมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยในภายหลัง ส่วนความเสียหายของทรัพย์สินของบุคคลภายนอกบริษัทไม่ต้องรับผิดชดใช้เลย ขณะที่หากเป็นกรณีเข้าข้อยกเว้นตาม 7.6 และ 7.7 นั้น บริษัทจะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกไปก่อน ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน และเมื่อชดใช้ไปแล้วเพียงใดบริษัทก็จะมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยเพียงนั้น

แต่หากเหตุที่ทำให้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ เป็นเหตุตามเงื่อนไขข้อ 2. ของหมวดเงื่อนไขทั่วไปแล้ว บริษัทสามารถยกเหตุดังกล่าวขึ้นปฏิเสธความรับผิดตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.1 ต่อบุคคลภายนอกได้

หรือเมื่อเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามข้อตกลงคุ้มครอง 1.2 แล้ว บริษัทสามารถยกเอาความไม่สมบูรณ์ของสัญญา หรือเงื่อนไขใด ๆ เว้นแต่ 7.6 และ 7.7 ที่ทำให้บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมายหรือตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ขึ้นมาเป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดต่อบุคคลภายนอกได้เช่นกัน

แต่หากผู้เอาประกันภัยเลี้ยวกลับรถในที่มีเครื่องหมายจราจรห้ามไว้ทำให้เกิดอุบัติเหตุชนบุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย ไม่ถือว่าเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย เพราะเครื่องหมายจราจรเป็นเครื่องหมายที่แสดงให้ผู้ขับรถได้ระมัดระวังเพื่อความปลอดภัยเท่านั้น ดังนั้นบริษัทจะปฏิเสธความรับผิดต่อความบาดเจ็บและความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกไม่ได้

ในกรณีที่บุคคลภายนอกฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทน และศาลมีคำพิพากษาให้ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย หรือผู้โดยสาร ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกนั้น (โจทก์) หาก

ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับโจทก์นั้น เป็นความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ บริษัทต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มตามคำพิพากษาให้แก่โจทก์ (หรือจ่ายคืนแก่ผู้เอาประกันภัยกรณีผู้เอาประกันภัยชดใช้ให้แก่โจทก์ไปแล้ว) แม้คดีนั้นบริษัทไม่ได้ถูกฟ้องเป็นจำเลยด้วยก็ตาม แต่ผู้เอาประกันภัยได้แจ้งการถูกฟ้องให้บริษัททราบแล้ว หรือมีการฟ้องบริษัทเป็นจำเลย แต่ศาลพิพากษายกฟ้องในส่วนที่เกี่ยวกับบริษัท หรือให้บริษัทรับผิดไม่เต็มคำพิพากษาก็ตาม แต่หากการที่ศาลยกฟ้องในส่วนของบริษัท หรือให้บริษัทรับผิดไม่เต็มคำพิพากษาเป็นเพราะ

1) ความแตกต่างของอายุความตามสัญญาประกันภัยและอายุความละเมิด

ตัวอย่างที่ 56 รถของส่วนราชการถูกรถยนต์คันเอาประกันภัยชนได้รับความเสียหาย ต่อมาหลังจากเกิดเหตุประมาณ 5 ปี หน่วยราชการนั้นเป็นโจทก์ฟ้องผู้ขับขี่เป็นจำเลยที่ 1 ผู้เอาประกันภัยเป็นจำเลยที่ 2 และบริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนเป็นจำเลยที่ 3 ต่อมาศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในส่วนของจำเลยที่ 3 เนื่องจากคดีขาดอายุความ (2 ปีนับแต่วันวินาศภัย) แต่ในส่วนของจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 ยังไม่ขาดอายุความ เนื่องจากอายุความละเมิด คือ 1 ปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ต้องชดใช้ ซึ่งการรู้ในกรณีนี้ต้องนับวันแต่วันที่หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้แทนนิติบุคคลรู้ ซึ่งตามข้อเท็จจริงปรากฏว่ายังไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันที่หัวหน้าส่วนราชการรู้ ทำให้ผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดเพียงลำพังทั้ง ๆ ที่ได้ทำประกันภัยไว้ และการเรียกร้องล่าช้าของโจทก์หาได้เกี่ยวข้อง หรือเป็นความผิดของผู้เอาประกันภัยแต่อย่างใดไม่ บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้เงินตามคำพิพากษาแทนผู้เอาประกันภัย

2) มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเงื่อนไขของสัญญาประกันภัย

ตัวอย่างที่ 57 บุคคลภายนอกเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย จำเลยที่ 2 ในฐานะนายจ้างในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 3 บริษัทในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนรถยนต์คันที่จำเลยที่ 1 ขับไปเกิดเหตุครั้งนี้ โดยให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรับผิดชดใช้ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมรถของโจทก์ รวมทั้งค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ของโจทก์ในระหว่างได้รับบาดเจ็บจากการกระทำละเมิดของจำเลยที่ 1 ศาลพิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชดใช้ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมรถของโจทก์ ส่วนค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ของโจทก์ ไม่อยู่ในเงื่อนไขความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ค่าเสียหายในส่วนนี้จึงพิพากษาให้เฉพาะจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 เป็นผู้ชดใช้ โดยบริษัทจำเลยที่ 3 ไม่ต้องร่วมรับผิดแต่อย่างใด ซึ่งจะเห็นได้ว่าในข้อเท็จจริงความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอกมิได้จำกัดเฉพาะค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมรถเท่านั้น แต่รวมถึงค่าเสียหายใด ๆ ก็ตามที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกตามมูลละเมิด ฉะนั้น เมื่อศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 ต้องรับผิดในค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้แทนจำเลยทั้งสองด้วย

3) ความผิดพลาดในการดำเนินกระบวนพิจารณาของโจทก์เอง

ตัวอย่างที่ 58 รถประกันเกิดอุบัติเหตุชนกับรถอื่น เจ้าของรถอื่นนั้นได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ขับขี่เป็นจำเลยที่ 1 ผู้เอาประกันภัยเป็นจำเลยที่ 2 และบริษัทเป็นจำเลยที่ 3 ปรากฏว่าจำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ (จำเลยทั้งสามอ้างไม่ได้รับหมายเรียก/สำเนาฟ้อง) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้เฉพาะจำเลยที่ 1 เป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนจำเลยที่ 2 ไม่ต้องรับผิด เนื่องจากโจทก์ไม่ได้นำสืบว่า จำเลยที่ 1 เป็นผู้ได้รับมอบหมายหรือลูกจ้างในทางการที่จ้างของจำเลยที่ 2 (ทั้งมิได้นำสืบเงื่อนไขการคุ้มครองผู้ขับขี่) เมื่อจำเลยที่ 2 ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิด บริษัทจำเลยที่ 3 ในฐานะผู้รับประกันภัยค้ำจุนจึงไม่ต้องรับผิด จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า แม้จำเลยที่ 1 มิใช่ผู้เอาประกันภัย แต่จำเลยที่ 1 เป็นผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยถือเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยความรับผิด ตามกฎหมายของจำเลยที่ 1 จึงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย บริษัทจึงต้องเข้ามารับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแทนจำเลยที่ 1 แต่เนื่องจากโจทก์มิได้นำสืบเงื่อนไขการคุ้มครองผู้ขับขี่ให้ศาลทราบเป็นผล

ทำให้คำพิพากษาออกมาเช่นนั้น ซึ่งมิใช่ความผิดของผู้ขับขี่หรือผู้เอาประกันภัยแต่อย่างใด เมื่อผู้ขับขี่ต้องรับผิดตามคำพิพากษา บริษัทจึงต้องเข้ามาชดใช้แทนผู้ขับขี่

อย่างไรก็ตามในกรณีที่ผู้เสียหาย (โจทก์) ไม่ได้ฟ้องบริษัทเป็นจำเลย แม้ผู้เอาประกันภัยมิได้แจ้งการถูกฟ้องให้บริษัททราบ ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำพิพากษาแทนผู้เอาประกันภัย บริษัทยังคงผูกพันต้องรับผิดต่อโจทก์แทนผู้เอาประกันภัยอยู่ เพียงแต่หากการไม่แจ้งนั้นทำให้เกิดความเสียหายอย่างใดต่อบริษัท บริษัทก็มีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายนั้นจากผู้เอาประกันภัยได้

หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

รถยนต์สูญหาย บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ตามมาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้น และผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว สูญหายไปอันเกิดจากการกระทำความผิดเฉพาะฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ หรือเกิดความเสียหายต่อรถยนต์อันเกิดจากการกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิดเช่นว่านั้น แต่ไม่รวมการสูญหายจากการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง

รถยนต์ไฟไหม้บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องจากสาเหตุใด ๆ ก็ตาม

การสูญหายของรถยนต์ที่จะได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ ต้องเป็นการสูญหายจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์เท่านั้น ความสูญหายจากการถูกฉ้อโกงจะไม่ได้รับความคุ้มครอง

การสูญหายที่ได้รับความคุ้มครองนี้จะเป็นการสูญหายทั้งคัน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์สูญหาย และไม่ว่าการสูญหายนั้นจะเกิดจากการกระทำของลูกจ้าง หรือของบุคคลอื่น เช่น ผู้ขับขี่ซึ่งระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย (เว้นแต่ผู้ขับขี่นั้นเป็นผู้เอาประกันภัย) ก็เป็นความสูญหายที่จะได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ทั้งสิ้น ส่วนการชดใช้จะชดใช้อย่างไรให้เป็นไปตามข้อ 2. ของหมวดนี้

กรณีอุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายและถอดออกจากตัวรถยนต์ได้ หากสูญหายจะต้องปรากฏร่องรอยของการกระทำความผิดต่อทรัพย์ที่สามารถพิสูจน์ได้อย่างชัดเจน และมีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

อุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นและผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบตามความในหมวดนี้ หมายถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบเพิ่มเติมอย่างชัดเจน เพื่อให้บริษัทได้พิจารณากำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยให้เหมาะสมตามมูลค่าของอุปกรณ์เครื่องตกแต่งดังกล่าว

การคุ้มครองความสูญหายนี้มิได้จำกัดเฉพาะความสูญหายแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ด้วย เช่น รถยนต์ถูกลักทรัพย์ไป แต่ต่อมาสามารถติดตามเอาคืนมาได้ แต่รถยนต์ที่ได้คืนมามีสภาพความเสียหาย มีร่องรอยการถูกชนมา แม้ผู้เอาประกันภัยจะซื้อความคุ้มครองไว้เฉพาะส่วนรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ มิได้ซื้อความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ไว้ก็ตาม (กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2) ความเสียหายที่เกิดขึ้นก็ยังคงได้รับความคุ้มครอง แม้ร่องรอยความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นจะปรากฏชัดเจนว่าเป็นความเสียหายที่มีการชนเกิดขึ้น แต่ก็เป็นการชนที่เป็นผลมาจากการที่รถยนต์ถูกลักทรัพย์ไป จึงยังคงได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้อยู่

หรือกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้นำรถยนต์ไปจอดตามศูนย์การค้า และเมื่อจับจ่ายซื้อของเสร็จได้กลับมาที่รถยนต์ที่จอดไว้ ปรากฏเห็นคนร้ายกำลังงัดรถยนต์อยู่จึงร้องเรียกให้คนช่วย คนร้ายจึงหนีไป เมื่อไปตรวจสอบปรากฏว่ารถยนต์ได้รับความเสียหาย มีรอยถลอกของสีที่เกิดจากการงัดแงะกุญแจรถได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมดนั้นเป็นความเสียหายที่เกิดจากการพยายามลักทรัพย์ของบุคคลอื่น จึงเป็นความเสียหายที่ยังคงได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ด้วยเช่นกัน หรือกรณีที่มีการขโมยรถยนต์คันเอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจึงยิงรถคันนั้นเพื่อสกัดโจรที่กำลังขับรถยนต์คันเอาประกันภัยหลบหนี เป็นเหตุให้รถยนต์นั้นได้รับความเสียหาย ความเสียหายของรถยนต์ที่เกิดขึ้นเป็นความเสียหายจากความพยายามลักทรัพย์ จึงอยู่ในส่วนความคุ้มครอง

ในหมวดนี้ แม้ความเสียหายนั้นจะเกิดจากความจงใจของผู้เอาประกันภัยก็ตาม แต่เป็นการกระทำเพื่อปกป้องมิให้รถยนต์สูญหาย บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์นั้น ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 877 (2) ความคุ้มครองในหมวดนี้นอกจากจะคุ้มครองความสูญหายแล้ว ยังคุ้มครองรวมไปถึงความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ด้วย ไม่ว่าไฟที่ไหม้รถยนต์นั้นจะเกิดจากความไม่สมประกอบหรือการชำรุดบกพร่องของตัวรถยนต์เอง (เป็นการตกลงไว้เป็นอย่างอื่นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 879 วรรคท้าย) หรือการเกิดไฟไหม้ที่เป็นผลมาจากสาเหตุอื่น เช่น รถยนต์ชนกันแล้วทำให้ไฟไหม้ก็ถือว่าเป็นความเสียหายจากรถยนต์ไฟไหม้ ซึ่งจะได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตามกรณีจะมีปัญหาในการพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น หากเป็นกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 2 กล่าวคือ เมื่อรถยนต์ดังกล่าวไปประสบอุบัติชนกับรถอื่นทำให้เกิดไฟไหม้ตามมา หากร่องรอยการชนทั้งหมดถูกไฟไหม้ด้วย ผู้เอาประกันภัยก็สามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองในหมวดนี้ได้ทั้งหมด แต่หากร่องรอยการชนบางแห่งแยกได้ชัดเจนว่าไม่มีการไหม้ควบคู่ไปด้วยแล้ว ความเสียหายนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง กรณีนี้จึงอาจเป็นไปได้ว่าความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุในครั้งเดียวกันจะมีความเสียหายบางส่วนได้รับความคุ้มครอง ความเสียหายบางส่วนก็จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

ข้อ 2. <u>การชดใช้ความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์</u>

2.1 ในกรณีรถยนต์สูญหาย อันเกิดจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และยักยอกทรัพย์ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัย ที่ระบุไว้ในตาราง โดยผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่บริษัทได้รับรถยนต์คืนมา บริษัทต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทยินยอมให้ผู้เอาประกันภัยใช้สิทธิ

หากรถยนต์เกิดการสูญหายไปทั้งคัน ไม่ว่าจะเป็นการสูญหายจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยลูกจ้างหรือโดยบุคคลอื่นใดก็ตาม ก็จะได้รับความคุ้มครองทั้งสิ้น โดยบริษัทจะต้องรับผิดชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ขณะเดียวกันผู้เอาประกันภัยก็มีหน้าที่ที่จะต้องโอนรถยนต์คันดังกล่าวให้แก่บริษัท สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการโอนไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการโอน ภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

อย่างไรก็ตามหากกรมธรรม์ประกันภัยมีการระบุให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับประโยชน์แล้ว (มีการออกเอกสารแนบท้ายการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้รับประโยชน์ (ร.ย.24)) บริษัทก็จะต้องชดใช้ตามจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์นั้นตามส่วนได้เสียก่อน และเช่นเดียวกันผู้รับประโยชน์นั้นก็จะต้องโอนรถยนต์ให้แก่บริษัทโดยค่าใช้จ่ายของบริษัทด้วยเช่นกัน

และเมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีแล้ว ความคุ้มครองต่อรถยนต์นั้นก็เป็นอันสิ้นสุด

เมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยไปแล้ว ต่อมาเกิดได้รถยนต์คืนมา บริษัทจะต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ ภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ในกรณีดังกล่าวผู้เอาประกันภัยมีสิทธิเลือกขอรับรถยนต์คืน หรือสละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

2.1.1 ขอรับรถยนต์คืน โดยผู้เอาประกันภัยต้องคืนเงินที่ได้รับชดใช้ไปทั้งหมดให้แก่บริษัท ถ้ารถยนต์นั้นเกิดความเสียหายไม่ถึงกับความเสียหายโดยสิ้นเชิงบริษัทต้องจัดซ่อมให้โดยค่าใช้จ่ายของบริษัทก่อนคืน

ขอรับรถยนต์คืนแต่ผู้เอาประกันภัยจะต้องคืนจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ได้รับมาแล้วให้แก่บริษัท ในการขอรับรถยนต์คืนนี้ หากปรากฏว่ารถยนต์ได้รับความเสียหายไม่ถึงกับความเสียหายโดยสิ้นเชิง บริษัทมีหน้าที่ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยก่อนส่งคืน บริษัทจะไม่ดำเนินการจัดซ่อมโดยอ้างว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์เป็นความเสียหายที่เกิดจากการชนซึ่งอยู่ในส่วนความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองไว้ไม่ได้ เพราะความคุ้มครองการสูญหายนั้นรวมถึงความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือการยักยอกทรัพย์ด้วย

2.1.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการใช้สิทธิให้บริษัททราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัท ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งขอใช้สิทธิภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืนเมื่อผู้เอาประกันภัยได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัทแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องแสดงเจตนาให้บริษัททราบว่าตนประสงค์จะขอรับรถยนต์คืนตาม 2.1.1 หรือสละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืนตาม 2.1.2 แต่หากผู้เอาประกันภัยไม่แสดงเจตนาให้ปรากฏภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัทแล้ว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

แม้ตามเงื่อนไขจะกำหนดว่า กรณีที่บริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยไปแล้ว ต่อมาเกิดได้รถยนต์กลับคืนมาให้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิเลือกตาม 2.1.1 หรือ 2.1.2 ก็ตาม แต่เนื่องจากกฎหมายได้มีการกำหนดระยะเวลาที่บริษัทจะต้องจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยในกรณีรถยนต์สูญหายไว้ชัดแจ้ง ดังนั้นหากพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้บริษัทต้องจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว แม้บริษัทยังไม่ได้จ่ายและมีการติดตามรถยนต์กลับคืนมาได้หลังจากนั้น ผู้เอาประกันภัยก็ยังคงมีสิทธิที่จะเลือกตาม 2.1.1 หรือ 2.1.2 บริษัทจะอ้างว่าเมื่อยังไม่มีการจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับรถยนต์คืนในสภาพที่ซ่อมแซมดีแล้วเพียงประการเดียวไม่ได้

2.2 ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง รถยนต์ได้รับความเสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเกิดความเสียหาย

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณี ต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

หากเกิดไฟไหม้ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายสิ้นเชิงแล้ว บริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มตามจำนวนเงินเอาประกันภัยที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง รถยนต์เสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือหากจะซ่อมรถยนต์นั้นให้กลับคืนสภาพเดิมต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เกิดความเสียหาย

ขณะเดียวกันหากรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายสิ้นเชิงนั้นได้ทำประกันภัยไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเอาประกันภัยแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องโอนรถยนต์นั้นให้แก่บริษัทด้วย โดยค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการโอนไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมการโอน ภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด

และเมื่อบริษัทได้จ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีแล้ว ความคุ้มครองต่อรถยนต์นั้นก็เป็นอันสิ้นสุด

2.3 ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง หรือสูญหายบางส่วนบริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้ รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายหรือสูญหายนั้นก็ได้

ในกรณีไม่สามารถตกลงจำนวนเงินเพื่อทดแทนความเสียหายได้ ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วม กับสมาคมอู่กลางการประกันภัย และสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ข้อจำกัดความรับผิดของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ในกรณีที่รถยนต์นั้นไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจทำความตกลงกันได้ถึงวิธีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ว่าจะให้บริษัทรับผิดชดใช้โดยวิธีการซ่อม หรือการเปลี่ยนรถยนต์ หรือให้ชดใช้เป็นเงินก็ได้ แต่หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ก็ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วมกับสมาคมอู่กลางการประกันภัย และสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ส่วนในกรณีที่รถยนต์มิได้สูญหายไปทั้งคัน แต่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์เกิดสูญหายไป บริษัทจะต้องจัดหาอะไหล่ หรืออุปกรณ์ส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ ประเภท ชนิด และคุณภาพอย่างเดียวกันมาแทนในส่วนที่สูญหายไปนั้น

การซ่อม การจัดหาอะไหล่ทดแทน การชดใช้จำนวนเงินเพื่อความคุ้มครองการสูญหาย ไฟไหม้ ไม่เป็นเหตุให้จำนวนเงินเอาประกันภัยลดลง

อย่างไรก็ตามหากอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมแซม หรือจัดเปลี่ยนไม่อาจหาได้ในท้องตลาด จำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว บริษัทจะรับผิดไม่เกินราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือเท่านั้น

ข้อ 3. <u>การดูแลขนย้าย</u>

เมื่อมีความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากไฟไหม้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

นอกจากกรมธรรม์ประกันภัยนี้จะชดใช้ความเสียหาย หรือสูญหายต่อตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยแล้ว บริษัทยังมีหน้าที่ชดใช้ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์ตามที่จ่ายไปจริงในระหว่างการซ่อม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ โดยบริษัทจะต้องรับผิดชอบตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม

ข้อ 4. <u>การสละสิทธิ</u>

ในกรณีที่มีความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของสถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เมื่อรถยนต์ได้ส่งมอบให้เพื่อรับบริการนั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหาย หรือสูญหาย ในขณะที่มีผู้อื่น (มิใช่ผู้เอาประกันภัย) เป็นผู้ใช้รถยนต์ แต่หากการใช้นั้นเป็นการใช้โดยได้รับความยินยอม ไม่ว่าจะเป็นการยินยอมโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายจากผู้เอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะสละสิทธิในการไล่เบี้ยเอาจากผู้ใช้รถยนต์

ตัวอย่างที่ 59 ลูกจ้างยืมรถยนต์จากผู้เอาประกันภัยไปใช้ และในระหว่างที่รถยนต์นั้นยังอยู่ในความครอบครองของลูกจ้างรถยนต์นั้นเกิดสูญหายไป และเมื่อบริษัทชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยไปแล้ว บริษัทก็จะสละสิทธิไม่ไล่เบี้ยเอาจากลูกจ้างคนนั้น แต่หากลูกจ้างนำรถยนต์ไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทมีสิทธิไล่เบี้ยเอาจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ตนได้จ่ายไปให้แก่ผู้เอาประกันภัยคืนจากลูกจ้างนั้นได้ แต่หากรถยนต์ถูกนำเข้าไปรับบริการจากอู่ซ่อมรถยนต์ สถานบริการล้าง–อัดฉีด สถานบริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง สถานบริการติดตั้งเครื่องเสียง สถานบริการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติมและบุคคลของสถานบริการต่าง ๆ ทำให้เกิดความเสียหาย และเมื่อบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทสงวนสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจ่ายไปคืนจากบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 5. <u>**การยกเว้นรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความสูญหาย หรือไฟไหม้อันเกิดจาก**</u>

5.1 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยคู่สมรสหรือบุคคลซึ่งอยู่กินกันฉันท์สามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส หรือบุคคลที่เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจกับผู้เอาประกันภัย หรือผู้ค้ำประกันตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ หรือบุคคลได้รับมอบรถยนต์หรือครอบครองรถยนต์ตามสัญญายืม สัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาจำนำ หรือบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวมีเจตนาแท้จริงจะทำสัญญาดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม

เนื่องจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกโดยคู่สมรส หรือบุคคลซึ่งอยู่กินกันฉันท์สามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสของผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลที่เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจกับผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ชำระราคาค่าซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์ หรือผู้ค้ำประกันตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย หรือครอบครองตามสัญญายืม สัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าบุคคลนั้นมีเจตนาแท้จริงจะทำสัญญาดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม เนื่องจากสามารถกระทำได้โดยง่าย ความเสี่ยงสูง กรมธรรม์ประกันภัยจึงไม่อาจให้ความคุ้มครองได้ตาม 5.1 นี้

ในกรณีของบุคคลที่ได้รับมอบหมาย หรือครอบครองตามสัญญายืม สัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวนั้นแม้บุคคลที่ตกลงจะทำสัญญาหรือทำสัญญาดังกล่าว กับผู้เอาประกันภัยนั้นจะมีเจตนาแท้จริงที่จะทำสัญญาดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม ก็ถือว่าเป็นการทำสัญญาเข้าข้อยกเว้น 5.1 นี้ (ถือตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2861/2560)

กรณีการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ที่จะเข้าข้อยกเว้น 5.1 นี้ ต้องเป็นกรณีที่คู่สมรส หรือบุคคลซึ่งอยู่กันฉันท์สามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส หรือบุคคลที่เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจกับผู้เอาประกันภัย หรือบุคคล

ที่ได้รับมอบหมาย หรือครอบครองตามสัญญายืม สัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวนั้นเป็นผู้ลักหรือยักยอกไปเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 60 นายแดงได้ไปขอเช่ารถยนต์คันเอาประกันภัยจากบริษัท Car Rent เมื่อครบกำหนดเวลาเช่านายแดงไม่ยอมคืน แต่กลับเบียดบังไปเป็นของตนเอง จึงเป็นกรณีที่รถยนต์สูญหายจากการยักยอก โดยบุคคลผู้ครอบครองตามสัญญาเช่า บริษัทจึงไม่ต้องรับผิดต่อการสูญหายในครั้งนี้ แม้ต่อมาจะมีการติดตามรถยนต์คันดังกล่าวกลับคืนมาได้ แต่รถยนต์นั้นอยู่ในสภาพได้รับความเสียหาย บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น แต่หากรถยนต์คันนั้นทำประกันภัยประเภท 1 ไว้ บริษัท Car Rent ก็ยังสามารถใช้สิทธิเรียกร้องให้บริษัทชดใช้ความเสียหายตามหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ได้

กรณีที่ผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำเป็นนิติบุคคล จะถือเป็นการลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ โดยผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำต้องเป็นกรณีที่บุคคลผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลนั้น

ตัวอย่างที่ 61 ตัวกรรมการบริษัท เป็นผู้ลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ไป หรือเป็นกรณีผู้ที่ใช้ประโยชน์จากรถยนต์คันเอาประกันภัยนั้นโดยตรง เช่น รถยนต์คันดังกล่าวเป็นรถยนต์ประจำตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ แล้วบุคคลที่เป็นผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อเป็นผู้ลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ไป จึงจะเข้าข้อยกเว้น 5.1 นี้ แต่หากผู้ลักทรัพย์หรือยักยอกทรัพย์ เป็นเพียงพนักงานขับรถยนต์ของนิติบุคคลที่เป็นผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำ แม้จะเป็นคนขับรถยนต์คันนั้นเป็นประจำก็ถือไม่ได้ว่าการลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์โดยนิติบุคคล กรณีดังกล่าวเป็นเพียงการลักทรัพย์โดยลูกจ้าง ซึ่งมีการคำนวณเบี้ยประกันภัยเพื่อรองรับความเสี่ยงดังกล่าวไว้แล้ว บริษัทจึงไม่อาจนำข้อยกเว้น 5.1 มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดได้

หรือกรณีที่ผู้เอาประกันภัยนำรถยนต์คันเอาประกันภัยออกให้เช่าพร้อมคนขับ และในระหว่างนั้นผู้เช่ากับพวกรุมทำร้ายคนขับจนได้รับบาดเจ็บสาหัส และนำรถยนต์คันดังกล่าวหลบหนีไป กรณีดังกล่าวรถยนต์มิได้อยู่ในความครอบครองของผู้เช่า ซึ่งจะเป็นผลให้ความเสี่ยงที่จะถูกลักทรัพย์หรือยักยอกทรัพย์โดยผู้เช่าเป็นไปได้โดยง่าย แต่เป็นกรณีที่รถยนต์อยู่ในความครอบครองของผู้เอาประกันภัย (คนขับของผู้เอาประกันภัย) จึงเป็นความเสี่ยงปกติเหมือนกับการใช้รถยนต์ในการรับจ้างทั่วไป ประกอบกับการสูญหายของรถยนต์ในกรณีนี้เป็นการสูญหายจากการชิงทรัพย์ มิใช่การลักทรัพย์หรือยักยอกทรัพย์ บริษัทจึงไม่อาจนำข้อยกเว้นตาม 5.1 นี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดได้

และในกรณีที่คู่สมรส หรือบุคคลซึ่งอยู่กินกันฉันท์สามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส หรือบุคคลที่เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจกับผู้เอาประกันภัย ผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้รับจำนำ ได้นำรถยนต์ไปใช้ และในระหว่างการนำไปใช้เกิดสูญหายไปอันเนื่องมาจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ของบุคคลอื่น บริษัทจะนำข้อยกเว้นตาม 5.1 นี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดไม่ได้ เช่นกัน

5.2 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้ว เกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินก็ตาม บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้ายการขยายอาณาเขต (ร.ย.04) ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

ความเสียหายต่อรถยนต์ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ต่อรถยนต์รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์มาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นและผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว แต่ไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้

ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นใด

การคุ้มครองความเสียหายของรถยนต์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์จะเป็นการคุ้มครองความเสียหายอันเกิดจากอุบัติเหตุหรือเหตุใดก็ตาม แต่ไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากการกระทำโดยเจตนาของผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่ที่ได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย

ความเสียหายที่ได้รับความคุ้มครอง เช่น ความเสียหายที่เกิดจากการชน ถูกราดน้ำมันเบรก ถูกกลั่นแกล้ง ถูกน้ำท่วม เกิดจากภัยธรรมชาติ หรือแม้จะเกิดจากการใช้งานของเครื่องจักร อุปกรณ์ สิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถมิได้เกิดจากการใช้งานอย่างรถก็ตาม ก็ยังจะได้รับความคุ้มครองทั้งสิ้น ยกเว้นความเสียหายที่มีการไหม้ของไฟหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์คันเอาประกันภัย และมิใช่กรณีที่ถูกระบุยกเว้นความรับผิดของบริษัทไว้ เช่น กรณีรถยนต์คันเอาประกันภัย เครื่องยนต์ได้รับความเสียหายจากการเติมน้ำมันผิด ความเสียหายที่เกิดขึ้นก็จะได้รับความคุ้มครอง โดยบริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย แล้วบริษัทไปไล่เบี้ยกับผู้ที่กระทำละเมิดต่อไป

อุปกรณ์ หมายถึง สิ่งจำเป็นที่ใช้ควบคู่ไปกับตัวรถยนต์ ซึ่งโดยสภาพปกติอุปกรณ์นั้นมีไว้เพื่อประโยชน์ต่อการใช้รถ และเก็บไว้เพื่อใช้ประจำอยู่ที่รถ เช่น แม่แรง ยางอะไหล่ ฯลฯ

กรณีอุปกรณ์ที่สามารถเคลื่อนย้ายและถอดออกจากตัวรถยนต์ได้ หากได้รับความเสียหายขณะที่อยู่นอกรถไม่ถือว่าอุปกรณ์นั้น ๆ ได้รับความคุ้มครอง ยกเว้นกรณีกุญแจรถยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ส่วนควบซึ่งควรให้ความคุ้มครองเนื่องจากโดยสภาพการใช้งานกุญแจรถเป็นอุปกรณ์ส่วนควบที่จำเป็นของรถยนต์

เครื่องตกแต่ง คือ สิ่งที่ตกแต่งเป็นมาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นและผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว อาทิ ศูนย์จำหน่ายรถยนต์ได้มีการตกแต่งรถยนต์ในแต่ละรุ่นเพิ่มเติมเป็นมาตรฐาน เพื่อเป็นการส่งเสริมการขายรถยนต์รุ่นนั้น ๆ

ตัวอย่างที่ 62 กันชนหน้า/หลัง คิ้วกันกระแทก สปอยเลอร์ เครื่องเสียง โดยกำหนดราคาขายรถรุ่นดังกล่าวราคา 800,000 บาท นายเก่งได้ซื้อรถยนต์ดังกล่าวและได้แจ้งทำประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. ต่อมาได้เกิดอุบัติเหตุรถยนต์เสียหลักลงข้างทางจมน้ำได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเครื่องตกแต่ง จะได้รับความคุ้มครอง แต่หากเมื่อนายเก่งได้ซื้อรถมาแล้วได้ทำการตกแต่งเปลี่ยนเครื่องเสียงจากราคา 10,000 บาท มาเป็นเครื่องเสียงราคา 50,000 บาท แล้วไม่ได้แจ้งให้บริษัททราบ ต่อมาเกิดเหตุรถจมน้ำเครื่องตกแต่งเสียหายเช่นนี้เครื่องเสียงที่ติดตั้งใหม่นี้จะได้รับความคุ้มครองแต่ไม่เกิน จำนวน 10,000 บาท เท่านั้น

สิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถ เช่น ผ้าใบที่มีไว้เพื่อใช้คลุมรถ หรือคลุมสินค้า ที่ใช้เป็นประจำอยู่กับรถยนต์ แต่ไม่รวมถึงผ้าคลุมรถเก๋ง

ในกรณีความเสียหายจากไฟไหม้จะไม่ได้รับความคุ้มครองในส่วนนี้ แต่จะอยู่ในส่วนของความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ โดยความเสียหายจากไฟไหม้ที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์นั้น ไม่ว่าจะเป็นการไหม้ที่เป็นผลมาจากเครื่องยนต์กลไกของรถยนต์นั้นเอง หรือเป็นการไฟไหม้ที่เป็นผลมาจากสาเหตุอื่น เช่น รถยนต์ชนกันเป็นเหตุให้ไฟลุกไหม้ ให้ถือว่าเป็นความเสียหายจากไฟไหม้ทั้งสิ้น (รายละเอียดของความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้จะได้กล่าวต่อไปในส่วนความคุ้มครองรถยนต์สูญหายไฟไหม้)

ข้อ 2. <u>การชดใช้ความเสียหายต่อรถยนต์</u>

2.1 ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัยผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง ในที่นี้หมายถึง รถยนต์ได้รับความเสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเกิดความเสียหาย

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง รถยนต์เสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือหากจะซ่อมรถยนต์นั้นให้กลับคืนสภาพเดิม ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เกิดความเสียหาย ดังนั้นหากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจนเป็นผลให้รถยนต์ได้รับความเสียหายอย่างสิ้นเชิงแล้ว บริษัทมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ (แต่กรณีที่มีการออกเอกสารแนบท้ายการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้รับประโยชน์ (ร.ย.24) ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ไว้แล้ว บริษัทจะต้องจ่ายให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามส่วนได้เสียก่อน)

และหากรถยนต์นั้นได้ทำประกันภัยไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเอาประกันภัยแล้ว ในการรับค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนตามที่กล่าวไว้ในวรรคต้นนั้น ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีจะต้องโอนรถยนต์นั้นให้แก่บริษัทด้วย โดยบริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการโอนนั้นทั้งหมด ไม่ว่าค่าธรรมเนียมการโอน ตลอดจนค่าภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

2.2 ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้ รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายนั้นก็ได้

ในกรณีไม่สามารถตกลงจำนวนเงินเพื่อทดแทนความเสียหายได้ ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วมกับสมาคมอู่กลางการประกันภัย และสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ข้อจำกัดความรับผิดของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

เสียหายแต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง หมายถึง รถยนต์นั้นไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจทำความตกลงกันได้ถึงวิธีการชดใช้ว่าจะให้บริษัทรับผิดชดใช้โดยวิธีการซ่อม หรือการเปลี่ยนรถยนต์ หรือให้ชดใช้เป็นเงินก็ได้

แต่หากไม่อาจตกลงกันได้ คู่กรณีสามารถตกลงกันได้ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วมกับสมาคมอู่กลางการประกันภัย และสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

อย่างไรก็ตามหากอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมแซม หรือจัดเปลี่ยน ไม่อาจหาได้ในท้องตลาด จำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว บริษัทจะรับผิดไม่เกินราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งความประสงค์ขอให้นำอะไหล่เข้ามาจากต่างประเทศทางอากาศได้ แต่จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบส่วนต่างของค่าขนส่ง

ข้อ 3. <u>การดูแลขนย้าย</u>

เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายซึ่งมีการคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

นอกจากกรมธรรม์ประกันภัยนี้จะชดใช้ความเสียหายต่อตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยแล้ว บริษัทยังมีหน้าที่ชดใช้ค่าดูแลรักษา และค่าขนย้ายรถยนต์ตามที่จ่ายไปจริงในระหว่างการซ่อมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาเหตุที่กรมธรรม์ประกันภัยนี้คุ้มครอง เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุได้รับความเสียหายไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ พนักงานสอบสวนทำการลากรถยนต์ไปที่สถานีตำรวจ และเมื่อใช้เป็นหลักฐานทางคดีแล้วเสร็จจึงได้ลากรถยนต์ไปที่อู่เพื่อทำการซ่อมแซม ค่าลากรถยนต์ทั้งสองช่วงนี้บริษัทจะต้องรับผิดชอบตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม

แต่ในบางกรณีแม้ค่าลากและค่าดูแลรักษารถยนต์จะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิด เช่น บริษัทลากรถยนต์ไปยังอู่ซ่อมรถ แต่คุมราคาค่าซ่อมต่ำกว่าความเป็นจริง อู่จึงไม่สามารถซ่อมได้จำเป็นต้องลากไปอู่อื่นอีก ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทก็ยังไม่พ้นความรับผิด แม้รวมกับครั้งแรกแล้วจะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อมก็ตาม แต่หากค่าลากรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยเอง บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด เช่น อู่แรกที่ทำการซ่อมเป็นอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกเอง แต่ผู้เอาประกันภัยไม่พอใจการซ่อมจึงขอย้ายอู่ ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ

อนึ่ง ค่าดูแลขนย้ายนี้เป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ 4. <u>ความเสียหายส่วนแรก</u>

ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

(ก) 1,000 บาทแรกของความเสียหายอันมิได้เกิดจากการชนหรือคว่ำ หรือกรณีที่เกิดจากการชนแต่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายดังระบุไว้ในตาราง

(ค) 6,000 บาทแรกของความเสียหายต่อรถยนต์ ที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ มิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบตามข้อต่าง ๆ ดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดในความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) และ (ค) หากความเสียหายนั้น เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

การกำหนดเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยนี้ขึ้น เพื่อป้องกันบุคคลที่ประสงค์จะทำสีรถยนต์โดยไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจริง เป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยส่วนใหญ่ต้องแบกรับภาระเบี้ยประกันภัยที่สูงขึ้น และกรณีที่เกิดการชนขึ้นจริงแต่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งคู่กรณีให้บริษัททราบได้ ภาระในการรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกของผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรก จำนวน 1,000 บาทต่อเหตุการณ์แต่ละครั้งของการเกิดอุบัติเหตุใน 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 รถได้รับความเสียหายอันมิได้เกิดจากการชนหรือคว่ำ ได้แก่

- ความเสียหายจากการมุ่งร้าย กลั่นแกล้ง เช่น รถถูกบุคคลอื่นทุบทำลาย ขูดขีดหรือขีดข่วนให้ได้รับความเสียหาย โดยไม่สามารถระบุตัวผู้กระทำ วัน เวลา และสถานที่ที่รถได้รับความเสียหายได้ชัดเจน
- ความเสียหายจากการกระทบกับวัตถุ สิ่งของ ทำให้รถได้รับความเสียหายเฉพาะพื้นผิวของสีรถ โดยไม่ทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของตัวรถ และ/หรือ อุปกรณ์ของรถได้รับความเสียหายถึงขนาด บุบ แตก ร้าว
- ไม่สามารถระบุสาเหตุที่ทำให้รถได้รับความเสียหายได้ชัดเจน รวมถึงไม่สามารถระบุวัน เวลา และสถานที่ที่รถได้รับความเสียหายได้ชัดเจน

ซึ่งกรณีนี้ไม่ได้รวมถึงความเสียหายจากภัยธรรมชาติซึ่งทำให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของตัวรถนอกจากพื้นผิวของสีรถเสียหายด้วย เช่น รถยนต์เสียหายจากภัยน้ำท่วม ลมพายุพัดต้นไม้หักมาทับรถได้รับความเสียหาย กิ่งไม้ขนาดใหญ่หล่นใส่รถเป็นเหตุให้รถบุบ เป็นต้น

กรณีที่ 2 รถยนต์คันที่เอาประกันภัยเกิดเหตุได้รับความเสียหายอันเกิดจากการชน และผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้นั้น หมายถึง กรณีที่รถยนต์คันเอาประกันภัยถูกรถยนต์คันอื่นเฉี่ยวชนหรือเฉี่ยวชนรถยนต์คันอื่นได้รับความเสียหายและผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้เท่านั้น

กรณีรถยนต์ชนกับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่รถยนต์ เช่น รั้ว ต้นไม้ สัตว์ ก้อนหิน ฯลฯ ที่ทำให้ตัวรถ และ/หรือ อุปกรณ์ได้รับความเสียหาย บุบ แตก ร้าว ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรก แต่ต้องสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงลักษณะการเกิดเหตุ วัน เวลา และสถานที่อย่างชัดแจ้ง

ข้อ 5. <u>การรักษารถยนต์</u>

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง เมื่อเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุอื่น เนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามที่จำเป็น หรือไม่ได้จัดให้มีการดูแลเมื่อรถยนต์เกิดอุบัติเหตุหรือเครื่องเสีย

เงื่อนไขนี้เป็นการเน้นให้ผู้เอาประกันภัยปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งว่าไม่มีการประกันภัย คือ ผู้เอาประกันภัยจะต้องรักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี การที่ไม่รักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดีทำให้เกิดความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น เช่น เบรกใช้การได้ไม่ดีเท่าที่ควร หรือยางอยู่ในสภาพที่ไม่มีดอกยางเลย หากมีการนำไปใช้ก็จะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูง เป็นต้น

ในกรณีที่มีความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุเนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามความจำเป็นแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหาย หรืออุบัติเหตุเกิดขึ้นนั้นเอง เช่น ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยทราบอย่างแน่ชัดว่าเบรกใช้การไม่ได้แต่ยังฝืนใช้รถยนต์คันดังกล่าว เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นเนื่องจากเบรกไม่ดี ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเอง หรือในกรณีที่รถยนต์เกิดอุบัติเหตุขึ้นทำให้หม้อน้ำรั่ว แต่ผู้เอาประกันภัยยังฝืนใช้รถยนต์นั้นโดยที่ไม่มีน้ำในหม้อน้ำ ทำให้ความร้อนขึ้นสูง และเครื่องยนต์เกิดความเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง

ข้อ 6. <u>การสละสิทธิ</u>

ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของสถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เมื่อรถยนต์ได้ส่งมอบให้เพื่อรับบริการนั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหายในขณะที่มีผู้อื่น (มิใช่ผู้เอาประกันภัย) เป็นผู้ใช้รถยนต์ แต่หากการใช้นั้นเป็นการใช้โดยได้รับความยินยอม ไม่ว่าจะเป็นการยินยอมโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายจากผู้เอาประกันภัยที่ระบุอยู่ในกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะสละสิทธิในการไล่เบี้ยเอาจากผู้ใช้รถยนต์นั้น แต่หากรถยนต์ถูกนำเข้าไปรับบริการจากอู่ซ่อมรถยนต์ สถานบริการล้าง–อัดฉีด สถานบริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง สถานบริการติดตั้งเครื่องเสียง สถานบริการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม และบุคคลของสถานบริการต่าง ๆ ทำให้เกิดความเสียหาย เมื่อบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทสงวนสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจ่ายไปคืนจากบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 7. <u>การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์

การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของเครื่องยนต์ เป็นเรื่องปกติที่จะต้องเกิดขึ้นจากสภาพการใช้งาน กรมธรรม์ประกันภัยจึงไม่อาจคุ้มครองความเสียหายในกรณีดังกล่าวได้

7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสียหรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไกหรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

ความเสียหายตาม 7.2 นี้ หากเป็นความเสียหายที่เกิดจากสภาพการใช้งานทั่ว ๆ ไป มิได้เกิดจากอุบัติเหตุ ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ แต่หากความเสียหายดังกล่าวเป็นผลให้เกิดอุบัติเหตุตามมา เช่น รถยนต์เกิดเครื่องเสีย หรือเบรกเสียทำให้ไม่สามารถควบคุมรถได้ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อความเสียหายของเครื่องยนต์หรือเบรกนั้น แต่ในส่วนของความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุ บริษัทยังคงไม่พ้นความรับผิด

หรือหากกรณีเป็นว่ารถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้เครื่องยนต์แตก เครื่องไฟฟ้าของรถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายของเครื่องยนต์หรือเครื่องไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ ไม่เข้าข้อยกเว้นตาม 7.2 นี้ เพราะความเสียหายของทั้งเครื่องยนต์ และเครื่องไฟฟ้าเป็นความเสียหายที่เป็นผลมาจากอุบัติเหตุโดยตรง บริษัทจึงยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น

7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์ อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนัก หรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

ความเสียหายที่เป็นผลจากการบรรทุกน้ำหนักเกินจะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่หากบรรทุกน้ำหนักเกินแล้วไปประสบอุบัติเหตุทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นนี้ยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาด หรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

เงื่อนไขข้อยกเว้นข้อนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะไม่ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อยางรถยนต์เฉพาะกรณียางรถยนต์เกิดการฉีกขาด หรือระเบิดจากสภาพการใช้งานปกติ โดยไม่มีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นจนก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 63 ผู้เอาประกันภัยได้ขับรถยนต์ไปบนท้องถนนแล้วได้เหยียบหรือทับวัสดุมีคมจนยางรั่ว ฉีกขาด หรือระเบิด หรือขณะรถยนต์กำลังแล่นอยู่ เกิดยางระเบิดทำให้รถยนต์เสียการทรงตัวพุ่งชนรถที่วิ่งสวนมาทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อยางที่เกิดระเบิดขึ้นนั้น เพราะการที่ยางระเบิดมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ แต่บริษัทยังคงต้องรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ส่วนอื่นที่เกิดจากอุบัติเหตุ

แต่หากเป็นกรณีรถยนต์ประสบอุบัติเหตุแล้ว เป็นเหตุให้ยางฉีกขาดหรือระเบิด นอกจากตัวรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะได้รับความคุ้มครองแล้ว ยางที่ฉีกขาดหรือระเบิดก็ยังคงได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกัน

อนึ่ง การชดใช้ของบริษัทจะชดใช้ตามสภาพเดิมของยางรถยนต์ที่เกิดความเสียหายในขณะเกิดอุบัติเหตุ

7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ เว้นแต่การขาดการใช้รถยนต์นั้นเกิดจากบริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

กรณีรถยนต์ได้รับความเสียหายเนื่องจากการขาดการใช้รถยนต์ เช่น จอดรถทิ้งไว้โดยมิได้ใช้งานเป็นเวลานาน ทำให้แบตเตอรี่ หรือยางรถยนต์เสื่อมสภาพจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ แต่หากการที่ไม่ได้ใช้รถเกิดจากการที่บริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น เป็นเหตุให้รถได้รับความเสียหายเพิ่มขึ้นดังกล่าว บริษัทต้องรับผิดชอบในความเสียหายของแบตเตอรี่หรือยางรถยนต์นั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหายต้องซ่อมแซม ในระหว่างการซ่อมผู้เอาประกันภัยอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่มีรถยนต์ใช้ ทำให้เสียค่าเช่ารถ ค่าแท็กซี่ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนี้เป็นความเสียหายที่เกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ตามนัยของ 7.5 นี้ ซึ่งจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ไม่ว่าการซ่อมนั้นเป็นการซ่อมที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้หรือไม่ก็ตาม

แต่หากการขาดการใช้รถยนต์เกิดจากการนำรถยนต์เข้าซ่อมที่ได้รับความคุ้มครอง โดยบริษัทเป็นผู้สั่งซ่อมและได้ซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น หรือเข้าซ่อมในอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกโดยความยินยอมของบริษัท และบริษัทเป็นผู้จัดหาอะไหล่ให้ แต่การจัดหาอะไหล่ล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็นส่งผลให้การซ่อมล่าช้าไปด้วย หากเป็นดังเช่นว่ามานี้ผู้เอาประกันภัยสามารถเรียกค่าเสียหายจากการขาดประโยชน์การใช้รถยนต์ได้ โดยเรียกได้เฉพาะส่วนที่ล่าช้าเท่านั้น เช่น โดยปกติทั่วไปความเสียหายนั้นจะซ่อมแล้วเสร็จภายใน 15 วัน แต่บริษัทซ่อมล่าช้า หรือส่งอะไหล่ล่าช้าทำให้การซ่อมกินเวลาถึง 45 วัน ดังนั้นความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยจะเรียกร้องจากบริษัทได้ก็คือการขาดประโยชน์การใช้ในส่วนที่ล่าช้า 30 วัน มิใช่จะเรียกค่าขาดประโยชน์การใช้ทั้ง 45 วันไม่

ปัญหาว่า อย่างไรจึงจะถือว่าล่าช้าจะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป โดยพิจารณาจากขนาดความเสียหายเปรียบเทียบกับกรณีทั่วไปว่า ความเสียหายขนาดนั้นโดยทั่วไปจะซ่อมแล้วเสร็จภายในกี่วัน หากบริษัทซ่อมแล้วเสร็จช้ากว่านั้นก็ถือว่าล่าช้าแล้ว

ข้อ 8. <u>การยกเว้นการใช้</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

8.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินก็ตาม บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้ายการขยายอาณาเขต (ร.ย.04) ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

8.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด ไม่ว่าจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

ข้อยกเว้นตามข้อนี้ มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อการทำผิดกฎหมาย หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้น หรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากการใช้รถดังกล่าวไม่ได้เป็นการใช้รถตามปกติทั่วไป มีความเสี่ยงสูงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุโดยง่าย กรมธรรม์ประกันภัยจึงยกเว้นความคุ้มครอง

กรณีอย่างไรที่จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป เช่น การใช้รถยนต์ขนยาเสพติดไม่ว่ารถคันนั้นจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม ต้องเป็นการขนยาเสพติดที่กฎหมายให้ถือว่าเป็นการครอบครอง หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย หากมีไว้เพื่อเสพไม่ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย หรือในกรณีที่ใช้รถยนต์บรรทุกคนต่างด้าว จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายตาม 8.2 นี้หรือไม่ ต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้ขับขี่จากข้อเท็จจริงและจากข้อกฎหมายเป็นสำคัญ เช่น หากเป็นการบรรทุกคนต่างด้าวเพื่อหลบหนีเข้าเมืองหรือหลบหนีออกจากเมือง หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมาย เช่นนี้ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย แต่หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวนั้นหลบหนีเข้ามาอาศัยใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว แม้คนเหล่านั้นจะโดยสารรถยนต์ไปด้วยกันเพื่อไปทำงานหรือทำธุระอื่นใด เช่นนี้ผู้ขับขี่ย่อมไม่มีเจตนาจะหลบหนีหรือหลีกเลี่ยงการจับกุม ต้องถือว่าเป็นการใช้รถเพื่อบรรทุกคนโดยสารตามปกติทั่วไป มิใช่ใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด ข้อยกเว้นข้อนี้มิได้หมายความรวมถึงการทำผิดกฎจราจร เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณไฟจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

เงื่อนไขข้อนี้นอกจากจะยกเว้นความคุ้มครองในกรณีการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแล้ว การใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้น หรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองเช่นกัน

8.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็วทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ที่มิได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็ว ไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้นหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ข้อยกเว้นการแข่งขันความเร็วในข้อนี้ หมายรวมถึงการแข่งขันความเร็วทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันความเร็วในสนามแข่ง นอกสนามแข่ง บนถนนสาธารณะ หรือถนนส่วนบุคคล การเอาชนะกันด้วยความเร็ว ไม่ว่าการแข่งขันนั้นจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม

ทั้งนี้ เนื่องจากความเสี่ยงภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้คุ้มครองอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในความเสี่ยงตามปกติวิสัยของผู้ขับขี่โดยทั่วไป จึงต้องถือว่าเป็นการแข่งขันความเร็วที่มีความเสี่ยงภัยเกินกว่าเกณฑ์การใช้งานปกติ แต่ไม่หมายความรวมถึงการขับขี่เร็วเกินกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 9. <u>การยกเว้นการใช้อื่น ๆ</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

9.1 การใช้ลากจูงหรือผลักดันรถหรือทรัพย์สินอื่นใด เว้นแต่ รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

เนื่องจาก 9.1 เป็นข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อเงื่อนไข 9.1 ระบุว่า “การใช้ลากจูง หรือผลักดัน ...” จึงต้องหมายถึงเฉพาะกรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ไปลากจูง หรือไปผลักดันเท่านั้น จึงจะเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองนี้ แต่หากรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ถูกลากจูง หรือถูกผลักดัน ก็ไม่เข้าข้อยกเว้นนี้ บริษัทจะอาศัย 9.1 มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้

การใช้ลากจูงหรือผลักดันในที่นี้ หมายถึง เฉพาะกรณีที่นำรถคันเอาประกันภัยไปใช้ลากจูง หรือผลักดันรถอื่น หรือทรัพย์สินอื่นใด โดยรถอื่น หมายถึง รถอีกคันหนึ่งซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย รถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้ รถที่อยู่ระหว่างการซ่อม

การยกเว้นดังกล่าวไม่รวมถึง การนำรถตัวลากไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริง คือ ไม่มีเครื่องยนต์และไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง และเมื่อนำมาพ่วงแล้วมีลักษณะเป็นรถคันเดียวกัน การขับเคลื่อน การห้ามล้อเป็นไปโดยระบบต่อเนื่องกัน การขับขี่หรือควบคุมรถทำโดยบุคคลคนเดียว คือ ผู้ขับขี่ตัวลาก ฉะนั้น หากมีการนำรถตัวลากไปลากรถพ่วงที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยจริงแล้วจะนำข้อยกเว้น 9.1 นี้มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้ ไม่ว่ารถตัวลากและรถพ่วงจะเจ้าของเดียวกันหรือต่างเจ้าของ จะประกันภัยบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกัน

กรณีทั้งตัวลากและรถพ่วง (หัวลาก-หางพ่วง) ต่างมีประกันภัยไว้ ไม่ว่าจะบริษัทเดียวกันหรือบริษัทต่างบริษัทกันก็ตาม เมื่อรถทั้ง 2 คันลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่ารถตัวลากหรือรถพ่วง หรือทั้งสองเฉี่ยวชน บริษัทผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกัน) จึงต้องร่วมรับผิดในลักษณะลูกหนี้ร่วม คือ เฉลี่ยความรับผิดเท่า ๆ กัน และแม้ว่าความคุ้มครองต่อบุคคลภายนอกทั้ง 2 กรมธรรม์จะต่างกัน ก็ต้องเฉลี่ยเท่ากัน เมื่อเฉลี่ยจนหมดกรมธรรม์ประกันภัยหนึ่งแล้วหากยังไม่พอก็จะนำส่วนที่เหลืออีกกรมธรรม์ประกันภัยหนึ่งไปชำระต่อไป และหากกรมธรรม์ประกันภัยที่เหลือชำระจนเต็มความคุ้มครองแล้ว ยังไม่คุ้มความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบส่วนที่เหลือเองต่อไป

แต่หากกรณีเป็นว่า รถตัวลาก (หัวลาก) มีประกันภัย รถตัวพ่วง (หางพ่วง) ไม่มีประกันภัย หรือรถตัวลาก (หัวลาก) ไม่มีประกันภัย รถตัวพ่วง (หางพ่วง) มีประกันภัยแล้ว ก็จะเป็นกรณีที่จะมีผู้ที่ต้องเข้ามารับผิดแทนผู้เอาประกันภัยเพียงบริษัทเดียว ฉะนั้น บริษัทที่รับประกันภัยไว้นั้น (ไม่ว่ารับประกันรถตัวลาก (หัวลาก) หรือรถตัวพ่วง (หางพ่วง)) จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวน

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยไว้ไปลากจูง หรือผลักดันรถอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตัวเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย ซึ่งอยู่ในข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง แต่หากรถทั้ง 2 คันได้ทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันแล้ว บริษัทก็ไม่อาจนำเงื่อนไขดังกล่าวขึ้นมาปฏิเสธความรับผิดได้

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยเป็นรถยก ซึ่งถือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ เมื่อไปยกลากรถคันอื่นแล้วเกิดเหตุรถคันที่ถูกยกลากไปชนกับเสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้รถที่ถูกยกลากได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย เนื่องจากถือว่าผู้ขับขี่รถยกลากเป็นผู้ควบคุมรถที่ถูกยกลากตาม 1.2 (ก) แต่ความเสียหายของเสาไฟฟ้ายังคงได้รับความคุ้มครอง

ทรัพย์สินอื่นใด หมายถึง สิ่งของใด ๆ ที่ไม่มีสภาพเป็นรถ เช่น ล้อเลื่อน ล้อลาก หรือล้อเลื่อนล้อลาก ที่นำมาต่อเติมเป็นบ้าน หรือนำมาบรรทุกเรือ หรือสิ่งของอื่นใด เป็นต้น โดยนำไปต่อพ่วงกับรถยนต์คันเอาประกันภัย ไม่ว่าจะต่อแบบถาวร หรือแยกส่วนได้ก็ตาม

9.2 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตารางในขณะเกิดอุบัติเหตุ

เงื่อนไขข้อนี้กำหนดเพื่อมิให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นำรถไปใช้ในลักษณะการใช้รถที่มีความเสี่ยงภัยสูงกว่าที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย หากรายการใช้รถในตารางกรมธรรม์ประกันภัยระบุว่า “ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า” แต่ในขณะเกิดอุบัติเหตุผู้เอาประกันภัยไปใช้รับจ้างทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายแล้ว ความเสียหายนั้นจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้รับจ้างหรือให้เช่าโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าใช้เป็นรถส่วนบุคคล

แต่ถ้าเป็นกรณีเช่ารถยนต์มาใช้ และผู้เช่ามาทำสัญญาประกันภัยในลักษณะการใช้ส่วนบุคคล ไม่ถือว่าเป็นการใช้รถนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตาราง

9.3 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่ให้ถือว่าเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ดังนี้

9.3.1 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หรือ

9.3.2 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ กรณีการขับขี่โดยบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือ

9.3.3 กรณีไม่ยินยอมให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ จนถูกดำเนินคดีฐานขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

ข้อยกเว้นตาม 9.3 นี้เป็นข้อยกเว้นกรณีผู้ขับขี่ในขณะเกิดเหตุตามกฎหมายถือว่าขับขี่ในขณะเมาสุรา กล่าวคือ บุคคลทั่วไปที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดตั้งแต่ 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป หรือบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หรือมีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ มาขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยจนเกิดอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกแล้ว ความเสียหายที่เกิดต่อบุคคลภายนอกนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อยกเว้นนี้นำปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดของผู้ขับขี่ในขณะเกิดเหตุมาเป็นตัวกำหนด ฉะนั้น ถ้าไม่มีการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดแล้วบริษัทก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดได้ แม้ผู้ขับขี่จะมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่าเมาสุราก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามหากเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ แต่ผู้ขับขี่ไม่ยินยอมให้ทำการทดสอบ จนเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีกับผู้ขับขี่ฐานขับรถขณะเมาสุราตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และผู้ขับขี่ได้ยอมรับผิด หรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว ก็ถือว่าผู้ขับขี่เมาสุราเข้าข้อยกเว้นนี้

การตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การใช้วิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) การตรวจจากปัสสาวะ การตรวจจากเลือด และสามารถคำนวณปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ณ เวลาที่เกิดเหตุได้ แม้ระยะเวลาที่ตรวจวัดจะตรวจวัดหลังเกิดเหตุก็ตาม ซึ่งถ้าคำนวณตามหลักทาง การแพทย์ของแพทยสภา และตามผลการวิจัยของสถาบันนิติเวชวิทยากรมตำรวจ เรื่อง การลดลงของระดับแอลกอฮอล์ในเลือดภายหลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ผลการวิจัยของทั้ง 2 สถาบัน) “ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดภายหลัง

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะลดลงภายหลังดื่มครั้งสุดท้ายประมาณ 15 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ต่อชั่วโมง) เป็นต้น ดังนั้นไม่ว่าจะใช้วิธีการใดหรือตรวจวัดเวลาใด หากผลที่ได้เมื่อเทียบค่าออกมาแล้วปรากฏว่า ผู้ขับขี่นั้นในขณะเกิดเหตุมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับบุคคลทั่วไป หรือเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือโดยบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถก็จะเข้าข้อยกเว้นนี้

9.4 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งขณะขับขี่มีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกาย จนถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับ หรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

ข้อยกเว้น ตาม 9.4 นี้เป็นข้อยกเว้นกรณีผู้ขับขี่รถประกันภัยขับรถไปเกิดอุบัติเหตุ และเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบพบว่ามีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทในร่างกายของผู้ขับขี่ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้ขับขี่ว่าได้กระทำความผิดฐานขับขี่รถโดยฝ่าฝืนพะราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ วรรค 1 ก็จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรานี้

9.5 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ หรือเคยได้รับ แต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย หรือใช้ใบขับขี่รถจักรยานยนต์ไปขับขี่รถยนต์

หากรถยนต์คันเอาประกันภัยถูกขับขี่โดยบุคคลผู้ไม่มีความสามารถในการขับขี่แล้ว โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุก็มีมาก ความเสี่ยงภัยในกรณีดังกล่าวสูง กรมธรรม์ประกันภัยจึงไม่อาจให้ความคุ้มครองได้ จึงระบุยกเว้นความรับผิดไว้ หากผู้ขับขี่รถยนต์ประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ หรือเคยมีใบอนุญาตแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมายในการขับรถยนต์ แต่หากความเสียหายของรถยนต์มิได้เกิดจากการชน การคว่ำแล้ว เช่น ถูกน้ำท่วมเข้ามาทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย จะนำเงื่อนไขนี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดไม่ได้

“ใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ” หมายถึง ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ทุกชนิดทุกประเภท และรวมถึงใบอนุญาตขับขี่ที่ออกโดยรัฐใดรัฐหนึ่ง หรือประเทศใดประเทศหนึ่งด้วย เนื่องจากเจตนารมณ์ถือความสามารถเป็นสำคัญ ฉะนั้นเมื่อมีใบอนุญาตขับรถยนต์ใด ๆ แล้ว แม้จะผิดประเภทกรมธรรม์ประกันภัยก็ยังคุ้มครอง เช่น มีใบอนุญาตขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไปขับขี่รถบรรทุก หรือไปขับรถรับจ้างสาธารณะก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีที่จะถือว่าเป็นการถูกตัดสิทธิตามกฎหมายจะต้องถึงขนาดเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่อาจนำมาใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ได้ แต่ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์สามารถใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้

การยกเว้นตามข้อ 9.1 9.2 9.3 9.4 และ 9.5 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้นและมิใช่ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

แต่ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การยกเว้นตาม 9.5 จะไม่นำมาใช้บังคับ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหาย เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

อย่างไรก็ตามข้อยกเว้นตาม 9.1 ถึง 9.5 บริษัทไม่อาจนำมาใช้เป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย

ตัวอย่างที่ 64 นายแดงขับรถยนต์คันเอาประกันภัยจอดติดสัญญาณไฟอยู่ ปรากฏว่ามีรถที่นายดำขับมาด้วยความเร็วสูง พุ่งชนท้ายรถนายแดงได้รับความเสียหาย แม้ขณะเกิดเหตุนายแดงไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่เลยก็ตาม

ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ของนายแดง เพราะความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของนายแดงผู้ขับขี่แต่อย่างใด

ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ บริษัทจะยกเอาเงื่อนไขเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่ตาม 9.4 ขึ้นมาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายรถยนต์ที่เกิดขึ้นมิได้ หากรถยนต์นั้นเกิดความเสียหายในขณะที่มีบุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่ว่าผู้ที่ถูกระบุชื่อเป็นผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ที่ผ่านการพิจารณาจากบริษัทแล้วว่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการขับขี่ บริษัทจึงตกลงรับประกันภัยไว้แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่เลยก็ตาม

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

หมวดเงื่อนไขทั่วไป

ภายใต้การคุ้มครอง เงื่อนไข และข้อยกเว้นแห่งกรมธรรม์ประกันภัยและเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทให้สัญญาต่อผู้เอาประกันภัยดังต่อไปนี้

ข้อ 1. **กรมธรรม์ประกันภัยนี้มีผลใช้บังคับทันทีเมื่อผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยแล้ว**

การชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย พนักงานบริษัท หรือนายหน้าประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ผู้ได้รับมอบอำนาจให้รับชำระเบี้ยประกันภัย ตลอดจนบุคคลหรือนิติบุคคล ที่บริษัทยอมรับการกระทำของบุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเสมือนตัวแทนของบริษัท ให้ถือว่าเป็นการชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทโดยถูกต้อง

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 1.

ข้อ 2. **นิยามศัพท์ กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยนี้**

“บริษัท” **หมายความว่า** **บริษัทที่ออกกรมธรรม์ประกันภัยนี้**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 2.

“ผู้เอาประกันภัย” **หมายความว่า** **บุคคลที่ระบุชื่อเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 2.

“ผู้ประสบภัย” **หมายความว่า** **ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 2.

“พ.ร.บ.” **หมายความว่า** **พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535**

พ.ร.บ. หมายถึง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

“นายทะเบียน” **หมายความว่า** **เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 2.

“ตาราง” **หมายความว่า** **ตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 2.

“รถ” **หมายความว่า** **รถคันที่เอาประกันภัยซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 2.

“รถยนต์” **หมายความว่า** **รถยนต์ที่เอาประกันภัย ซึ่งมีรายการที่ระบุไว้ในตาราง**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 2.

“อุบัติเหตุแต่ละครั้ง” **หมายความว่า** **เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกันซึ่งเกิดจากสาเหตุอันเดียวกัน**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 2

“ความเสียหายส่วนแรก” **หมายความว่า** **ส่วนแรกของความรับผิด หรือความเสียหายอันมีการคุ้มครองตามข้อสัญญา หรือเอกสารแนบท้ายแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 2.

ข้อ 3. **<u>ข้อยกเว้น การประกันภัยไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก</u>**

3.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

3.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหารหรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาดหรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

3.3 วัตถุอาวุธปรมาณู

3.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือจากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณู และสำหรับจุดประสงค์ข้อสัญญานี้การเผาไหม้นั้นรวมถึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกปรมาณู ซึ่งดำเนินต่อไปด้วยตัวของมันเอง

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 3.

ข้อ 4. **<u>การจัดการเรียกร้องเมื่อเกิดความเสียหาย</u>**

เมื่อมีความเสียหาย หรือความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยเกิดขึ้น ผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่จะต้องแจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า และดำเนินการอันจำเป็นเพื่อรักษาสิทธิตามกฎหมาย ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยอาจแจ้งให้บริษัททราบผ่านแอพพลิเคชันสำหรับการแจ้งอุบัติเหตุรถยนต์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือแอพพลิเคชันที่บริษัทเป็นผู้พัฒนาขึ้น ซึ่งได้เชื่อมโยงข้อมูลเข้ากับแอพพลิเคชันของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยและมีรายละเอียดตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนด

บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการในนามของผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ภายใต้ความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย

ความคุ้มครองของบริษัทจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ดำเนินการโดยสุจริต

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 4.

ข้อ 5. <u>ความรับผิดของบริษัทเมื่อมีการปฏิเสธการจ่ายค่าสินไหมทดแทน</u>

เมื่อมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่อบริษัท และหากบริษัทปฏิเสธความรับผิดโดยมิชอบ จนเป็นเหตุให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้เสียหายนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลหรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ หากศาลพิพากษาหรืออนุญาโตตุลาการชี้ขาดให้บริษัทแพ้คดี บริษัทจะต้องรับผิดต่อผู้เอาประกันภัย หรือผู้เสียหายนั้น โดยชดใช้ค่าเสียหายตามคำพิพากษา หรือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ พร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันผิดนัด

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 5.

ข้อ 6. <u>การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี</u>

ให้ใช้สำหรับการประกันภัยรถยนต์หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ และความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย

6.1 ในกรณีผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เป็นลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 20% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัยปีแรก

ขั้นที่ 2 30% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย” ให้หมายความรวมถึงรถยนต์คันที่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

หากในระหว่างปีกรมธรรม์ที่ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดีมีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยปีต่อมา บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

(ก) ลดลงหนึ่งลำดับขั้นจากเดิม หากการเรียกร้องนั้นเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัยหรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ลดลงสองลำดับขั้นจากเดิม แต่ไม่เกินอัตราปกติ หากมีการเรียกร้องที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป รวมกันมีจำนวนเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

6.2 กรณีผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอื่น และมาต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท บริษัทจะนำความใน 6.1 มาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 7.

ข้อ 7. <u>การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี</u>

ใช้สำหรับการประกันภัยรถยนต์หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ และความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย

ผู้เอาประกันภัยอาจถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยจากอัตราเบี้ยประกันภัยปกติในกรณีดังต่อไปนี้

ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัท และมีการเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยเป็นขั้น ๆ ดังนี้

<u>ขั้นที่ 1</u> 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ

<u>ขั้นที่ 2</u> 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน

<u>ขั้นที่ 3</u> 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 3 ปีติดต่อกัน

<u>ขั้นที่ 4</u> 50% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับขั้นใด และในปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น มีการเรียกร้องค่าเสียหายที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้ง แต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยบริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับขั้นเดิม เช่น ในปีที่ผ่านมาแต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 8.

ข้อ 8. <u>ค่าใช้จ่ายต่อสู้คดี</u>

ถ้าผู้เอาประกันภัย ถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครองบริษัทจะต่อสู้คดีในนามของผู้เอาประกันภัย โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท เว้นแต่บริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินความคุ้มครองก่อนมีการฟ้องร้องแล้ว

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 12. และตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 3.

ข้อ 9. <u>การโอนรถยนต์</u>

เมื่อผู้เอาประกันภัยได้โอนรถให้แก่ผู้อื่น ให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ และบริษัทต้องรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยต่อไปตลอดอายุกรมธรรม์ประกันภัยที่เหลืออยู่ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ทำประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงผู้ขับขี่ให้บริษัททราบ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงอัตราเบี้ยประกันภัยตามสภาพความเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป มิฉะนั้นผู้เอาประกันภัยอาจจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเองตามเงื่อนไขความคุ้มครองที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้

สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่มีความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ และผู้เอาประกันภัยได้ขายรถยนต์ให้แก่ผู้มีอาชีพรับซื้อขายรถยนต์ หรือให้เช่ารถยนต์ หรือซ่อมแซมรถยนต์ หรือบำรุงรักษารถยนต์ ไม่ว่าการขายนั้นจะได้มีการทำเป็นหนังสือ หรือมีการจดทะเบียนโอนทางทะเบียนหรือไม่ก็ตาม กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นสุดความคุ้มครองนับแต่ วัน เวลาที่มีการขายรถยนต์ บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับแจ้งการขายจากผู้เอาประกันภัย หรือกรณีที่บริษัททราบถึงการขายรถยนต์ดังกล่าว บริษัทจะแจ้งการสิ้นสุดความคุ้มครองพร้อมคืนเบี้ยประกันภัย โดยการส่งหนังสือถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 9.

ข้อ 10. การสิ้นผลบังคับของกรมธรรม์ประกันภัย

กรมธรรม์ประกันภัยนี้จะสิ้นผลบังคับเมื่อ

10.1 ณ วันที่ เวลา ที่ระบุไว้ในตาราง

10.2 มีการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย

10.2.1 บริษัทเป็นผู้บอกเลิก: บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันพ้นกำหนดดังกล่าว

(2) บริษัทอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน และบริษัทต้องทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และลงลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัทที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยส่งข้อมูลการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยไปยังระบบข้อมูลที่ผู้เอาประกันภัยระบุไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยต้องยินยอมให้บริษัทจัดส่งข้อมูลการบอกเลิกด้วยวิธีการดังกล่าว และบริษัทต้องจัดให้มีกระบวนการแจ้งเตือนแก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อได้ดำเนินการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยทางอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

10.2.2 ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้บอกเลิก: ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับทันที ณ วันเวลาที่บริษัทได้รับหนังสือบอกเลิก หรือวันเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

(2) ผู้เอาประกันภัยอาจบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยบริษัทต้องทำตามวิธีการแบบปลอดภัยในระดับที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และแจ้งวิธีการให้ผู้เอาประกันภัยทราบ ซึ่งจะมีผลให้กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นผลบังคับ ณ วันที่ข้อมูลการบอกเลิกส่งไปยังระบบข้อมูลที่บริษัทระบุไว้เท่านั้น หรือ ณ วันที่ระบุไว้ในหนังสือบอกเลิก แล้วแต่ว่าวันใดเป็นวันหลังสุด

ในกรณีนี้ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืน ตามอัตราการคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ข้างล่าง

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 15. และตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 12.

(ก) <u>อัตราคืนเบี้ยประกันภัย ความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u>

จำนวนเดือนที่คุ้มครอง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
เบี้ยประกันภัยคืนร้อยละ	80	70	60	50	40	30	20	15	10	0	0	0

(ข) อัตราคืนเบี้ยประกันภัย ความคุ้มครองอื่นนอกจาก (ก)

จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละ ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละ ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละ ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี
1-9	72	120-129	44	240-249	20
10-19	68	130-139	41	250-259	18
20-29	65	140-149	39	260-269	16
30-39	63	150-159	37	270-279	15
40-49	61	160-169	35	280-289	13
50-59	59	170-179	32	290-299	12
60-69	56	180-189	30	300-309	10
70-79	54	190-199	29	310-319	8
80-89	52	200-209	27	320-329	6
90-99	50	210-219	25	330-339	4
100-109	48	220-229	23	340-349	3
110-119	46	230-239	22	350-359	1
				360-366	0

ข้อ 11. <u>การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนโดยฉ้อฉล</u>

บริษัทไม่ต้องรับผิดสำหรับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการฉ้อฉลหรือทุจริตโดยประการใด ๆ ซึ่งผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลที่ทำแทนผู้เอาประกันภัยได้กระทำเพื่อให้ได้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ และบริษัทอาจใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยได้ทันที โดยไม่คืนเบี้ยประกันภัย

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 13.

ข้อ 12. <u>การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ</u>

ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์และเห็นควรยุติข้อพิพาทนั้นโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอมและให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการตามข้อบังคับสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 10.

ข้อ 13. <u>การตีความกรมธรรม์ประกันภัย</u>

ความหมายและเจตนารมณ์ของข้อความที่ปรากฏในกรมธรรม์ประกันภัยนี้ รวมทั้งเอกสารแนบท้ายและเอกสารประกอบให้ตีความตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 11.

ข้อ 14. <u>การแก้ไข</u>

สัญญาคุ้มครองและเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้โดยเอกสารแนบท้ายของบริษัทเท่านั้น

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดเงื่อนไขทั่วไป ข้อ 6.

หมวดการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

ข้อ 1. การคุ้มครองผู้ประสบภัย

ภายใต้บังคับข้อ 4 บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิตร่างกาย หรืออนามัยของผู้ประสบภัยในนามผู้เอาประกันภัย ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ประสบภัย เนื่องจากรถที่ใช้หรืออยู่ในทาง หรือเนื่องจากสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย ดังนี้

1.1 ผู้ประสบภัย

1.1.1 ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย แต่ไม่ถึงกับสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ตามข้อ 1.1.2 บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าเสียหายอย่างอื่นที่ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้ตามมูลละเมิด ตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกิน 80,000 บาทต่อหนึ่งคน

1.1.2 ในกรณีได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย ในกรณีใดกรณีหนึ่ง บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินคุ้มครอง ดังนี้

(3) กรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

(4) กรณีสูญเสียมือสองข้างตั้งแต่ข้อมือ หรือแขนสองข้าง หรือเท้าสองข้างตั้งแต่ข้อเท้า หรือขาสองข้าง หรือสายตาสองข้าง (ตาบอด) บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

(5) กรณีสูญเสียมือหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อมือ แขนหนึ่งข้าง เท้าหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อเท้า ขาหนึ่งข้าง สายตาหนึ่งข้าง (ตาบอด) ตั้งแต่ 2 กรณีขึ้นไป บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

(6) กรณีทุพพลภาพอย่างถาวร บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 300,000 บาทต่อหนึ่งคน

(7) กรณีสูญเสียมือหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อมือ หรือแขนหนึ่งข้าง หรือเท้าหนึ่งข้างตั้งแต่ข้อเท้า หรือขาหนึ่งข้าง หรือสายตาหนึ่งข้าง (ตาบอด) กรณีใดกรณีหนึ่ง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาทต่อหนึ่งคน

(8) กรณีหูหนวก เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์หรือความสามารถสืบพันธุ์ จิตพิการอย่างติดตัว บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาทต่อหนึ่งคน

(9) กรณีสูญเสียอวัยวะอื่นใด นอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน (2) (3) (5) (6) และ (8) ซึ่งการสูญเสียหรือการถูกทำลายลงแล้วนั้นจะกระทบต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขของผู้ประสบภัย เช่น การสูญเสียม้าม ปอด ตับ ไต หรือ ฟันแท้ทั้งซี่ตั้งแต่ 5 ซี่ ขึ้นไป หรือกรณีกะโหลกศีรษะถูกทำให้เสียหายเป็นเหตุให้ต้องใช้กะโหลกเทียม เป็นต้น บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 250,000 บาทต่อหนึ่งคน

(10) กรณีสูญเสียนิ้วตั้งแต่ข้อนิ้วขึ้นไป ไม่ว่านิ้วเดียวหรือหลายนิ้ว บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทน 200,000 บาทต่อหนึ่งคน

ทั้งนี้ กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัยหลายกรณี บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินคุ้มครองเฉพาะกรณีที่มีจำนวนเงินคุ้มครองที่สูงกว่า

1.1.3 ในกรณีเสียชีวิต บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 500,000 บาทต่อหนึ่งคน

1.1.4 ในกรณีได้รับความเสียหายตามข้อ 1.1.1 และต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ 1.1.2 บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามข้อ 1.1.2 แต่หากเป็นกรณีได้รับความเสียหายตามข้อ 1.1.1 และต่อมาได้รับความเสียหายตามข้อ 1.1.3 หรือทั้งข้อ 1.1.2 และข้อ 1.1.3 บริษัทจะจ่าย 500,000 บาทต่อคน

1.1.5 ในกรณีที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลในฐานะคนไข้ใน บริษัทจะจ่ายค่าชดเชยรายวัน วันละ 200 บาท จำนวนรวมกันไม่เกิน 20 วัน เป็นค่าเสียหายที่เพิ่มขึ้น นอกเหนือจากความคุ้มครองที่ระบุในข้อ 1.1.1 ข้อ 1.1.2 ข้อ 1.1.3 และข้อ 1.1.4

1.1.6 กรณีผู้ประสบภัยเป็นผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลในครอบครัวของผู้เอาประกันภัย ซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ ทั้งนี้ในกรณีผู้ขับขี่เป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุ ให้นำความในข้อ 1.1.1 ข้อ 1.1.2 ข้อ 1.1.3 ข้อ 1.1.4 และข้อ 1.1.5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

1.1.7 กรณีผู้ประสบภัย เป็นผู้ขับขี่รถคันที่เอาประกันภัย และเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดต่ออุบัติเหตุ หรือไม่มีผู้ใดต้องรับผิดตามกฎหมายต่อผู้ขับขี่ที่เป็นผู้ประสบภัย บริษัทจะรับผิดจ่ายค่าสินไหมทดแทนไม่เกินค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น ไม่เกินจำนวนคุ้มครองสูงสุดต่อหนึ่งคน และรวมกันแล้วไม่เกินจำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 3.

ข้อ 2. <u>ค่าเสียหายเบื้องต้น</u>

ภายใต้บังคับข้อ 4 บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยที่ได้รับความเสียหายต่อชีวิตร่างกาย โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิดให้เสร็จสิ้นภายใน 7 วัน นับแต่วันที่บริษัทได้รับการร้องขอ โดยจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นดังต่อไปนี้

2.1 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกาย บริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกิน 30,000 บาทต่อหนึ่งคน

2.2 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจำนวน 35,000 บาทต่อหนึ่งคน

(ก) ตาบอด

(ข) หูหนวก

(ค) เป็นใบ้หรือเสียความสามารถในการพูด หรือลิ้นขาด

(ง) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์

(จ) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว

(ฉ) เสียอวัยวะอื่นใด

(ช) จิตพิการอย่างติดตัว

(ซ) ทุพพลภาพอย่างถาวร

2.3 กรณีผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อชีวิต บริษัทจะจ่ายค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพของผู้ประสบภัยตามจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น 35,000 บาทต่อหนึ่งคน

2.4 จำนวนตาม 2.1 และ 2.2 รวมกัน หรือจำนวน 2.1 และ 2.3 แต่หากผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายตามข้อ 2.1 2.2 และ 2.3 หรือได้รับความเสียหายตามข้อ 2.2 และ 2.3 ให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นรวมกันไม่เกินจำนวน 65,000 บาท

2.5 กรณีรถตั้งแต่สองคันขึ้นไป ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัย บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตาม 2.1 2.2 2.3 หรือ 2.4 แล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท แต่ถ้าผู้ประสบภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าวข้างต้น บริษัทจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ความเสียหายเบื้องต้นทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 4.

ข้อ 3. <u>การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น</u> ผู้ประสบภัยต้องร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้นต่อบริษัทภายใน 180 วัน นับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น และต้องมีหลักฐานดังนี้

3.1 ความเสียหายต่อร่างกาย

3.1.1 ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

3.1.2 สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายต่อร่างกายอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ 2.2 นอกจากต้องยื่นหลักฐานตาม 3.1.1 และ 3.1.2 แล้ว ให้ยื่นใบรับรองแพทย์หรือความเห็นแพทย์ หรือหลักฐานอื่นใดที่ระบุว่าเป็นผู้ประสบภัยซึ่งได้รับความเสียหายต่อร่างกายดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นได้รับความเสียหายจากการประสบภัยจากรถ เพิ่มเติมด้วย

3.2 ความเสียหายต่อชีวิต

3.2.1 สำเนามรณบัตร หรือหลักฐานอื่นใดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย

3.2.2 สำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตาย เพราะการประสบภัยจากรถ

3.2.3 การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม 3.1 และ 3.2 รวมกันให้มีหลักฐานตาม 3.1 และ 3.2

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 5.

ข้อ 4. <u>การสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต</u> ในกรณีรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทประสบอุบัติเหตุชนกับรถอื่น ซึ่งมีการประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถด้วยเป็นเหตุให้ผู้ประสบภัยได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย บริษัทตกลงจะสำรองจ่าย ให้แก่ ผู้ประสบภัยซึ่งโดยสารมาในรถ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท ดังนี้

4.1 ค่ารักษาพยาบาลตามใบเสร็จรับเงิน ไม่เกิน 80,000 บาท ต่อหนึ่งคน สำหรับกรณีได้รับบาดเจ็บ

4.2 ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ กรณีทุพพลภาพอย่างถาวร หรือกรณีทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ตามข้อ 1.1.2 เป็นเงินจำนวน 200,000 บาท หรือ 250,000 บาท หรือ 300,000 หรือ 500,000 บาทต่อหนึ่งคน หรือกรณีเสียชีวิต ตามข้อ 1.1.3 เป็นจำนวนเงิน 500,000 บาทต่อหนึ่งคนแล้วแต่กรณี

4.3 ค่าชดเชยรายวันกรณีเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลในฐานะคนไข้ใน วันละ 200 บาท รวมไม่เกิน 20 วัน

4.4 ข้อ 4.1 และข้อ 4.2 จำนวนเงินตามข้อ 1.1.4

สำหรับผู้ประสบภัยที่เป็นบุคคลภายนอกรถ บริษัทและผู้รับประกันภัยรถอื่นจะร่วมกันสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิต ตามวรรคต้น โดยเฉลี่ยฝ่ายละเท่า ๆ กัน เมื่อมีการสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิตตามเงื่อนไขนี้แล้ว หากปรากฏว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากความประมาทของผู้อื่น มิใช่ผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทแล้ว บริษัทมีสิทธิที่จะไล่เบี้ยเอาค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิตที่บริษัทได้สำรองจ่ายไปคืนจากบริษัทผู้รับประกันภัยรถที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมายนั้น ในทางกลับกันหากบริษัทผู้รับประกันภัยรถอื่น ได้สำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิตให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทผู้ประสบภัยที่โดยสารมา หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถที่ตนรับประกันภัยไว้ หรือผู้ประสบภัยที่อยู่นอกรถแล้ว และปรากฏว่าอุบัติเหตุนั้นเกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัทแล้ว บริษัทตกลงจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล ค่าชดเชยรายวัน ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพอย่างถาวร ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือเสียชีวิตคืนแก่บริษัทผู้รับประกันภัยรถอื่นซึ่งได้สำรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 6.

ข้อ 5. <u>การคุ้มครองผู้ขับขี่</u>

บริษัทจะถือว่าบุคคลใด ซึ่งขับขี่รถโดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และบุคคลนั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 7.

ข้อ 6. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครอง เมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดจากรถที่ใช้ หรืออยู่ในทางหรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถนั้น

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 8.

ข้อ 7. <u>การใช้รถ</u>

กรณีใช้รถในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในตาราง ซึ่งทำให้การเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น ผู้เอาประกันภัยต้องชดใช้ค่าเสียหายคืนให้บริษัทตามจำนวนที่บริษัทได้จ่ายไปแต่ไม่เกิน 2,000 บาท

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 14.

ข้อ 8. <u>ข้อยกเว้น การประกันภัยไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก</u>

8.1 ความเสียหายที่เกิดจากรถที่ถูกยักยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์

8.2 การใช้นอกประเทศไทย

8.3 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์หรือใช้ขนยาเสพติด ไม่ว่าจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

8.4 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 18.

ข้อ 9. <u>ข้อสัญญาพิเศษ</u>

ภายใต้จำนวนเงินคุ้มครองผู้ประสบภัยที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกเอาความไม่สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือเงื่อนไขแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เว้นแต่เงื่อนไขทั่วไป และข้อ 8.1 และ 8.2 เป็นข้อต่อสู้ผู้ประสบภัยเพื่อปฏิเสธความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เมื่อบริษัทได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้ว แต่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ต่อผู้เอาประกันภัย เพราะกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้นซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อผู้ประสบภัย ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ข้อ 19.

หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแก่บุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ในระหว่างระยะเวลาประกันภัย ในนามผู้เอาประกันภัย ดังนี้

1.1 ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย ของบุคคลภายนอก เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอกไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย และไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อครั้งที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดในข้อนี้

ในกรณีบุคคลภายนอกเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เมื่อบริษัท ผู้เอาประกันภัย และผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์ประกันภัยสามารถตกลงในจำนวนเงินค่าเสียหายได้ทั้งจำนวนแล้ว บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

1.1.1 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัยในหมวดนี้ โดยต้องมีจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่น้อยกว่า 500,000 บาทต่อคน

1.1.2 กรณีที่จำนวนเงินเอาประกันภัยเกินกว่า 2,000,000 บาทต่อคน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่น้อยกว่า 2,000,000 บาทต่อคน โดยส่วนเกินจาก 2,000,000 บาท บริษัทจะชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอก

1.1.3 กรณีทายาทของบุคคลภายนอกผู้เสียชีวิต หรือบุคคลภายนอกที่เป็นผู้ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงนั้น มีสิทธิได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ รวมถึงกรณีที่รถยนต์ที่เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยหลายรายเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน โดยได้ทำสัญญาประกันภัยพร้อมกัน หรือสืบเนื่องเป็นลำดับกัน บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัดส่วนความคุ้มครองของแต่ละกรมธรรม์ประกันภัย รวมกันไม่เกินกว่า 2,000,000 บาทต่อคน โดยส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท บริษัทจะร่วมชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริงที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อบุคคลภายนอก

ในกรณีที่บุคคลภายนอกได้รับความเสียหายต่อร่างกาย หรืออนามัย และมีสิทธิได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ รวมถึงกรณีที่รถยนต์ที่เอาประกันภัยได้เอาประกันภัยหลายรายเพื่อความวินาศภัยอันเดียวกัน โดยได้ทำสัญญาประกันภัยพร้อมกัน หรือสืบเนื่องเป็นลำดับกัน บริษัทจะร่วมเฉลี่ยจ่ายเท่า ๆ กัน

ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงในที่นี้ หมายถึง ทุพพลภาพถึงขนาดไม่สามารถประกอบหน้าที่การงานใด ๆ ในอาชีพประจำ และอาชีพอื่น ๆ ได้โดยสิ้นเชิงตลอดไป

บุคคลภายนอกที่ได้รับความคุ้มครองตาม 1.1 นี้ ไม่รวมถึงผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายตลอดจนลูกจ้างในทางการที่จ้าง คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้ขับขี่นั้น

1.2 ความเสียหายต่อทรัพย์สิน บริษัทจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ซึ่งผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย และความรับผิดของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

กรณีเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก และมีการเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้ประโยชน์รถยนต์ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจริง ทั้งนี้ สำหรับรถยนต์ที่มีที่นั่งไม่เกิน 7 คน หรือรถยนต์บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกิน 7 คน ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 500 บาท รถยนต์รับจ้างสาธารณะที่มีที่นั่งไม่เกิน 7 คน ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 700 บาท และรถยนต์ที่มีที่นั่งเกิน 7 คนหรือรถยนต์บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกิน 7 คน ในอัตราไม่น้อยกว่าวันละ 1,000 บาท

ในกรณีบุคคลภายนอกนั้นมีสิทธิได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มากกว่า 1 กรมธรรม์ประกันภัย บริษัทจะเฉลี่ยจ่ายเท่าๆ กัน

ความเสียหายต่อทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตร ของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

(ข) เครื่องชั่ง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนามหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) สัมภาระหรือทรัพย์สินอื่นใดที่นำติดตัวขึ้นบนรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่รถยนต์กำลังยกจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

(ง) ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลของสารเคมีหรือวัตถุอันตรายที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ เว้นแต่การรั่วไหลนั้นเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์ หรือการรั่วไหลของแก๊สหรือเชื้อเพลิงเพื่อการเดินเครื่องของรถยนต์

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 1.

ข้อ 2. <u>ความเสียหายส่วนแรก</u> ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้

(ก) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สิน ในกรณีที่ใช้รถยนต์ในเวลาเกิดอุบัติเหตุนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในตาราง

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหาย ดังระบุไว้ในตาราง

(ค) 2,000 บาทแรกของความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากความเสียหายนั้นเป็นความรับผิดชอบของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยซึ่งมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกเกินหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 2.

ข้อ 3. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้ขับขี่</u>

บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง แต่มีเงื่อนไขว่า

3.1 บุคคลนั้นต้องปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

3.2 บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 4.

ข้อ 4. <u>การคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองความรับผิดของผู้โดยสาร เมื่อผู้โดยสารนั้นจะต้องรับผิดจากรถยนต์ที่ใช้ หรืออยู่ในทาง หรือสิ่งที่บรรทุก หรือติดตั้งในรถยนต์นั้น ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ โดยมีเงื่อนไขว่า บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 5.

ข้อ 5. <u>การคุ้มครองนายจ้าง</u>

กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองถึงนายจ้างซึ่งไม่ใช่ผู้เอาประกันภัย เมื่อนายจ้างจะต้องรับผิดจากการใช้รถยนต์คันเอาประกันภัยโดยลูกจ้างในทางการที่จ้าง ทั้งนี้เฉพาะเท่าที่มีการประกันภัยไว้ แต่มีเงื่อนไขว่า

5.1 นายจ้างต้องปฏิบัติตนอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกรมธรรม์ประกันภัยนี้

5.2 นายจ้างไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ประกันภัยอื่น เว้นแต่ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับชดใช้นั้นไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

5.3 การคุ้มครองนี้ไม่เพิ่มจำนวนเงินจำกัดความรับผิดของบริษัท

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 6.

ข้อ 6. <u>การยกเว้นทั่วไป</u>

การประกันภัยตามหมวดนี้ ไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจาก

6.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตคุ้มครอง

6.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด ไม่ว่าจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

6.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

6.4 การใช้ลากจูงหรือผลักดันรถหรือทรัพย์สินอื่นใด เว้นแต่รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

6.5 ความรับผิดซึ่งเกิดจากสัญญาหรือบันทึกที่ผู้ขับขี่ทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญาหรือบันทึกนั้นแล้ว ความรับผิดของผู้ขับขี่จะไม่เกิดขึ้น

6.6 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่ให้ถือว่าเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ดังนี้

6.6.1 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด เกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หรือ

6.6.2 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ กรณีการขับขี่โดยบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือโดยบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถหรืออยู่ระหว่างพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ หรือ

6.6.3 กรณีไม่ยินยอมให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ จนถูกดำเนินคดีฐานขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

6.7 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งขณะขับขี่มีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทในร่างกาย จนถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 7.

ข้อ 7. <u>ข้อสัญญาพิเศษ</u>

ภายใต้จำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกเอาความไม่สมบูรณ์แห่งกรมธรรม์ประกันภัย หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัย หรือข้อ 6.1 6.2 6.3 6.4 6.5 หรือเงื่อนไขทั่วไป เว้นแต่ข้อ 3 ของหมวดเงื่อนไขทั่วไป เป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดตาม 1.1 ในหมวดนี้

ส่วนเงื่อนไขข้อ 6.6 และ 6.7 บริษัทจะไม่นำมาเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอก เพื่อปฏิเสธความรับผิดทั้งตาม 1.1 และ 1.2 ในหมวดนี้

ในกรณีที่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย หรือรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ต่อผู้เอาประกันภัย แต่บริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้วตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ในความรับผิดที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ 8.

หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

รถยนต์สูญหาย บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของรถยนต์ รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ตามมาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์ โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้น และผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว สูญหายไป อันเกิดจากการกระทำความผิดเฉพาะฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ หรือเกิดความเสียหายต่อรถยนต์อันเกิดจากการกระทำความผิด หรือการพยายามกระทำความผิดเช่นว่านั้น แต่ไม่รวมการสูญหายจากการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง

รถยนต์ไฟไหม้บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องจากสาเหตุใด ๆ ก็ตาม

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ข้อ 1.

ข้อ 2. การชดใช้ความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์

2.1 ในกรณีรถยนต์สูญหาย อันเกิดจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และยักยอกทรัพย์ บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง โดยผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

ในกรณีที่บริษัทได้รับรถยนต์คืนมาแล้ว บริษัทต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่ผู้เอาประกันภัย แจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทยินยอมให้ผู้เอาประกันภัยใช้สิทธิ

2.1.1 ขอรับรถยนต์คืน โดยผู้เอาประกันภัยต้องคืนเงินที่ได้รับชดใช้ไปทั้งหมดให้แก่บริษัท ถ้ารถยนต์นั้นเกิดความเสียหายไม่ถึงกับความเสียหายโดยสิ้นเชิงบริษัทต้องจัดซ่อมให้โดยค่าใช้จ่ายของบริษัทก่อนคืน

2.1.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน

ทั้งนี้ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งการใช้สิทธิให้บริษัททราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากบริษัท ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งขอใช้สิทธิภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะขอรับรถยนต์คืน

2.2 ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง รถยนต์ได้รับความเสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเกิดความเสียหาย

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณี ต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

2.3 <u>ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง หรือสูญหายบางส่วน</u> บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายหรือสูญหายนั้นก็ได้

ในกรณีไม่สามารถตกลงจำนวนเงินเพื่อทดแทนความเสียหายได้ ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วมกับสมาคมอู่กลางการประกันภัยและสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

<u>ข้อจำกัดความรับผิดของบริษัท</u>

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ข้อ 2.

ข้อ 3. <u>การดูแลขนย้าย</u>

เมื่อมีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากไฟไหม้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ข้อ 3.

ข้อ 4. <u>การสละสิทธิ</u>

ในกรณีที่มีความเสียหายหรือสูญหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของสถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เมื่อรถยนต์ได้ส่งมอบให้เพื่อรับบริการนั้น

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ข้อ 4.

ข้อ 5. <u>การยกเว้นรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความสูญหาย หรือไฟไหม้อันเกิดจาก

5.1 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยคู่สมรสหรือบุคคลซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส หรือบุคคลที่เป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจกับผู้เอาประกันภัย หรือผู้ค้ำประกันตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ หรือบุคคลได้รับมอบรถยนต์หรือครอบครองรถยนต์ตามสัญญายืม สัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาจำนำ หรือบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ไม่ว่าบุคคลดังกล่าวมีเจตนาแท้จริงจะทำสัญญาดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม

5.2 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ ข้อ 5.

หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

ข้อ 1. ข้อตกลงคุ้มครอง

ความเสียหายต่อรถยนต์ บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัยต่อรถยนต์รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์มาตรฐานที่ติดตั้งมากับรถยนต์โดยโรงงานประกอบรถยนต์หรือศูนย์จำหน่ายรถยนต์ และให้รวมถึงอุปกรณ์เครื่องตกแต่งที่ได้ทำเพิ่มขึ้นและผู้เอาประกันภัยได้แจ้งให้บริษัททราบด้วยแล้ว แต่ไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้

ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ไฟไหม้ ในที่นี้หมายถึง ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เป็นผลมาจากไฟไหม้ ไม่ว่าจะเป็นการไหม้โดยตัวของมันเอง หรือเป็นการไหม้ที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุอื่นใด

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 1.

ข้อ 2. การชดใช้ความเสียหายต่อรถยนต์

2.1 ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ในกรณีที่เอาประกันภัยไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที โดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง ในที่นี้หมายถึง รถยนต์ได้รับความเสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเกิดความเสียหาย

2.2. ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้ รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายนั้นก็ได้

ในกรณีไม่สามารถตกลงจำนวนเงินเพื่อทดแทนความเสียหายได้ ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วมกับสมาคมอู่กลางการประกันภัยและสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ข้อจำกัดความรับผิดของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 2.

ข้อ 3. การดูแลขนย้าย เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายซึ่งมีการคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 3.

ข้อ 4. <u>ความเสียหายส่วนแรก</u> **ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้**

(ก) 1,000 บาทแรกของความเสียหายอันมิได้เกิดจากการชนหรือคว่ำ หรือกรณีที่เกิดจากการชนแต่ผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายดังระบุไว้ในตาราง

(ค) 6,000 บาทแรกของความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชน การคว่ำ ในกรณีเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ หากผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุ มิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบตามข้อต่าง ๆ ดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งข้อ ให้ถือว่าความรับผิดชอบแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดในความเสียหายส่วนแรกตาม (ข) และ (ค) หากความเสียหายนั้น เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง ตาม (ก) (ข) และ (ค) บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 4.

ข้อ 5. <u>การรักษารถยนต์</u> **ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง เมื่อเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุอื่น เนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามที่จำเป็น หรือไม่ได้จัดให้มีการดูแลเมื่อรถยนต์เกิดอุบัติเหตุหรือเครื่องเสีย**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 5.

ข้อ 6. <u>การสละสิทธิ</u> **ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของสถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เมื่อรถยนต์ได้ส่งมอบให้เพื่อรับบริการนั้น**

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 6.

ข้อ 7. <u>การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์</u> **การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง**

7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์

7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสียหรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไกหรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์ อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนัก หรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาด หรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ เว้นแต่การขาดการใช้รถยนต์นั้นเกิดจากบริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 7.

ข้อ 8. <u>การยกเว้นการใช้</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

8.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

8.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด ไม่ว่าจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

8.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 8.

ข้อ 9. <u>การยกเว้นการใช้อื่น ๆ</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

9.1 การใช้ลากจูงหรือผลักดันรถหรือทรัพย์สินอื่นใด เว้นแต่ รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

9.2 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตารางในขณะเกิดอุบัติเหตุ

9.3 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่ให้ถือว่าเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ดังนี้

9.3.1 มีปริมาณแอลกอฮอล์ ในเลือด เกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หรือ

9.3.2 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ กรณีการขับขี่โดยบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือ

9.3.3 กรณีไม่ยินยอมให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ จนถูกดำเนินคดีฐานขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

9.4 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งขณะขับขี่มีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกาย จนถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับ หรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

9.5 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ หรือเคยได้รับ แต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย หรือใช้ใบขับขี่รถจักรยานยนต์ไปขับขี่รถยนต์

การยกเว้นตามข้อ 9.1 9.2 9.3 9.4 และ 9.5 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น และมิใช่ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

แต่ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การยกเว้นตามข้อ 9.5 จะไม่นำมาใช้บังคับ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหาย เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

ให้ตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 9.

เอกสารแนบท้ายความคุ้มครองเพิ่มเติม

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (ร.ย.01)

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลตามเอกสารแนบท้ายนี้ เป็นความคุ้มครองเพิ่มเติมที่ผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อได้ โดยจะคุ้มครองความบาดเจ็บของผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้โดยสารซึ่งอยู่ในหรือกำลังขับขี่ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย (ซึ่งเรียกว่า “ผู้ได้รับความคุ้มครอง”) ซึ่งเป็นผลมาจากอุบัติเหตุ หากความบาดเจ็บที่ได้รับเป็นผลทำให้ผู้ได้รับความคุ้มครอง

- เสียชีวิต
- สูญเสียมือ เท้า สายตา
- ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง
- ทุพพลภาพชั่วคราว

(เว้นแต่ความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยมิได้ซื้อความคุ้มครองไว้ ซึ่งก็จะไม่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยระบุไว้ในส่วนของความคุ้มครองนั้น)

แม้รถยนต์ไม่เกิดอุบัติเหตุ เพียงแต่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นต่อผู้ได้รับความคุ้มครอง จนเป็นผลให้ผู้ได้รับความคุ้มครองนั้นเสียชีวิต สูญเสียมือ เท้า สายตา ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เช่น ขณะที่ผู้ขับขี่กำลังสตาร์ทรถ ปรากฏว่ามีคนร้ายบุกเข้ามายิงทำให้ผู้ขับขี่เสียชีวิตทันทีในรถยนต์นั้น ก็ถือได้ว่าผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจนเป็นผลให้เสียชีวิต ตามเงื่อนไขความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว บริษัทจึงมีหน้าที่ชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ทายาทของผู้ได้รับความคุ้มครองนั้น

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล มิใช่การประกันภัยความรับผิดจึงไม่คำนึงว่าความเสียหายที่ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับจะเป็นความรับผิดของผู้ใด และแม้ว่าผู้ได้รับความคุ้มครองจะได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลที่จะต้องรับผิดตามกฎหมายเต็มจำนวนแล้วก็ตาม ก็ไม่ทำให้บริษัทผู้รับประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้หลุดพ้นความรับผิดแต่อย่างใด บริษัทยังคงจะต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มตามจำนวนเงินคุ้มครองที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายนี้

สำหรับจำนวนผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้จะปรากฏอยู่ในตาราง (หรือในเอกสารแนบท้ายในกรณีซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลัง) โดยผู้ขับขี่และผู้โดยสารที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นผู้หนึ่งผู้ใด ดังนั้นไม่ว่าผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารนั้นจะเป็นผู้ใดก็ตาม หากเสียชีวิต สูญเสียมือ เท้า สายตา ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงจากอุบัติเหตุที่เกิดในขณะที่ผู้นั้นอยู่ใน หรือกำลังขับขี่ หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัยแล้ว บริษัทก็จะต้องเข้ามารับผิดชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองนั้น ๆ ทั้งสิ้น และแม้ว่าการประกันภัยนี้จะเป็นการประกันภัยเพิ่มที่แนบท้ายการประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ และผู้ขับขี่ที่ได้รับความเสียหายนั้นมิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยก็ตาม บริษัทก็ยังคงต้องรับผิดต่อผู้ขับขี่นั้นเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้

อนึ่งคำว่า “ผู้โดยสาร” ตามเอกสารแนบท้ายนี้ หมายความถึง บุคคลใด ๆ ก็ตามที่อยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย เว้นแต่ผู้ขับขี่ เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถยนต์บรรทุก (Pickup) บุคคลที่โดยสารอยู่ที่กระบะท้ายก็ถือเป็นผู้โดยสารตามนัยนี้เช่นกัน มิได้จำกัดเฉพาะบุคคลที่โดยสารอยู่ในห้องโดยสารเท่านั้น หากผู้เอาประกันภัยนอกจากจะซื้อความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว ยังซื้อความคุ้มครองการประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย.02) ด้วยแล้ว การได้รับค่าสินไหมทดแทนตามเอกสารแนบท้ายนี้ ไม่ตัดสิทธิ

ผู้ได้รับความคุ้มครองที่จะเรียกร้องค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้าย ร.ย.02 ได้อีก เช่น นายสัญชัยโดยสารรถยนต์คันเอาประกันภัยไปประสบอุบัติเหตุพลิกคว่ำ ทำให้นายสัญชัยได้รับบาดเจ็บต้องตัดเท้าหนึ่งข้างแล้ว นอกจากบริษัทจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน จำนวน 60% ของจำนวนเงินเอาประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายนี้แล้ว ค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้นบริษัทยังคงต้องรับผิดชดใช้ตามความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย.02 อีกด้วย

หากขณะเกิดอุบัติเหตุมีผู้โดยสารมากกว่าจำนวนที่ซื้อความคุ้มครองไว้ตามเอกสารแนบท้ายนี้ โดยบางคนได้รับความเสียหาย บางคนไม่ได้รับความเสียหาย บริษัทจะอ้างว่าบุคคลที่ไม่ได้รับความเสียหาย คือ บุคคลที่ได้รับความคุ้มครองไม่ได้ หรือบริษัทจะใช้วิธีการนำเอาจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงสุดต่ออุบัติเหตุ แต่ละครั้งมาหารด้วยจำนวนคนที่โดยสารไปทั้งหมดเพื่อหาค่าเฉลี่ยว่าแต่ละคนควรได้รับความคุ้มครองเท่าใด บริษัทจึงจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนต่อคนเท่านั้นก็ไม่ได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น รถบรรทุกเอาประกันภัยมีความคุ้มครองผู้ขับขี่ 1 คน ผู้โดยสาร 2 คน แต่ขณะเกิดอุบัติเหตุมีนายวีระเป็นผู้ขับขี่ และมีผู้โดยสารร่วมไปด้วยอีก 5 คน ไปประสบอุบัติเหตุทำให้ผู้โดยสารเสียชีวิต 3 คน นายวีระและผู้โดยสารอีก 2 คน บาดเจ็บเล็กน้อย หากความคุ้มครองตาม ร.ย.01 คุ้มครองการเสียชีวิต 50,000 บาท/คน ในส่วนผู้ขับขี่คือนายวีระ เพียงได้รับบาดเจ็บจึงไม่ได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย.01 นี้ และเมื่อคุ้มครองผู้โดยสารไว้ 2 คน จำนวนเงินคุ้มครองสูงสุดต่ออุบัติเหตุครั้งนี้ คือ 2 X 50,000 = 100,000 บาท เมื่อมีผู้โดยสารมาทั้งสิ้น 5 คน เท่ากับจำนวนเงินคุ้มครองต่อคน คือ 100,000/5 = 20,000 บาท/คน เมื่อมีผู้เสียชีวิต 3 คน บริษัทจึงรับผิดชดใช้เพียง 20,000 X 3 = 60,000 บาท มิได้ บริษัทจะต้องจ่ายเต็มวงเงินคุ้มครอง 2 คน คือ 2 X 50,000 = 100,000 บาท แล้วให้ทายาทของผู้ได้รับความคุ้มครองไปเฉลี่ยตามส่วนกันเอง

ข้อยกเว้นไม่คุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย.01 นี้มีเพียง 2 กรณี คือ

1. บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อการเสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงของผู้ได้รับความคุ้มครองที่เป็นผลมาจากการกระทำผิดอาชญากรรมสถานหนัก เช่น การใช้รถคันเอาประกันภัยไปปล้นทรัพย์ เป็นต้น แต่ความบาดเจ็บที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย.01 นี้จำกัดเฉพาะ ความบาดเจ็บของผู้ที่ก่ออาชญากรรมนั้นเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ได้รับความคุ้มครองอื่นที่มิได้มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับการก่ออาชญากรรมนั้น

2. บริษัทไม่ต้องรับผิดต่อการเสียชีวิต หรือสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงของผู้ได้รับความคุ้มครองที่เป็นผลมาจากมหันตภัย เช่น สงคราม การสู้รบ เป็นต้น

ดังนั้นหากผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้โดยสารได้รับอุบัติเหตุขณะอยู่ใน กำลังขับขี่ กำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย อันเป็นผลให้ผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้โดยสารนั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง และมิใช่กรณีที่เข้าข้อยกเว้นตาม 1. หรือ 2. ข้างต้นแล้ว บริษัทก็จะต้องรับผิดชดใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้ขับขี่ และ/หรือ ผู้โดยสารหรือทายาทแล้วแต่กรณี

ผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารที่จะได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้าย ร.ย.01 จะต้องเป็นผู้ขับขี่ ผู้โดยสารที่ได้รับอุบัติเหตุขณะที่อยู่ใน กำลังขับขี่ กำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์ จนเป็นผลผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารนั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง เช่น รถหัวลากมีประกันภัยรถยนต์ประเภทหนึ่งซึ่งมีความคุ้มครอง ร.ย.01 ไว้ด้วย ส่วนรถพ่วงมีแต่กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ขณะเกิดเหตุเด็กรถอยู่บนส่วนตัวพ่วงถอยไปกระแทกต้นไม้ เด็กรถที่อยู่ในส่วนตัวพ่วงถึงแก่ความตาย กรณีดังกล่าวเป็นรถลากรถพ่วงโดยสภาพ เมื่อลากจูงกันไปถือเป็นรถคันเดียวกัน ไม่ว่าเด็กรถจะอยู่บนส่วนไหนของรถก็ถือว่าอยู่ในรถคันเดียวนั้นนั่นเอง เมื่ออุบัติเหตุเกิดขึ้นขณะที่เด็กรถอยู่ในรถ เป็นผลให้เด็กรถนั้นเสียชีวิต บริษัทจึงต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนตาม ร.ย.01 ให้แก่ทายาทของเด็กรถนั้น

อย่างไรก็ตามหากเป็นกรณีที่ ผู้ขับขี่/ผู้โดยสาร ถูกคนร้ายจี้เพื่อชิงเอารถยนต์คันเอาประกันภัยไป ไม่ว่าการทำร้ายจะเกิดในรถยนต์ หรือคนร้ายลากตัว ผู้ขับขี่/ผู้โดยสาร ออกไปนอกรถยนต์ แล้วทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้ขับขี่/ผู้โดยสาร นั้นเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ต้องถือว่าการถูกทำร้ายมีสาเหตุมาจากการเป็นผู้ขับขี่ ผู้โดยสารที่ควบคุม ครอบครองรถยนต์ (อยู่ในรถยนต์) การเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ หรือทุพพลภาพ ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตาม ร.ย.01 นี้อยู่

ส่วนกรณีที่จะเข้าข้อยกเว้นความรับผิดของบริษัทตาม 1. เช่น นายเขียวขับรถยนต์คันเอาประกันภัยโดยมีนางขาวภรรยานั่งไปด้วย ระหว่างทางนายเขียวแวะจอดที่สถานีบริการน้ำมันเพื่อลงไปปัสสาวะโดยมิได้ดับเครื่องยนต์แต่อย่างใด เนื่องจากนางขาวภรรยานอนหลับอยู่บนรถ ในระหว่างนั้นเองนายส้มต้องการจะขโมยรถจึงไปเปิดประตูรถคันดังกล่าวและขับหลบหนีไป นางขาวตื่นขึ้นมาจึงร้องเรียกให้คนช่วย นายส้มตกใจประกอบกับมีผู้ขับรถไล่ตามจึงขับรถหลบหนีไปด้วยความรวดเร็ว แต่เกิดเสียหลักรถพลิกคว่ำทำให้ทั้งนายส้ม และนางขาวเสียชีวิต กรณีดังกล่าวต้องถือว่าการเสียชีวิตของนายส้มและนางขาวเป็นผลมาจากการประกอบอาชญากรรมสถานหนักของนายส้ม ซึ่งแม้จะเข้าข้อยกเว้นตาม 1. นี้ก็ตาม ก็มีผลเพียงการเสียชีวิตของนายส้มผู้ก่ออาชญากรรมเองไม่ได้รับความคุ้มครอง ส่วนนางขาวซึ่งมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรมในครั้งนี้ การเสียชีวิตของนางขาวจึงยังคงได้รับความคุ้มครองอยู่

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย.02)

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล เป็นการประกันภัยเพิ่มที่ผู้เอาประกันภัยอาจเลือกซื้อได้ โดยบริษัทจะจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ เพื่อบุคคลใดซึ่งได้รับความบาดเจ็บทางร่างกายเนื่องจากอุบัติเหตุในขณะอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์ โดยไม่คำนึงว่าความบาดเจ็บที่ได้รับจะเป็นผลมาจากการกระทำโดยประมาทของผู้ใด

ดังนั้นหากบุคคลใดก็ตามที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในขณะอยู่ใน หรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์คันเอาประกันภัย จนเป็นเหตุให้ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลแล้ว บุคคลนั้นก็สามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ ตามที่ได้จ่ายไปจริงจากบริษัทผู้รับประกันภัยได้ แม้บุคคลนั้นจะเป็นผู้ขับขี่ที่มิใช่ผู้ขับขี่ที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยสำหรับการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ก็ตาม

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาลตามเอกสารแนบท้าย ร.ย.02 นี้ จะคุ้มครองตั้งแต่บาทแรกของค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าผ่าตัด ค่าบริการอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้สามารถใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายนี้ หรือจะเบิกจากส่วนอื่นก็ได้ โดยบริษัทจะต้องดำเนินการจ่ายด้วยวิธีที่จะให้ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับประโยชน์สูงสุด

เช่น นายแดงขับรถยนต์ที่มีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. (คุ้มครอง บจ. 500,000 บาท/คน ร.ย.02 50,000 บาท/คน) โดยมีนายดำโดยสารไปด้วย ไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถอีกคันหนึ่ง (ไม่ได้ทำประกันภัย) เป็นเหตุให้นายแดง และนายดำได้รับบาดเจ็บ เสียค่ารักษาพยาบาลไป 40,000 บาท และ 50,000 บาทตามลำดับ ขณะที่ยังไม่พิสูจน์ความรับผิด บริษัทประกันภัย เอ. จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่นายแดงและนายดำคนละ 30,000 บาท (กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ) และจ่ายจากส่วน ร.ย.02 ให้นายแดง จำนวน 25,000 บาท นายดำ จำนวน 35,000 บาท ต่อมานายดำถึงแก่ความตาย และผลคดีปรากฏว่าอุบัติเหตุครั้งนี้เป็นความประมาทของนายแดง บริษัทประกันภัย เอ. จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน การเสียชีวิตของนายดำจากกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถอีกเพียง 470,000 บาท โดยอ้างว่าเต็มความรับผิดตามกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว เนื่องจากมีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไปก่อนหน้าแล้ว 30,000 บาท ไม่ได้ บริษัทประกันภัย เอ. ต้องปรับการจ่าย 30,000 บาท นั้นเป็นการจ่ายจาก ร.ย.02 เพื่อให้ทายาทของนายดำได้รับการชดใช้การเสียชีวิตจากกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเต็มจำนวน 500,000 บาท เป็นต้น

หรือนายขาวขับรถยนต์ที่มีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. (คุ้มครอง บจ. 500,000 บาท/คน ร.ย.02 50,000 บาท/คน) ไปประสบอุบัติเหตุชนกับรถที่นายเขียวขับซึ่งมีประกันภัยเฉพาะกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถไว้กับบริษัทประกันภัย บี. เป็นเหตุให้นายขาวได้รับบาดเจ็บ เสียค่ารักษาพยาบาลไป 50,000 บาท ขณะที่ยังไม่มีการพิสูจน์ความรับผิด บริษัทประกันภัย เอ. จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้นายขาว 30,000 บาท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายเขียวเป็นฝ่ายประมาท บริษัทประกันภัย บี. จึงจ่ายค่ารักษาพยาบาลส่วนที่ขาดอีก 20,000 บาท ให้แก่นายขาว หากต่อมานายขาวเสียชีวิตจากอุบัติเหตุครั้งนั้น บริษัทประกันภัย เอ. จะต้องคืนเงิน 20,000 บาท ให้แก่บริษัทประกันภัย บี. โดยถือว่าเงิน 20,000 บาท นั้นบริษัทประกันภัย เอ. จ่ายจาก ร.ย.02 และบริษัทประกันภัย เอ. ต้องปรับการจ่าย

ค่ารักษาพยาบาล จำนวน 30,000 บาท ที่ตนจ่ายไปตอนต้นให้เป็นการจ่ายตาม ร.ย.02 เพื่อให้ทายาทของนายขาวได้รับการชดใช้จากกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถของบริษัทประกันภัย บี. เต็มจำนวน 500,000 บาท

ข้อยกเว้นความรับผิดของบริษัทตามเอกสารแนบท้ายนี้มีเพียงประการเดียว คือ ความบาดเจ็บที่ผู้ได้รับความคุ้มครองได้รับเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมมาจากมหันตภัยเท่านั้น การที่ผู้ขับขี่ไม่มีใบอนุญาตขับขี่ เมาสุรา ฯลฯ ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดได้ บริษัทยังคงผูกพันรับผิดต่อค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ เต็มจำนวน

การประกันตัวผู้ขับขี่ (ร.ย.03)

เมื่อผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย นำรถยนต์คันเอาประกันภัยไปใช้และเกิดอุบัติเหตุขึ้น ทำให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกควบคุมตัวไว้ในคดีอาญา หากมีการเอาประกันภัยความคุ้มครองเพิ่มเติมส่วนนี้ไว้แล้ว บริษัทจะต้องดำเนินการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นโดยยื่นหลักประกัน เช่น เงินสด หรือหลักทรัพย์อื่นตามจำนวนที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลกำหนด (แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายนี้) ทั้งนี้ เพื่อที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจะได้พิจารณาปล่อยตัวบุคคลดังกล่าวเป็นการชั่วคราว

แม้ความเสียหายหรือความรับผิดที่เกิดจากอุบัติเหตุนั้นจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยหลักก็ตาม (เว้นแต่อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรง หรือโดยอ้อมจากมหันตภัย) ก็ไม่กระทบถึงความรับผิดของบริษัทที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาที่ปรากฏในเอกสารแนบท้ายนี้ กล่าวคือ บริษัทยังคงมีหน้าที่ผูกพันที่จะต้องดำเนินการประกันตัวบุคคลดังกล่าวนั้น

การที่บริษัททำการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่ในชั้นพนักงานสอบสวนจนกระทั่งพ้นอำนาจของพนักงานสอบสวนไปอยู่ในอำนาจของพนักงานอัยการ โดยที่ไม่มีการผิดสัญญาประกันแล้ว บริษัทมีสิทธิที่จะรับเงินหรือหลักทรัพย์ที่ตนนำไปวางคืนจากพนักงานสอบสวนนั้นได้ ฉะนั้น ความรับผิดของบริษัทที่จะต้องทำการประกันตัวผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้น ในชั้นของพนักงานอัยการจึงยังคงมีอยู่เต็มวงเงินเอาประกันภัย ในกรณีที่ไปอยู่ในอำนาจของศาล หรือศาลสูงก็เช่นเดียวกัน

แต่หากผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่หลบหนีระหว่างการประกันตัว เป็นเหตุให้บริษัทต้องรับผิดใช้เงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันแล้ว จำนวนเงินที่บริษัทได้ชดใช้ไปให้แก่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลนั้นให้ตกเป็นพับ บริษัทจะมาเรียกคืนจากผู้เอาประกันภัยไม่ได้ และหากต่อมาหลังผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นถูกจับกุมตัว บริษัทก็ไม่มีหน้าที่หรือความรับผิดที่จะต้องประกันตัวบุคคลผู้นั้นอีกไม่ว่าในชั้นใด ๆ แม้จำนวนเงินที่บริษัทต้องชดใช้ในฐานที่ผิดสัญญาประกันภัยจะยังไม่เต็มวงเงินเอาประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุแต่ละครั้งก็ตาม

อย่างไรก็ตามหากเป็นอุบัติเหตุครั้งอื่น แม้จะเป็นผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่คนเดียวกับที่เคยหลบหนีจนเป็นเหตุให้บริษัทต้องรับผิดในฐานที่ผิดสัญญาประกันก็ตาม บริษัทก็ยังคงมีหน้าที่ประกันตัวผู้เอาประกันภัย หรือผู้ขับขี่นั้น ทั้งนี้ เนื่องจากจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุในตารางเป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง

ในกรณีบริษัทได้นำเงินสด หรือหลักทรัพย์ไปวางเพื่อประกันตัวผู้ขับขี่ไว้แล้ว แต่ต่อมาปรากฏว่าจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์ที่วางไว้นั้นต่ำไป พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจึงเรียกให้วางจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์เพิ่ม หากจำนวนเงินหรือหลักทรัพย์ที่วางเพิ่มเมื่อรวมกับที่วางไว้เดิมไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้งแล้ว บริษัทก็ยังคงมีหน้าที่วางจำนวนเงินหรือลักทรัพย์ให้ครบตามที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลเรียกเพิ่ม

ในปัจจุบันบริษัทอาจใช้หนังสือรับรองฯ ประกันตัวผู้ต้องหา หรือจำเลย แทนการใช้หลักทรัพย์ได้ เช่นเดียวกับการประกันภัยอิสรภาพ ตามที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ศาลอนุญาต แต่เมื่อใดก็ตามที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลไม่อนุญาตให้ใช้เอกสารดังกล่าว บริษัทก็ยังคงต้องมีหน้าที่นำหลักทรัพย์อื่นไปประกันตัวผู้ต้องหา หรือจำเลย ตามข้อสัญญาที่ระบุไว้

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

ความหมายของแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัยจะต้องตีความตามคู่มือนี้

สำหรับการตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัยข้อใดไม่ปรากฏในคู่มือตีความนี้ ให้ใช้การตีความตามคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

คำขอเอาประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

ในการพิจารณารับประกันภัย บริษัทจะต้องมีข้อมูลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการรับประกันภัย และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวบริษัทจะต้องจัดให้มีเอกสารชนิดหนึ่งซึ่งเรียกว่า “คำขอเอาประกันภัยรถยนต์” โดยในใบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์ดังกล่าวจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลในการรับประกันภัยให้ผู้เอาประกันภัยกรอกข้อมูลดังกล่าว ได้แก่

1. **ชื่อ-ที่อยู่ อาชีพของผู้เอาประกันภัย**
2. **ประเภทของการประกันภัยที่ต้องการ**
3. **ระยะเวลาประกันภัย**
4. **การใช้รถยนต์**
5. **ผู้รับประโยชน์**
6. **รายการรถยนต์ที่เอาประกันภัย**
7. **รายการตกแต่งเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม**
8. **จำนวนเงินเอาประกันภัย** จะแบ่ง 3 ส่วน ได้แก่

8.1 ความคุ้มครองหลัก (1) ได้แก่ ความคุ้มครองความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์

8.2 ความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์ตามเอกสารแนบแบบท้ายคุ้มครองเฉพาะภัย (2) ให้ระบุชื่อความคุ้มครองเฉพาะที่รับประกันภัย

8.3 ความคุ้มครองอื่น ๆ ตามเอกสารแนบท้าย และเอกสารแนบท้ายแบบคุ้มครองเฉพาะภัย (3) ให้ระบุชื่อความคุ้มครองเฉพาะที่รับประกันภัย

9. **เบี้ยประกันภัย** จะแบ่งเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองหลัก (1) ความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์ตามเอกสารแนบท้ายแบบคุ้มครองเฉพาะภัย (2) ความคุ้มครองอื่น ๆ ตามเอกสารแนบท้ายและเอกสารแนบท้ายแบบคุ้มครองเฉพาะภัย (3)
10. **ลายมือชื่อและวันที่ขอเอาประกันภัย**

ตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

จะปรากฏรายการสำคัญเกี่ยวกับการประกันภัยทั้งหมด ได้แก่

1. ชื่อ ที่อยู่ อาชีพของผู้เอาประกันภัย

2. อาณาเขตคุ้มครอง

3. ผู้ขับขี่ วัน/เดือน/ปีเกิด อาชีพ

4. ผู้รับประโยชน์

5. ระยะเวลาประกันภัย

6. รายการรถยนต์

7. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

7.1 ความคุ้มครองหลัก (1) แยกเป็น ความรับผิดต่อบุคคลภายนอก และรถยนต์สูญหาย/ไฟไหม้

7.2 ความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์ตามเอกสารแนบท้ายแบบคุ้มครองเฉพาะภัย (2) ได้แก่ ความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ เนื่องจากการชนกับยานพาหนะทางบก (ร.ย.ภ.10) ซึ่งระบุความเสียหายส่วนแรกกรณีเป็นฝ่ายผิด 2,000 บาท/ครั้ง

7.3 ความคุ้มครองอื่น ๆ ตามเอกสารแนบท้ายและเอกสารแนบท้ายแบบคุ้มครองเฉพาะภัย (3) แยกเป็นการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล (ร.ย.01) การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล (ร.ย.02) และการประกันตัวผู้ขับขี่ (ร.ย.03)

8. เบี้ยประกันภัย แบ่งเป็น

- เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก (1)
- เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์ตามเอกสารแนบท้ายแบบคุ้มครองเฉพาะภัย (2)
- เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองอื่น ๆ ตามเอกสารแนบท้ายและเอกสารแนบท้ายแบบคุ้มครองเฉพาะภัย (3)

9. ส่วนลด-ส่วนเพิ่ม (เบี้ยประกันภัย) ตามความคุ้มครอง (1) และ (3)

ความคุ้มครองตาม 7.1 และ 7.3 จะได้รับส่วนลด-ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัย ตามรายการต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนลดความเสียหายส่วนแรก
- ส่วนลดการประกันภัยกลุ่ม
- ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี
- ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

10. ส่วนลดอื่น ๆ ได้แก่ กรณีที่ผู้เอาประกันภัยติดต่อทำประกันภัยกับบริษัทโดยตรงไม่ผ่านตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย

11. เบี้ยประกันภัยสุทธิ

12. การใช้รถยนต์

13. ตัวแทนประกันภัยรายนี้ นายหน้าประกันภัยรายนี้

เอกสารแนบท้ายความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์เนื่องจากการชนกับยานพาหนะทางบก (รยภ.)

ข้อ 1. <u>ข้อตกลงคุ้มครอง</u>

บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ต่อรถยนต์รวมทั้งอุปกรณ์เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งที่ติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์ตามที่ระบุไว้ในตาราง อันมีสาเหตุมาจากการชนกับยานพาหนะทางบก ทั้งนี้ ความเสียหายดังกล่าวให้รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้อันมีสาเหตุโดยตรงจากการชนกับยานพาหนะทางบก ไม่ว่าจะเกิดจากความประมาทของรถยนต์คันที่เอาประกันภัยหรือคู่กรณี และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

ยานพาหนะทางบกตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ให้หมายถึงเฉพาะรถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ โดยใช้พลังงานเชื้อเพลิง เช่น น้ำมัน ก๊าซ หรือกำลังไฟฟ้า และรวมถึงรถพ่วง รถไฟ รถราง

ความรับผิดชอบของบริษัท จะมีไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ความเสียหายต่อรถยนต์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ จะคุ้มครองเฉพาะ

1. รถยนต์คันที่เอาประกันภัยได้รับความเสียหายจากการชนกับยานพาหนะทางบก และ
2. ผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

กรณีข้อ 1 รถยนต์คันที่เอาประกันภัยได้รับความเสียหายจากการชนกับยานพาหนะทางบก ไม่รวมถึงความเสียหายที่เกิดจากการชนกับวัตถุอื่น ๆ เช่น รั้ว กำแพง ต้นไม้ หรือการพลิกคว่ำ

ยานพาหนะทางบก หมายถึง เฉพาะรถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์โดยใช้พลังงานเชื้อเพลิง เช่น น้ำมัน ก๊าซ หรือกำลังไฟฟ้า และรวมถึงรถพ่วง รถไฟ รถราง

ยานพาหนะทางบกให้หมายถึง เฉพาะรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือมอเตอร์ไฟฟ้าเท่านั้น โดยไม่คำนึงว่าจะสามารถจดทะเบียนหรือไม่สามารถจดทะเบียนได้ตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม เช่น รถจักรยานยนต์ รถยนต์รถอีแต๋น รถไถนา รถที่ใช้ในการก่อสร้าง รถขายไอศกรีมที่ติดเครื่องยนต์ รถซาเล้งที่ติดเครื่องยนต์ รถโฟร์คลิฟท์ รถที่เดินด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า และให้หมายความรวมถึงรถไฟ รถราง และรถพ่วงไม่ว่าจะอยู่ในขณะที่พ่วงอยู่กับหัวลากหรือไม่ก็ตาม

ฉะนั้น เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นกับรถยนต์ที่เอาประกันภัย ก็จะให้ความคุ้มครองเฉพาะบาดแผลความเสียหายจากการชนกับยานพาหนะทางบก หรือความเสียหายที่ต่อเนื่องจากการชนกับพาหนะทางบก เช่น

1. รถยนต์คันที่เอาประกันภัยชนกับรถยนต์คันอื่นและเสียหลักพลิกคว่ำหรือไปชนกับต้นไม้ ความเสียหายทั้งหมดจะอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยนี้
2. รถยนต์คันที่เอาประกันภัยเสียหลักลงข้างทางและไปชนต้นไม้ ต่อมาได้ลื่นไถลมาชนรถยนต์ที่วิ่งอยู่ในทาง กรมธรรม์ประกันภัยจะคุ้มครองเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการชนกับรถยนต์เท่านั้น แต่ความเสียหายที่เกิดจากการชนต้นไม้จะไม่ได้รับความคุ้มครอง
3. กรณีที่มีรถยนต์คู่กรณีขับล้ำช่องทางเดินรถเข้ามา และรถยนต์คันที่เอาประกันภัยได้หักหลบรถยนต์คู่กรณีดังกล่าวโดยไม่เกิดเหตุชนกัน และรถยนต์คันที่เอาประกันภัยได้เสียหลักตกลงข้างทางพลิกคว่ำ ความเสียหายของรถยนต์คันที่เอาประกันภัยไม่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยนี้ เพราะความเสียหายดังกล่าวไม่ได้เกิดจากการชนกับยานพาหนะทางบก

4. กรณีรถยนต์คันที่เอาประกันภัยชนกับสิ่งของที่บรรทุกยื่นออกจากตัวรถยนต์คู่กรณี เช่น บรรทุกเหล็กหรือไม้ โดยชนไม่ถูกตัวรถยนต์คู่กรณี แต่ชนถูกสิ่งของที่บรรทุกบนรถยนต์คู่กรณีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการชนกับยานพาหนะทางบก

5. กรณีที่รถยนต์คันที่เอาประกันภัยชนกับสินค้าที่ตก หรือกระเด็นออกมาจากตัวรถยนต์คู่กรณี เช่น ลังหรือสิ่งที่บรรทุกอยู่บนรถยนต์ตกจากตัวรถยนต์คู่กรณี และรถยนต์คันที่เอาประกันภัยไปชนสิ่งของดังกล่าว ความเสียหายของรถยนต์คันที่เอาประกันภัยไม่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

6. กรณีที่รถยนต์คันที่เอาประกันภัยชนกับส่วนควบที่หลุดจากรถยนต์คู่กรณี เช่น ล้อรถยนต์คู่กรณีหลุดออกจากตัวรถยนต์ชนกับรถยนต์คันที่เอาประกันภัย ความเสียหายของรถยนต์คันที่เอาประกันภัยอยู่ภายใต้ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีข้อ 2 ความเสียหายของรถยนต์คันที่เอาประกันภัยจะได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย ต่อเมื่อชนกับรถยนต์คู่กรณีที่เป็นยานพาหนะทางบก และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ ดังนั้นการแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้หมายความรวมถึงผู้เอาประกันภัยต้องสามารถแจ้งหมายเลขทะเบียนรถยนต์คู่กรณีให้บริษัททราบ โดยไม่จำเป็นต้องให้รายละเอียดถึงผู้ขับขี่รถยนต์คู่กรณี เช่น กรณีรถยนต์คันที่เอาประกันภัยถูกรถยนต์คู่กรณีชนแล้วหลบหนี ความคุ้มครองจะเกิดขึ้นเมื่อ ผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงผู้ขับขี่รถยนต์คู่กรณี หรือหมายเลขทะเบียนรถยนต์คู่กรณีได้ และให้หมายความรวมถึงกรณีที่ผู้เอาประกันภัยสามารถแสดงภาพถ่าย หรือภาพเคลื่อนไหวอันพิสูจน์ให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ารถยนต์คันเอาประกันภัยเฉี่ยวชนกับยานพาหนะทางบก ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบถึงหมายเลขทะเบียนรถยนต์คู่กรณีได้ แต่หากต่อมาบริษัทสามารถพิสูจน์ได้ว่ารถยนต์คู่กรณีดังกล่าวไม่ได้เกิดเหตุชนกับรถยนต์คันที่เอาประกันภัย ดังนั้นความเสียหายของรถยนต์คันที่เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นไม่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีรถยนต์คู่กรณีเป็นรถยนต์ที่ไม่ได้จดทะเบียน ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งรายละเอียดของรถยนต์คู่กรณีที่สามารถตรวจสอบและพิสูจน์ได้ว่าได้เกิดเหตุชนกับรถยนต์คู่กรณีดังกล่าวจริง

คำว่า “คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง” ให้หมายความรวมถึง ยานพาหนะทางบกที่มีการเฉี่ยวชนกับรถยนต์คันที่เอาประกันภัย ไม่ว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นจากความประมาทของยานพาหนะทางบกนั้น รถยนต์คันที่เอาประกันภัย หรือยานพาหนะทางบกคันอื่น หรือบุคคลอื่นที่หลบหนีไปก็ตาม เช่น กรณีรถยนต์คันเอ เฉี่ยวชนกับรถยนต์อีกคันหนึ่ง (หรือหักหลบรถยนต์อีกคันหนึ่ง) ทำให้รถยนต์คันเอ แฉลบไปชนกับรถยนต์คันที่เอาประกันภัย อันมีสาเหตุมาจากรถยนต์อีกคันนั้นเป็นฝ่ายประมาทซึ่งรถยนต์อีกคันนั้นหลบหนีไป ให้ถือว่ารถยนต์คันเอนั้นเป็นรถยนต์คู่กรณี

ข้อ 2. <u>การชดใช้ความเสียหายต่อรถยนต์</u>

2.1 ในกรณีรถยนต์เสียหายสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตาราง

ในกรณีที่ทุนประกันภัยที่ระบุไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าของรถยนต์ในขณะที่เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ต้องโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่บริษัททันทีโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท และให้ถือว่าการคุ้มครองนั้นเป็นอันสิ้นสุด

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง ในที่นี้หมายถึง รถยนต์ได้รับความเสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือเสียหายไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเกิดความเสียหาย

รถยนต์เสียหายสิ้นเชิง หมายถึง รถยนต์เสียหายจนไม่อาจซ่อมให้อยู่ในสภาพเดิมได้ หรือหากจะซ่อมรถยนต์นั้นให้กลับคืนสภาพเดิมต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะที่เกิดความเสียหาย ดังนั้นหากมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจนเป็นผลให้รถยนต์ได้รับความเสียหายอย่างสิ้นเชิงแล้ว บริษัทมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยเต็มจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ (แต่กรณีที่มีการออกเอกสารแนบท้ายการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้รับประโยชน์ (ร.ย.24) ระบุชื่อผู้รับประโยชน์ไว้แล้ว บริษัทจะต้องจ่ายให้แก่ผู้รับประโยชน์ตามส่วนได้เสียก่อน)

และหากรถยนต์นั้นได้ทำประกันภัยไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์ในขณะเอาประกันภัยแล้ว ในการรับค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนตามที่กล่าวไว้ในวรรคต้นนั้น ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์แล้วแต่กรณีจะต้องโอนรถยนต์นั้นให้แก่บริษัทด้วย โดยบริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการโอนนั้นทั้งหมด ไม่ว่าค่าธรรมเนียมการโอน ตลอดจนค่าภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

2.2 ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจตกลงกันให้มีการซ่อม หรือเปลี่ยนรถยนต์ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้ รวมทั้งอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือจะชดใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายนั้นก็ได้

ในกรณีไม่สามารถตกลงจำนวนเงินเพื่อทดแทนความเสียหายได้ ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วมกับสมาคมอู่กลางการประกันภัยและสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ข้อจำกัดความรับผิดของบริษัท

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งอะไหล่จากต่างประเทศ บริษัทรับผิดไม่เกินกว่าราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ

ในกรณีที่รถยนต์นั้นไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง บริษัทและผู้เอาประกันภัยอาจทำความตกลงกันได้ถึงวิธีการชดใช้ ว่าจะให้บริษัทรับผิดชดใช้โดยวิธีการซ่อม หรือการเปลี่ยนรถยนต์ หรือให้ชดใช้เป็นเงินก็ได้ แต่หากคู่กรณีไม่อาจตกลงกันได้ ก็ให้ใช้ราคามาตรฐานที่สมาคมประกันวินาศภัยไทยร่วมกับสมาคมอู่กลางการประกันภัยและสมาคมการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

อย่างไรก็ตามหากอะไหล่ที่ใช้ในการซ่อมแซมหรือจัดเปลี่ยนไม่อาจหาได้ในท้องตลาดจำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศแล้ว บริษัทจะรับผิดไม่เกินราคานำเข้าที่ส่งมาทางเรือ และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งความประสงค์ขอให้นำอะไหล่เข้ามาจากต่างประเทศทางอากาศได้ แต่จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบส่วนต่างของค่าขนส่ง

ข้อ 3. <u>ความเสียหายส่วนแรก</u>

ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเองต่ออุบัติเหตุแต่ละครั้ง คือ 2,000 บาทแรกของความเสียหายอันเกิดจากการชน ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดตามกฎหมาย โดยบริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัทภายใน 7 วันนับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากบริษัท

ข้อ 4. <u>การดูแลขนย้าย</u>

เมื่อรถยนต์เกิดความเสียหายซึ่งมีการคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์และค่าขนย้ายรถยนต์ทั้งหมดนับแต่วันเกิดเหตุ จนกว่าการซ่อมแซม หรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเสร็จสิ้นตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละยี่สิบของค่าซ่อมแซม

นอกจากกรมธรรม์ประกันภัยนี้จะชดใช้ความเสียหายต่อตัวรถยนต์ที่เอาประกันภัยแล้ว บริษัทยังมีหน้าที่ชดใช้ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์ตามที่จ่ายไปจริง ในระหว่างการซ่อมหรือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนยังไม่แล้วเสร็จ แต่ค่าดูแลรักษาและค่าขนย้ายรถยนต์จะต้องเป็นค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากสาเหตุที่กรมธรรม์ประกันภัยนี้คุ้มครอง เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุได้รับความเสียหายไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ พนักงานสอบสวนทำการลากรถยนต์ไปที่สถานีตำรวจ และเมื่อใช้เป็นหลักฐานทางคดีแล้วเสร็จจึงได้ลากรถยนต์ไปที่อู่เพื่อทำการซ่อมแซม ค่าลากรถยนต์ทั้งสองช่วงนี้บริษัทจะต้องรับผิดชอบตามจำนวนที่จ่ายไปจริง แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม

แต่ในบางกรณี แม้ค่าลากและค่าดูแลรักษารถยนต์จะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อม บริษัทก็ไม่พ้นความรับผิด เช่น บริษัทลากรถยนต์ไปยังอู่ซ่อมรถ แต่คุมราคาค่าซ่อมต่ำกว่าความเป็นจริง อู่จึงไม่สามารถซ่อมได้ จำเป็นต้องลากไปอู่อื่นอีก ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทก็ยังไม่พ้นความรับผิด แม้รวมกับครั้งแรกแล้วจะเกินร้อยละ 20 ของค่าซ่อมก็ตาม แต่หากค่าลากรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นเกิดจากความประสงค์ของผู้เอาประกันภัยเอง บริษัทก็ไม่ต้องรับผิด เช่น อู่แรกที่ทำการซ่อมเป็นอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกเอง แต่ผู้เอาประกันภัยไม่พอใจการซ่อม จึงขอย้ายอู่ ค่าลากรถยนต์ในส่วนนี้บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบ

อนึ่ง ค่าดูแลขนย้ายนี้เป็นค่าใช้จ่ายที่บริษัทจะต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อ 5. <u>การรักษารถยนต์</u>

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง เมื่อเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุอื่นเนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามที่จำเป็น หรือไม่ได้จัดให้มีการดูแลเมื่อรถยนต์เกิดอุบัติเหตุหรือเครื่องเสีย

เงื่อนไขนี้เป็นการเน้นให้ผู้เอาประกันภัยปฏิบัติตนเสมือนหนึ่งว่าไม่มีการประกันภัย คือ ผู้เอาประกันภัยจะต้องรักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี การที่ไม่รักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี ทำให้เกิดความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น เช่น เบรกใช้การได้ไม่ดีเท่าที่ควร หรือยางอยู่ในสภาพที่ไม่มีดอกยางเลย หากมีการนำไปใช้ก็จะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูง เป็นต้น

ในกรณีที่มีความเสียหายเพิ่มขึ้น หรือต้องประสบอุบัติเหตุเนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามความจำเป็นแล้ว ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายหรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเอง เช่น ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยทราบอย่างแน่ชัดว่า เบรกใช้การไม่ได้แต่ยังฝืนใช้รถยนต์คันดังกล่าว เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นเนื่องจากเบรกไม่ดี ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นเอง หรือในกรณีที่รถยนต์เกิดอุบัติเหตุขึ้นทำให้หม้อน้ำรั่ว แต่ผู้เอาประกันภัยยังฝืนใช้รถยนต์นั้น โดยที่ไม่มีน้ำในหม้อน้ำทำให้ความร้อนขึ้นสูง และเครื่องยนต์เกิดความเสียหาย ความเสียหายดังกล่าวผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบเอง

ข้อ 6. <u>การสละสิทธิ</u>

ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัย บริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น เว้นแต่การใช้โดยบุคคลของสถานให้บริการเกี่ยวกับการซ่อมแซมรถ การทำความสะอาดรถ การบำรุงรักษารถ หรือการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม เมื่อรถยนต์ได้ส่งมอบให้เพื่อรับบริการนั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหายในขณะที่มีผู้อื่น (มิใช่ผู้เอาประกันภัย) เป็นผู้ใช้รถยนต์ แต่หากการใช้นั้นเป็นการใช้โดยได้รับความยินยอม ไม่ว่าจะเป็นการยินยอมโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายจากผู้เอาประกันภัยที่ระบุอยู่ในกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว เมื่อบริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทจะสละสิทธิในการไล่เบี้ยเอาจากผู้ใช้รถยนต์นั้น แต่หากรถยนต์ถูกนำเข้าไปรับบริการจากอู่ซ่อมรถยนต์ สถานบริการล้าง–อัดฉีด สถานบริการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง สถานบริการติดตั้งเครื่องเสียง สถานบริการติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มเติม และบุคคลของสถานบริการต่าง ๆ ทำให้เกิดความเสียหาย เมื่อบริษัทได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว บริษัทสงวนสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทจ่ายไปคืนจากบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 7. <u>การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์

การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของเครื่องยนต์ เป็นเรื่องปกติที่จะต้องเกิดขึ้นจากสภาพการใช้งาน กรมธรรม์ประกันภัยจึงไม่อาจคุ้มครองความเสียหายในกรณีดังกล่าวได้

7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสีย หรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไก หรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์ อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนัก หรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตอันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาด หรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ เว้นแต่การขาดใช้รถยนต์นั้นเกิดจากบริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็นโดยไม่มีเหตุอันสมควร

กรณีรถยนต์ได้รับความเสียหายเนื่องจากการขาดการใช้รถยนต์ เช่น จอดรถทิ้งไว้โดยมิได้ใช้งานเป็นเวลานาน ทำให้แบตเตอรี่ หรือยางรถยนต์เสื่อมสภาพจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามหมวดนี้ แต่หากการที่ไม่ได้ใช้รถเกิดจากการที่บริษัทประวิงการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น เป็นเหตุให้รถได้รับความเสียหายเพิ่มขึ้นดังกล่าว บริษัทต้องรับผิดชอบในความเสียหายของแบตเตอรี่หรือยางรถยนต์นั้น

เมื่อรถยนต์ได้รับความเสียหายต้องซ่อมแซม ในระหว่างการซ่อมผู้เอาประกันภัยอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายเนื่องจากไม่มีรถยนต์ใช้ ทำให้เสียค่าเช่ารถ ค่าแท็กซี่ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนี้เป็นความเสียหายที่เกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ตามนัยของ 7.5 นี้ ซึ่งจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ไม่ว่าการซ่อมนั้นเป็นการซ่อมที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้หรือไม่ก็ตาม

แต่หากการขาดการใช้รถยนต์เกิดจากการนำรถยนต์เข้าซ่อมที่ได้รับความคุ้มครอง โดยบริษัทเป็นผู้สั่งซ่อมและได้ซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็น หรือเข้าซ่อมในอู่ที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกโดยความยินยอมของบริษัท

และบริษัทเป็นผู้จัดหาอะไหล่ให้ แต่การจัดหาอะไหล่ล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็นส่งผลให้การซ่อมล่าช้าไปด้วย หากเป็นดังเช่นว่ามานี้ ผู้เอาประกันภัยสามารถเรียกค่าเสียหายจากการขาดประโยชน์การใช้รถยนต์ได้ โดยเรียกได้เฉพาะส่วนที่ล่าช้าเท่านั้น เช่น โดยปกติทั่วไปความเสียหายนั้นจะซ่อมแล้วเสร็จภายใน 15 วัน แต่บริษัทซ่อมล่าช้า หรือส่งอะไหล่ล่าช้า ทำให้การซ่อมกินเวลาถึง 45 วัน ดังนั้นความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยจะเรียกร้องจากบริษัทได้ก็คือ การขาดประโยชน์การใช้ในส่วนที่ล่าช้า 30 วัน มิใช่จะเรียกค่าขาดประโยชน์การใช้ทั้ง 45 วันไม่

ปัญหาว่าอย่างไรจึงจะถือว่าล่าช้าจะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป โดยพิจารณาจากขนาดความเสียหายเปรียบเทียบกับกรณีทั่วไปว่า ความเสียหายขนาดนั้นโดยทั่วไปจะซ่อมแล้วเสร็จภายในกี่วัน หากบริษัทซ่อมแล้วเสร็จช้ากว่านั้นก็ถือว่าล่าช้าแล้ว

ข้อ 8. <u>การยกเว้นการใช้</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

8.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หากนำรถยนต์ที่ทำประกันภัยไว้ไปใช้นอกอาณาเขตคุ้มครอง หรือนอกอาณาเขตประเทศไทยแล้วเกิดอุบัติเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย หรือทรัพย์สินก็ตาม บริษัทก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น แต่ผู้เอาประกันภัยอาจซื้อความคุ้มครองการใช้นอกราชอาณาจักรไทยได้ เช่น อาจจะซื้อความคุ้มครองการใช้ในประเทศมาเลเซีย กัมพูชา ลาว เป็นต้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวบริษัทจะต้องออกเอกสารแนบท้ายการขยายอาณาเขต (ร.ย.04) ให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยในเอกสารดังกล่าวจะระบุอาณาเขตการใช้ที่เพิ่มขึ้นไว้ด้วย

8.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ขนยาเสพติด ไม่ว่าจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้นหรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

ข้อยกเว้นตามข้อนี้ มีเจตนาจะยกเว้นการใช้รถยนต์เพื่อการทำผิดกฎหมาย หรือใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้น หรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากการใช้รถดังกล่าวไม่ได้เป็นการใช้รถตามปกติทั่วไปมีความเสี่ยงสูงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุโดยง่าย กรมธรรม์ประกันภัยจึงยกเว้นความคุ้มครอง

กรณีอย่างไรที่จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป เช่น การใช้รถยนต์ขนยาเสพติดไม่ว่ารถคันนั้นจะมีการดัดแปลงรถหรือไม่ก็ตาม ต้องเป็นการขนยาเสพติดที่กฎหมายให้ถือว่าเป็นการครอบครองหรือมีไว้เพื่อจำหน่าย หากมีไว้เพื่อเสพไม่ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย หรือในกรณีที่ใช้รถยนต์บรรทุกคนต่างด้าว จะถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายตาม 8.2 นี้หรือไม่ ต้องพิจารณาจากเจตนาของผู้ขับขี่ จากข้อเท็จจริง และจากข้อกฎหมายเป็นสำคัญ เช่น หากเป็นการบรรทุกคนต่างด้าวเพื่อหลบหนีเข้าเมือง หรือหลบหนีออกจากเมือง หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมาย เช่นนี้ถือว่าเป็นการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมาย แต่หากเป็นกรณีที่คนต่างด้าวนั้นหลบหนีเข้ามาอาศัยใช้ชีวิตอยู่ในประเทศไทยอยู่แล้ว แม้คนเหล่านั้นจะโดยสารรถยนต์ไปด้วยกัน เพื่อไปทำงานหรือทำธุระอื่นใด เช่นนี้ผู้ขับขี่ย่อมไม่มีเจตนาจะหลบหนีหรือหลีกเลี่ยงการจับกุม ต้องถือว่าเป็นการใช้รถเพื่อบรรทุกคนโดยสารตามปกติทั่วไป มิใช่ใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด ข้อยกเว้นข้อนี้มิได้หมายความรวมถึงการทำผิดกฎจราจร เช่น การฝ่าฝืนสัญญาณไฟ หรือสัญญาณ ไฟจราจร การบรรทุกน้ำหนักเกิน เป็นต้น

เงื่อนไขข้อนี้นอกจากจะยกเว้นความคุ้มครองในกรณีการใช้รถยนต์ในทางที่ผิดกฎหมายแล้ว การใช้รถยนต์หลบหนีจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือหลบหนีการตรวจค้น หรือการจับกุมของเจ้าหน้าที่ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองเช่นกัน

8.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

การใช้ในการแข่งขันความเร็วทำให้ความเสี่ยงภัยสูงขึ้น มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย หากให้ความคุ้มครองจะไม่เป็นธรรมกับผู้เอาประกันภัยรายอื่น แต่กรณีการแข่งขันแรลลี่ที่มิได้มีลักษณะเป็นการแข่งขันความเร็วไม่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นดังกล่าว ดังนั้นหากเกิดอุบัติเหตุขึ้นในขณะแข่งขันดังกล่าว ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ความเสียหายของบุคคลภายนอกนั้นยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

ข้อยกเว้นการแข่งขันความเร็วในข้อนี้ หมายรวมถึง การแข่งขันความเร็วทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันความเร็วในสนามแข่ง นอกสนามแข่ง บนถนนสาธารณะ หรือถนนส่วนบุคคล การเอาชนะกันด้วยความเร็ว ไม่ว่าการแข่งขันนั้นจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม

ทั้งนี้ เนื่องจากความเสี่ยงภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ คุ้มครองอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในความเสี่ยงตามปกติวิสัยของผู้ขับขี่โดยทั่วไป จึงต้องถือว่าเป็นการแข่งขันความเร็วที่มีความเสี่ยงภัยเกินกว่าเกณฑ์การใช้งานปกติ แต่ไม่หมายความรวมถึงการขับขี่เร็วเกินกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

ข้อ 9. <u>การยกเว้นการใช้อื่น ๆ</u> การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

9.1 การใช้ลากจูงหรือผลักดันรถหรือทรัพย์สินอื่นใด เว้นแต่ รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

เนื่องจาก 9.1 เป็นข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อเงื่อนไข 9.1 ระบุว่า “การใช้ลากจูง หรือผลักดัน ...” จึงต้องหมายถึงเฉพาะกรณีรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ไปลากจูง หรือไปผลักดันเท่านั้นจึงจะเข้าข้อยกเว้นไม่คุ้มครองนี้ แต่หากรถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นรถคันที่ถูกลากจูง หรือถูกผลักดันก็ไม่เข้าข้อยกเว้นนี้ บริษัทจะอาศัย 9.1 มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้

การใช้ลากจูงหรือผลักดันในที่นี้ หมายถึง เฉพาะกรณีที่นำรถคันเอาประกันภัยไปใช้ลากจูง หรือผลักดันรถอื่น หรือทรัพย์สินอื่นใด โดยรถอื่น หมายถึง รถอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสีย รถที่เครื่องยนต์ไม่อาจใช้การได้ รถที่อยู่ระหว่างการซ่อม

การยกเว้นดังกล่าวไม่รวมถึง การนำรถตัวลากไปลากจูงรถที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยแท้จริง คือ ไม่มีเครื่องยนต์และไม่สามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตนเอง และเมื่อนำมาพ่วงแล้วมีลักษณะเป็นรถคันเดียวกัน การขับเคลื่อน การห้ามล้อเป็นไปโดยระบบต่อเนื่องกัน การขับขี่หรือควบคุมรถทำโดยบุคคลคนเดียว คือ ผู้ขับขี่ตัวลาก ฉะนั้น หากมีการนำรถตัวลากไปลากรถพ่วงที่มีสภาพเป็นรถพ่วงโดยจริงแล้ว จะนำข้อยกเว้น 9.1 นี้มาปฏิเสธความรับผิดไม่ได้ ไม่ว่ารถตัวลากและรถพ่วงจะเจ้าของเดียวกันหรือต่างเจ้าของ จะประกันภัยบริษัทเดียวกันหรือต่างบริษัทกัน

กรณีทั้งตัวลากและรถพ่วง (หัวลาก-หางพ่วง) ต่างมีประกันภัยไว้ ไม่ว่าจะบริษัทเดียวกันหรือบริษัทต่างบริษัทกันก็ตาม เมื่อรถทั้ง 2 คันลากจูงกันไปประสบอุบัติเหตุก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอก ไม่ว่ารถตัวลากหรือรถพ่วง หรือทั้งสองเฉี่ยวชน บริษัทผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยทั้งสอง (อาจเป็นบริษัทเดียวกัน) จึงต้องร่วมรับผิดในลักษณะลูกหนี้ร่วม คือ เฉลี่ยความรับผิดเท่า ๆ กัน และแม้ว่าความคุ้มครองต่อบุคคลภายนอกทั้ง 2 กรมธรรม์จะต่างกัน ก็ต้องเฉลี่ยเท่ากัน เมื่อเฉลี่ยจนหมดกรมธรรม์ประกันภัยหนึ่งแล้วหากยังไม่พอก็จะนำส่วน

ที่เหลืออีกกรมธรรม์ประกันภัยหนึ่งไปชำระต่อไป และหากกรมธรรม์ประกันภัยที่เหลือชำระจนเต็มความคุ้มครองแล้วยังไม่คุ้มความเสียหาย ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบส่วนที่เหลือเองต่อไป

แต่หากกรณีเป็นว่ารถตัวลาก (หัวลาก) มีประกันภัย รถตัวพ่วง (หางพ่วง) ไม่มีประกันภัย หรือรถตัวลาก (หัวลาก) ไม่มีประกันภัย รถตัวพ่วง (หางพ่วง) มีประกันภัยแล้วก็จะเป็นกรณีที่จะมีผู้ที่ต้องเข้ามารับผิดแทนผู้เอาประกันภัยเพียงบริษัทเดียว ฉะนั้น บริษัทที่รับประกันภัยไว้นั้น (ไม่ว่ารับประกันรถตัวลาก (หัวลาก) หรือรถตัวพ่วง (หางพ่วง)) จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเต็มจำนวน

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยไว้ไปลากจูง หรือผลักดันรถอื่นอีกคันหนึ่ง ซึ่งมีเครื่องยนต์หรือสามารถขับเคลื่อนได้ด้วยตัวเอง แต่ไม่สามารถขับเคลื่อนได้ตามปกติ เช่น รถเสียซึ่งอยู่ในข้อยกเว้นไม่คุ้มครอง แต่หากรถทั้ง 2 คันได้ทำประกันภัยไว้กับบริษัทเดียวกันแล้ว บริษัทก็ไม่อาจนำเงื่อนไขดังกล่าวขึ้นมาปฏิเสธความรับผิดได้

กรณีรถคันที่เอาประกันภัยเป็นรถยก ซึ่งถือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ เมื่อไปยกลากรถคันอื่นแล้วเกิดเหตุรถคันที่ถูกยกลากไปชนกับเสาไฟฟ้า เป็นเหตุให้รถที่ถูกยกลากได้รับความเสียหาย ความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย เนื่องจากถือว่าผู้ขับขี่รถยกลากเป็นผู้ควบคุมรถที่ถูกยกลากตาม 1.2 (ก) แต่ความเสียหายของเสาไฟฟ้ายังคงได้รับความคุ้มครอง

ทรัพย์สินอื่นใด หมายถึง สิ่งของใด ๆ ที่ไม่มีสภาพเป็นรถ เช่น ล้อเลื่อน ล้อลาก หรือล้อเลื่อนล้อลากที่นำมาต่อเติมเป็นบ้าน หรือนำมาบรรทุกเรือ หรือสิ่งของอื่นใด เป็นต้น โดยนำไปต่อพ่วงกับรถยนต์คันเอาประกันภัย ไม่ว่าจะต่อแบบถาวร หรือแยกส่วนได้ก็ตาม

9.2 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตารางในขณะเกิดอุบัติเหตุ

เงื่อนไขข้อนี้กำหนดเพื่อมิให้ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นำรถไปใช้ในลักษณะการใช้รถที่มีความเสี่ยงภัยสูงกว่าที่ระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย หากรายการใช้รถในตารางกรมธรรม์ประกันภัยระบุว่า “ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า” แต่ในขณะเกิดอุบัติเหตุผู้เอาประกันภัยไปใช้รับจ้าง ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายแล้วความเสียหายนั้นจะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้รับจ้างหรือให้เช่าโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าใช้เป็นรถส่วนบุคคล

แต่ถ้าเป็นกรณีเช่ารถยนต์มาใช้ และผู้เช่ามาทำสัญญาประกันภัยในลักษณะการใช้ส่วนบุคคลไม่ถือว่าเป็นการใช้รถนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตาราง

9.3 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่ให้ถือว่าเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ดังนี้

9.3.1 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ หรือ

9.3.2 มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ กรณีการขับขี่โดยบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือ

9.3.3 กรณีไม่ยินยอมให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ จนถูกดำเนินคดีฐานขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับหรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

ข้อยกเว้นตาม 9.3 นี้เป็นข้อยกเว้นกรณีผู้ขับขี่ในขณะเกิดเหตุตามกฎหมายถือว่าขับขี่ในขณะเมาสุรา กล่าวคือ บุคคลทั่วไปที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดตั้งแต่ 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไป หรือบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หรือมีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือ

ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ มาขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัยจนเกิดอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอกแล้ว ความเสียหายที่เกิดต่อบุคคลภายนอกนั้นก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

ข้อยกเว้นนี้นำปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดของผู้ขับขี่ในขณะเกิดเหตุมาเป็นตัวกำหนด ฉะนั้น ถ้าไม่มีการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดแล้วบริษัทก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดได้ แม้ผู้ขับขี่จะมีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่าเมาสุราก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามหากเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะทำการทดสอบวัดปริมาณแอลกอฮอล์ แต่ผู้ขับขี่ไม่ยินยอมให้ทำการทดสอบจนเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีกับผู้ขับขี่ฐานขับรถขณะเมาสุราตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และผู้ขับขี่ได้ยอมรับผิด หรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว ก็ถือว่าผู้ขับขี่เมาสุราเข้าข้อยกเว้นนี้

การตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การใช้วิธีเป่าลมหายใจ (BREATH ANALYZER TEST) การตรวจจากปัสสาวะ การตรวจจากเลือด และสามารถคำนวณปริมาณแอลกอฮอล์ ในเลือด ณ เวลาที่เกิดเหตุได้ แม้ระยะเวลาที่ตรวจวัดจะตรวจวัดหลังเกิดเหตุก็ตาม ซึ่งถ้าคำนวณตามหลักทางการแพทย์ของแพทยสภา และตามผลการวิจัยของสถาบันนิติเวชวิทยากรมตำรวจ เรื่อง การลดลงของระดับแอลกอฮอล์ในเลือดภายหลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ผลการวิจัยของทั้ง 2 สถาบัน) “ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดภายหลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะลดลงภายหลังดื่มครั้งสุดท้ายประมาณ 15 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ต่อชั่วโมง) เป็นต้น ดังนั้นไม่ว่าจะใช้วิธีการใด หรือตรวจวัดเวลาใด หากผลที่ได้เมื่อเทียบค่าออกมาแล้วปรากฏว่า ผู้ขับขี่นั้นในขณะเกิดเหตุมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับบุคคลทั่วไป หรือเกินกว่า 20 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สำหรับบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หรือโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตขับรถชั่วคราว หรือโดยบุคคลที่ไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรืออยู่ระหว่างพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถก็จะเข้าข้อยกเว้นนี้

9.4 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งขณะขับขี่มีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในร่างกาย จนถูกดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก และผู้ขับขี่ได้ยอมรับ หรือศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษในความผิดดังกล่าว

ข้อยกเว้น ตาม 9.4 นี้ เป็นข้อยกเว้นกรณีผู้ขับขี่รถประกันภัยขับรถไปเกิดอุบัติเหตุ และเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบพบว่ามีสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาทในร่างกายของผู้ขับขี่ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้ขับขี่ว่าได้กระทำความผิดฐานขับขี่รถโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ทวิ วรรค 1 ก็จะเข้าข้อยกเว้นตามมาตรานี้

9.5 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ หรือเคยได้รับ แต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย หรือใช้ใบขับขี่รถจักรยานยนต์ไปขับขี่รถยนต์

หากรถยนต์คันเอาประกันภัยถูกขับขี่โดยบุคคลผู้ไม่มีความสามารถในการขับขี่แล้ว โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุก็มีมาก ความเสี่ยงภัยในกรณีดังกล่าวสูง กรมธรรม์ประกันภัยจึงไม่อาจให้ความคุ้มครองได้ จึงระบุยกเว้นความรับผิดไว้ หากผู้ขับขี่รถยนต์ประกันภัยในขณะเกิดอุบัติเหตุไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่ หรือเคยมีใบอนุญาตแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมายในการขับรถยนต์ แต่หากความเสียหายของรถยนต์ มิได้เกิดจากการชน การคว่ำแล้ว เช่น ถูกน้ำท่วมเข้ามาทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย จะนำเงื่อนไขนี้มาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดไม่ได้

“ใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ” หมายถึง ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ทุกชนิดทุกประเภท และรวมถึงใบอนุญาตขับขี่ที่ออกโดยรัฐใดรัฐหนึ่ง หรือประเทศใดประเทศหนึ่งด้วย เนื่องจากเจตนารมณ์ถือความสามารถเป็นสำคัญ ฉะนั้น เมื่อมีใบอนุญาตขับรถยนต์ใด ๆ แล้ว แม้จะผิดประเภทกรมธรรม์ประกันภัยก็ยังคุ้มครอง เช่น มีใบอนุญาตขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลไปขับขี่รถบรรทุก หรือไปขับรถรับจ้างสาธารณะก็ยังคงได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

กรณีที่จะถือว่าเป็นการถูกตัดสิทธิตามกฎหมายจะต้องถึงขนาดเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่อาจนำมาใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ได้ แต่ใบอนุญาตขับขี่รถยนต์สามารถใช้แทนใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ได้

การยกเว้นตามข้อ 9.1 9.2 9.3 9.4 และ 9.5 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น และมิใช่ความประมาทของผู้ขับขี่ที่เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

แต่ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การยกเว้นตามข้อ 9.5 จะไม่นำมาใช้บังคับ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหาย เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

อย่างไรก็ตามข้อยกเว้นตาม 9.1 ถึง 9.5 บริษัทไม่อาจนำมาใช้เป็นเหตุปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ได้ หากความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์คันเอาประกันภัย เช่น นายแดงขับรถยนต์คันเอาประกันภัยจอดติดสัญญาณไฟอยู่ ปรากฏว่ามีรถที่นายดำขับมาด้วยความเร็วสูง พุ่งชนท้ายรถนายแดงได้รับความเสียหาย แม้ขณะเกิดเหตุนายแดงไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่เลย ก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้บริษัทปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายของรถยนต์ของนายแดง เพราะความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นมิได้เกิดจากความประมาทของนายแดง ผู้ขับขี่แต่อย่างใด

ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ บริษัทจะยกเอาเงื่อนไขเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่ตาม 9.4 ขึ้นมาเป็นเหตุในการปฏิเสธความรับผิดต่อความเสียหายรถยนต์ที่เกิดขึ้นมิได้ หากรถยนต์นั้นเกิดความเสียหายในขณะที่มีบุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่ว่าผู้ที่ถูกระบุชื่อเป็น ผู้ขับขี่ในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ที่ผ่านการพิจารณาจากบริษัทแล้วว่า เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการขับขี่ บริษัทจึงตกลงรับประกันภัยไว้ แม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่าบุคคลนั้นไม่เคยมีใบอนุญาตขับขี่เลยก็ตาม

เงื่อนไข: การขยายเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้ายนี้ อยู่ภายใต้บังคับของเงื่อนไขและการยกเว้นแห่งกรมธรรม์ประกันภัยที่ปรากฏในสัญญาหมวดเงื่อนไขทั่วไป **ยกเว้นเงื่อนไขข้อ 7. การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี และข้อ 8. การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี จะไม่นำมาบังคับใช้**

เบี้ยประกันภัย และการคำนวณเบี้ยประกันภัย
สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เบี้ยประกันภัย และการคำนวณเบี้ยประกันภัย สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

1. เบี้ยประกันภัย

สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทนที่ผู้เอาประกันภัยและบริษัทต่างเป็นลูกหนี้และเจ้าหนี้ซึ่งกันและกัน โดยบริษัทมีหนี้ที่จะต้องชำระค่าสินไหมทดแทนหรือเงินจำนวนหนึ่งให้แก่ผู้เอาประกันภัย หากมีวินาศภัยตามที่ระบุไว้ในสัญญาเกิดขึ้น ขณะเดียวกันผู้เอาประกันภัยก็มีหนี้ที่จะต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้แก่บริษัทเป็นการตอบแทนเงินจำนวนดังกล่าวเรียกว่า “เบี้ยประกันภัย”

ดังนั้นเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชำระ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของรถ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นที่มาของความเสี่ยงภัย ตลอดจนความคุ้มครองที่จะได้รับจากบริษัท ซึ่งตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ได้กำหนดเบี้ยประกันภัยตามประเภทของรถทั้ง 8 ประเภท คือ

1. รถยนต์นั่ง
2. รถยนต์โดยสาร
3. รถยนต์บรรทุก
4. รถยนต์ลากจูง
5. รถพ่วง
6. รถจักรยานยนต์
7. รถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ
8. รถยนต์เบ็ดเตล็ด

โดยในรถยนต์แต่ละประเภทจะมีตารางอัตราเบี้ยประกันภัย จำนวน 4 ตาราง ได้แก่

ตารางที่ 1 เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน ซึ่งจะกำหนดเบี้ยประกันภัยพื้นฐานในลักษณะที่เป็นช่วง คือ มีขั้นต่ำขั้นสูง กล่าวคือ บริษัทจะใช้อัตราเบี้ยประกันภัยต่ำกว่าจำนวนเงินเบี้ยประกันภัยพื้นฐานขั้นต่ำมิได้ ขณะเดียวกันก็จะใช้เบี้ยประกันภัยสูงไปกว่าเบี้ยประกันภัยพื้นฐานขั้นสูงมิได้

โดยเบี้ยประกันภัยพื้นฐานนี้จะแบ่งตามประเภทของกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ว่าเป็นกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 ประเภท 2 หรือประเภท 3

ตารางที่ 2 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย ซึ่งในตารางดังกล่าวได้แยกปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความเสี่ยงภัยไว้ 6 ปัจจัยด้วยกัน คือ

1.1 ลักษณะการใช้รถยนต์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทและลักษณะการใช้รถยนต์ของผู้เอาประกันภัย ซึ่งตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยนี้แบ่งลักษณะการใช้รถยนต์ออกเป็น ใช้ส่วนบุคคล ใช้เพื่อการพาณิชย์ ใช้รับจ้างสาธารณะ ใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ ซึ่งรถที่มีลักษณะการใช้ที่แตกต่างกันก็จะมีอัตราของความเสียงภัยที่แตกต่างกันไป อัตราการคำนวณเบี้ยประกันภัยจึงแตกต่างกันไปด้วย

1.2 ขนาดรถยนต์ (น้ำหนักบรรทุก) ขึ้นอยู่กับประเภทของรถยนต์ เช่น หากเป็นรถยนต์นั่งก็จะแบ่งเป็นขนาดไม่เกิน 2000 CC. กับขนาดเกิน 2000 CC. หรือกรณีเป็นรถยนต์บรรทุกก็จะแบ่งเป็นขนาดไม่เกิน 4 ตัน ขนาดเกิน 4 ตันแต่ไม่เกิน 12 ตัน และขนาดเกิน 12 ตัน เป็นต้น

1.3 อายุรถยนต์ สำหรับอายุรถยนต์จะมีผลกระทบต่ออัตราเบี้ยประกันภัยเฉพาะต่อการประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 เท่านั้น

อายุรถยนต์ที่ระบุ 1 ปี 2 ปี 3 ปี ..... หมายถึง อายุรถยนต์ที่ไม่เกิน 1 ปี 2 ปี 3 ปี ..... ตามลำดับ ฉะนั้น หากรถยนต์มีอายุ 1 ปี 3 วัน อัตราที่นำมาใช้คำนวณ คือ อัตราไม่เกิน 2 ปี (ที่ระบุในตารางนี้ว่า 2 ปี)

1.4 อายุผู้ขับขี่ เป็นปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่เท่านั้น ดังนั้นปัจจัยเรื่องอายุผู้ขับขี่จึงมีเฉพาะรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถยนต์โดยสารส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล เท่านั้น

1.5 กลุ่มรถยนต์ เป็นปัจจัยที่ใช้ในการคำนวณสำหรับรถยนต์นั่งเท่านั้น ซึ่งจะมีการแบ่งรถยนต์ออกเป็น 5 กลุ่ม โดยอาศัยราคาอะไหล่และค่าซ่อมเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

1.6 จำนวนเงินเอาประกันภัย ซึ่งจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุในตารางอัตราเบี้ยประกันภัยนี้ หมายถึง จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ ในกรณีที่เป็นกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1 แต่หากเป็นกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 2 จะหมายถึงจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้

ฉะนั้น จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองในส่วนความเสียหายต่อรถยนต์ และความคุ้มครองในส่วนรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ จะต้องเท่ากันเสมอ

ตารางที่ 3 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

ความคุ้มครองเพิ่มตามตารางนี้ หมายถึง ความคุ้มครองในส่วนความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ทั้งในส่วนความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย (บจ.) และความเสียหายต่อทรัพย์สิน (ทส.)

ดังนั้นหากซื้อความคุ้มครองขั้นต่ำของ บจ. (500,000 บาท/คน 10 ล้านบาท/ครั้ง) และขั้นต่ำของ ทส. (200,000 บาท/ครั้ง) แล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ตารางนี้ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย

ตารางที่ 4 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้าย

ตารางนี้จะกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้าย อันได้แก่ การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล การประกันตัวผู้ขับขี่ คุ้มครองภัยน้ำท่วม คุ้มครองภัยธรรมชาติ และอัตราเบี้ยประกันภัยความคุ้มครองเพิ่มเติมตามเอกสารแนบท้ายสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ได้แก่ การขยายความคุ้มครองความรับผิดตามกฎหมายจากอุบัติเหตุระหว่างการขนส่งวัตถุอันตราย (ร.ย.ต.)

2. การคำนวณเบี้ยประกันภัย

สูตรในการคำนวณเบี้ยประกันภัยเป็นดังนี้

เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก = เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน (ตารางที่ 1) X ผลคูณของปัจจัยของความเสี่ยงภัย (ตารางที่ 2) X อัตราเพิ่มความคุ้มครอง (ตารางที่ 3)

เช่น รถยนต์ TOYOTA COROLLA ป้ายแดง เครื่องยนต์ 1800 CC. เป็นรถที่ใช้เป็นส่วนบุคคล ผู้เอาประกันภัยประสงค์จะให้คุ้มครอง บจ. 500,000 บาท/คน 10 ล้านบาท/ครั้ง ทส. 400,000 บาท/ครั้ง คุ้มครองตัวรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ 400,000 บาท

เมื่อรถยนต์ที่เอาประกันภัยเป็นรถยนต์นั่ง ในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัย จึงต้องพิจารณาจากตารางอัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์นั่ง (กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประเภท 1) ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ ดังนี้

ความคุ้มครอง	เบี้ยประกันภัย
เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน (สมมติให้ใช้ขั้นต่ำ)	7,600
คูณ ลักษณะการใช้ส่วนบุคคล	100%
คูณ ขนาดเครื่องยนต์ต่ำกว่า 2,000 CC.	112%
คูณ ไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่	100%
คูณ อายุรถยนต์ 1 ปี	100%
คูณ จำนวนเงินเอาประกันภัย 400,000 บาท	180%
คูณ กลุ่มรถยนต์ กลุ่ม 4	105%
คูณ บจ. 500,000 บาท	1.0000
คูณ ทส. 400,000 บาท	1.0050
ผลลัพธ์ (เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองหลัก)	**16,168.12**

และหากผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยรถยนต์ประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่จำนวน 2 คน โดยคนที่มีความเสี่ยงสูงอายุ 18 ปี

ความคุ้มครอง	เบี้ยประกันภัย
เบี้ยประกันภัยความคุ้มครองหลัก	16,168.12
คูณ ระบุชื่อผู้ขับขี่ อายุ 18 ปี	95%
ผลลัพธ์	**15,359.71**

และหากมีการซื้อความคุ้มครองตามเอกสารแนบท้ายเพิ่มเติม ดังนี้

- ร.ย.01 คุ้มครองการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพชั่วคราว หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงไว้ 7 คน (รวมผู้ขับขี่) โดยคุ้มครองคนละ 50,000 บาท/คน
- ร.ย.03 การประกันตัวผู้ขับขี่ 100,000 บาท

ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยตาม ร.ย. 01 = {ผู้ขับขี่ 1 คน 50,000 X $\frac{3}{1000}$ + ผู้โดยสาร 6 คน 50,000 X $\frac{1.5}{1000}$ X 6} = (150 + 450) 600 บาท ซึ่งเป็นเบี้ยประกันภัยขั้นสูง

เบี้ยประกันภัยตาม ร.ย. 03 = 0.5% X 100,000 = 500 บาท ซึ่งเป็นเบี้ยประกันภัยขั้นสูง

รวมเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย = 600 + 500 = 1,100 บาท ฉะนั้นตารางในส่วนเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายจะปรากฏ ดังนี้ **(เบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย 1,100 บาท)**

ฉะนั้น เบี้ยประกันภัยสุทธิสำหรับการประกันภัยครั้งนี้ คือ 15,359.71 + 1,100 = 16,459.71 บาท ซึ่งเบี้ยประกันภัยสุทธินี้จะเป็นฐานที่ใช้ในการคำนวณอากรและภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไป

หากการทำประกันภัยดังกล่าว เป็นการต่ออายุการประกันภัยและผู้เอาประกันภัยมีสิทธิได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี 20% แล้วส่วนลด 20% นี้จะต้องคิดคำนวณจากผลรวมของเบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักกับเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้ายหลังหักส่วนลดความเสียหายส่วนแรก ส่วนลดการประกันภัยโดยตรงและส่วนลดกลุ่ม (ถ้ามี)

ฉะนั้น ส่วนลดในกรณีนี้ = 20% X 16,459.71 = 3,291.94 บาท

หน้าตารางในส่วนของส่วนลดจะปรากฏ ดังนี้

ส่วนลด: ความเสียหายส่วนแรก - บาท ประวัติดี 3,291.94 บาท รวมส่วนลด 3,291.94 บาท

เบี้ยประกันภัยสุทธิในกรณีนี้ = 15,359.71 + 1,100 - 3,291.94 = 13,167.77 บาท

ในการคิดคำนวณเบี้ยประกันภัยสำหรับรถยนต์ประเภทอื่นก็ใช้วิธีการเช่นเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อรถยนต์ที่ทำประกันภัยเป็นรถยนต์ประเภทใดก็ใช้ตารางอัตราเบี้ยประกันภัยของรถยนต์ประเภทนั้นในการคิดคำนวณ โดยเริ่มคิดจากเบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักก่อน (หากเป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ ให้เอาอัตราของอายุผู้ขับขี่คูณเป็นตัวสุดท้าย เพื่อหาส่วนต่างของเบี้ยประกันภัยระหว่างการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ กับการประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่ได้)

เมื่อได้เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลักแล้ว (คิดตามสูตร เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน คูณ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของลักษณะการใช้รถยนต์ คูณ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของขนาดรถยนต์ คูณ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของอายุรถยนต์ คูณ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย คูณ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของกลุ่มรถยนต์ คูณ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง คูณ อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัยในส่วนของอายุผู้ขับขี่) จึงมาคิดเบี้ยประกันภัยตามเอกสารแนบท้าย หลังจากนั้นจึงมาคำนวณส่วนลดตามลำดับ ดังนี้

ก. กรณีเอาประกันภัยน้อยกว่า 3 คัน ให้นำผลลัพธ์เบี้ยประกันภัยที่คำนวณได้ หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยความเสียหายส่วนแรก (ถ้ามี) หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี (ถ้ามี) หรือ บวกด้วย ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี (ถ้ามี) ผลลัพธ์ คือ เบี้ยประกันภัยสุทธิก่อนคำนวณภาษีอากร

ข. กรณีเอาประกันภัยตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป ให้นำผลลัพธ์เบี้ยประกันภัยที่คำนวณได้แต่ละคัน หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยความเสียหายส่วนแรก (ถ้ามี) หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยกลุ่ม 10% ของเบี้ยประกันภัย หักด้วย ส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี (ถ้ามี) หรือ บวกด้วย ส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี (ถ้ามี) ผลลัพธ์ คือ เบี้ยประกันภัยสุทธิก่อนคำนวณภาษีอากร

จากผลลัพธ์ก่อนการคำนวณภาษีอากรตาม ก. หรือ ข. หากผู้เอาประกันภัยจัดทำประกันภัยกับบริษัทเองโดยตรง ไม่ผ่านตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย บริษัทสามารถลดส่วนลดเบี้ยประกันภัยตามอัตราสูงสุดไม่เกินอัตราที่นายทะเบียนกำหนด และให้ระบุไว้ในช่องส่วนลดอื่น แล้วจึงนำผลลัพธ์ที่ได้ไปคำนวณภาษีอากร ในกรณีที่มีส่วนลดอื่นดังกล่าว กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทจัดทำไม่ต้องพิมพ์รายการชื่อนายหน้าประกันวินาศภัย หรือตัวแทนประกันวินาศภัย และห้ามบริษัทจ่ายค่าบำเหน็จ

วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
กรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
และกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

เอกสารแบบท้าย 1

วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เสียชีวิต บริษัทจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 500,000 บาทต่อคน

ค่ารักษาพยาบาล บริษัทจะชดใช้ค่ารักษาพยาบาลตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกิน 80,000 บาทต่อคน

- กรณีประมาททั้งสองฝ่าย ทั้งสองบริษัทจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่ารักษาพยาบาลให้กับผู้ประสบภัยโดยการร่วมกันเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วนเท่า ๆ กัน แต่ไม่เกิน 80,000 บาทต่อคน
- กรณีกรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อนโดยมีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองมากกว่า 1 กรมธรรม์ กรมธรรม์ประกันภัยใดคุ้มครองก่อนให้จ่ายตามความคุ้มครองไป หากการจ่ายนั้นเต็มตามความเสียหายแล้ว กรมธรรม์ประกันภัยฉบับถัดไปไม่ต้องจ่าย แต่หากการจ่ายของกรมธรรม์ประกันภัยฉบับแรกนั้นยังไม่ครอบคลุมถึงจำนวนความเสียหายจริง กรมธรรม์ประกันภัยฉบับถัดไปต้องเข้ามาชดใช้ต่อจนครบตามจำนวนความเสียหาย

ค่าชดเชยรายวัน

1. กรณีที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลในฐานะคนไข้ใน บริษัทจะจ่ายค่าชดเชยรายวันตามจำนวนวันที่นอนจริง วันละ 200 บาท สูงสุดไม่เกิน 20 วัน
2. กรณีประมาททั้งสองฝ่าย ทั้งสองบริษัทจะต้องรับผิดชอบสำหรับค่าชดเชยรายวันให้กับผู้ประสบภัย (ยกเว้นผู้ขับขี่) โดยการร่วมกันเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วนเท่า ๆ กัน สูงสุดไม่เกิน 20 วัน/บริษัท
3. กรณีกรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อนโดยมีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองมากกว่า 1 กรมธรรม์ กรมธรรมประกันภัยใดคุ้มครองก่อนให้จ่ายตามความคุ้มครองไป หากการจ่ายนั้นเต็มตามความเสียหายแล้ว กรมธรรม์ฉบับถัดไปไม่ต้องจ่ายแต่หากการจ่ายของกรมธรรม์ประกันภัยฉบับแรกนั้นยังไม่ครอบคลุมถึงจำนวนความเสียหายจริง กรมธรรม์ประกันภัยฉบับที่สองต้องเข้ามาชดใช้ต่อจนครบตามจำนวนความเสียหาย

ตัวอย่างการพิจารณาชดใช้ค่าชดเชยรายวัน

1. กรณีผู้ประสบภัยเข้ารับการรักษาพยาบาลจริงเป็นเวลาจำนวน 12 วัน

บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 12 วัน 200 × 12 = 2,400 บาท

กรณีประมาททั้งสองฝ่าย

รถของบริษัทประกันภัย เอ. ชนกับรถบริษัทประกันภัย บี. ผลคดีเป็นความประมาทของผู้ขับขี่ทั้ง 2 คัน

บริษัทประกันภัย เอ. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวัน = 1,200 บาท

บริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวัน = 1,200 บาท

ค่าชดเชยรายวันที่บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่าย คือ 1,200 + 1,200 = 2,400 บาท

กรณีกรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อน

รถคันเอาประกันภัยทำประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจารกรถ จำนวน 2 กรมธรรม์ โดยทำไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. ก่อน และต่อมาได้ทำเพิ่มกับบริษัทประกันภัย บี.

บริษัทประกันภัย เอ. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 12 วัน 200 × 12 = 2,400 บาท

บริษัทประกันภัย บี. ไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวัน

2. กรณีผู้ประสบภัยเข้ารับการรักษาพยาบาลจริงเป็นเวลาจำนวน 36 วัน

บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 20 วัน 200 × 36 = 72,000 บาท

<u>กรณีประมาททั้งสองฝ่าย</u>

บริษัทประกันภัย เอ. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวัน = 3,600 บาท

บริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวัน = 3,600 บาท

ค่าชดเชยรายวันที่บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่าย คือ 3,600 + 3,600 = 7,200 บาท

<u>กรณีกรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อน</u>

บริษัทประกันภัย เอ. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 20 วัน 200 × 20 = 4,000 บาท

บริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 16 วัน 200 × 16 = 3,200 บาท

ค่าชดเชยรายวันที่บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่าย คือ 3,600 + 3,600 = 7,200 บาท

3. กรณีผู้ประสบภัยเข้ารับการรักษาพยาบาลจริงเป็นเวลา 60 วัน

บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 40 วัน 200 × 40 = 8,000 บาท

<u>กรณีประมาททั้งสองฝ่าย</u>

บริษัทประกันภัย เอ. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวัน = 4,000 บาท

บริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวัน = 4,000 บาท

ค่าชดเชยรายวันที่บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่าย คือ 4,000 + 4,000 = 8,000 บาท

<u>กรณีกรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อน</u>

บริษัทประกันภัย เอ. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 20 วัน 200 × 20 = 4,000 บาท

บริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่ายค่าชดเชยรายวันจำนวน 20 วัน 200 × 20 = 4,000 บาท

ค่าชดเชยรายวันที่บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต้องจ่าย คือ 4,000 + 4,000 = 8,000 บาท

การจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครอง	กรณีประมาททั้งสองฝ่าย		กรณีกรมธรรม์ประกันภัยซ้ำซ้อน	
ประเภทค่าสินไหมทดแทน ภาคบังคับ (พ.ร.บ.)	รถคันที่ 1	รถคันที่ 2	ก/ธ แรก	ก/ธ ฉบับที่สอง
กรณีเสียชีวิต	500,000 บาท	500,000 บาท	500,000 บาท	500,000 บาท
กรณีได้รับบาดเจ็บ ค่ารักษาพยาบาล				
กรณีที่ 1 รักษาพยาบาล 60,000 บาท	30,000 บาท	30,000 บาท	60,000 บาท	-
กรณีที่ 2 รักษาพยาบาล 250,000 บาท	80,000 บาท	80,000 บาท	80,000 บาท	80,000 บาท
ค่าชดเชยรายวัน 200 บาท/วัน				
กรณีนอนโรงพยาบาล 12 วัน (200 X 12 = 2,400)	1,200 บาท	1,200 บาท	2,400 บาท	-
กรณีนอนโรงพยาบาล 40 วัน (200 X 40 = 8,000)	4,000 บาท	4,000 บาท	4,000 บาท	4,000 บาท
กรณีนอนโรงพยาบาล 60 วัน (200 X 40 = 8,000)	4,000 บาท	4,000 บาท	4,000 บาท	4,000 บาท
กรณีนอนโรงพยาบาล 70 วัน (200 X 40 = 8,000)	4,000 บาท	4,000 บาท	4,000 บาท	4,000 บาท

<u>แผนภาพที่ 1</u> การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีเสียชีวิต ค่ารักษาพยาบาล และค่าชดเชยรายวัน กรณีประมาททั้งสองฝ่าย และการประกันภัยซ้ำซ้อน

เอกสารแบบท้าย 2
วิธีการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

1. การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองความรับผิดต่อชีวิตบุคคลภายนอก กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

ตัวอย่าง นายขาวเดินถนนถูกรถยนต์ของนายเขียวที่ขับมาด้วยความเร็วสูง เฉี่ยวชนเสียชีวิตทันที รถของนายเขียวมีการเอาประกันภัยประเภท 1 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัยหมวดความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย บุคคลภายนอก จำนวน 2,500,000 บาทต่อคน เมื่อตกลงยุติจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนส่วนเกินความคุ้มครองตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตให้กับทายาทของนายขาว ดังนี้

วิธีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

กรณีที่ 1 เจรจาค่าเสียหายและตกลงกันเป็นที่ยุติ จำนวน 2,000,000 บาท

- บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน 2,000,000 บาท โดยไม่ต้องพิสูจน์ฐานานุรูปและบริษัทจะต้องไม่เจรจาเสนอชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่ต่ำกว่าจำนวน 2,000,000 บาท

กรณีที่ 2 เจรจาค่าเสียหายและตกลงกันเป็นที่ยุติ จำนวน 2,400,000 บาท

- บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 2,400,000 บาท (ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุตามตารางกรมธรรม์ประกันภัย)

กรณีที่ 3 เจรจาค่าเสียหายและตกลงกันเป็นที่ยุติ จำนวน 2,600,000 บาท

- บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน 2,500,000 บาท (ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุตามตารางกรมธรรม์ประกันภัย) และนายเขียวรับผิดชดใช้ค่าเสียหายจำนวน 100,000 บาท (2,600,000 บาท – 2,500,000 บาท)

2. การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถและกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์กรณีเอาประกันภัยต่างบริษัทกัน

ตัวอย่าง กรณีบาดเจ็บ รถยนต์คันหนึ่งประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกับบริษัทประกันภัย เอ. และทำประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 ไว้กับบริษัทประกันภัย บี. และต่อมารถยนต์ไปประสบอุบัติเหตุชนพ่อค้านั่งขายของอยู่ข้างทางได้รับบาดเจ็บ โดยมีค่ารักษาพยาบาลไปจำนวน 100,000 บาท

วิธีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

- บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 80,000 บาท (บริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินที่จ่ายไปจริงแต่ไม่เกินจำนวนเงินความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถข้อ 3.1.1)
- บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 20,000 บาท

<u>ตัวอย่าง กรณีสูญเสียแขน</u> รถยนต์คันหนึ่งประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกับบริษัทประกันภัย เอ. และทำประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 ไว้กับบริษัทประกันภัย บี. ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. จำนวน 600,000 บาทต่อคน และจำนวน 10,000,000 บาทต่อครั้ง” และต่อมารถยนต์ไปประสบอุบัติเหตุชนพ่อค้านั่งขายของอยู่ข้างทาง ได้รับบาดเจ็บที่แขนข้างซ้ายถึงขั้นสูญเสียแขน มีค่ารักษาพยาบาลจำนวน 40,000 บาท พ่อค้าได้เรียกร้องค่ารักษาพยาบาล และค่าสินไหมทดแทนจำนวน 700,000 บาท บริษัทประกันภัยเจรจายุติตามที่พ่อค้าเรียกร้องจำนวนเงิน 600,000 บาท

<u>วิธีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน</u>

- บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 250,000 บาท (จำนวนเงินคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ 3.1.2 (5))
- บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 350,000 บาท (600,000 บาท - 250,000 บาท)

<u>ตัวอย่าง กรณีเสียชีวิต</u> รถยนต์คันหนึ่งทำประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกับบริษัทประกันภัย เอ. และทำประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 ไว้กับบริษัทประกันภัย บี. ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. จำนวน 600,000 บาทต่อคน และจำนวน 10,000,000 บาทต่อครั้ง” และต่อมารถยนต์ไปประสบอุบัติเหตุชนพ่อค้านั่งขายของอยู่ข้างทางเสียชีวิต มีค่ารักษาพยาบาลจำนวน 40,000 บาท และต่อมาเสียชีวิต บริษัทประกันภัยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทายาทของพ่อค้าเป็นจำนวนเงิน 1,060,000 บาท

<u>วิธีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน</u>

- บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 500,000 บาท
- บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 560,000 บาท (600,000 บาท - 40,000 บาท)

3. การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรณีไม่มีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

<u>ตัวอย่าง</u> รถยนต์คันหนึ่งทำประกันภัยรถยนต์ประเภท 3 ไว้กับบริษัทประกันภัย เอ. ระบุจำนวนเงินเอาประกันภัยในส่วน 1.1 นี้ไว้ว่า “เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ. จำนวน 600,000 บาทต่อคน และจำนวน 10,000,000 บาทต่อครั้ง” <u>แต่ไม่มีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ</u> ต่อมารถยนต์ไปประสบอุบัติเหตุชนพ่อค้านั่งขายของอยู่ข้างทางได้รับบาดเจ็บที่แขนข้างซ้ายถึงขั้นสูญเสียแขน มีค่ารักษาพยาบาลจำนวน 40,000 บาท พ่อค้าได้เรียกร้องค่ารักษาพยาบาล และค่าสินไหมทดแทนจำนวน 600,000 บาท ผู้ขับขี่และบริษัทประกันภัยเจรจายุติตามที่พ่อค้าเรียกร้องจำนวน 600,000 บาท

<u>วิธีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน</u>

- ผู้ขับขี่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย จำนวน 250,000 บาท (เนื่องจากผู้ขับขี่ไม่มีกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ดังนั้นผู้ขับขี่ต้องรับผิดชอบชดใช้ให้กับผู้ประสบภัยจากรถเองตามจำนวนเงินคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ 3.1.2 (5))
- บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน 350,000 บาท

4. การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรณีประมาททั้งสองฝ่ายหรือการประกันภัยซ้ำซ้อน

การพิจารณาจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมของทุกกรมธรรม์โดยแยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

4.1 กรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์ **<u>ไม่เกิน 2,000,000 บาท</u>** เมื่อเจรจาเป็นที่ยุติแล้วให้จ่ายตามความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยแต่ละฉบับ

4.2 กรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์ **<u>เกินกว่า 2,000,000 บาท</u>** เมื่อเจรจาเป็นที่ยุติแล้วให้เฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วนที่รับประกันภัยแต่จะต้องไม่น้อยกว่า 2,000,000 บาท

<u>สูตรการคำนวณการเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน</u>

จำนวนค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ =

$$\frac{\text{จำนวนเงินเอาประกันภัยของแต่ละบริษัท} \times \text{ค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงกันเป็นที่ยุติแล้ว}}{\text{จำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์}}$$

<u>สูตรการคำนวณการเฉลี่ยตามสัดส่วนที่รับประกันภัยแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม</u>

ครั้งที่ 1 การเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน

จำนวนค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ =

$$\frac{\text{จำนวนเงินเอาประกันภัยของแต่ละบริษัท} \times \text{ค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงเป็นที่ยุติ (จำนวน 2,000,000 บาท)}}{\text{จำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์}}$$

ครั้งที่ 2 การเฉลี่ยจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เกินจากความคุ้มครอง

จำนวนค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ =

$$\frac{\text{จำนวนเงินเอาประกันภัยของแต่ละบริษัท} \times \text{ค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงกันยุติ (ส่วนที่เกินจาก 2,000,000 บาท)}}{\text{จำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์}}$$

ครั้งที่ 3 ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ให้กับผู้เอาประกันภัย

ผลลัพธ์ ครั้งที่ 1 + ผลลัพธ์ ครั้งที่ 2

<u>ตัวอย่าง กรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์ ไม่เกิน 2,000,000 บาท</u>

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 1,000,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย 600,000 บาท
- ค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 1,600,000 บาท

<u>การคำนวณการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน</u>

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ คือ 1,000,000 บาท ตามจำนวนเงินเอาประกันภัย
ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ คือ 600,000 บาท ตามจำนวนเงินเอาประกันภัย
ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ คือ 1,000,000 บาท + 600,000 บาท = 1,600,000 บาท

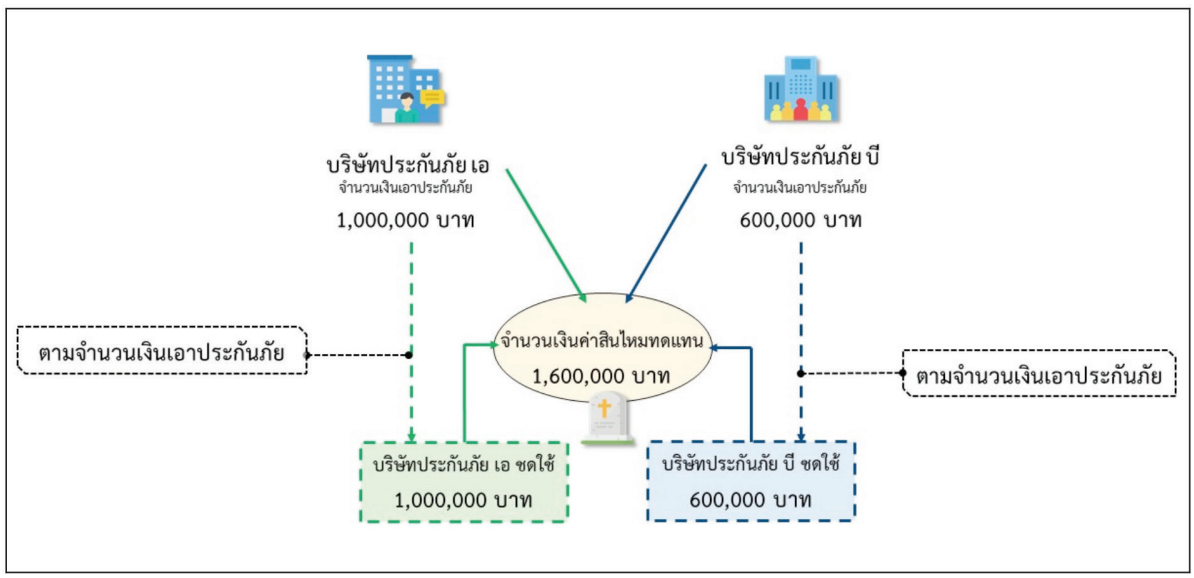

<u>แผนภาพที่ 2</u> การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์ประกันภัย ไม่เกิน 2,000,000 บาท

<u>ตัวอย่าง กรณีผู้เอาประกันภัยเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่ำกว่าจำนวนความคุ้มครองที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย</u> บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความคุ้มครองที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย เนื่องจากเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยกำหนดให้บริษัทประกันภัยจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตารางกรมธรรม์ประกันภัย โดยต้องมีจำนวนเงินเอาประกันภัยไม่น้อยกว่า 500,000 บาท ต่อคน

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย 600,000 บาท
- ผู้เอาประกันภัยเรียกร้องร้องค่าสินไหมทดแทน จำนวนเงิน 300,000 บาท

<u>การคำนวณการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน</u>

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ คือ 500,000 บาท ตามจำนวนเงินเอาประกันภัย

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ คือ 600,000 บาท ตามจำนวนเงินเอาประกันภัย

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. และบริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ คือ 500,000 บาท + 600,000 บาท = 1,100,000 บาท

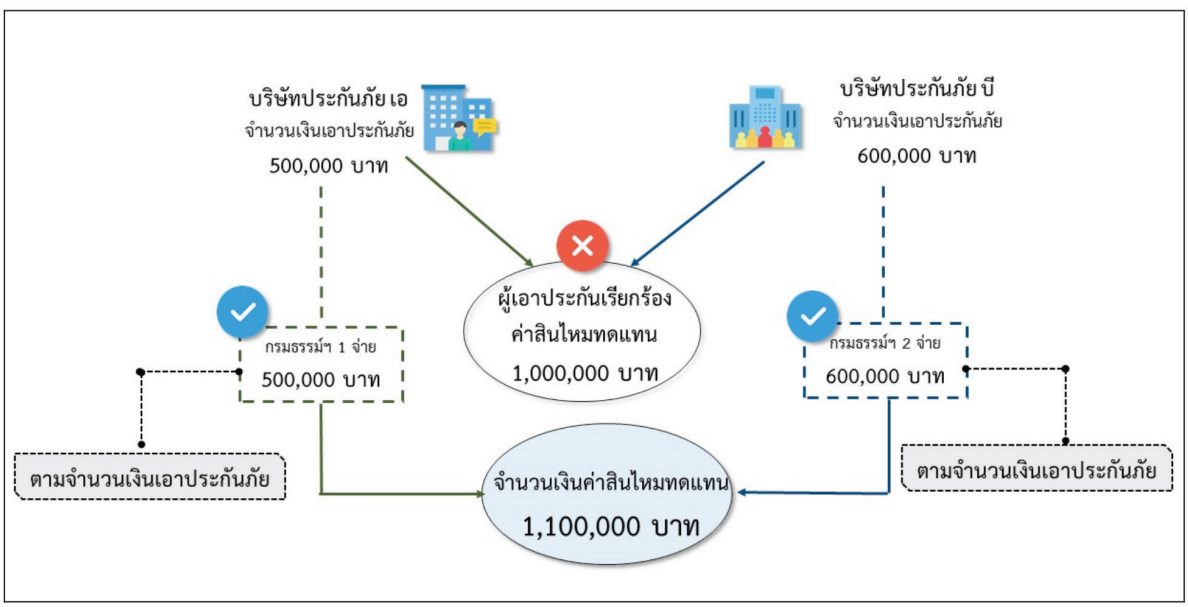

<u>แผนภาพที่ 3</u> การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีผู้เอาประกันภัยเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนต่ำกว่าจำนวนความคุ้มครองที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย

ตัวอย่าง กรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์ประกันภัยเกินกว่า 2,000,000 บาท ค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 2,000,000 บาท

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 1,500,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย 2,000,000 บาท
- ค่าสินไหมทดแทนที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 2,000,000 บาท

การคำนวณการเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{1{,}500{,}000 \times 2{,}000{,}000}{3{,}500{,}000} = 857{,}143 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{2{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{3{,}500{,}000} = 1{,}142{,}857 \text{ บาท}$$

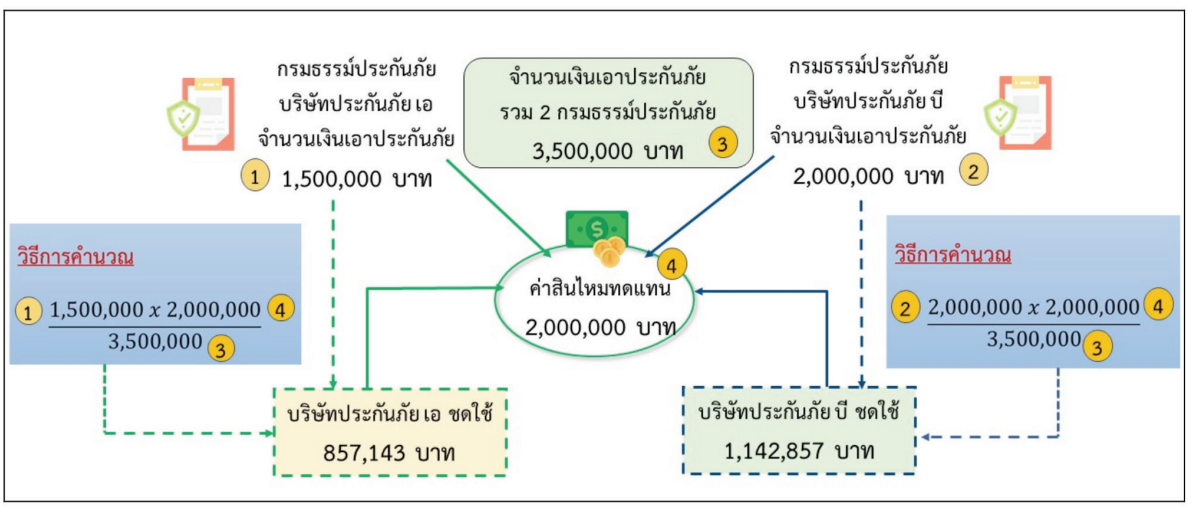

แผนภาพที่ 4 การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์เกินกว่า 2,000,000 บาท

<u>ตัวอย่าง กรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์ประกันภัย (ตัวอย่างมี 2 กรมธรรม์) และค่าเสียหายเกินกว่า 2,000,000 บาท</u> บริษัทประกันภัยจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัยในครั้งเดียว หลังจากการคำนวณค่าสินไหมทดแทนทั้ง 3 ครั้งแล้ว โดยบริษัทประกันภัยจะไม่สามารถแยกการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ได้

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 2,000,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย 3,000,000 บาท
- ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเสียหายที่แท้จริงที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 3,000,000 บาท

<u>การคำนวณการเฉลี่ยตามสัดส่วนที่รับประกันภัยแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม</u>

ครั้งที่ 1 การเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{2{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{5{,}000{,}000} = 800{,}000 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{3{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{5{,}000{,}000} = 1{,}200{,}00 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 2 การเฉลี่ยจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เกินจากความคุ้มครองส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง (3,000,000-2,000,000 = 1,000,000 บาท)

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{2{,}000{,}000 \times 1{,}000{,}000}{5{,}000{,}000} = 400{,}000 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{3{,}000{,}000 \times 1{,}000{,}000}{5{,}000{,}000} = 600{,}000 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 3 ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ให้กับผู้เอาประกันภัย

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ 800,000 + 400,000 = 1,200,000 บาท

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ 1,200,000 + 600,000 = 1,800,000 บาท

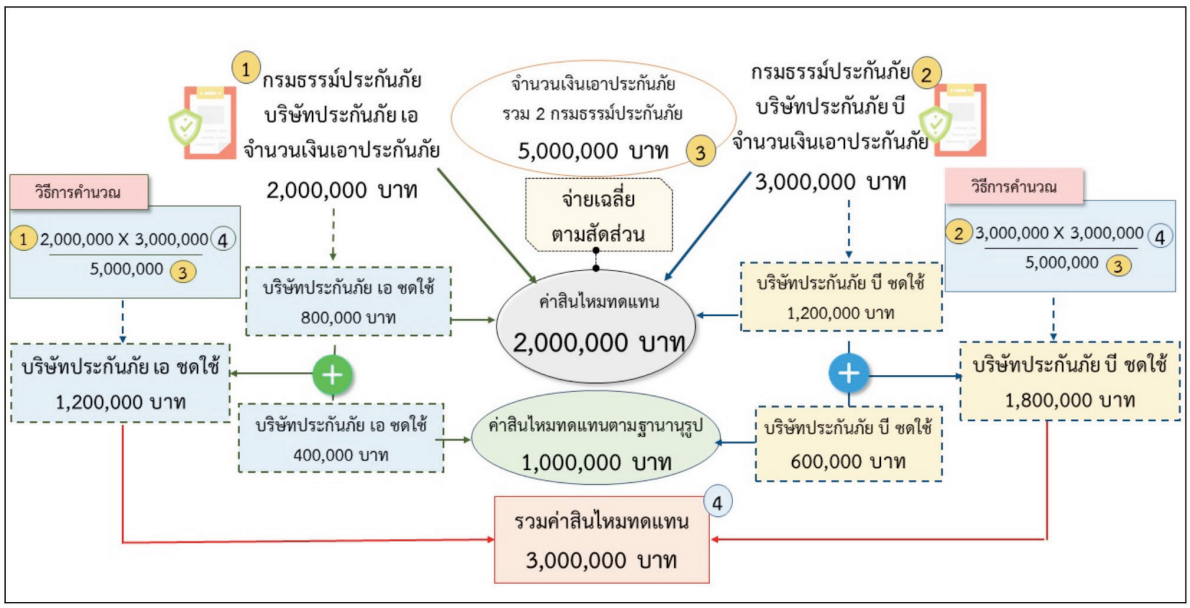

<u>แผนภาพที่ 5</u> การคำนวณการเฉลี่ยตามสัดส่วนที่รับประกันภัยแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม (ตัวอย่างมี 2 กรมธรรม์)

<u>ตัวอย่าง กรณีจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมทุกกรมธรรม์ประกันภัย (ตัวอย่างมี 3 กรมธรรม์) และค่าเสียหายเกินกว่า 2,000,000 บาท</u> บริษัทประกันภัยจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัยในครั้งเดียว หลังจากการคำนวณค่าสินไหมทดแทนทั้ง 3 ครั้งแล้ว โดยบริษัทประกันภัยจะไม่สามารถแยกการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ได้

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 500,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย 1,000,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย ซี. จำนวนเงินเอาประกันภัย 1,500,000 บาท
- ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเสียหายที่แท้จริงที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 2,500,000 บาท

<u>การคำนวณการเฉลี่ยตามสัดส่วนที่รับประกันภัยแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม</u>

ครั้งที่ 1 การเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{500{,}000 \times 2{,}000{,}000}{3{,}000{,}000} = 333{,}333.33 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{1{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{3{,}000{,}000} = 666{,}666.67 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย ซี. ต้องชดใช้

$$\frac{1{,}500{,}000 \times 2{,}000{,}000}{3{,}000{,}000} = 1{,}000{,}000 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 2 การเฉลี่ยจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เกินจากความคุ้มครองส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง (2,500,000 บาท - 2,000,000 บาท = 500,000 บาท)

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{500{,}000 \times 500{,}000}{3{,}000{,}000} = 83{,}333.33 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{1{,}000{,}000 \times 500{,}000}{3{,}000{,}000} = 166{,}666.67 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย ซี. ต้องชดใช้

$$\frac{1{,}500{,}000 \times 500{,}000}{3{,}000{,}000} = 250{,}000 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 3 ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ให้กับผู้เอาประกันภัย

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ 333,333.33 + 83,333.33 = 416,666.66 บาท

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ 666,666.67 + 166,666.67 = 833,333.34 บาท

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย ซี. ต้องชดใช้ 1,000,000 + 250,000 = 1,250,000 บาท

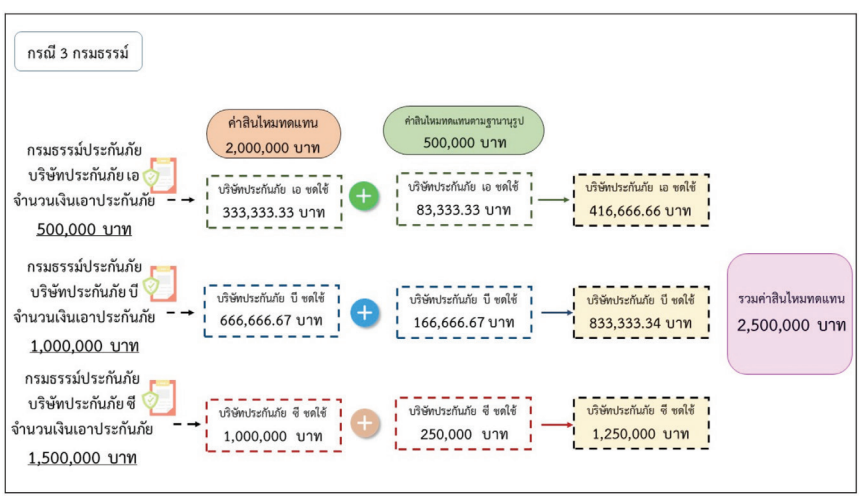

แผนภาพที่ 6 การคำนวณการเฉลี่ยตามสัดส่วนที่รับประกันภัยแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม (ตัวอย่างมี 3 กรมธรรม์)

<u>ตัวอย่าง การคำนวนค่าสินไหมทดแทนกรณีที่มีกรมธรรม์ประกันภัยที่มีวงเงินความคุ้มครองแบบไม่จำกัดจำนวนเงินความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท)</u>

การคำนวณค่าสินไหมทดแทน ดังนี้

1. สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่มีวงเงินคุ้มครองแบบไม่จำกัดความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท) ให้ใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยที่ 4,000,000 บาท ในการคำนวณค่าสินไหมทดแทน

2. กรณีที่เจรจาค่าสินไหมทดแทนเป็นที่ยุติน้อยกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมให้เฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย

3. กรณีที่เจรจาค่าสินไหมทดแทนเป็นที่ยุติมากกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยรวมให้เฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วนของจำนวนเงินเอาประกันภัย ส่วนที่เกินจากความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยให้บริษัทประกันภัยที่รับประกันภัยแบบไม่จำกัดจำนวนเงินความรับผิด (Unlimited หรือความคุ้มครองเกิน 3,000,000 บาท) เป็นผู้รับผิดชอบส่วนเกินนั้น

<u>ตัวอย่าง กรณีเจรจาค่าสินไหมทดแทนเป็นที่ยุติน้อยกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม</u>

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 2,000,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบบ Unlimited
- ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเสียหายที่แท้จริงที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 3,000,000 บาท

ครั้งที่ 1 การคำนวณการเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{2{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{6{,}000{,}000} = 666{,}666.67 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{4{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{6{,}000{,}000} = 1{,}333{,}333.33 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 2 การเฉลี่ยจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เกินจากความคุ้มครองส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง (3,000,000-2,000,000 = 1,000,000 บาท)

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{2{,}000{,}000 \times 1{,}000{,}000}{6{,}000{,}000} = 333{,}333.34 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{4,000,000 \times 1,000,000}{6,000,000} = 666,666.67 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 3 ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ให้กับผู้เอาประกันภัย
รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ 666,666.67 + 333,333.34 = 1,000,000 บาท
รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ 1,333,333.33 + 666,666.67 = 2,000,000 บาท

ตัวอย่าง กรณีเจรจาค่าสินไหมทดแทนเป็นที่ยุติมากกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 3,000,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบบ Unlimited
- ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเสียหายที่แท้จริงที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 14,000,000 บาท

ครั้งที่ 1 การคำนวณการเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{3,000,000 \times 2,000,000}{7,000,000} = 857,142.86 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{4,000,000 \times 2,000,000}{7,000,000} = 1,142,857.14 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 2 การเฉลี่ยจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เกินจากความคุ้มครองส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง (14,000,000-2,000,000 = 12,000,000 บาท)

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{3,000,000 \times 12,000,000}{7,000,000} = 5,142,857.14 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{4,000,000 \times 12,000,000}{7,000,000} = 6,857,142.86 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 3 ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ให้กับผู้เอาประกันภัย

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ 857,142.86 + 5,142,857.14 = 6,000,000 บาท

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ 1,142,857.14 + 6,857,142.86 = 8,000,000 บาท

แต่เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 3,000,000 บาท ดังนั้น จึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียง 3,000,000 บาท ส่วนที่เกินจากความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย บริษัทประกันภัย เอ. อีกจำนวน 3,000,000 บาท บริษัทประกันภัย บี. จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนั้น

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ 3,000,000 บาท

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ 11,000,000 บาท (8,000,000 บาท + 3,000,0000 บาท)

ตัวอย่าง กรณีเจรจาค่าสินไหมทดแทนเป็นที่ยุติมากกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัยรวม (ตัวอย่างมี 3 กรมธรรม์)

- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. จำนวนเงินเอาประกันภัย 3,000,000 บาท
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย บี. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบบ Unlimited
- กรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย ซี. จำนวนเงินเอาประกันภัย แบบ Unlimited
- ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเสียหายที่แท้จริงที่ตกลงกันเป็นที่ยุติ 22,000,000 บาท

ครั้งที่ 1 การคำนวณการเฉลี่ยจ่ายตามสัดส่วน

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{3{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{11{,}000{,}000} = 545{,}454.55 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{4{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{11{,}000{,}000} = 727{,}272.73 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย ซี. ต้องชดใช้

$$\frac{4{,}000{,}000 \times 2{,}000{,}000}{11{,}000{,}000} = 727{,}272.73 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 2 การเฉลี่ยจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่เกินจากความคุ้มครองส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง (22,000,000-2,000,000 = 20,000,000 บาท)

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้

$$\frac{3,000,000 \times 20,000,000}{11,000,000} = 5,454,545.45 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้

$$\frac{4,000,000 \times 20,000,000}{11,000,000} = 7,272,727.27 \text{ บาท}$$

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย ซี. ต้องชดใช้

$$\frac{4,000,000 \times 20,000,000}{11,000,000} = 7,272,727.27 \text{ บาท}$$

ครั้งที่ 3 ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทต้องชดใช้ให้กับผู้เอาประกันภัย

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ 545,454.55 + 5,454,545.45 = 6,000,000 บาท

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ 727,272.73 + 7,272,727.27 = 8,000,000 บาท

รวมค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย ซี. ต้องชดใช้ 727,272.73 + 7,272,727.27 = 8,000,000 บาท

แต่เนื่องจากกรมธรรม์ประกันภัยบริษัทประกันภัย เอ. มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 3,000,000 บาท ดังนั้น จึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพียง 3,000,000 บาท ส่วนที่เกินจากความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัย บริษัทประกันภัย เอ. อีกจำนวน 3,000,000 บาท จะต้องเฉลี่ยให้กับบริษัทประกันภัย บี. และบริษัทประกันภัย ซี. เป็นผู้รับผิดชอบบริษัทละจำนวน 1,500,000 บาท ดังนั้น

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย เอ. ต้องชดใช้ 3,000,000 บาท

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย บี. ต้องชดใช้ 9,5000,000 บาท (8,000,000 บาท + 1,5000,0000 บาท)

ค่าสินไหมทดแทนที่บริษัทประกันภัย ซี. ต้องชดใช้ 9,5000,000 บาท (8,000,000 บาท + 1,500,0000 บาท

ภาคผนวก

คู่ฉบับ

คปภ.
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)

คำสั่ง
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
ที่ ๓๕๑ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

.....

ตามที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่อง ให้ใช้แบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบ และเอกสารแนบท้ายที่แก้ไขปรับปรุงแทนแบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบ และเอกสารแนบท้ายที่ถูกยกเลิก และมีคำสั่งนายทะเบียนที่ ๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ เรื่อง ให้ใช้คู่มือตีความกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และให้แก้ไขข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ นั้น

เนื่องด้วยที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย มีการปรับปรุงความคุ้มครองภายใต้การประกันภัยรถยนต์หลายประการ อาทิ การกำหนดค่าสินไหมทดแทนขั้นต่ำกรณีการเสียชีวิตหรือทุพพลภาพถาวรของบุคคลภายนอก ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ ๒๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ให้แก้ไขแบบ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ หรือการกำหนดอัตราค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถขั้นต่ำกรณีรถคันเอาประกันภัยต้องรับผิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ ๗๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ให้แก้ไขแบบข้อความกรมธรรม์ประกันภัย และเอกสารแนบท้ายของกรมธรรม์ประกันภัย ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพิจารณาทบทวนปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การพิจารณาค่าสินไหมทดแทนเป็นไปอย่างถูกต้อง ชัดเจน ครบถ้วนและเป็นธรรม ตลอดจนป้องกันและลดปัญหาข้อโต้แย้งระหว่างบริษัทประกันภัยกับผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ หรือผู้มีสิทธิเรียกร้องตามสัญญาประกันภัย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ รองเลขาธิการ ด้านกฎหมาย คดี และคุ้มครองสิทธิประโยชน์	ประธานกรรมการ
๑.๒ ผู้ช่วยเลขาธิการ สายคุ้มครองสิทธิประโยชน์	รองประธานกรรมการ
๑.๓ ผู้ช่วยเลขาธิการ สายกฎหมายและคดี	กรรมการ
๑.๔ ผู้ช่วยเลขาธิการ สายกำกับผลิตภัณฑ์ประกันภัย	กรรมการ

๑.๕ ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส สำนักนายทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	กรรมการ
๑.๖ นายไพบูลย์ เปี่ยมเมตตา ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายนโยบายและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย	กรรมการ
๑.๗ นางสาววิไลรัตน์ แสงแก้ว ผู้ทรงคุณวุฒิด้านประกันภัย	กรรมการ
๑.๘ นายวาสิต ล่ำซำ ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	กรรมการ
๑.๙ นายอรัญ ศรีว่องไทย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	กรรมการ
๑.๑๐ นายสุวัฒน์ ระดมสุทธิกุล ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	กรรมการ
๑.๑๑ นายเชิดชัย ทองกุนา ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	กรรมการ
๑.๑๒ นายเพิ่มศักดิ์ รอยศิริกุล ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	กรรมการ
๑.๑๓ นางสาวกัลยา จุกหอม ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	กรรมการ
๑.๑๔ ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายคุ้มครองสิทธิประโยชน์	กรรมการและเลขานุการ
๑.๑๕ นายคณานุสรณ์ เที่ยงตระกูล หัวหน้ากลุ่ม สำนักงาน คปภ. เขตท่าพระ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๖ นางจันทิมา เมืองน้อย ผู้เชี่ยวชาญ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๗ นายไกรเทพ รัชตพรพงศ์ ผู้เชี่ยวชาญ รักษาการในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มกฎหมายด้านความมั่นคงทางการเงิน	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๘ นายณัฐวิทย์ ศรีเจริญ ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๙ นางสาวธิดารัตน์ เล๊าะม๊ะ ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มวางแผนและพัฒนาคุ้มครองสิทธิประโยชน์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๐ นางสาวสมลักษณ์ กีรติศิริกุล ผู้ชำนาญงาน กลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์	ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ ศึกษา วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการปฏิบัติตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ที่ไม่สอดคล้องกับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

๒.๒ เสนอแก้ไข ปรับปรุง กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณา

๒.๓ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

๒.๔ ดำเนินการอื่นๆ ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ (๑๑) พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)
เลขาธิการ
คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....

คำสั่ง
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
ที่ ๔๑๗ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

.....

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ได้มีคำสั่ง ที่ ๓๔๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ซึ่งมีรองเลขาธิการ ด้านกฎหมาย คดี และคุ้มครองสิทธิประโยชน์ เป็นประธาน โดยคณะกรรมการฯ มีอำนาจแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม และคณะกรรมการฯ ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ให้แต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ เพื่อช่วยคณะกรรมการฯ ในการศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการปฏิบัติตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ก่อนนำเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณา โดยให้ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายคุ้มครองสิทธิประโยชน์ เป็นประธานคณะทำงาน นั้น

เพื่อดำเนินการตามมติคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ดังกล่าว จึงแต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ ผู้อำนวยการฝ่ายอาวุโส ฝ่ายคุ้มครองสิทธิประโยชน์	ประธานคณะทำงาน
๑.๒ นายคณานุสรณ์ เที่ยงตระกูล หัวหน้ากลุ่ม สำนักงาน คปภ. เขตท่าพระ	คณะทำงาน
๑.๓ นางสาวทัศนวรรณ เชาว์ดำรงสกุล หัวหน้ากลุ่ม กลุ่มกำกับผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัยสำหรับบุคคล	คณะทำงาน
๑.๔ นายไกรเทพ รัชตพรพงศ์ ผู้เชี่ยวชาญ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มกฎหมายด้านความมั่นคงทางการเงิน	คณะทำงาน
๑.๕ นายณัฐวิทย์ ศรีเจริญ ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์	คณะทำงาน
๑.๖ นายสุวัฒน์ ระดมสุทธิกุล ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	คณะทำงาน
๑.๗ นายสุเทพ ราชอุปนันท์ ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	คณะทำงาน

๑.๘ นายสมเจต ขุนศรีอุเชนทร์ ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	คณะทำงาน
๑.๙ นายเชิดชัย ทองกุนา ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	คณะทำงาน
๑.๑๐ นายเพิ่มศักดิ์ รอยศิริกุล ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	คณะทำงาน
๑.๑๑ นางสาวกัลยา จุกหอม ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยไทย	คณะทำงาน
๑.๑๒ นางจันทิมา เมืองน้อย ผู้เชี่ยวชาญ รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์	คณะทำงานและเลขานุการ
๑.๑๓ นางสาวสมลักษณ์ กีรติศิริกุล ผู้ชำนาญงาน กลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๑๔ นางสาวภูริกา ทวิชสังข์ เจ้าหน้าที่ชำนาญการ กลุ่มคุ้มครองสิทธิประโยชน์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๒.๑ ศึกษา วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการปฏิบัติตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่ไม่สอดคล้องกับกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ และไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

๒.๒ เสนอแก้ไข ปรับปรุง กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ต่อคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์เพื่อพิจารณา

๒.๓ ดำเนินการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายชนะพล มหาวงษ์)
รองเลขาธิการ ด้านกฎหมาย คดี และคุ้มครองสิทธิประโยชน์
ประธานคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
และคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

สมาคมประกันวินาศภัยไทย
Thai General Insurance Association

สมาคมประกันวินาศภัยไทย
25 ซอยสุขุมวิท 64/1 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนงใต้
เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260
25 Soi Sukhumvit 64/1, Sukhumvit Road,
Phra Khanong Tai, Phra Khanong, Bangkok 10260
โทร (Tel) +66(0) 2108 8399
โทรสาร (Fax) +66(0) 2108 8398